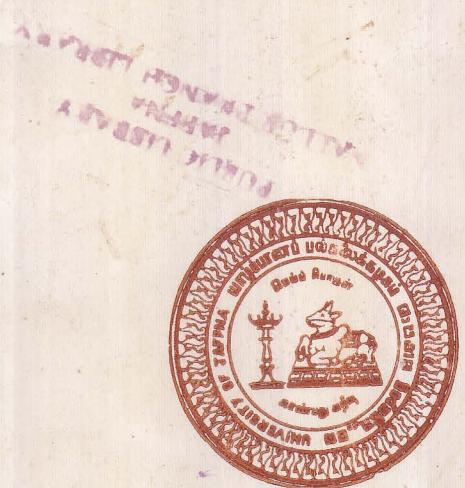

கலைஞரனம்-5

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA
NALLUR BRANCH LIBRARY

கல்விக்கழகம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை

1994

கலைஞரனம் - 5

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA
NALLUR BRANCH LIBRARY.

இதழாசிரியர்:
செல்வி ஜே. தம்பையா

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA
NALLUR BRANCH LIBRARY.

கல்விக்கழகம்
யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை

'கல்விக் கழக' அலுவலர்கள்

காப்பளர்:

பேராசிரியர் வ. ஆறுமுகம் B. A (Hons) Dip. in. Ed (eey),
Dip. in. Ed (Lond), M. Phil (Lond) தலைவர், கல்வியியற்துறை.

பெரும்பொருளாளர்:

செல்வி சு. அருளானந்தம் B. Sc (Hons) (Jaffna)
Dip. in Ed (Jaffna) M. A. (Jaffna) சிரேட்டவிரிவுரையாள் தரம் II
கல்வியியற்துறை.

தலைவர்: திரு. கோ. செல்வநாயகம்

உபதலைவர்: திரு. கு. சரவணபவானந்தன்

செயலாளர்: திரு. ஐ. தயாளந்தராசா

உபசெயலாளர்: திருமதி. ச. அமிர்தவிங்கம்

இளம்பொருளாளர்: திரு. வே. ஞானாகாந்தன்

இதழாசிரியர்: செல்வி ஜெ. தம்பையா

நிர்வாகக்குழு

திரு. ஐ. புவனேந்திரன்

திரு. ஆ. நித்தியானந்தன்

திருமதி. கௌ. சண்முகவிங்கம்

திரு. வே. விக்னேஸ்வரன்

திருமதி. க. பேரானந்தம்

செல்வி. செ. சதாசிவம்

வண. சகோதரி ஜோ. மரியாலர்

திரு. பா. ஜெயரட்னராசா

திரு. மு. ராதாகிருஷ்ணன்

OFFICE BEARERS OF EDUCATION SOCIETY

Patron:

Professor V. ARUMUGUM

B.A. (Hons), Dip. in Ed. (Cey).
Dip. in Ed, M. phil (Lond).
Head, Dept. of Education.

Senior Treasurer:

Miss. S. ARULANANTHAM

B.Sc. (Hons), Dip. in Ed. (Jaffna).
M.A. (Ed) (Jaffna)
Senior Lecturer, Dept. of Education

President:

Mr. K. SELVANAYAGAM

Vice - President:

Mr. K. SHARAVANABAVANANDAN

Secretary:

Mr. I. THAYANANDARAJAH

Asst. Secretary:

Mrs. C. AMIRTHALINGAM

Junior Treasurer:

Mr. V. GNANAKANTHAM

Editor:

Miss. J. THAMBIAH

Committee Members:

Mr. A. PUWANENTHIREN

Mr. A. NITHIYANANTHAN

Mrs. G. SHANMUGALINGAM

Mr. V. VIKNESWARAN

Mrs. K. PERANANTHAN

Miss. S. SATHASIVAM

Sr. J. MARIYAMALAR

Mr. B. JEYARATNARAJAH

Mr. M. RATHAKRISHNAN

கலைஞரனம்

தொகுதி 5

1994

உள்ளநூறு

கட்டுரை	பக்கம்
1 சதந்திர இலங்கையில் கல்வி மொழிக் கொள்கையாக்கம் வ. ஆறுமுகம்	1
2 இடைநிலை மட்டத்தில் தமிழ் இலக்கியம் கற்பித்தல் நா. கணபதிப்பிள்ளை	11
3 தொடர்பாடலும் சிறந்த கற்றலுக்கு அதன் பங்களிப்பும் க. சின்னத்தம்பி	16
4 பெஸ்டலோசியும் கல்விச்சிந்தனையும் ஜெ. ஜெ. நீ. மனோகரன்	22
5 மனவெழுச்சி இயங்கியல் உளவியலில் ஒரு புதிய கோட்பாட்டை அறிமுகம் செய்தல் சபா. ஜெயராசா	27
6 யாழ் மாவட்ட வர்த்தகக் கல்வி அபிவிருத்தியில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் இ. சோதிநாதன்	32
7 ஆரம்பப் பாடசாலை விஞ்ஞானக் கலைத்திட்டமும் மாணவர் செயற்பாடும் ச. அருளானந்தம்	36
8 வர்த்தகவியல் கற்பித்தலில் பத்திரிகைகளின் பங்களிப்பு மா. சின்னத்தம்பி	43
9 கல்விப் பணியில் ஆசிரிய சேவை ஐ. புவனேந்திரன்	51
10 முறைசாராக் கல்வியின் தத்துவ அடிப்படைகள் மு. இராசரத்தினம்	56
11 வள்ளுவரின் நாலவக்கல்வியும் குவின்டிவியரின் நாவலக்கல்வியும் வை. கா. சிவப்பிரகாசம்	64
12 விஞ்ஞானக் கலைச்சொல்லாக்கம் த. கலாமணி	76

கட்டுரையாசிரியர்கள்

- 1 பேராசிரியர் வ. ஆறுமுகம்
B. A. (Hons), Dip. in Ed. (Cey),
Dip. in. Ed, M. Phil (Lond)
தலைவர், கல்வியியற்றுறை
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்
- 2 திருமதி நானினி கணபதிப்பிள்ளை
B.A. (Hons) Dip-in-Ed.
- 3 திரு. க. சின்னத்தம்பி
B. Sc., Dip-in-Ed. (Cey), Dip-in-Population
Studies (Cey), M.A. (Cey)
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் தரம் I
கல்வியியற்றுறை
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்
- 4 திருமதி ஜெ. ஜெ. நீ. மனோகரன்
B.A., பட்டப்பின் கல்வித்தகைமைநெறி
(இரண்டாம் வருடம்)
- 5 கலாநிதி சபா. ஜெயராசா
B.Ed (Cey), M.A (Ed) (Cey), Ph.D (Jaffna)
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் தரம் II
கல்வியியற்றுறை,
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்
- 6 திரு. இ. சோதிநாதன்
B. Com, பட்டப்பின் கல்வித்தகைமை நெறி
(இரண்டாம் வருடம்)
- 7 செல்வி சு. அருளானந்தம்
B. Sc (Hons), Dip-in Ed. (Jaffna)
M.A. (Ed) (Jaffna)
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் தரம் II
கல்வியியற்துறை
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்
- 8 திரு. மா. சின்னத்தம்பி
B.A., B.Phil (Hons), Dip-in-Ed,
M.A. (Econ) Jaffna
விரிவுரையாளர், கல்வியியற்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
- 9 திரு. ஐ. புவனேந்திரன்
B.A., பட்டப்பின் கல்வித்தகைமைநெறி
(இரண்டாம் வருடம்)
- 10 திரு. மு. இராசரத்தினம்
B.A. (Hons), Dip-in-Ed, M.A. Ed (Jaffna)
விரிவுரையாளர், கல்வியியற்துறை,
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்
- 11 திரு. வெ. கா. சிவப்பிரகாசம்
M.A. (Ed) M.A. (Ta)
முன்னாள் அதிபர்
அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை
கோப்பாய்
- 12 திரு. த. கலாமணி
B.Sc, Dip-in-Ed.
விரிவுரையாளர், கல்வியியற்துறை
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

ஆசிரியர் நோக்கில்...

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கல்வியியற்துறையின் கல்விக்கழகத்து னால் 1994-ம் ஆண்டிற்கான கலைஞரானம் இதழ் ஐந்தினை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சியும் பெருநிறைவும் அடைகின்றோம்.

எமது கழகத்தின் காப்பாளரும் கல்வியியற்துறைத் தலைவருமாகிய பேராசிரியர் வ. ஆறுமுகம் அவர்களின் அறுபதாவது அகவையை இட்டு அவருடைய சேவையை கல்விமான்களும், பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களும், கல்வித்துறை ஆர்வலர்களும் புகழ்ந்து பாராட்டி மணிவிழா எடுத்த இக்காலப் பகுதியில் ‘கலைஞரானம்’ இதழ் ஐந்தினை வெளியிடுவதில் எமது கல்விக்கழகம் பெருமையடைகின்றது.

இவ்விதழானது பட்டப்பின் கல்வித்தகைமை நெறி மாணவர்களுக்கும், கல்வியியலாளர்களுக்கும், கல்வித்துறை ஆர்வலர்களுக்கும் பெரிதும் பயன்படும் என நாம் நம்புகின்றோம்.

இவ்விதழ் சிறப்புற அமைய எமக்கு ஆக்கங்களையும் ஆலோசனை களையும், வழிகாட்டலையும் வழங்கிய எமது கல்வித்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் வ. ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும், கழகத்தின் பெரும் பொருளாளர் செல்வி சு. அருளானந்தம் அவர்களுக்கும், ஏனைய கல்வியியற்துறை விரிவுரையாளர்களுக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றியைத்தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். இவற்றுடன் ஆக்கங்களை தந்து உதவிய பட்டப்பின் கல்வித்தகைமைச் சான்றிதழ் நெறி மாணவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

இவ்வேளையில் எமது பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் அ. துரைராசா அவர்களின் மறைவு எமக்கு மட்டுமல்ல தமிழ் உலகிற்கே பேரிழப்பாகும். அவரை இழந்து தவிக்கும் அவரது குடும்பத்துக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு இவ் இதழை ம் அவருக்கே சமர்ப்பணம் செய்வதில் ஆறுதல் அடைகின்றோம்.

உரிய காலத்தில் இவ் இதழை அச்சிட்டு உதவிய புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகத்தினருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

செல்வி ஜெ. தம்பையா
சிதழாசிரியர்

அமரர்

முன்னாள் யாழ். பஸ்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்
பேராசிரியர் அழகையர் துரைராசா அவர்கட்டு
சமர்ப்பணம்

அள்ளனயின் மடியில்

10. 11. 1934

இறைவனடியில்

11. 06. 1994

உள்ளத்தின்

அழகைப்போல் ஒளியைப் போல
உருவத்தின் பேரழகும் ஒளிக்கண் கிரண்டும்;

வெள்ளத்தின்

பெருக்கைப்போல் தெளிவைப் போல
விளையலீவின் முதிர்க்கிவும் சால்பும் பண்பும்;

சொல்லொக்கும்

செயலைப்போல் பொருளைப் போலத்
தொடர்புறுத்தும் நற்பணியும் அயராத் தொண்டும்;

பல்தீக்கும்

பஸ்கலையின் கழகத் துள்ளே
படைத்திட்ட “துரைக்”கிதனைப் படையல் வைத்தோம்

சுதந்திர இலங்கையில் கல்விமரழிக் கொள்கையாக்கம்

பேராசிரியர் வ. ஆறுமுகம்

B.A (Hons), Dip. in Ed. (Cey), Dip. in Ed, M. Phil (Lond)

தலைவர்

கல்வியியற் துறை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

நீண்டகாலமாக அந்தியராட்சிக்குட்பட்டிருக்கும் எந்த நாட்டிலும் அந்த அந்தியரின் மொழி/மொழிகள் இடம்பெற்றுக் கொள்வது நடைமுறை வழக்காகும். ஆட்சியைச் சரிவர்க்கொண்டு நடத்துவதற்கு வழியாக அவர்கள் தமதுமொழியை/மொழிகளை உத்தி யோகபூர்வ மொழியாகப் புகுத்துவதை நாம் காணலாம். அவ்விதம் தமது மொழிக்கு அதிகார அந்தஸ்துக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. அதனைப் பாவணையில் அமுல்படுத் தத் தகைமை வாய்ந்த ஆளணி தேவை. அந்த ஆளணியை உருவாக்குவது கல்வியே. எவ்வே அந்தியமொழி ஆட்சிமொழியாகுவது மட்டுமல்லாமல் கல்விமொழியாகவும் ஆகிவிடுகின்றது. அதே நியதியில் அந்தியராட்சி அகன்றுவிடும் நிலையில் அந்தியமொழியும் அகற்றப்பட்டு அதனிடத்தில் சுதேசியமொழி அமர்த்தப்படுவதுதான் வரலாறு. இலங்கையின் கதையும் அதுதான்.

1796 இல் இலங்கைக்கு வந்த ஆங்கிலேயர் 1802 இல் அதனைக் குடியேற்ற நாடாக்கித் தமது ஆட்சியை உறுதிப்படுத்தியபோது மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளில் ஒன்று ஆங்கிலத்தை ஆட்சிமொழியாக்கியதாகும். அதை நடைமுறைப்படுத்த ஆங்கில அறிவுடைய ஊழிய சேவை தேவைப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் அரசுச் செயற்பாடுகள் சிறிய அளவினதாக இருந்தபொழுது அதற்கு வேண்டிய அலுவலர்களை இங்கிலாந்திலிருந்து தருவிக்கூடியதாக இருந்தது. நிருவாகப் பரப்பு விசாலித்த போது ஆங்கிலம் தெரிந்த உத்தியோகத்தர்கள் அனைவரையும் இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்வது. சாத்தியமானதாக இருக்கவில்லை. அதற்கெனச் செலவிடப்பட்ட நிதியைச் சேமிப்பதற்கு வழிகாண வேண்டியிருந்தது. அதன் பிரதிபலிப்பே ஆங்கிலத்தைக் கல்வியூட்கமாகப் புகுத்தும் கொள்கையின் தோற்றம். 1829 இல் இலங்கைக்கு வந்த கோல்புருக் ஆணைக்குமுனினர் அக்கொள்கைக்கு வித்திட்டனர். ஆங்கிலம் கற்றவர்கள், ஆங்கிலத்துக்கூடாகக் கற்பிக்கக்கூடியவர்கள் மட்டுமே ஆசிரியர்களாகத் தகுதியடையவர்கள் என்றும், சுயமொழிப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அரசு ஆதரவு வழங்கக் கூடாது என்றும், ஆங்கிலக் கல்விக்கே அரசு ஆதரவு வழங்க வேண்டும் என்றும் கோல்புருக் முன்வைத்த கருத்துக்கள்¹ இலங்கையில் ஆங்கிலம் கல்வி மொழியாக இடம்பெறுவதற்கு வழிவகுத்தது. அதன் வழியில் வளர்ந்த அரசின் நடைமுறைகள் இலங்கையின் கல்விக் செயற்பாட்டில் ஆங்கிலத்துக்குத் தனியிடத்தைக் கொடுத்தன. அந்த இடம் ஆங்கிலேயர் நாட்டைவிட்டு அகலும்வரை தொடர்ந்து இருந்தது. நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்த காலகட்டத்தில் அக் கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்படுத்தப் படுவது தவிர்க்கமுடியாததாயிற்று.

பின்னணி:-

கல்வி மொழிக் கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்ட காலத்துக்கு முன்னரே அதற்கான பின்னணி இருந்து என்பது கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது. கோல்பூருக் அரசுக் கொள்கை ஆங்கிலத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருந்தாலும் அது முழுமையாக நிறை வேற்றக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. கல்வி மேற்பார்வைக்குப் பொறுப்புடையதாக அமைக்கப்பட்ட பாடசாலை ஆணைக்கும் 1841 இல் மத்திய பாடசாலை ஆணைக்கும் எனச் சிரமைக்கப்பட்ட பின்னர், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற பகுதியில் கல்வி ஊடகத்தைப்பற்றிக் கூடிய கவனமெடுத்தது. ஆங்கிலக் கல்வியின் நியாயபூர்வமான தேவைக்கணங்க அதன் விஸ்தரிப்புப் போதுமானதாயிருந்த தென்றும், குதேசிய மொழி களுக்கூடான கல்வியின் விஸ்தரிப்புக் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் அவர்கள் கருதினர்.² அது தொடர்பாக ஆணைக்குமுலில் ஆங்கிலத்தை வற்புறுத்தியும், குதேசிய மொழிகளை ஆதரித்தும் முரண்பட்ட கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டாலும் இறுதியில் ஒரு சமரசம் ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக ஆங்கிலம் பிரதான ஊடகமாக, ஆனால் தனித்த தாக இல்லாமல், அங்கிரிக்கப்பட்டது. குதேசிய பள்ளிக்கூடங்கள் ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குத் துணைகளாகக் கொள்ளப்பட்டன. ஆங்கிலக் கல்வியை அர்த்தமுள்ளதாக்குவதற்கு அடிப்படையாகச் குதேசமொழிகளின் அறிவும் அவற்றுக்கூடான ஆரம்பக்கல்வியும் தேவைப்பட்டன. 1867 இல் வெளியிடப்பட்ட மோர்கள் அறிக்கை அப்போக்கினை ஆதரித்தமை அவதானிக்கத்தக்கது.³ மோர்கள் குழுவினர் குதேசமொழிக் கல்வியை வளர்ப்பதற்கு அரசுப் பள்ளிக்கூடங்களை அமைப்பதையும் உதவிபெறும் பள்ளிக்கூடங்களை ஊக்குவிப்பதையும் சிபார்சு செய்தனர்.

அக் கொள்கையின் வளர்ச்சியினை இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல்மூன்று தசாப்தங்களில் காலத்துக்குக் காலம் வெளியான விசாரணைக்குமுக்கள், ஆணைக்குமுக்கள் ஆகியவற்றின் அறிக்கைகளில் காணலாம்.⁴ குதேச மொழிகள் கூடிய அளவில் கல்வியற் பயன்படுத்தப்படவேண்டும், தாய்மொழி கல்விமொழியாக முன்வைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் வலுவடைவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவற்றின் ஒட்டு மொத்தமான கருத்தேற்றத்தை 1943 இல் வெளியான கல்வி விசேட குழுவின் அறிக்கையிலும் விதப்புரைகளிலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.⁵

இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அறிக்கைகளில் கல்வி விசேட குழுவின் அறிக்கையும் ஒன்று. அதன் தலைவராகச் செயற்பட்டு அக்குழுவின் செயற்பாட்டிலும் சிந்தனையிலும் காத்திரமான செல்வாக்கைச் செலுத்தியவர் சி. டபிள்யூபிள்யூ. கண்ணங்கரா அவர்கள். அதன் காரணமாக அவ்வறிக்கை ‘கன்னங்கரா அறிக்கை’ எனவும் பெயர் பெறவதுண்டு. நெடுங்காலமாக ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் கட்டுப்பட்டு அதன் விளைவாகத் தனது குதேசியப் பொருத்தப்பாட்டினை இழந்திருந்த இலங்கைக் கல்வியின் பல்வேறு அம்சங்களையும் ஆராய்ந்து சீராக்கச் சிந்தனைகளை முன்வைக்கும் நோக்கில் அக்கும் 1941 இல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆங்கிலக் கல்வியின் ஆதிக்கத்தின் விளைவாகத் தாழ்நிலையிற் தவித்த சுயமொழிக் கல்வியின் நிலைமை, ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய பொருளாதார வசதிகளற் ற மக்களின் கல்விவருமை, கட்டணஞ்சு செலுத்திக்கற்கும் வழக்கில் சமூகத்திற் காணப்பட்ட குறைபாடுகள் என்பன விசேட குழுவின் ஆய்வுப்பரப்புகளாக இருந்தன. அந்தப் பரப்பெல்லைக்குள் கல்விமொழி பற்றிய ஆய்வும் அடங்கியிருந்தது. கல்விமொழி தொடர்பாகக் கண்ணங்கரா குழுவினர் எடுத்துரைத்த விதப்புக்கள் எமது கண்ணங்கரா கல்வியில் பொருள் பொதிந்து விளங்குவனவாகும்.

கல்விமொழி அல்லது போதனாமொழி பற்றிய கண்ணங்கரா குழுவின் கருத்துக்கள் இலட்சியம், யதார்த்தம், இரண்டினையும் அனுசரித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. தாய் மொழியைக் கல்விமொழியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற பொதுக்கோட்பாட்டினை ஏற்றுக் கொண்ட குழு ஆரம்பமட்டத்திலிருந்து பல்கலைக் கழகம்வரை தாய்மொழி காலப்போக்கில் இடம்பெறவேண்டும் என்ற இலட்சியத்துக்கு ஆதரவளித்தது.⁶ கொள்கையை முன்வைத்தபோது இலட்சியம் யதார்த்த நிலைக்கு விட்டுக்கொடுத்ததைப் பார்க்கலாம். குழுவின் கீழ்க்காணும் விதப்புரைகள் அதை நிருபிக்கின்றன. அவற்றின்படி,

1. ஆரம்ப பள்ளிக்கூடத்தில் தாய்மொழி கல்விமொழியாகப் புகுத்தப்படவிருந்தது.
2. செயன்முறைப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இடைநிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில் கீழ்மட்டங்களிலும் ஊடகம் தாய்மொழி அல்லது இருமொழி (இரண்டில் ஒன்று ஆங்கிலம்).
3. இடைநிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில் உயர்மட்டங்களில் அது சுயிருப்பினடிப்படையில், ஆங்கிலம் அல்லது சிங்களம் அல்லது தமிழ் அல்லது இருமொழி என அமைய விருந்தது.⁷

கண்ணங்கரா குழுவினர் தாய்மொழி என்ற எண்ணக்கருவுக்கு உள்ளாட்டுச் சூழலுக்குப் பொருந்தப் பின்வரும் விளக்கங்களைக் கொடுத்திருந்தனர்:-

1. பெற்றோர் இருவரும் சிங்களவர் அல்லது தமிழராக இருக்கும் இடங்களில் பொருத் தமான முறையில் சிங்களம் அல்லது தமிழ்.
2. பெற்றோர் கலப்புமணமாயிருந்தால், வீட்டு மொழி-அதாவது பெற்றோரும் பின்னைகளும் பேசிய மொழி.
3. ஏனையோரைப் பொறுத்தளவில் பெற்றோர் விரும்பிய எந்த ஒரு மொழி (மலாய் காரரும் பறங்கியரும் ஆங்கிலத்தைத் தெரிவுசெய்ய சோனகர் சிங்களம் அல்லது தமிழைத் தெரிவு செய்தனர்).⁸

விசேட குழுவின் அறிக்கை கல்விச் செயற்குழுவின் சிபார்சுடன் அரசு கூடப்பயில், மே 1944 இல், முன்வைக்கப்பட்டது. அதையொட்டி நடைபெற்ற விவாதத்தில் டபிள்யூ. தகநாயகாவும், ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனாவும் திருத்தங்களைப் பிரேரித்தனர். தகநாயகாவின் பிரேரணை “ஆங்கிலத்தைக் கட்டாய இரண்டாம் மொழியாகக் கொண்டு, எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் போதனாமொழி சிங்களம் அல்லது தமிழராக இருக்கவேண்டும்” என அமைந்தது ஜெயவர்த்தனா “ஆங்கிலத்தை விருப்பு மொழியாகக் கொண்டு, எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் தாய்மொழி கல்வி மொழியாக இருக்கவேண்டும்” என்று பிரேரித்தார்.⁹ இரு பிரேரணைகளும் தோற்கடிக்கப்பட்டு கல்விச் செயற்குழுவின் சிபார்சு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அது இலங்கையின் எதிர்காலப் போக்கிற்குக் கோடு காட்டுவதாக அமைந்தது எனக்கொள்வது பொருந்தும்.

மாற்றத்தின் தேவை

1940 களின் தொடக்கத்திலிருந்து நாடு சுதாநிரம் பெறும் தறுவாயில் இருந்தது என்ற உணர்வும் எண்ணமும் பரவலாகக் காணப்பட்டன. சுதந்திரம் தூரத்தில் இல்லை என்ற நம்பிக்கை அதற்கான முன்னாயத்தங்களைத் தூண்டிவிட்டது. அந்தியர் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலைப் பெறும் எந்தநாடும் தனது தனித்துவத்தை நிறுவுவதற்கான நடவடிக்கை களை மேற்கொள்ளும்/மேற்கொள்ள வேண்டும். இது பொதுநியதி, சுதந்திர நாட்டுக்கான இறைமையை உறுதிப்படுத்துவது / நிலைநாட்டுவது அத்தியாவசியம். அதில் அந்திய ஆட்சியின் சின்னங்களை அகற்றிச் சுதேசிய ஆதிக்கத்தை அவற்றினிடத்தில் மேலோங்கச் செய்

வது இயல்பான ஒன்றாகும். இலங்கையில் இடம்பெற்ற சம்பவங்கள் இந்த உண்மையின் வழிவந்தவையாகும்.

எந்த நாட்டிலும் அந்நிய ஆட்சி அதிகாரத்தின் மூலக் கருவிகளாகச் செயற்படுவை ஆட்சிமொழியும் கல்விமொழியும் என்னாம். அவற்றுக் கூடாகவே அந்த அந்நியரின் அரசியல் அதிகாரமும் காலாசார அழுத்தங்களும் புகுத்தப்படுகின்றன. எனவே, அவற்றை நீக்கி அவற்றுக்குப் பதிலாகச் சுதேசியமொழி / மொழிகளை அமுலாக்குவது இன்றிய மையாததாகும். 1943 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 22 இல் அரசு சபையில் ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா கல்வி ஊடகம் பற்றிச் சமர்ப்பித்த பிரேரணை¹⁰ அந்தப் பின்னணியிலேயே நோக்கப்பட வேண்டும்.

ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா “நியாயபூர்வமான கால எல்லைக்குள் சிங்களத்தை இலங்கையின் ஆட்சிமொழியாக்கும் நோக்கில், எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களிலும் சிங்களம் போதனா மொழியாக்கப்பட வேண்டும்” என்று பிரேரித்திருந்தார். அதைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற விவாதத்தின் போது திரு. வி. நல்லையா “சிங்களமும் தமிழும் போதனா மொழிகள் ஆக்கப்படவேண்டும்” என்று கொண்டுவந்த திருத்தம் அரசு சபையினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதுடன் எதிர் காலப் போக்கிற்கு பாதையிடப்பட்டது. அரசு சபையின், அரசுகருமமொழிபற்றிய பிரேரணையின் அங்கீகாரத்தைச் செயல்வுருப்படுத்தும் நோக்கில் அதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிவதற்காக அச்சபையின் தெரிவுக்குமுன்று நியமிக்கப்பட்டது. அக்குழு, பல்கலைக் கழக மட்டம் உட்பட, தேசிய மொழிகளைப் போதனா தொழிகளாக்குவதற்குச் சிபார்சு செய்தது. ¹¹ இவ்வழியில் 1948 இல் நாடு சுதந்திரம் பெற்றபோது சுதேசிய மொழிகளான சிங்களமும் தமிழும் முன்னிக்கு வரும்நிலை உருவாகியிருந்ததை அவதானிக்கலாம்.

எனினும், அன்றைய காலகட்டத்தில் இருந்த சில செல்வாக்குகளும் சிந்தனைகளும் நிலைப்பாட்டில் மயக்கத்தையே ஏற்படுத்தின அரசியற் சுதந்திரத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டும் வகையில் ஆங்கிலத்தை நீக்கி அதனிடத்தில் சிங்களத்தையும் தமிழையும் வைக்கும் வகையில், எல்லா மட்டங்களிலும் தாய்மொழியே போதனா மொழியாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற அரசு சபையின் தீர்மானம் ஒருபுறம், மறுபுறத்தில் கல்வி விடே குழுவினால் விதந்துரைக்கப்பட்டு கல்விச் செயற்குழுவினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அரசு சபையினால் நிறைவேற்றப்பட்ட கல்வியிடகம் பற்றிய தீர்மானம் பின்னையதில் இலட்சியக் கொள்கை நடைமுறைப் பிரச்சினைச்சஞ்சு விட்டுக்கொடுத்த சூழ்நிலையைக் காணலாம். ஆரம்ப மட்டத்துக்கு அப்பால் தாய்மொழிக்கும் இடம்கொடுக்கப்பட்டாலும், இடைநிலையின் கீழ்மட்டத்தில் தாய்மொழி / இருமொழி (ஆங்கிலம் ஓன்று) என்பவற்றில் எதுவாகவும் இருக்கலாம் என்ற ஏற்பாடும் மேல்மட்டத்தில் சிங்களம் / தமிழ் / ஆங்கிலம் / இருமொழி என்பவற்றுள் விருப்பின் அடிப்படையில் எதுவாகவும் இருக்கலாம் என்ற ஏற்பாடும், கொள்கையில் தெளிவின்மையையே காட்டுவனவாகும். சமூக, அரசியற் செல்வாக்குகள் கொள்கையில் விட்டுக்கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை உருவாக்கியிருந்தன. அத்தகைய பின்னணியில் மாற்றத்தின்தேவை உரைப்பட்டமையும் அதற்கான பூர்வாங்க நடவடிக்கைகளும் சுதந்திர இலங்கையில் கொள்கையாக்கத்துக்கு வழிகாட்டின.

கொள்கை ஆக்கம்

நாடு சுதந்திரம் பெற்றபோது, புதிய கொள்கையை உருவாக்கும் செயற்பாட்டில், அரசியற் தேவைகளும் நடைமுறை வசதிகளும் கல்வியில் மொழிபற்றிய தீர்மானங்களில் குறுக்கிடுவது தவிர்க்கப்பட்டியாததாயிற்று. அரசுகருமமொழியாக ஆங்கிலம் தொடர்ந்திருக்கக்

கூடாது என்றும் அதனை மாற்றவேண்டும் என்றும் எழுந்த கருத்துக்களும் கல்வியிலும் அது மாற்றப்படவேண்டும் என்ற கருத்தும் இணைந்தெயிருந்தன. அன்றைய அரசு காலந்தாழ்த்தாது எதிர்காலக் கொள்கைக்கான நெறிமுறைகளை 1950 இல் முன்வைத் தது.¹² அதன் அடிப்படையாக இரண்டு கோட்பாடுகள் அமைந்தன:-

1. குழந்தை வீட்டுமொழியில் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.
2. சர்வதேசியப் பயன்பாட்டுடன் மேற்காண்தைய சிந்தனைகளுக்கு வழியாகவும் அமையக்கூடிய ஒரு ஊடகத்தின் தேவை கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

வீட்டுமொழிக் கூடாகக் கற்பித்துக்கொண்டு ஆங்கிலக்கை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கவேண்டும் என்ற கருத்துக்களின் வளர்ச்சிக்கு அவை காலாக இருந்தன என்ற முடிவு தவறானதாகக் கொள்ளமுடியாது. அது கொண்ட இலக்கினை உடனடைவது சாத்தியமில்லாதபோது, வழுமைபோல, இடைப்பட்ட வழி ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. கூயமொழி இடைநிலைப் பாடசாலைகள் (ஏற்கனவே சுடேதிய மொழிகளை / கய பாலையைப் பயன்படுத்தி வந்தலை) பொருத்தமான நூல்கள் இல்லாத பாடங்களுக்கு ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தும் முறைமையில் முன்னர் மேற்கொண்ட நடைமுறையைத் தொடர்வது. ஆங்கிலத்தின் மூலம் கற்பித்துவந்த பாடசாலைகள் அந்த வழக்கினைத் தொடர அனுமதிப்பது.

எனினும் நிலைமையை முற்றாக மறக்க முடியாத அரசு அது தொடர்பாகப் பணிப்புரைகளை வழங்குவதற்கு கல்வி அமைச்சருக்கு அதிகாரத்தை அளித்து. நடைமுறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் பணிப்புரைகளை IX, X தரங்களுக்குப் புகுத்துவதாயின் பன்னிரண்டு மாதங்கள் முன்னிலித்தல் கொடுக்க வேண்டியது அவருடைய கடமையாகும்.¹³ அவ்விதம் அமைச்சருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் காலத்துக்குக் காலம் கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்களுக்க் கூடாகவே புதிய கொள்கை உருவாகியது என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

கொள்கை வகுப்பும் வளர்ச்சியும்

சுதந்திர இலங்கையில் கல்வி மொழிக் கொள்கையின் வளர்ச்சி பள்ளிக்கூட மட்டத்தில் இரண்டு கட்டங்களாகப் பகுக்கப்படலாம். முதலாவது கட்டம் தரம் VI இலிருந்து தரம் VII உடப்பட்டதாகும். தரம் IX, XII வரையான வகுப்புகளிலான வளர்ச்சி இரண்டாம் கட்டமாகும்.

முதலாம் கட்டம்: முதலாம் கட்டவளர்ச்சி 1951 டிசெம்பரில் கல்வி அமைச்சர் விடுத்த பணிப்புரையால் தொடக்கப்பட்டது. அப்பணிப்புரையின்படி 1953 இல் தரம் VI இல் ஆரம்பித்து, 1954 இல் தரம் VII, 1955 இல் தரம் VIII இல் தாய்மொழி கல்வி மொழியாகப் புகுத்தப்பட்டது.¹⁴ அது சிங்கள, தமிழ் பின்னைகளுக்கு உயர் - ஆரம்ப வகுப்புகளில் தேசிய மொழிகளைக் கல்வி ஊடகமாக உபயோகிக்கும் கொள்கையின் ஆரம்பம் எல்லாம். அதுவரை காலமும் உயர் ஆரம்ப வகுப்புக்களில் கயமொழி அல்லாத வேறு ஊடகத்தைப் பயன்படுத்த வழங்கப்பட்டிருந்த விருப்புறிமை அப்பிரகடாத்தினால் நீக்கப்பட்டது. அவ்வரிமை தரம் VIII க்கு மேற்பட்ட வகுப்புகளில் தொடர்ந்தது.

கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகியபாடங்களைத் தேசிய மொழிகளில் கற்பிப்பது போதிய நூல்கள், ஆசிரியர்கள் இல்லாமையால் கடினமானதெனக் கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டதால் தரம் VI இல் தேசிய மொழிகள் கல்வி ஊடகமாகப் பயன்படும் திறத்தையும் VII, VIII இல் அவற்றை விஸ்தரிப்பதையும், கணிதம், விஞ்ஞானம் குறிப்பாக, பரிசு

விப்பதற்கென ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டிருந்தது. எனவே, முன்னர் விடுக்கப்பட்ட பணிப் புரை நவம்பர் 1953 இல் விடுக்கப்பட்ட பீற்தொரு பணிப்புரையினால் மாற்றப்பட்டது. அதன்படி தரம் VII இல் 1954 இலும், தரம் VIII இல் 1955 இலும் கணிதம், விஞ்ஞானம் கற்பிப்பதற்கு ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது. ஆரம்ப மட்டத்தில் கையாளப்பட்ட ஊடகம் (தாய் மொழி) ஆங்கிலத்தின் உபயோகத் தின் மூலம் அவ்விதம் மாற்றப்பட்டது. குழந்தையை விரக்கியடைச் செய்வதாகும் என அன்று கண்டிக்கப்பட்டது.¹⁵

தரம் VII, VIII ஆகிவற்றில் தேசிய மொழிகளைப் பயன்படுத்துவதன் சாத்தி யக் கூறுகளை ஆராய்வதற்கென நியமிக்கப்பட்டிருந்த குழு அவற்றை ஆதரித்து 1956, 1957 ஆண்டுகளில் முறையே VII, VIII ஆகிய வகுப்புக்களில் புதுத்தலாம் என விளம் பியது.¹⁶ அந்த அடிப்படையில் முதலாங்கட்ட மாற்றம் அமுலாகியது. தரம் VI இலி ருந்து தரம் VII உட்பட சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகள் அந்தந்த மொழிக் குழந்தைகளுக்குக் கல்வியூடமாக நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டன.

இரண்டாம் கட்டம்: அடுத்து சிரேஷ்ட இடைநிலைப் பாடசாலை என அமைக்கப்பட்ட IX - XII தரங்களில் தேசிய மொழிகளை விஸ்தரிப்பது கவனத்துக்குள்ளாகியது. அது தொடர்பாக, 1953 ஒக்டோபர் 28 இல் தேசிய மொழிகளில் உயர்கல்வி பற்றிய ஆணைக்குழு எனப் பெயர்பெற்ற ஆணைக்குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. சிரேஷ்ட இடைநிலைப் பாடசாலையிலும் பல்கலைக் கழகத்திலும் போதனாமொழிகளாகத் தேசிய மொழிகளைப் பாவிப்பது பற்றிய சாத்தியக் கூறுகளை அது பரிசீலிக்கவிருந்தது. 1954 இல் வெளியிடப்பட்ட ஆணைக்குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை தேசிய மொழிகளைப் பாவிப்பதை ஆதரித்தது

அவ் அறிக்கையில் ஆணைக் குழுவின் தலைவர் தெரிவித்த பிரிவுபட்ட கருத்து பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட வேண்டத்தகாத விளைவுகளுக்குக் காலாகவிருந்தது என்பது கவனிக்கத்தக்கது தென்னிந்தியாவில் தமிழில் அச்சிடப்பட்ட கணித விஞ்ஞான பாடநால் களின் உபயோகம் தமிழ் மாணவர்களுக்குச் சிங்கள மாணவர்களிலும் கூடிய வாய்ப்புக் களை அளித்தது என அவர் குறிப்பிட்டார். போதிய கவனம் எடுக்கப்படாவிட்டால் சிங்கள மாணவர்கள் பாதிக்கப்படும் நிலைமை உருவாக்கப்படும் என்பது அவர் சுட்டிக் காட்டியதாகும். ஒரு அரசகருமமொழி மட்டும் இருந்தால் அந்தக் கஷ்டம் ஏற்படாது என்றும் அவர் தெரிவித்தார்.¹⁷ ஆணைக்குழுவின் தலைவர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் அவரிடமிருந்து என்பார்க்கப்பட்ட பணிக்கும் அப்பாறப்பட்டவை என்பதையும், அவர் அரசு கரும மொழிபற்றித் தெரிவித்த கருத்து அவருக்குத் தொடர்பில்லாத விடயங்களில் தலைப்பட்டதாகவும் இருந்தது என்பதும் மறுக்கமுடியாது. அதுவரை காலமும் சிங்களதமிழ் உறவுசளில் இருந்த புரிந்துணர்வுக் கிடையே விரிசலை ஏற்படுத்த அவர் தெரிவிந்த கருத்தும் காரணமாயிருந்தது என்ற விமர்சனம் மறுக்க முடியாத ஒன்றாகும்.

சுயபாணஷ்டையை கல்வியிலும் நிர்வாகத்திலும் ஊடகமாகப் பாவிப்பது தொடர்பாக 1955 ஜூவரியில் அரசு.ஒரு கொள்கைக் குறிப்பினை வெளியிட்டது. சிங்களமும் தமிழும் சாலக்கிரமத்தில் பாடசாலைகளில் போதனாமொழிகளாகும் என்ற கோட்பாடு அங்கிகரிக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் கணிதம், விஞ்ஞானம் தவிர்ந்த ஏனைய பாடங்களுக்குத் தேசிய மொழிகளைப் பாவிப்பது என்ற கொள்கை வரையறுக்கப்பட்டது அதன் பிரகாரம் அமைச்சருக்கிருந்த அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்து 1955 ஜூவரி செல் விடுக்கப்பட்ட பணிப்புரை 1956 ஜூவரியில் தரம் IX இலும் 1957 ஜூவரியில் தரம் X இலும் தேசிய மொழிகளைப் புகுத்த வழிவகுத்தது.

தேசிய மொழிகளில் உயர்கல்வி பற்றிய ஆணைக்குழு XI, XII தரங்களில் போதனா மொழி மாற்றம் பற்றிக் கருத்தடிப்படையில் பின்வரப்பட்டது பெரும்பான்மையினர் ஆதரவாகவும் சிறுபான்மையினர் (மூவர்) எதிர்த்தும் கருத்துத் தெரிவித்தனர் ஆணைக்குழுவின் இறுதி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது சிறுபான்மை அறிக்கை அதனுடன் புறம்பாக இணைக்கப்பட்டது.¹⁸ அதைத் தொடர்ந்து, 1956 டிசெம்பரில் கல்வி அமைச்சர் விடுத்த பண்புரையின்படி 1958 ஜெவரியில் தரம் XI இலும், 1959 ஜெவரியில் தரம் XII இலும் தேசிய மொழிகள் போதனா மொழிகளாகச் சுட்டன. மேற்கூறுதிய மொழிகள், மேற்கூறுதிய இசை, கணிதம், விஞ்ஞானம், பொருளியல், அளவையியல், தவிர்ந்த ஏணைய பாடங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அது பொருந்துவதாயிற்று. குறிப்பிட்ட அப்பாடங்களுக்கு, வசதியான ஊடகத்தைப் பயன்படுத்தைப் பாடசாலைகளுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டது. அது ஆங்கில ஊடகத்தைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பாடசாலைகளை அனுமதிப்பதாக அமைந்தது.

அன்றைய கொள்கை வகுப்பில், பெரும்பாலான பாடங்களுக்குப் பொதுவாக தேசிய மொழிகள் போதனா மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலையில், குறிப்பிட்ட பாடங்களுக்கு ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்துவது என்பது முரண்பாடான குறைபாடாகும். 1961 ஆம் ஆண்டுத் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு அதனைத் தனது இடைக்கால அறிக்கையிற் கூட்டிக்காட்டியது. சிங்கள, தமிழ் பீன்னைகட்டு, அக்குறிப்பிட்ட பாடங்களில், ஆங்கில ஊடகத்தைப் பயன்படுத்தும் விருப்புரிமை தரம் IX இல் 1961 டிசெம்பர் 31 இலிருந்து எனத் தொடங்கி தரம் XII இல் 1964 டிசெம்பர் 31 உடன் முடியும் வகையில் படிப்படியாகக் கைவிடப்பட வேண்டும் என அவ் அறிக்கை குறிப்பிட்டிருந்தது.¹⁹ அந்த அறிக்கை தொடர்பாகச் செயற்பட அரசு இழுத்தடித்தாலும் இறுதியில் 1964 டிசெம்பர் 31 இல் தரம் IX இல் ஆரம்பித்து 1967 டிசெம்பர் 31 இல் தரம் XII இல் நிறைவு பெறுவதாக மாற்றத்தை நடைமுறைப்படுத்த முன்னந்தது 1964 கல்வி வெள்ளை அறிக்கை “பெற்றோளின் விருப்படிப்படையில் போதனா மொழி சிங்களம் அல்லது தமிழாக இருக்கும்” என்றும் அடுத்த கல்வியாண்டிலிருந்து பாடசாலைகளில் ஆங்கிலத்துக் கூடான கற்பித்தலுக்கான அனுமதிகள் நிறுத்தப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டு உரைத்தது.²⁰ 1966 இல் வெளியிடப்பட்ட கல்வி வெள்ளை அறிக்கை முன்னைய கருத்தை போதனா மொழி தொடர்பாக உறுதிப்படுத்தனாலும் ஆங்கிலத்துக் கூடாகக் கற்கும் மாணவர்களில் அம்மாற்றம் குறுக்கிடுமென எதிர்பார்க்கப்படவில்லை எனத் தெரிவித்தது.²¹ மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டு வெள்ளை அறிக்கைகளும் சட்டங்களாக நிலைபெறவில்லையென்றாலும், 1964 இலிருந்து தேசிய மொழிகள் அந்தந்த மொழிப்பாருக்குப் போதனா மொழிகள் என்ற பாவனை நடைமுறையில் வந்ததையும் ஆங்கில ஊடகம் மெதுவாக மறைந்து போவதையும் காணலாம்.

பல்கலைக் கழகத்திற் போதனா மொழி

பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் போதனா மொழி பற்றிய சிந்தனை தேசிய மொழிகளில் உயர்கல்வி பற்றிய ஆணைக்குழுவினால் முதன் முதலில் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டது. சிரேஷ்ட இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் தேசிய மொழிகளின் பயன்பாடுபொடு பற்றி ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு பல்கலைக்கழகப் பற்றி மேலும் தீவிரமாகக் காணப்பட்டது. தேசிய மொழிகளின் பயன்பாட்டைப் பெரும்பான்மையினரும், ஆங்கிலத்தனுப்படையாகத்தைச் சிறுபான்மையினரும் ஆதரித்தனர்.

தேசிய மொழிகள் பல்கலைக் கழகத்திறும் போதனா மொழிகளாக வேண்டும் என வாதட்டவர்கள் போதனா மொழிபற்றிய தீர்மானம் அரசினால் மீற்றுக்காள்ளப்பட-

வேண்டும் என்றும் பஸ்கலைக் கழகம் தேசியமொழி - ஊடகத்தை ஆரம்பிக்கும்படி கேட்கப்பட வேண்டும் என்றும் அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தனர்.²² சிறுபான்மையினர், நூல்கள் ஆசிரியர்கள் பற்றாக்க குறையைச் சுட்டிக்காட்டி ஆங்கிலம் தொடர்ந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருத்துக் கொண்டிருந்தனர்.²³

பல்கலைக் கழக வட்டாரங்களில் போதனா மொழி மாற்றம் பற்றிய அபிப்பிராயம் பொதுவாக எதிரானதாகவே அமைந்து காணப்பட்டது. பாடநூல்கள், தலைமைவாய்ந்த ஆசிரியர்கள், மொழிவளம் என்பவற்றில் நிலவிய பற்றாக்குறையே முக்கியகாரணமாக இருந்தது.²⁴ எனினும் 1959 இல் நடை பெறவிருந்த பல்கலைக் கழகப் புகுழுகத் தேர்வினை மூன்று மொழிகளிலும் நடத்த பல்கலைக்கழக முதலை உடன்பட்டது. அதன்வழியில், பாடசாலையில் கற்ற மொழியூடகத்தில் புகுழுகத் தேர்வுக்குத் தோற்றம் உரிமை மாணவர்க்குக் கிடைத்தது.

1957 இல் தரம் XII இல் தேசிய மொழி ஊடகத்தை அமுலாக்க ஏற்கெனவே "உத்த தீர்மானம், பொதுசன அபிப்பிராய உந்துதல்கள் என்பவற்றின் விளைவாக பேராசிரியர் யோசேப் நீடம் தலைமையில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழக ஆணைக்குழு 1958 இல் நியமிக்கப்பட்டது. பிறவிடயங்களுடன் போதனா மொழி பற்றியும் பரிசீலிக்க ஆணைக்குழு எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அரசுக் கொள்கையைக் கருத்திற் கொண்டு பல்கலைக்கழகம் தனது முறைமையைப் பொருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பது ஆணைக்குழுவின் கருத்தாக இருந்தது.²⁵ 1962 பல்கலைக் கழகங்கள் ஆணைக்குழு முடிவுகளை எடுக்கும் பொறுப்பினைப் பொருத்தமான பல்கலைக்கழகத்துக்கு அளிப்பதையும், பொதுவான மாற்றத்தையும் ஆதரித்தது.²⁶ தொழிலுட்பக் கல்வி தொடர்பாக ஆராய்ந்த ஆணைக்குழு ஆங்கிலம் நொடர்ந்து பயணபடுத்தப்படுவதையும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் நிலைமை மீளாய்வு செய்யப்படுவதையும் விதந்தரத்தது.²⁷ அந்தப்பின்னணியில், 1964 கல்வி வெள்ளையைறிக்கையின்படி கொள்கையளவில் மாற்றம் விரும்பப்பட்டாலும் முடிவினை எடுக்கும் அதிகாரம் அந்தந்தப் பல்கலைக் கழகத்திடம் விடப்பட்டது.²⁸ காலதுக்குக் காலம் புகுத்தப்பட்ட மாற்றங்களுக்கூடாக தேசிய மொழிகள் போதனா மொழிகளாகப் புகுத்தப்பட்டாலும், விஞ்ஞானம், பொறியியல், மருத்துவம் ஆகிய துறைகளில் ஆங்கிலமே பரவலாகக் கையாளப்படுவதைக் காணலாம், ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகமும் தனது போதனா மொழியைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை கொண்டிருப்பதே இன்றும் வழக்கிலுள்ளது.

PUBLIC LIBRARY JAFFNA NALLUR BRANCH LIBRARY தொகுப்புரை

சுதந்தரம் பெற்ற காலந்தொட்டு இலங்கையில் கல்விமொழி / கல்வி ஊடகம் பற்றிய கொள்கை மாற்றத்துக்கூடான வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. கொள்கையாக்கத்தின் பின்னணியில் சுகல மக்களுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வின்றிக் கல்வியைப்பெறும் வாய்ப்பு வழங்கப் படவேண்டும் என்ற சிந்தனை செயற்பட்டிருப்பது வெவிப்படை. நாடு சுதந்திரம் அடையப் போகும் தறுவாயில் அந்த அந்தஸ்துக்கேற்ற ஆயத்தங்கள் அதற்குமுன்பே செய்யப்பட்டதையும் காணலாம்.

கொள்கை ஆக்க நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது முதல், நிலைமைகளுக்கு முகங்கொடுக்கும் வகையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொருத்தப்பாடுகளுடன் தேசிய மொழிகள் பள்ளிக்கூடமட்டத்தில் தமக்குரிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. எனினும், கொள்கை ஆகத்தின் ஆரம்பத்துவம் காலப்போக்கில் கலப்படமாகியிருப்பதை மறுக்க

முடியாது. 'தாய்மொழி ஊடகம்' என்ற ஆரம்பக்கொள்கை காவப்போக்கில் 'தேசிய மொழி' என மாற்றம் பெற்றது. சிங்களவர், தமிழர், பறங்கியர், சோன்கர், மலாய்காரர் என்று காணப்பட்ட மக்களிடையே தாய்மொழிகளாக சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் என்ற மூன்றும் காணப்பட்டன. ஆனால், அரசியற் காரணிகள் ஆங்கிலத்துக்கு போதனா மொழி அந்தஸ்தைப் பள்ளிக்கூட மட்டத்தில் இல்லாமற்செய்துவிட்டன.

பல்கலைக் கழக மட்டம் பொதுப் போக்குக்கு விதிவிலக்காகக் காணப்படுகின்றது. போதனா மொழியைத் தீர்மானிக்கத் தனக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தை ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகமும் நிலைநாட்டுகின்றது. அதன் பயணாக ஆங்கிலம் தொடர்ந்தும் நிலைகொண்டுள்ளதை, குறிப்பிட்ட பாடத்துறைவில், அவதானிக்கலாம். 1950 களில் ஆங்கிலத்தை உபயோகிக்கவேண்டிய தேவையை வலியுறுத்தி முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்களே இன்றும் கூறப்படுகின்றன. பள்ளிக்கூட மட்டத்தில் தேசிய மொழி மூலம் கற்று வருகின்ற மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கிலம் மூலம் கற்கவேண்டியிருப்பது ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதன்று. தேசிய நீரோட்டத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளப் பல்கலைக் கழகம் பின்னிற்கவும் முடியாது. உலகின் ஏனைய நாடுகளின் முன்னுதாரணத்தைக்கொண்டு நமது மக்களும் உச்சப்பயன்பெற உழைக்கவேண்டியது கல்வியின் கடமையாகும். அதில் பாரியபொறுப்பு இன்றைய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு உண்டு. நாட்டின் கல்விக்கொள்கைகள் எந்த ஒரு கட்டத்திலும் முறிந்துபோகாமல் தொடர்ச்சியாக விருத்திபெறவும் பயணவிக்கவும் கல்வியமைப்பு முழுவதும் ஒரே நெறியில் செல்ல வேண்டும்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. *The Colebrooke-Cameron Papers*, selected and edited by G. C. Mendis (O.U.P., 1956), Vol. I pp. 72-74.
2. 4th Report of the Central School Commission, cited in W. R. Muelder, *Schools For A new nation* (Colombo K. V. G. de Silva & Sons, 1962), p. 16.
3. *Report of the Sub- Committee of the Legislative Council SP VIII*, 1867.
4. See,
 - (a) *Report of the Commission on Elementary Education in Ceylon*, SP XXVIII, 1905.
 - (b) *Report of the Education Committee of 1911-12*, SP XIX, 1912.
 - (c) *Report of the University Commission of 1927*, SP IV, 1929.
 - (d) *Report of the Commission on the system of education in Ceylon*, SP XXVIII, 1929.
5. *Report of the Special Committee on Education*, SP XXIV, 1943.
6. *Ibid* p. 42
7. *Ibid* pp. 40-42
8. *Ibid* pp. 40-41
9. *Hansard (SC)*, 23 January 1945, Col, 423.
10. *Hansard (SC)* 22 June 1943.
11. *Report of the select Committee of the State Council*, SP XXII 1946.
12. *White Paper on Education*, 1950.

13. *Education (Amendment) Act No. 5 of 1951*, regulation 5.
14. *Administrative Report, Director of Education 1951* pp. A 5 & A 20.
15. J. E. Jayasuriya, "the language medium for teaching Science in the Junior School", *NESC Journal of the national Education Society of Ceylon*, Vol. II, No 3 Nov. 1953, p. 25.
16. *Ceylon SP, I, 1954*.
17. *Ceylon, SP X, 1956*, Appendix 1) p. 217.
18. *Ibid.* pp. 176-209.
19. *Ceylon, SP I 1962* p. 12.
20. *Proposals for a national system of Education*, White Paper on Education 1964, p. 12.
21. *Proposals for Reforms in General and Technical Education*, White Paper on Education 1966, p. 14.
22. *Ceylon, Sp X, 1956* pp. 76-77.
23. *Ibid.* pp. 201, 204-205.
24. See,
 - (a) Ivor Jennings, "The Expansion of University Education", *The Ceylon Teacher*, Vol. XVI, No. 76, Dec. 1952, p. 163.
 - (b) C. J. Eliezer, "Science and the English Language" *NESC op. it*, Vol. V, No. 4, Nov. 1956, pp. 23-26
 - (c) J. E. Jayasuriya, "The place of English and the national Languages in Ceylon schools", *NESC op. it*, Vol. III, No. 4, Nov. 1954, pp. 21-22.
25. *Report of the Ceylon University Commission, 1959*, Sp XXIII, 1959 p. 133.
26. *Report of the University Commission 1962*, Sp XVI 1963 pp. 82, 160.
27. *Report of the Commission of Inquiry on Technical Education, SP X, 1963*, pp. 152-153.
28. *Proposals for a national system of Education*, op. it p. 60.

□ □ □

" மனித நோயமில்லாத பக்ஷியும் பண்பாடுகளை வளர்க்க இயலாத கல்வியும் உயனற்றவை"

(தேசத்தந்தை)

" நம்பிக்கையை கீழ்ந்து விடாதீர்கள். வீடுவெள்ளிக்குச் சர்று முன்பு கிடைத்த வேகு அதிகமாக கிடைக்கின்றது "

(தோழன் :: புலவர்)

இடைநிலை மட்டத்தில் தமிழ் இலக்கியம் கற்பித்தல்

திருமதி நாளினி கணபதிப்பிள்ளை
B. A. (Hons) Dip. in Ed. (Jaffna)

“ ஒருமைக்கள் தான் கற்ற கல்வி யொருவற்கு
எழுமைக்கும் ஏமாப்படுத்து ”

என்பது பொய்யா மொழிப்புலவர் திருவள்ளுவர் வாக்காகும். இம்மையிலும் மறு மையிலும் தொடர்ந்து வரும் கல்வியானது மனிதனுக்கு பெருமித வாழ்வினைப் பெற்றுத் தருவதாய் அமைகின்றது. கல்வித் தத்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் துறைகளில் முதன்மை வகிக்கும் இலக்கியக்கல்வியானது மனித வாழ்விலிருந்து முகிழ்த்து அவ்வக்கால சமுதாய வாழ்வின் பிரதிபலிப்பாயும் எதிர்கால வாழ்விற்கு வித்திடும் கலைவடிவ மாயும்மைந்து மொழி என்ற ஊடகத்தின் மூலம் சமூக கலாசாரம் பாரம்பரியம் என்ப வற்றைப் பேணும் அறிவுப் பொக்கிஷாயுமுள்ளது. இவ்வகையில் தாய்மொழியாகத் தமிழ் கற்கும் மாணவர்க்கு உணர்ச்சி வடிவிலேனும் கருத்து வடிவிலேனும் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொள்ளச் செய்யும் தமிழ் இலக்கியக் கல்வியானது சமுதாய வாழ்வுக்குத் தயார் செய்யும் பருவமாகிய இடைநிலை மட்டத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நவீன சமுதாய அமைப்பில் பெரும்பான்மையினரான மத்தியதர வர்க்கக்கத்தினரின் வாழ்க்கைக் கல்வியாய்மையும் இடைநிலை மட்டத்தில் உள்ளளர்ச்சிக்கு வித்திடும் துறையாக இலக்கியக்கல்வி அமையும் பண்ணினாலேயே அதனைக் கற்பித்தற் பணியும் கண்தியும் காத்திரமும் உடையதாகின்றது. மேலும் இலக்கியம் கற்பிக்கும் ஆசிரியனும் கிரேக்க நாடக மரபு உரைஞரைப் போலன்றி மாணவர்களின் பல்துறை அறிவை, ஆளுமையை, படைப் பாற்றலை, சமூகநோக்கை, செயற்றிறனை வளர்க்கும் பண்புடலமையினால் கற்பித்தற் செயல்முறை நுணுகி நோக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

பரதாலை என்ற நிறுவன அமைப்பில் இடம்பெறும் நியமரீதியான கல்வியில் ஆரம்பக் கல்வியை அடுத்து இரண்டாம் நிலைக் கல்வியாக வழங்கப்படுவதே இடைநிலைக் கல்வியாகும். இப்பகுவக் கல்வி தனிமனித ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்து அவனை முழுமனிதனாகத் திகழச் செய்யும். இதனாலேயே கவாமி விவோனந்தரும்

“ மனிதனிடம் மறைந்து கிடக்கும் பரிபூரணத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதே கல்வி ”

எனப் போற்றுகின்றார். அறிஞர்களும் இடைநிலைக் கல்வியானது ஆரம்ப நிலைக் கல்வியைப் பூர்த்திசெய்து பள்ளிக்கூட வழிகாட்டல் இன்றி திறம்பட வாழ முடியாதவர்க்கு அல்லது உயர்கல்வியையும் உயர் தொழில் கல்வியையும் பெறுவதற்கு இன்னமும் பக்குவம் அடையாதோர்க்கு அளிக்கப்படும் கல்வி எனக் குறிப்பிடுவர். மேலும் பிறப்பு முதல் முதிர்வு வரையான வளர்ச்சிப் பருவங்களுள் தொழில் மக்கத்துவம், கூட்டுறவு மனப்பாங்கு, அறிவியல் ரீதியான செயற்பாடு என்பவற்றை அடைய முற்படும் பருவ மாகிய கட்டிளாமைப் பருவம் அல்லது குமரப் பருவமே இடைநிலை மட்டத்தில் அடங்குவதனை அறிஞர்தம் வளர்ச்சிப்பருவ வகைப்பாட்டில் காணலாம்.¹ எதனையும் பகுத் தறிவுடன் ஆராயவும், மனதில் எழும் எண்ணங்களைத் தெளிவாக வெளியிடவும், சமூக

கூட்டுவாழ்விலீடுபட்டு இன்பம் அடையவும், சமூக மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திடவும் இப்பறுவமே உகந்ததாகும்.

இடைநிலை மட்டத்துடன் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு வாழ முற்படும் நிலைப் பாடு கருதி இப்பறுவத்தில் வழங்கப்படும் கல்வியானது ஆனாலே வளர்ச்சியுடன் சமூக சேவையில் வாழ்வின் நிறைவைக் காண வழிவகுப்பதன் மூலம் சமூக நலன் விழையும் சாஸ்ரோனை உருவாக்கும் கல்வி முறையாக அமைவது தவிர்க்க முடியாத பண்பாகும். இப்பண்புகளாடங்கிய கல்வி எனச் சிறப்புறக் கூறத்தக்கது தமிழ் இலக்கியக் கல்வியாகும். அதற்கேற்ப இம்மாணவர் சிறந்த குடிமக்களாகவும், தமது உலகைப் பற்றிய பூரண அறி விடையவர்களாகவும், வாழ்வை எதுவித அச்சுமின்றி எதிர் நோக்குபவர்களாயும், நலீ ணத்துவத்தை ஏற்பவர்களாகவும் திகழும் வகையிலான கல்வி அனுபவமாக இலக்கியக் கல்விக் கலைத்திட்டம் இடம் பெறுகிறது மேலும் சமயம், பண்பாடும் பாரம்பரியமும், ஆக்கவேலை, வீரச்செயல், சமூகத் தொண்டு போன்ற நியமங்களை உள்ளடக்கியதாகப் படைப்பாற்றலை வளர்க்கும் செயல்முறைகளையும், சுயதிறன் வளர்க்கும் அழகியல் பண்புடனான கதை, கவிதை, நாடகம் போன்ற துறைகளை வளர்க்கும் செயற்பாடா யும் அமைகிறது.

இலக்கியக் கல்வியின் கலைத்திட்டத்தில் இடம் பெறும் பாடங்களைக் கற்பித் தல் செயற்பாட்டின் இலகு கருதி அமைப்பு, வடிவ அடிப்படையில் செய்யுள் இலக்கியம் உரைநடை இலக்கியம் என வகைப்படுத்தி வரன் முறையாக நோக்குவோம் இலக்கியப் பண்புகள் யாவும் பொலிந்து காணப்படுவதாலும், முற்பட்ட இலக்கியவகை என்பதாலும் செய்யுள் இலக்கியமே இலக்கியம் கற்பித்தவில் முதலிடம் பெறுகிறது. எனினும் காலத் தின் தேவைக்காய் தோற்றிய வசன இலக்கியங்களாகிய சிறுகதை, நாடகம் கட்டுரை என்பனவும் ஒன்று இலக்கியக் கல்வியில் இடம் பெறலாயிற்று இவ்விரு வகைப்பாட்டிற்குமேற்ப கற்பித்தல் முறை வேறுபடுமாற்றை ஆசிரிய வாழ்விலே நாம் காணலாம். எனினும் சில அம்சங்கள் பொதுப்படையாக அமைவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கியக்கல்வி கற்பிக்க முற்படும் ஆசிரியர்கள் இலக்கியக் கல்வியினிக்கும்போது முதலில் மாணவரிடையே சுடுபாட்டை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் மாணவர் தாமாகவே ஆர்வமுடன் அணுக, சுவைக்க, சிறப்பமங்களைப் பெற வழிகாட்டவேண்டும். மேலும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடோ, கருத்துரைகளோ எதுவாயினும் இலக்கியக்கல்வியில் பெறலாம் எனும் உணர்வை ஏற்படுத்துவதுடன் இடைநிலை மட்டத்தினருக்கு இயல்பான ஆய்வு மனப்பாங்கை வழிப்படுத்தி வளர்த்துச் செல்வதும் கற்பித்தல் முறையிலே தங்கி உள்ள தெள்ளாம். இந்திலை நோக்கியே பேராசிரியர் ஆறுமுகம் அவர்கள்

“தாம் கற்பிக்கும் பாடப் பொருளை கவர்ச்சியாக எடுத்துக் கூறவல்ல ஆசிரியருடைய பாடவேளையில் மாணவர்கள் பாடத்தில் இலயித்துவிடுவதை அவதானிக்கலாம்.”²

என்று குறிப்பிடுகிறார். இக் கருத்து கற்பித்தல் மாணவன் சுவைக்கு தீவி அளித்து விடுவதை உணர்த்திவிடுகிறது. மேலும் வாழ்க்கைப் பயனுக்குமிடமளிக்கும் கற்பித்தல் பணியே இலக்கியத்தின் வாயிலாக அமைவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் சிலப்பத்திகாரம், கம்பராமாயணம், நளவெண்பா, மகாபாரதம் போன்றவை கலைத்திட்டத்தில் இடம் பெறும்போது மாணவர்களின் அக, புறக் கண்களின்மூன் அரங்கேறும் வகையில் அறி முகம் செய்வதுடன் கதையை மனதிலே பதியும்படி வழங்கி, வாழ்க்கைக்கேதுவான கருத்துக்களை இளம்மனதில் இலகுவாக இடம் பெறச் செய்யவேண்டும்.

இங்கு கற்பித்தல் துணைகளான வர்ணப்படங்கள், உணர்ச்சியை துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டும் நாடகங்கள் என்பதை ஆசிரியருக்கு வலது கரம்போல செயற்படுகின்றன.

பண்டுதொட்டு இன்றுவரை செய்யுள் இலக்கியம் பெறும் முதன்மை கருதி செய்யுள் இலக்கியம் கற்பிக்கு ; முறையை நோக்குவோம். ‘இசைக்கு மயங்காத இதயமில்லை’ என்பதனால் பாடலை உணர்வு பூத்வமாக இசைக்கவேண்டும் இசையில் ஊறித் திழைக்கும் மாணவிரிடத்தை மேலும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் இலக்கியத்தின் நலனாய்தல் கற்பித்தலை மேம்படுத்துவதாகும். இவ்வேளையில் ஆசிரியர் தம்மளவில் மட்டும் சுவைத்து மகிழாது மாணவர்களையும் கலந்து கற்கத்தூண்டவேண்டும். அதன் மூலம் சமுதாய அரசியல் தேவைகளுக்காக மாத்திரமன்றி உண்மையான இலக்கிய அனுபவங்களையும் மாணவரை பெறச் செய்யழுதியும் அத்துடன் மாணவர் தாம் களந்து கற்கும் போது அவ்விலக்கியத்திற்கு அடிப்படையான அரசியல், சமூக, பொருளாதார பண்பாட்டுச் சூழல் சிறப்பினை விளக்கி இடையிலான தொடர்பை உணர்த்த வேண்டும். இச் செயற்பாட்டின் மூலம் பழமையைப் பேணி புதுமையை ஆக்க உதவ முடியும். இங்கு மாணவர் மனதில் அதிகளாவில் இடம்பெறவேண்டிய கருத்தினை உபகரணப் பயன்பட்டின் மூலம் விவிலையதாக்கலாம். முன்பு குறிப்பிட்ட கற்பித்தல் துணைகளான கட்டுலசாகனம், செவிப்புலசாகனம், பல்லுவைர் சாதனம் என்பவையே பொருத்தப்பாடுடையதாயமைவதைக் காணமுடியும்.

இக் கற்பித்தவின்போது ஆசிரியர் கதாப்பிரசங்க பாங்குடன் செயற்படாமல் மாணவரையும் அரங்கில் இடம்பெறச் செய்யவேண்டும். மாணவர் கருத்தினை கலந் துறையாடல் மூலம்—இடையிடையே விளாக்கள் மூலம்— வெளிக்கொண்ட வேண்டும். இக்கற்பித்தவின்போது இலக்கியப் பண்பு வளர்ச்சியை நோக்குவதனுடாக இலக்கிய வரலாற்று வளர்ச்சியை மாணவர் மனத்தில் ஏற்படுத்துவதும் விருப்புக் கரியதே.

“ ஓவ்வொருத்தருடைய படைப்பையும் கற்பிக்கும்பொழுது அவர் வாழ்ந்த காலம் அக்காலத்தின் பண்புகள் குறிப்பிட்ட ஆசிரியரின் பண்புகள் ஆகிய யாவற்றையும் முகவரையாகக் கூறிய பின்னரே பாடத்தைக் கற்பிக்கவேண்டும் ” 3

என்ற கருத்து இடைநிலை மட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்துவது இலக்கிய வரலாற்றுணர்வை ஏற்படுத்துவதாய்மையும்.

அடுத்து வசன இலக்கியம் கற்பித்தல் செயல்முறையை நோக்கும்போது நல்லீகாலப் பொருத்தப்பாடு உடையதாம் தன்மையினால் இவ்துவாக கற்பிக்கத்தக்கதாயுள்ளது இங்கு நாடகம் போன்ற வசன இலக்கியங்களிலே செய்யுள் இலக்கியம் கற்பிக்கும்போது மெஸ்லக்கற்போருக்காக நாடக வடிவில் வழங்கியதைப் போன்ற அதீக செயற்பாடு என்று இருப்பதால் மேலதிக வேலைகள் தேவைப்படாவிட்டனும் ஏனைய வசன இலக்கியமாகிய சிறுகதை, கட்டுரை போன்றவற்றில் தேவைப்படவதைக் காணலாம். இங்கும் அதிகளவு படங்கள் போன்ற கட்டுலசாதனங்கள் பயன்படுத்துவது கற்பித்தது செயற்பாட்டை இவ்வகுப்புத்துவதாகும். மேலும் வசன இலக்கியம் கற்பிக்கும்போது சாதாரணமாக அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தற்கேதுவான மொழிப்பிரபைகத்திற்கெதுவாக வாசிப்புத் திறன் வளர்ப்பதற்கு முக்கியத்துவமளிக்க வேண்டும். வாசிப்பு பயிற்சி வழங்குவதன் மூலம் சொற்றிறன், உரைத்திறன், கிரகித்தற்கிறன், இயற்றுகற்கிறன், கேள்வித்திறன், எழுதுத்திறன் என பலவும் வளர்க்கலாம். இதுவை மொழித்திறன் அறிவை மூங்கும் மொழிப் பயிற்சியாயும் அமையும். மேலும் செய்யுள் இலக்கியத்தை சாலாப்பதைப் போல

சிறந்த கருத்தாமும், இனிய நடையிலமைந்த பகுதிகளைச் சுவைப்பதன் மூலம் இன் ப அனுபவத்தையும், சிறந்த நடை கையாளும் பண்டையும் மாணவரிடத்தே ஏற்படுத்தலாம். இந்திலை நோக்கியே

இலக்கியக் கல்வியை நோக்கினால் குறைந்தபட்சம் மூன்று முக்கிய பயன் பாடுகள் புலனாகும். முதலாவது: மொழித்திறன் பற்றிய அறிவு; இரண்டாவது: இன்பநுகர்ச்சி; மூஸ்ராவது: வாழ்க்கை யைப் பற்றியும் உலகைப்பற்றியும் ஏற்படும் புதிய விளக்கம்.⁴

என பேராசிரியர் கலைசபதி வரையறை செய்கின்றார்.

மேலும் நாடகம் போன்ற பாடங்களை நடித்தல் செயற்பாட்டின் மூலம் கற் பித்தலானது அவதாவிப்பு பங்குபற்றல் போன்ற செயல்களிற்கு இடமளித்து இருவழித் தொடர்பாடலாக கற்பித்தலை மாற்றிவிடுகிறது. நடிக்கும் மாணவர் விடயத்தை உள்ளுணர்வாகவும், பார்க்கும் மாணவர் நேரடிக்காட்சி மூலமும் அனுபவம் பெறுவதால் கல்வி நாட்டம், உற்சாகம் என்பவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வர். மேலும் கற்பித்தல் செயல்மூறை மூலம் மொழிக் கையாட்சி உருவாக்கும் பணி இடம்பெற்றினும் கட்டுரை இலக்கியமே நன்முறைப் பயன்பாடுடையதாக அமைகிறது. இது மொழி திறம் ஏற்றிது அதனை நுட்ப மாக கையாளும் பயிற்சியை வழங்குகிறது. எனிய சொற்கள் மூலம் சிறிய வாக்கியம் ஆக்க வழிகாட்டுவதனால் சிறந்த கட்டுரை ஆக்க வழிகாட்டலாம்.

இலக்கியக்கல்வியை இடை நிலைமட்ட மாணவரிடத்தே உள்வியல் நிலைக்கேற்ப ஏழங்கி சிறந்த ஆசூழமயுடன் திகழச்செய்ப்பெரன்ற வகையில் ஆசிரியர் கற்பித்தல் பணி முதக்கை பெறுகிறது இந்திலையில் ஆசிரியர் வெறுமணே பாடப் புத்தகத்தைப் போடுப் பதுடன் அமையாது இணைந்த கலைத்திட்ட செயற்பாடுகள் மூலம் நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலமே முழுமையுடைய செவையாளராகலாம். இவ்வகையில் வகுப்பறையில் பாணவராலும் இலக்கிய வெளிப்பாட்டை வளர்க்கும் விளம்பரப் பலகை, வகுப்பு இதழ்கள் மன்றங்கள் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கன.

மாணவன் தான் கற்ற இலக்கியக் கல்வியை அடிப்படையாகக்கொண்டு காலத்துக்கேற்ற வகையான், கவர்ச்சிகரமான புதிய கருத்துகள், செய்திகள் வெளியிடவும் தாம் பெற்ற இலக்கிய அனுபவத்தை உணர்த்தும் படம், அச்சப்படை வெளியிடவும் தம் கருத்துக்களை விவித வடிவில் வெளிப்படுத்தவும் ஏற்றதாக அமைக்கப்படும் விளம்பரபலகை படைப்பாற்றலுக்கு வித்திடும் செயலாக உள்ளது,

வகுப்பு இதழ் எனும் செயற்பாட்டை நோக்கின் இது வெகுஜனத் தொடர்பு ஆற்றல் வளரவும், இலக்கிய ஆர்வம் கொண்ட மாணவர் முன்னேறவும், கல்வியில் பின்தங்கிய மாணவர் வேறுபட்ட துறைகளில் ஆற்றல் வளர்க்கவும் உதவுதாயுள்ளது கதை, கட்டிலை. சிறுகதை, கவிதை ஆக்கி வெளியிடுவதால் படைப்பாற்றல், கற்பணத்திறன் வரச்சி அடையும். மேலும் குழுமுயற்சி, திட்டமிட்ட ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட செயற்பாடாக அமையும் தன்மை சமூகத்தினை வழிநடத்தும் சான்றோனை உருவாக்குவதாகும் இது மாணவரிடத்தில் டாண்டித்தியக் கற்றலை ஏற்படுத்துவதாயு முள்ளதெனலாப்

வகுப்பு மட்டத்திலான இலக்கிய மன்றமும் இலக்கியப் கற்பித்தவின் பிரயோக மட்டத் தொற்பாட்டுக் களமாகவேயுள்ளது. இப்மன்றத்தில் இடபெறும் பேச்சுக்கள், கட்டுரை, கவிதைப் போட்டிகள், நாடகங்கள் என்பன இலக்கியத்திறன், நடிப்புத்திறன்

என்பன வளர்ச்சியுற உதவுதாகும். இச்செயற்பாடுளே பேச்சத்திறன், பிரச்சனைகளை அறிவியல் நோக்குடன் ஆராயும் திறன், இலக்கியப் பகுதிகளை ரசிக்கும் திறன் என்ப வற்றைப் பயிற்றுகின்றன. குழுச் செயற்பாடமாக அமைவதால் சமூ+ப் பொருத்தப்பாடுற ஆக்குவது கற்பித்தலை வெற்றியுரச் செய்கிறது. இவை மாணவர்களைவரையும் அபர பிரமணாக உருவாக்கும் செயற்பாடாகும், இவற்றுக்கான காலத்தை, ஒழுங்கை திட்ட மிட்டு செயற்படுத்தும் கற்பித்தல் முறையே தெறியாள்வதாயும்ள்ளது.

இத்தனை படைப்பாற்றலுடன் உருவாக்கப்படும் மாணவன் நாட்டின் நலனுக்குதலும் நற்பிரஸையாகும்போதே கற்பித்தல் முயற்சி பரிபூரணத்துவமாகிறது. அதற்கு இடைநிலை மட்டத்தில் உருவாக்கப்படும் சமூக நோக்கு உதவுகிறது சமுதாய குறை பாடுகளை நீக்கி புதிய சமுதாயம் படைக்க, மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்த சமூக நோக்கு உதவும். பல்லின, பன்மத, பன்மொழி பேசும் சமூகமட்டத்தில் தேசியப்பற்று உருவாக்கவும், தாய் மொழி வளர்ச்சிக்குழைக்கவும், சர்வமத சமரசப்போக்கு, பண்பாட்டு கோலம் அறி தல், சமூக மரபு பேணல், விழுமியம் பேணல், பழகை பேணல். ஒற்றுமை உணர்வு என்ற இன்னோரள்ள சமூக நோக்கினை பாடங்களினாலே எடுத்துறைத்து என்னைகளில் விதைத்துவிடுவதன் மூலமாக கற்பித்தல் செயற்பாடு முழுமை பறுகிறது. அதன் மூலம் வருங்கால சமுதாயம் வளமானதாய் மறர வழி வருக்கிறது.

ஒட்டு மொத்தமாக நோக்கின் இடைநிலை மட்டத்திலிடம் பெறும் தமிழ் இலக்கியம் கற்பித்தல் செயற்பாடானது நீண்ட எம் தமிழ் இலக்கிய பாரம்பரியத்தை மாணவர்மனதில் வளர்த்து அதனோடு படைப்பாற்றல் சமூக நோக்கு எனும் பரிணாமங்கள்மூலம் ஆளுமையுடையவராக உருவாக்கும் பணியாகும். எஃவே தமிழ் இலக்கியம் கற்பிக்கப்படுகும் ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் பணியின் காத்திரத்தை உணர்ந்து மாணவர்களை எதிர்கால சமூகத்திற்கு பொருத்தப்பாடுடையர்களாக உருவாக்கும் சமுதாய சிற்பிகளாக செயற்பட வேண்டியது அத்தியாவசியமானதாகும்.

அடிக் குறிப்புக்கள்

1. ப. சந்திரசேகரம், கல்வித்தத்துவம், யாழ்ப்பாணம், 1975, ப-53, 192
2. ச. முச்சுவிங்கம், கல்வியியல் ஒரு அறிமுகம், யாழ்ப்பாணம், 1974, ப-94, 25
3. வ. ஆறுமுகம், வகுப்பறைக் கற்பித்தல், யாழ்ப்பாணம், 1989, ப-91
4. கா. சிவத்தமிழ். இலக்கியம் கற்பித்தல், திரும், சென்னை, ஜான், 1969, ப-44
5. க. கெலாசபதி, தமிழ் மொழியும் இலக்கியம் கற்பித்தலும்,
கலைக்கட்டர், யாழ்ப்பாணம், 1971, ப-57

“ உண்மை எப்போதும் செத்துவிடுவதில்லை, அது உறங்குவது போல் திருந்தாலும் ஆபத்து வரும் போது விழித்துக் கொள்ளும் ”

“ கத்தமாகவும் சீக்கண்மாகவும் கிருப்பவருக்குப் பணம் தேவைப்படாது ”

(காந்தீஜி)

தொடர்பாடலும் சிறந்த கற்றலுக்கு அதன் பங்களிப்பும்

க. சின்னத்தும்பி
சிரேஷ்ட விரிவுவரையாளர் தறம் 1
கல்வியியற் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

தொடர்பாடல் என்பது மனித வரலாற்றின் ஆரம்பந் தொட்டே சமூகத்திற் காணப்படும் ஒரு செயற்பாடாகும். இச் செயற்பாடு மனிதரிடையே மட்டு மன்றிப், பங்கவேறு விவங்கின்களிடையேகூடக் காணப்படுகின்றது. சகல சமூக, பொருளாதார, அரசியற் செயற்பாடுகளின் மையமாகத் தொடர்பாடல் காணப்படுகின்றது. மனிதனது அறிவு, ஒழுங்கமைப்பு, வலு என்பவற்றினை இணைக்கும் தொழிற்பாடாக இதனை நாம் நோக்க முடியும். தேவை, அதிகார அமுத்தம், பயம் என்பவற்றிலி ருந்து மனிதனை விடுவித்தலிலும், சமுதாய ஒன்றினைப்பு, ஒற்றுமை, புரிந்துணர்வு என பவற்றினை ஏற்படுத்தலிலும் தொடர்பாடல் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது.

மனித வரலாற்றினை நோக்குவோமாயின், மனிதன் தன் சூழல் பற்றிய தகவல் கணப் பெறுவதிலும் அவற்றினை விளங்கிக் கொள்வதிலுமான தனது திறனை அதி களிக்கும் முயற்சிகளிலும், செய்திகளை அனுப்பும் முறைகளில் விரைவு, தெளிவு, பல வினத்தன்மை என்பதற்றினை அதிகரிக்கும் முயற்சிகளிலும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்துள்ளான் என்பதனை அறிய முடியும். இப்முயற்சியானது முடிவிலா நிகழ்வாக மேலும் தொடர்ந்து கொண்டே செல்லும் என்பதும் நாமறிந்த விடயம்.

தொடர்பாடல் என்றால் என்ன?

தொடர்பாடல் என்னும் பதம், ‘பொதுவான்’ என்னும் கருத்தைப் பிரதி பலிக்கும் இலத்தின் சொல்லினை அடியாகக் கொண்ட Communication என்னும் ஆங்கிலப் பதத்தினாற் குறிப்பிடப்படும் செயற்பாட்டினைக் குறித்து நிற்கின்றது. வெவ்வேறு துறையைச் சார்ந்த வெவ்வேறு மக்களுக்கு வெவ்வேறு கருத்தினைப் புலப் படுத்தும் இச் சொல்லின் கல்வியியல் சார்ந்த கருத்தினை இங்கு நோக்குவோம். ஓரிடத் தினிருந்து தகவலானது இன்னோரிடத்தினைச் சென்றடையுஞ் செயலை உள்ளடக்கிய செயற்பாட்டுக்குப் பலரும் பல வகையில் விளக்கமளிக்க முனைந்துள்ளனர். இவற்றுள், கருத்தினைக் காவிச் செல்லும் ஏச்செயலினையோ அல்லது ஒருவளிடமிருந்து இன்னொரு வனுக்கு ஒரு செய்தியைக் காவுகின்ற செயலினையோ தொடர்பாடல் எனக் குறிப் பிடலாம். எனும் புறாக்கர் (Floyd Brooker) என்பாரின் கருத்துத் தொடர்பாடல் பற்றிய அடிபடை விளக்கத்தினைப் பெறுவதற்குப் போதுமானதாகும். ஆயினும், இச் கருத்து விரிவடைந்து, பல பரிமாணங்களில் நோக்கப்படும் தொழிற்பாடாகத் தொடர்பாடல் விளங்குகின்றது.

உற்த ஒரு தொடர்பாடல் நிகழ்வு ஏற்படுவதற்குக் குறைந்த பட்சம் மூன்று அம்சங்கள் (மூலகங்கள்) அங்கு காணப்பட வேண்டும். உற்பத்தியிடம், செய்தி, சேரி

டம் என்பவையே இம் மூன்றுமாகும். இவற்றன் தொவது ஒன்று இல்லாதவிடத்துத் தொடர்பாடல் நிகழ முடியாது. இங்கு உற்பத்தியிடம், சேரிடம் என்பன பலவாறாக அமையலாம்.

ஒரு செய்தியானது ஒருவரினாலோ பலரினாலோ அல்லது ஒரு நிறுவனத்தினாலோ உருவாக்கப்படலாம். அதே நேரத்தில் இச் செய்தியானது ஒருவருக்காகவோ பலருக்காகவோ அல்லது ஒரு நிறுவனத்துக்காகவோ உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

பேர்லோ (Berlo)¹ என்பவர் தொடர்பாடல் ‘மாதிரிமரு’ ஒன்றை முன் வைக்கும் போது, அனுப்புநர் (உற்பத்தியிடம்), செய்தி, ஊடகம், பெறுநர் (சேரிடம்) எனும் நான்கு அம்சங்களை வலியுறுத்தியுள்ளமை இங்கு நோக்கற்பாலது. இவரது கருத்தின்படி, செய்தியை அனுப்புபவரதும் பெறுபவரதும் தொடர்பாடற் திறன்கள், மனப்பாங்குகள், அறிவு, சமூக அமைப்பு, கலாசாரம் என்பனவும், செய்தியின் உள்ளடக்கம், சங்கேதம் என்பனவும் தொடர்பாடற் தொழிற்பாட்டினை நெறிப்படுத்துகின்ற (கட்டுப்படுத்துகின்ற) அம்சங்களாகும். இதே நேரத்தில் இயக்க உணர்வு (Kinaesthetic Sense) உட்படப் புலன்களின் தொழிற்பாடுகளுடன் தொடர்புடைய ஊடகமானது தொடர்பாடவின் விணைத்திறனில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது.

எவ்வாறெனினும், உற்பத்தியிடம், சேரிடம், செய்தி, தொடர்பாடல் இடம் பெறும் நிலமை ஆகிய நான்கு மாறிகளும் தொடர்பாடலுடன் தொடர்புடையை என நாம் உறுதியாகக் கருத முடியும். இதன் பிரகாரம், செய்தியொன்று முதலிடமொன்றிலிருந்து அனுப்பப்பட்டிருப்பினும், அது பெறுநரினால் பெறப்படாத விடத்துத் தொடர்பாடல் நிகழ்ந்துள்ளதாகக் கருத முடியாது². அதாவது, பெறுநர் இன்றித் தொடர்பாடல் இடம்பெற முடியாது. எனவே, சொல்சார்ந்ததாகவோ சொல்சாராததாகவோ, சைக்யாகவோ அல்லது குறியீடாகவோ அனுப்பப்படும் ஒரு செய்தியூடாகப் பெறுநரிடம் ஒரு துலங்கலை அனுப்புநர் ஏற்படுத்தும் தொழிற் பாட்டினைத் ‘தொடர்பாடல்’ என நாம் குறிப்பிடலாம்.

பெறுநரிடம் ஏற்படும் துலங்கலானது சில சமயங்களில் உடனடியாகவோ அன்றி நேரடியாகவோ அவதானிக்கப்பட முடிவில்லை. பல சர்ந்தப்பங்களில், தொடர்பாடல் இடம்பெற்றுள்ளமை பற்றியும்; அதன் விளைவுகள் பற்றியும் நாம் அறிவிலியா யிருப்பதற்கு இதுவே பிரதான காரணியாக அமைகின்றது.

செய்திகள் பரிமாற்றம் பெறும் வடிவங்களும் ஊடகங்களும்

ஆகி மனிதன் மிக எவிமையான, ஒசை சார்ந்த, முகபாவுஞ் சார்ந்த சமிக்களுகள் மூலமாகச் செய்திகளைத் தெரியப்படுத்தலாணான். விளையாட்டு, சங்கிதம், நடனம், முரசொலி, சமிக்கஞ் ஒளி, ஓலியங்கள், சிலைவடிவங்கள், ஏனைய சமய கலாசார செயல்கள் என்பன போன்ற சொல்சாரா வழி முறைகள் யாவும் செய்திப் பரவலாக்கத்துக்கு (தொடர்பாடல்) அன்றைய மனிதனுக்கு உதவிய ஊடகங்களாகும்.

இதனைத் தொடர்ந்து, மொழி விருத்தியடைந்த போது, சொல்சார் உத்திகளும் மேற்குறிப்பிட்டவுடன் இணைந்து பயன்பட்டன. இங்கும், நியம ஏழுத்து மொழிக்கு முன்பாகப் பேச்சு மொழியை கூடுதலான பயன்பாடு கொண்டதாகும். இன்று செய்திகள் பரிமாற்றம் பெறும் வடிவங்களையும் ஊடகங்களையும் பின்வருமாறு தொகுத்து நோக்க முடியும்³.

உற்றுநோக்கல் : மிகவும் நம்பகமானதும், உயர் ஈடுபாட்டினைக் கொண்டதும், பெருமளவு தகவல்களைத் தெரியப்படுத்தக் கூடியதுமான ஓர் உபாயம் உற்று நோக்க லாகும். எவற்றினை அவதானிக்க வேண்டுமென்பதனையும், அவதானித்தவற்றுக்கு எவ்வாறு விளக்கமளிக்க வேண்டுமென்பதனையும் பெறுவோன் நன்கு அறிந்திருந்தால் மட்டுமே இது ஒரு சிறந்த செய்திப் பரவல் ஊடகமாக அமைய முடியும்.

வாய்மொழி வெளிப்பாடுகள் : கலந்துரையாடல், ஆலோசனை, அபிப்பிராயங்கறல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய வாய்மொழி வெளிப்பாடுகளாவன ஏறத்தாள் எல்லாச் சமூகத்தினராலும் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகமாகும். வேறு வழிமுறையிலான / வடிவிலான அறிவைப் பெறும் வாய்ப்புக்கள் குன்றிய நிலைகளிலும், படிப்பறிவு குன்றியவர் கூடுதலாகக் காணப்படும் சந்தர்ப்பங்களிலும் இந்த வகையிலான ஊடகங்களின் பயன்பாடு அதிகரிக்கின்றது. கிராமப் புறங்களிலும், தாழ் கல்வி நிலை காணப்படும் பகுதிகளிலும் இதன் உண்மையை உணர முடியும்.

அச்சு வடிவம் : நூல்கள், சுருளிகைகள், கடிதங்கள், மனுக்கள், தினத்தாழ்கள். விளம்பரத்துண்டுகள், மற்றும் பிரசரங்கள் யாவும் இன்றைய கால கட்டத்திற் தகவற் பரிமாற்றத்தின் பொருட்டுப் பேரிதும் விரும்பப்படுகின்ற ஊடகமாகும். வாய்மொழி வெளிப்பாடுகளின் குறை நிறைகளுக்கு நேர் எதிரான குறை நிறைகளைக் கொண்டதாக இவ்வகை ஊடகம் அமைகின்றது.

இது முழுமையாகவும், நம்பகரமாகவும், சிக்கலான தகவல்களையும் இலகுவில் ஏராளமானோர்க்கு வழங்கவும் வல்லதாகக் காணப்படும் ஓர் ஊடகமாகும். அத்துடன் நிரந்தரமாகத் தகவல்களைப் பேணுவதற்கும் இலகுடகம் வழி சமைக்கின்றது. எனினும், உயர்மட்டத்திலான எழுத்தறிவு, நிதிநிலை, அச்சு வசதிகள் ஆகிய முன்னிபந்தனைகள், எல்லோரிடமும் வாசிப்பதற்கான விருப்பத்தினைத் தேவையானவுக்கு ஏற்படுத்த முடியாமை போன்ற குறைபாடுகள் இம் முறையில் மலிந்து காணப்படுகின்றன.

தொழில் நுட்ப உற்பத்திகள் : நவீன உலகின் பல்வேறு மட்டத் திலான் தொழில்நுட்ப உற்பத்திகள் தகவல் பரிமாற்றத்தில் இன்று பிரதான ஊடகமாக விளங்குகின்றன. பேணா, பேப்பர், கரும்பலைக் போன்றவை தொடக்கம் ஒளிப்படப் பெட்டி, படமெறிகருவி, ஒளிப்பதிவுநாடா, வாணோவி, ஒளிப்பதிவுநாடா, தொலைக்காட்சி, கண்ணி மற்றும் பல்வேறு இலத்திரனியல் உற்பத்திகள் வரையிலான வெவ்வேறு மட்டத்திலான தொழில்நுட்ப உற்பத்திகள் இங்கு கருதப்படுகின்றன. தகவல்களை விரைவாகவும் செம்மையாகவும் அனுப்புவதற்கும், களஞ்சியப் படுத்துவதற்கும் தேவையானபோது வேண்டியவற்றினை மிளப் பெறுவதற்கும் இவை பெருமளவு உதவுகின்றன.

பயிற்சி நிகழ்வுகள் : மேலே கூறப்பட்ட சகல விதமான ஊடகங்களின் பயன்பாடுகளையும் வசதியான அளவுக்கு உள்ளடக்கக்கூடிய கருத்தரங்குகள், விவாத மேடைகள், பாசறைகள், செயலமர்வுகள் என்பன சிறந்த முறையில் தகவற் பரிமாற்றத்தினை ஏற்படுத்தும் நிகழ்வுகளாகும்.

செய்தியின் அடிப்படைக் கூறுகள் :

நோக்கம், உள்ளடக்கம், சங்கேதம் என்பன எந்த ஒரு செய்தியினதும் அடிப்படைக் கூறுகளாகும்⁴. இம் மூன்று வகைக் காரணிகளுக்கும் போதுமானவை கவனிப்புச் செலுத்தப்படாத நிலையில் சிறந்த ஒரு செய்தியை உருவாக்க முடியாது.

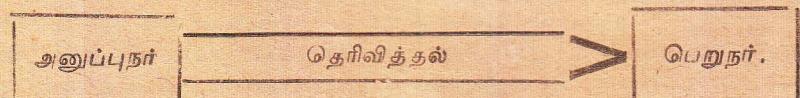
ஒரு செய்தியை அனுப்பிவதன் மூலமாக நாம் எதனை அடைய விழைகின்றோம் என்பதைன் நோக்கம் குறிப்பிடுகின்றது. செய்தியின் நோக்கமானது களிப்புற வைப்பதாக, ஊக்கலை ஏற்படுத்துவதாக, கருத்தை விளக்குவதாக அல்லது கற்றலை ஏற்படுத்துவதாக அமையலாம். இதன் அடிப்படையிலேயே பெறுவோன் தெரிவு செய்யப்படுதலும் செய்தியின் உள்ளடக்கம், தெரிவிக்கும் முறை என்பனவும் அமையும்.

தெரியப்படுத்தப்படவுள்ள தகவலினை உள்ளடக்கம் குறிப்பிடுகின்றது. இவை விபரங்கள் சார்ந்தவையா அல்லது எண்ணக்கருக்கள் சார்ந்தவையா, எவ்வெள்வையா அல்லது சிக்கலானவையா என்னும் அம்சங்கள் இங்கு நோக்கப்படுகின்றது.

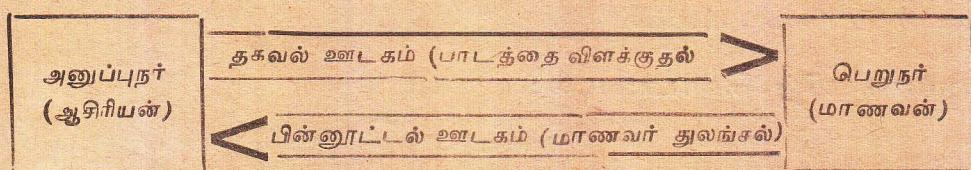
அடுத்து, செய்தி அனுப்பப்பட வேண்டிய குறியீட்டுத் தொகுதியைச் சங்கேதம் குறிப்பிடுகின்றது. ஒரு செய்தியோ கருத்தோ அப்படியே செலுத்தப்பட முடியாது. முதலில், புலன்களினால் உணரப்படக்கூடிய வகையில் செய்தியானது சங்கேதமாக்கப் படல் வேண்டும். நேரடியாகப் புலன்களினால் உணரப்படக் கூடியதாகவோ, சொல்சாரா வேறு குறியீடுகளுக்கூடாகவோ, சொல் (மொழி) சார்ந்ததாகவோ இச்செய்தி சங்கேதமாகப்படலாம் தொடர்பாடல் தொழிற்பாட்டில் இது ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். பெறுநருக்கு விளங்கக்கூடிய வகையில் அனுப்புநர் சங்கேதமாக்குதலும், சரியான கருத்தைப் பெறக்கூடிய வகையில் பெறுநர் சங்கேதமகற்றுதலும் இடம்பெறாவிடின் தொடர்பாடல் செவ்வனே இடம்பெற முடியாது. அனுப்புநர் கொண்டுள்ள கருத்துக்கும் பெறுநர் பெற்றுக்கொண்ட கருத்துக்குமிடையிலான இடைவெளியானது தொடர்பாடலின் விளைத்திற்குநட்டன் நேர்மாறான தொடர்பைக் கொண்டிருக்கும்.

தொடர்பாடல் வகைகள் :

தொடர்பாடலானது ஒரு வழிகளில் ஏற்படலாம். ஒன்று ஒருவழித் தொடர்பாடல். மற்றையது இரு வழித்தொடர்பாடல். முதலாவது வகையில், குறித்த தகவலோ செய்தியோ பெறுநரை வந்தடைதல் மட்டுமே நடைபெறுகின்றது. மேடைப் பேச்சு பொது விரிவுரைகள், பத்திரிகைச்செய்தி, வாணோலி ஓவிபரப்புகள், தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்புகள், நூல்கள், விளம்பர அறிவித்தல்கள், போன்றவற்றை இவ்வகைக்கு உதாரணங்களாகக் குறிப்பிட முடியும்.

இங்கு சில தகவல்கள், செய்திகள் என்பன சிலருக்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இரு-வழித்தொடர்பாடலானது இரண்டு ஒரு-வழித்தொடர்பாடலினை உள்ளடக்கியுள்ள தாக்க கொள்ளலாம். இங்கு அனுப்புநர்டமிருந்து

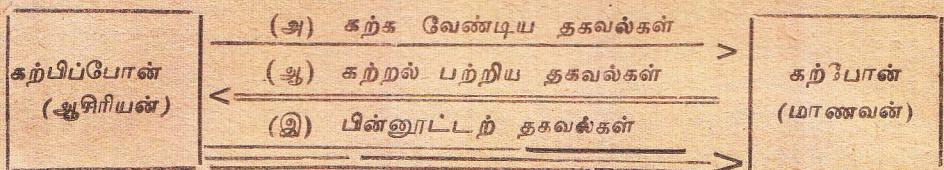
ஒரு தகவல் பெறுநரை வந்தடைகின்றது. அடுத்து, இத்தகவலானது பெறப்பட்டமை அல்லது அதன் விளைவு பற்றிய ஒரு செய்தி பெறுநரிடமிருந்து அனுப்புநரச் சென்றடை

கின்றது. சிறந்த கற்பித்தல்-கற்றல் நிலைமையில் இவ்வாறான இருவழித் தொடர்பாடலைக் காணமுடியும்.

முன்னெய வகையினைத் ‘சிறந்த தடத் தொடர்பாடல்’ எனவும் பின்னெய வகையினை ‘முடிய தடத் தொடர்பாடல்’ எனவும் தொடர்பாடல் வல்லுநர் குறிப்பிடுவர். வழக்கமையான ஒரு தொடர்பாடல் நிகழ்வின்போது, இவ்வாறான பல கூறுகள் பல வழிகளில் இணைந்த ஒரு சிக்கலான ஒழுங்கமைப்பே காணப்படுவதுண்டு.

கற்பித்தற் தொழிற்பாடு.

கற்பித்தலெண்பது ஓர் இரு-வழித்தொடர்பாடற் தொழிற்பாடாகும். இங்கு மூன்று வகையான தொடர்பாடல் நிகழ்வதை நாம் உணரவேண்டும். குறித்த ஒரு கற்றல் இலக்கினை அடையும் கற்பித்தல் முயற்சியில் இம் மூன்று கூறுகளும் எவ்வாறு இணைந்துள்ளன எனச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

- அ. கற்கவேண்டிய தகவல்கள் : மாணவர் கற்கவேண்டிய பல்வேறு தகவல்களையும், அவை எவ்வாறு கற்கப்பட வேண்டும், என்னென்ன செயல்களை மாணவர் செய்ய வேண்டும் என்பனபோன்றவற்றின் தகவல்களையும் ஆசிரியர் தெரிவிக்கின்றார். இதன் பிரகாரம் மாணவன் கற்றல் தொடர்பான சில நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவான்.
- ஆ. கற்றல் பற்றிய தகவல்கள் : கற்றல் எவ்வாறு முன்னேறுகின்றது? அதாவது, மூன்றே தீர்மானிக்கப்பட்ட இலக்குகளை அடைவதில் மாணவனது முன்னேற்றம் எவ்வாறுள்ளது? முன்னேற்றம் இல்லையா? என்பன போன்ற விபரங்களை மாணவர் ஆசிரியர்க்குத் தெரியப்படுத்தல் இங்கு இடம் பெறுகின்றது. இத்தகவலின் அடிப்படையில், மாணவன் குறித்த இலக்கை அடைவது தொடர்பான முன்னேற்றம் அல்லது குறைபாடுகள், மேற்கொள்ள வேண்டிய திருத்த நடவடிக்கைகள் என்பன பற்றி ஆசிரியர் தீர்மானிக்க முடிகின்றது.
- இ. பின்னுாட்டற் தகவல்கள் : இவ்வாறு ஆசிரியர் தான் தீர்மானித்த நடவடிக்கைகள் பற்றி — பாராட்டுக்கள், ஆலோசனைகள், அறிவுறர்கள், திருத்தங்கள் ஆகியன — மாணவனுக்குத் தெரியப்படுத்தப்படுகின்றது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று அம்சங்கள் கொண்ட இந்தக் கற்பித்தற் தொடர்பாடலானது, மாணவன் குறித்த இலக்கினை அடையும் வரை ஒன்றோ பலதடவைகளோ தொடர்ந்து நடைபெறும். இது போன்று, ஒவ்வொரு இலக்கு சார்பாகவும் இவ்வாறான தொடர்பாடல் நிகழ்கின்றது⁶.

வகுப்பறையிற் தொடர்பாடல் :

ஒரு வகுப்பறையில் இடம் பெறும் ஒவ்வொரு செயற்பாடும் ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்பாடலின் ஏதோ ஓர் அமைப்பாகக் கொள்ள முடியும். இன்னொரு வகையில் இதனைக் குறிப்பிடுவதாயின், தொடர்பாடலினை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடனேயே வகுப்பறைகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், கற்றலானது தொடர்பாடல் ஏற்படுதலிலேயே தங்கியுள்ளதாகவும் கூறலாம்.

தொடர்பாடற் திறன்கள் ஒருவர்டம் தானாகவே மட்டும் ஏற்படும் ஒன்றல்ல இத்திறன்களை ஒருவர் கற்றுக் கொள்ளவோ, இருக்கும் திறன்களை மேலும் விருத்தி செய்யவோ முடியும். மேலும், பள்ளிக்கு வெளியே வெசுசனத் தொடர்புகளுடன் மாணவர்க்கு நாளாந்தம் ஏற்படும் சந்திப்புகள், அனுபவங்கள் என்பன அவர்களின் அறிவு, மனப்பாங்கு, பழக்கவழக்கங்கள் ஆகிய சகலனவற்றிலும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன என்பதுவும், மாணவனுக்குப் பள்ளி நேரத்திலும் கூடுதலானவை நேரம் இதன் பொருடுச் செல்வாகின்றது என்பதுவும் நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டியவையாகும். இவ்வாறு மாணவர் பெறும் பள்ளிப்புறத் தொடர்புகளின் வகை, தொகை பற்றியும், இதன் பயனாக ஏற்படக்கூடிய தாக்கம் பற்றியும் ஓர் ஆசிரியர் அறிந்து கொள்ள முடியுமாயின், இவற்றினை மாணவர்து பள்ளியுள் செயற்பாடுகளுடன் தொடர்புறுத்திக் கற்றலை வலுப்படுத்த முடியும்.

இவைதவிர, நவீன, மேம்பாடான தொடர்புசாதனங்களையும் தொடர்பு உத்திகளையும் தனது கற்பித்தற் திட்டங்களுடன் இணைத்துக் கொள்வாராயின், ஆசிரியர் தம் நோக்கினை இலகுவில் கடேற்றிக் கொள்வர். அதாவது, தன் மாணவர்கள் அடைய வேண்டும் என அவர் திட்டமிட்டுள்ள இலக்குகளை அவர்கள் அடைவதில் அதிக சிரம விருக்காது. எனவே, ஓர் ஆசிரியர் சகல தொடர்பாடற் சாதனங்கள் பற்றி அறிந்திருப்பதுடன், உச்ச நன்மை பெறும் வகையில் அவற்றினைப் பயன்படுத்தும் திறனையும் பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

எவராயினும் சரி, தன்னிடமுள்ள கருத்துக்களை ' தகவல்களை அப்டியே இன் ணொருவருக்குக் கருத்துக்களாக வழங்க முடியாதென முன்னர் நோக்கப்பட்டது இவை ஆசிரியரால் (அனுப்புநர்) பொருத்தமான சங்கேதங்களாக வடிவமைக்கப்பட்டு ஒளி ஒளி. தொடுகை, கலை, முகர்வு, இயக்க உணர்வு ஆகிய ஊடகங்களின் வாயிலாகக் கற்போனுக்கு (பெறுநர்) அனுப்பப்படுகின்றன. ஆசிரியர் வடிவமைத்த சங்கேதங்களாவன மாணவரால் சங்கேதமகற்றப்பட்டு மீனக்கருத்துக் கொடுச்கப்படுகின்றது. இந்திலையில் ஆசிரியாதெரிவு செய்த சங்கேத அமைப்புக்கள் சரியான முறையில் மாணவனால் சங்கேதமகற்றப்பட்டுக் கருத்துக் கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்படுமாயின், ஆசிரியர் அனுப்ப எத்தனிக்க தகவல்களுக்கும் (செய்தி) மாணவன் பெற்றுக்கொண்ட தகவல்களுக்கு மிடையில் பலத்த இடைவெளி காணப்படும். இந்த இடைவெளி ஏற்படாது தடுப்பதோ அன்றி இடைவெளியைக் குறுக்குவதோ ஆசிரியரின் தொடர்பாடற் திறனில் தங்கியுள்ளது.

சிறந்த தொடர்பாடல் சிறந்த கற்றலுக்கு வழிகாட்டும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. RICH, Andreea, L. *Inter Racial Communications*. New York: Harper & Row Publishers, 1974 p3.
2. HOSTROP, Richard. W. *Managing Education for Results*. Illinois: E.T.C. Publication, 1973 p 144
3. HAVELOCK, R. G. & HUBERMAN, A. M. *Solving Educational Problems*. Paris: UNESCO, 1977. pp 177-178
4. ROMISWOSKI, A. J. *The Selection and Use of Instructional Media*. United States: Nicholas Publishers. 1988. p. 11.
5. *British Journal of Educational Technology*. Vol 13 No. 1 Jan. 1982. p 45.
6. ROMISWOSKI, A. J. op. cit. p6.

பெஸ்ட்லோசியும் கல்வி சிந்தனையும்

திருமதி ஜே. ஜே. நி. மனோகரன் B. A.

பட்டப்பின் கல்வித் தகைமை நெறி (இரண்டாம் வருடம்)

சூவிச்சர்லாந்து நட்டைச் சேர்ந்த ஜோன் ஹென்றீச் பெஸ்ட்லோசி (கி. பி. 1714—1827) கல்வி உலகிற்கு வழங்கிய சிந்தனைகள் கல்வி வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றமையால் ‘தந்தை பெஸ்ட்லோசி’ எனப் போற்றப்படவானார். இவரது வாழ்க்கை வரலாறே கல்வி வரலாறு போல் அமைந்து காணப்பட்டது. கற்பித்தல் எவ்விதம் இடம்பெற வேண்டுமென்பதைத் தாமே அனுபவம் மூலம் எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்து காட்டினார். ஒரு இனமோ ஒரு பிரதேசமோ கல்விக்கு இடையூராக அமையாதவன் னாம் மனுக்கும் மழுவதையும் அரவணைத்து, எல்லோர்க்கும் பொருத்தமான வகையில் கல்வி அமையவேண்டும் என்பதனையும், அனைவரது மாணிட உரிமைகளும் கல்வியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வேண்டும் என்பதனையும் இலக்காகக் கொண்டு தனது கல்விச் சிந்தனைகளை வகுத்திருந்தார்.

ஒருவரது உடல் பகுத்தறிவு ஒழுக்கம் என்ற மனித நிலைகள் நீதியான கவனமான முறையில் அபிவிருத்தி செய்யப்படுவதற்கு ஏதுவாக உரிமைகள் வழங்கப்படல் அவசியம் எனும் கருத்தினை தனது சிந்தனை வாயிலாக வெளியிட்டார். மனிதன் பூரண வாழ்வ வாழ்வதற்குப் பொருத்தமாகக் கல்வி அமையவேண்டுமெனத் திட்டங்கள் வகுத்தபோதும், அவரது முன்னேற்றகரமான சமூக நோக்குகள் அவரது பொது வாழ்விற்குத் தடையாய் அமைந்துவிட விவசாய வாழ்க்கை வாழுத் தொடங்கினார்.

கி. பி. 1774இல் “நியூ கோவ்” எனும் இடத்தில் குடியேறிய பெஸ்ட்லோசி ஏழைச் சிறார்களையும், கைவிடப்பட்டுத் தாழ்நிலையில் உள்ளவர்களையும் அவர்களது தாழ்நிலையில் இருந்து மீட்பது கடினம், அவர்களிற்கத் தன்மிகிக்கையையும் மாணிடத்தை யும் மீள உண்டுபண்ணுவதற்காகவும் ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவினார். எனினும் அவரின் திட்டம் எதிர்பார்த்தளவு பயன் தராமையால் அந்நிறுவனம் மூடப்படவாயிற்று. ‘நியூகோவ்’ நிறுவனத்திட்ட அமைப்பின் பின்னர் பெஸ்ட்லோசி இரு நூல்களை எழுதி னார். அவர் எழுதிய நூல்களுள் ஒரு தவசியின் அந்திப்பொழுதும், வியோனாட்டும் ஜேற்றூட்டும் என்பதும் மக்களுக்கான நூல் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

‘வியோனாட்டும் ஜேற்றூட்டும்’ எனும் நூலில், கிராமச் சூழலில் வாழ்ந்த பக்கு உணர்வுமிக்க ஏழைப்பெண் தனது சிறிய சமூகத்தைக் கல்வி அடிப்படையில் பயன் அடையச் செய்தாள் என்பதனைப் பெஸ்ட்லோசி விளக்குகின்றார். வியோனாட்டின் சொந்தக் கிராமமான பொனல், ஜேற்றூட் அம்மையாரின் வழிகாட்டவில் ஒரு மாதிரிக் கல்வி நிறுவனமாக அமைந்திருந்தது. இந்த அம்மையாரும் ஒரு மாதிரி ஆசிரியையாக விளங்கினார். வசூப்பறைக் கல்வி புகட்டவிற் பயிற்சி பெறுவதற்கு இந்த நிறுவனம் பெஸ்ட்லோசிக்குப் பொருத்தமானதாக அமைந்தது. தம் பிள்ளைகளிற்குத் தாமே கற பிப்பதற்கு ஏற்ற பயிற்சியைப் பெறுவதற்குத் தாம்மாரிற்குப் பொருத்தமான ஒரு கூட்டுக் கல்வி பயிற்சி நிறுவனமாகவும் இதனைப் பெஸ்ட்லோசி கருதினார்.

ஜேற்றூட் அம்மையார் தனது பிள்ளைகளுடன் தனது குரல் வளத்தை ஒருபொழுதும் தொடர்புபடுத்தவில்லை. வினாக்கள் கேட்கப்படவும் இல்லை. பிள்ளைகளைப்

பார்த்து இங்கே வா மகனே, (மகளே) 'நான் உனது தலையை வாரிவிடுகிறேன்' 'உனது நகங்களைக் கத்தரித்து விடுகிறேன்' எனச் செயற்பாடுகளின் மூலம், ஓவ்வொரு பிள்ளையின் வயதும் முன்னேற்றமும் அனுமதிக்குமளவிற்கு ஏற்றதாக அம்மையாரின் கற்பித்தல் முறை, பிள்ளைகளின் திறமை, விவேகம், சுருசுறுப்பு என்பவற்றை விரிவுபடுத்த உதவியது. இவ் வம்மையாரின் கற்பித்தல் முறை, கற்பித்தவின் ஆதார விதிகளினுடாக மாணவர்கள் வாழ்க்கையின் உண்மை நிகழ்வுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொள்ள ஏதுவாக அமைந்தது.

அம்மையாரின் கற்பித்தல் முறையில், வகுப்பறையில் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கம் வரையுள்ள படிகளை எண்ணச் செய்தல், ஜன்னல்கள், ஜன்னல் கதவுகள் என்பவற்றை எண்ணச் செய்தல் என்பன மூலம் எண்களித தசமத் தொடர்புகளை இலகுவில் பிள்ளைகள் விளங்கக் கூடியதாள். இவ்வாறே நெசவு நெய்தவின் போது நூல்களைக் கணக்கிடுதல், ஓவ்வொரு தடவையும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் 'ராட்டினம்' கற்றிவரும் எண்ணிக்கை போன்றவற்றின் மூலம் பிள்ளைகளை வாழ்க்கையோடும் இயற்கையோடும் நேரடியாகத் தொடர்புகொள்ளச் செய்து பிள்ளைகள் சுய அனுபவங்களைப் பெறச் செய்தாள். ஜேற்றாட் அம்மையாரின் கல்வி வழிகாட்டல்கள் நலீன கல்வி உலகிற்குப் பொருத்தமானவையாக அமைந்தன.

கி. பி. 1798 டிசம்பரிற்குப் பின்னர் பெஸ்டலோசிக்கு பயிற்றுவித்தவில் நேரடியான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. பிரான்சியப் படையினரால் ஏரித்துத் தரரமட்டமாக்கப்பட்ட கிராமம் ஒன்றிலிருந்து அநாதைகளாக, அகதிகளாகக் கைவிடப்பட்ட ஏறக்குறைய எண்பது பிள்ளைகள் பெஸ்டலோசியின் பாராமரிப்பின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டனர். அவர் அவர்களை மிகுந்த அனுதாபத்துடனும் அன்புடனும் நடாத்தினார். அவர்கள் கதந்திரமான வாழ்விற்குப் பயிற்றப்பட்டனர். கற்பித்தவின் போது, அன்பிலும் பார்க்க கூடுதலாக தேவைப்படுவது சமன்படுத்தப்பட்ட பலநோக்குக் கவர்ச்சி என்பதை பெஸ்டலோசி உணர்ந்திருந்தார்.

பிள்ளைகளிற்கான கற்பித்தவில் அவர் குறிப்பிடும் (Anschauung) அன்ஸ்சங் அங்கன் ரூங்கிலச் சொல் உடன் கிரகிப்பு- ரேடி அறிமுகம்-நேரடியான ரசனை- உறுதியான அனுபவம் - நேர்முத்தொடர்பு - சிறந்த மனப்பதிவுகள் - முசத்திற்கு முகமான அறிவுபொருட்கள் - ஆட்கள் பற்றிய செல்வாக்கு என்பவற்றைக் குறிக்குப் பொற்களாக வழங்கிவந்தன. வெறுமையான பொருட்கள் அல்லது ஆட்கள் பற்றி மாத்திரமல்ல கண்ணிற்குப் புலப்படும் காட்சி மாற்றத்தால் பிள்ளை எவ்வித நடத்தை மாற்றங்களிற்கு உள்ளாகின்றான். படிப்படியாகத் தெளிவுபெறுகின்ற தன்மை என்பன பற்றித் தெளிவான விளக்கமளித்தமை கற்பித்தல் படிமுறை வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாயமைந்தது.

கற்பித்தவில் மாணவன் மூன்று காரியங்களை அவதானிப்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார்.

- I. எத்தனை என்ன வகையான பொருட்கள் அவன்முன் தோன்றுகின்றன.
- II. அவைகளின் தோற்றம் - உருவம் - அல்லது வெளி அமைப்பு.
- III. அவைகளின் பெயர்கள், எப்படி ஒரு சத்தத்தைக் கொண்டு அல்லது சோல்லைக் கொண்டு அவற்றில் ஓவ்வொன்றையும் அவன் கணிடப்பீடு செய்யலாம்.

இத்தன்மை வாய்ந்த மூன்று விதமான அவதானிப்புகள் மூலம் பிள்ளை,

- I. ஒத்த தன்மை அற்ற பொருட்களைக் கொண்டு அவை ஓவ்வொன்றினதும் வெளி அமைப்பின் மூலம் கிரகிக்கின்றான். அதனுள் இருப்பதைக் கண்டுபிடிக்கின்றான்.
- II. அவற்றின் எண்ணிக்கை ஒன்றா? அல்லது பலவா? என்பதை அறிகின்றான்.

III. அப் பொருட்கள் எவற்றைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அவற்றின் தொகை உருவம் என்பவற்றைப் பேச்சின் மூலம் அப் பொருட்களை மறக்க முடியாத வண்ணம் தன் மனதில் பதிவு செய்து கொள்கின்றான்.
என்ற உண்மைகளை வெளிக்கொண்டார்.

கற்பித்தலில் எண்ணிக்கை, உருவ அமைப்பு, மொழி மூன்றும் ஒன்றாகக் கூடியோதனையின் ஆரம்ப வழிமுறைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. அதேபோல கற்பித்தல் நுட்பமும் மூன்று விதிகளில் நிலைப்படுகின்றதென்பதை எடுத்துக் காட்டினார்.

- I. கூட்டாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் பொருட்களிலிருந்து ஒரு பொருளை முழுமையாகப் பிள்ளைகளிற்குக் கற்பித்தல்.
- II. ஒரு பொருளின் உருவ அமைப்பை அதாவது அதன் பருமன் விகிதப் பொருத்தம் என்பவற்றைக் கற்பித்தல்.
- III. பொருட்களோடு பிள்ளைக்குத் தெரிந்த சொற்கள், பெயர்களுடன் அப்பிள்ளையை உடனடியாகத் தொடர்பு படுத்துதல்.

இம்மூன்று விதிகளினடிப்படையில் கல்விப் போதனை தொடர வேண்டும் என்பதால் இவற்றிலிருந்து எண்ணுதல், அளத்தல், உரையாடுதல் என்பன வளர்ச்சியடைகின்றன என்பதனைத் தெளிவு படுத்தினார்.

ஆரம்ப வயதுகளில் பிள்ளைகள் பொருட்களின் உருவமைப்பை வரைதல் மூலமே கண்டுபிடிக்கின்றனர் என்பதைத் தெளிவு படுத்தினார். சிலேற் பென்சில் முறைகளை அறிமுகமாக்கியவர் பெஸ்ட்லோசி அவர்களாவர். உண்மையான பொருட்களின் தெளிவான பிரதிபலிப்பினை, செயல் விலைமையை, கோடுகள் வரைதல், கோணங்கள், நீள் செங்கோணங்கள், வளைவுகள் என்பன வரைதல் மூலம் கட்டியெழுப்பினார். கோடு வரைதலில் கோணங்கள், வளைவுகள் வரைதலில் பெறும் பயிற்சிகள் பிள்ளைகளின் பல வகையான மனப்பதிவுகள் ஊடாக ஒரு தயார் நிலைமை உண்டுபண்ணும் இயற்கை ஒரு பிள்ளைக்குக் கோடுகளைக் கொடுப்பதில்லை. பொருட்களை மாத்திரம் கொடுக்கின்றது. அறற்றைச் சரியான முறையில் உணர்வதற்கு மாத்திரம் கோடுகள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பது பெஸ்ட்லோசியின் வாதம்.

இயற்கை உணர்வுகளிற்கு எதிராக மாணிட மனதை கடுமையான முறையில் மேலதிகமாச வரம்பு கடந்த முறையில் தட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்பதைக் கண்டிக்கிறார். மதகுருமாரின் இயற்கைக்கு மாறான கல்வி நெறியினைச் சாடுகின்றார். பெஸ்ட்லோசியின் துணையாளரான ‘ஜேமஸ்குரூசி’ பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் கற்பித்தல் முறை பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

எடுத்துக்காட்டாக, அறுபத்துமூன்றில் எத்தனை ஏழுகள் அடங்குகின்றன? என்ற விலாவிற்குரிய விடையை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு பிள்ளைக்குரிய அடித்தளம் போதாது என்பதால் 9 தடவைகள் ஏழு பொருட்களை ஒன்றாக எண்ண விடும்பொழுது அறுபத்து மூன்றினுள் ஏழு ஒன்பதுகள் என்பதை இலகுவில் கிரகித்துக் கொள்கின்றான் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார். கற்பித்தல் பயிற்சியில் மாணவர்கள் ஈடுபடும் போது உண்மைப் பொருட்களை அல்லது பிரதியீடான் பொருட்களை எண்ணச் செய்வதன்மூலம் கணித விஞ்ஞானத்துறையில் சரியான அடித்தளம் இடப்படுவதுடன், தவறுகளின் ஒன்று விடுபட்டு எதிர்காலக் கல்வியில் முன்னேறவேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. சல்லி என்பது எதிர்காலத்திற்க இட்டுச் செல்லும் கருவியாக அமைவதால் பெஸ்ட்லோசியின் கல்விச் சிந்தனை நல்லை விஞ்ஞான உலகிற்குப் பொருத்தப் பாடுடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

கற்பித்தலில் பிள்ளைகள் வாசிக்கக் கற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னர் கடைப்பதற் குப் பயிற்றப்பட வேண்டுமென்கின்றார். ஒரு நூற்றாண்டிற்கு மேலாக, அடிநிலைப் பாடசாலைகளில், சொற்களைக் கொண்டு கற்பிப்பதன் மூலம் மாணவரிடம் கமையை ஏற்றிய நிலையை மாற்றியமைத்தார். வெறுஞ் சொற்களாலான கற்பித்தல் முறை நெல் மணிகள் அற்ற வெறும் கத்தையினை அடித்தலுக்குச் சமானாகும் எனப் பழைய கல்விமுறையினைச் சாடுகின்றார். ஒரு முழுமையான இலகுவான சொல்லாண்மை பிள்ளைக்குத் தேவை என்பதனை வலியுறுத்தினார். நன்கு தேர்ச்சி உள்ள ஆரம்பச் சொல்லாதிக்கம் கொண்ட முன்னேற்றம் பிள்ளைக்குத் தேவை என்பதை வலியுறுத்தி னார்.

கற்பித்தலில் பெயர்களைப் பற்றிய திடமான மனப்பதிவு பொருட்களை மறக்காமலிருக்கச் செய்கின்றன. ஒரு பொருளிற்கும் இன்னோர் பொருளிற்குமிடையிலுள்ள உண்மையான தொடர்பைப் பற்றிய மனமார்ந்த அறிவினை உண்மையிலும், யதார்த்தத்திலும் அமைந்த பெயர் வரிசைகள் பிள்ளைகளிற்குக் கொடுக்கின்றன என்பதனை வலியுறுத்தினார். எனவே பெயர்களை அல்ல பொருட்களை அறிதலே முக்கியம் என வலியுறுத்தினார். இதன் மூலம் நாகரிகத்தில் முதிர்ச்சி யற்ற உள்ளங்களுடன் இயற்கையைப் போன்று பிள்ளை புலக்காட்சி பெறுதல் மூலம் பிள்ளை கயமாகக் கற்றலுக்கு வழிகாட்டுகின்றார்.

பெஸ்டலோசி 'ஹறிவில் என்பாரிற்கு எழுதிய கடிதங்கள்' எனும் நாவில் கற்பித்தல் படிமுறையை விளக்கினார். ஒரு தாய் தன் பிள்ளைக்கு பொருட்களைக் கொண்டு கற்பிக்க விரும்பினால், பொருட்களைப் பிள்ளையின் புலன்களிற்குக் கொண்டு வர முன்னர் அப் பொருட்களைப் பற்றிய எண்ணக்கருவை அப் பிள்ளையிடம் உருவாக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பொருளின் தன்மைகள் விளங்கப்படுத்தப்படல் வேண்டும். அதன் உற்பத்தியை விளக்க வேண்டும். அதன் பாகங்கள் விபரிக்கப்பட வேண்டும். அப்பாகங்களிற்கும் அவற்றின் முழுமைக்குமுரிய தொடர்பு விளங்கப்படுத்துதல் வேண்டும். அதன் பயன் தெளிவுபடுத்தப்படல் வேண்டும். இவ்வாறான தெளிவுபடுத்துதல் மூலம் ஒரு பொருளை இன்னோரு பொருளினின்று பிரித்தெடுக்கும் ஆற்றலை பிள்ளையிடம் வளர்த்தெடுக்க முடியும் எனும் எண்ணக்கரு கற்றலுக்கு வித்திட்ட வர் பெஸ்டலோசி ஆவார்.

கல்வி கற்பித்தலின்போது, படிமுறைகளாகச் செயற்படுதல், நீண்டகால இடைவெளி இன்மை, இடையீடு இல்லாத கற்பித்தல் என்பன இடம்பெற வேண்டும் என்பதை 'அன் சவ் அங்' என்ற படிப்பினையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பேசப்படும் மொழியை சொற்கள், பெயர்கள் என்ற தரத்திற்குக் குறைத்து பெயர்களை சத்தத்திற்கு - ஓலிக்கு இட்டுச் செல்கின்றார். ஒவ்வொரு படிமுறையிலும் ஒழுங்கான பயிற்சியினை மேற்கொண்டார். இயற்கையின் ஆளுமையிலும் புவியியல் வரலாறு மானிடவியல் தொடர்புகள் என்பவற்றின் பகுதிகளில் அடங்கிய பொருட்களை ஞாபகப்படுத்திய பின்பே பல வேறு வாக்கியங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்பதைத் தெளிவு படுத்துகின்றார்.

பெஸ்டலோசி அவர்களின், 'அன் சவ் அங்' என்ற அடிப்படைப் போதனா முறையின் பெறுமதி பாதிப்படையாது வளர்ந்து வந்தமையினைக் காணலாம். ஜேர்மனிய பாடசாலைகளில் பெஸ்டலோசியின் 'அன் சவ் அங்' முறை பாடத்திட்டத்தில் உறுதியான இடத்தைப் பெற்றுள்ளமையைக் கல்வி வரலாறு எமக்குப் புலப்படுத்துகின்றது. திருத்தி யமைக்கப்பட்ட அளவில் இந்தப் போதனா முறை 19-ம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலக் கல்வியில் ஒரு பொருட்பாடமாக அமைந்துள்ளது.

குழந்தைகளின் இயற்கையான கல்விக்கு குழஸ் பொருத்தப் பாடுடையதாக அமைதல் வேண்டும். கற்பித்தலில் பிள்ளைகளிற்கு ஏற்ற அனுபவங்களைத் தெரிதல் வேண்டும். குழந்தைகளின் உடல் உள்ளம் ஒழுக்கம் ஆகியவற்றின் இயல்பான வளர்ச்சிக்கு

க

கல்வி உதவுதாக அமைதல் வேண்டும் என்ற தமது கல்வி சார்பான் சமூக நோ கிளை வெளிப்படுத்தியதன் மூலம் நவீன கல்வியுலகின் வழிகாட்டி எனப் போற்றப்பட வாணார். கற்பித்தலில் தொகுத்தறிமுறை உபகரணங்கள் (Visual aids) பயன்படுத்தப் படல் வேண்டும். உபகரணங்கள் கற்றலை எளிமைப் படுத்துகின்றன எனும் கருத்தினை வலியுறுத்தினார். கற்பித்தலில் சூழலுக்குப் பொருத்தப்பாடுடைய நவீன உபகரணங்களின் பயன்பாடு கற்பித்தல் துணைச் சாதனங்களாக பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை ஆய்வுகள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

கற்பித்தலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் துணைச் சாதனங்கள் ஆசிரியர் - மாணவர் களிற்குப் பயன்படும் வகையில் அமையவேண்டும். ஆசிரியரால் திட்டமிடப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் எனுங் கருத்திற்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியவர் எனலாம். கற்றல் - கற்பித்தல் நடைமுறைகளில் எவ்வகையான கற்றலும் ஊக்கலுடன் தொடர்பு பட்டிருக்கும். இத்தகைய ஊக்கலை வழுப்படுத்துவதைக் கற்பித்தற் சாதனங்கள் அமைகின்றன எனும் உளவியலாசிரியர் கருத்திற்கு வித்திட்டவர் எனலாம்.

பெஸ்ட்லோசி அவர்கள் தற்கால கற்பித்தல் முறைகளிற்கு கட்டொழுங்கு அமைப்பு நிலையை வழங்கினார், கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடு திறம்பட நடைபெறுதற்கு ஆசிரியர் - மாணவர் தொடர்பு அன்பு பரிவு கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்றும், கற்பித்தலை நிலைநிறுத்துவதற்குப் பாடவேளைகளில் கால அவகாசம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும் என்றும், வெகுமதிகள், பாராட்டுகள், பொறுப்புக்கள் என்பவற்றை மாணவரிற்கு வழங்குவதன் மூலம் கற்றல் - கற்பித்தல் நிகழ்வை ஊக்கப்படுத்த முடியும் எனும் கல்விக் கருத்துக்களை நவீன உலகிற்கு வழங்க வழிகாட்டியதன் மூலம் கல்வி உலகில் வரவேற்கப்பட்டார். ஹெர்பாட், புறோபல் போன்ற கல்விச் சிந்தனையாளர்களை உருவாக்கி கல்வி உலகின் தந்தை எனப் போற்றப்படலாணார்.

உசாவியலை :

1. ULLICH ROBERT, HISTORY OF EDUCATIONAL THOUGHT,
EURASIA PUBLISHING HOUSE, NEW DELHI, 1945
2. வ. ஆறுமுகம், வகுப்பறைக் கற்பித்தல்,
செட்டியார் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1989
3. பா. ஜெயராஜா ஆசிரியர் இயல்
ஸ்ரீ வங்கா புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம், 1992
ப.ப. 14-24
4. ச. முத்துவிங்கம், கல்வியியல் 1 ம் பாகம்
கிதாஞ்சலி, யாழ்ப்பாணம் 1983

“ மென்மையான வார்த்தையைக் கடினமான வார்த்தையால் வெல்ல முடியாது . ஆனால் கடினமான வார்த்தையை மென்மையான வார்த்தைவென்று கீழும் ”

(ஸ்ரீமத்திரு)

மனவெழுச்சி இயங்கியல்

உளவியலில் ஒரு புதிய கோட்பாட்டை அறிமுகம் செய்தல்

கலாநிதி சபா. ஜெயராஜ
முதுநிலை விரிவுரையாளர்

புரண்பாடுகளின் அழுத்தங்களினால் உடல், உள்ளம் சார்ந்த வெளிக்கிளம்பல் களாக அமைவதே மனவெழுச்சிகள். யாதாயினும் ஒரு பொருளை அசைதல் அல்லது இயங்கும் நிலைக்கு உட்படுத்தல் என்பவற்றைக் குறிப்பிடும் இலத்தின் சொல்லிலிருந்து “எபோஷன்” (Emotion) என்னும் ஆங்கிலச் சொல் விருத்தியடைந்தது.

மனவெழுச்சி பற்றிய உளவியல் ஆய்வுகளிலே “போதாமை” அல்லது “மட்டுப்பாடு” இருந்து வருதலை ஆய்வாளர்கள் அவ்வப்போது கட்டிக் காட்டியுள்ளனர். இந்தக் குறைபாட்டினை நீக்கும் உபாயமாக “மனவெழுச்சி இயங்கியல்” என்ற கோட்பாடு முன்வைக்கப்படுகின்றது.

முரண்பாடுகளின் விளைவாகத் தூண்டிவிடத்தக்க உடற்றோழியியல் சார்ந்ததும், உயிர் இரசாயனப் பொருள் சார்ந்ததுமான மாற்றங்களின் கோலமே மனவெழுச்சி என்பது உளவியல் நிலைப்பட்ட வரைவிலக்கணம்.¹

மனவெழுச்சி தொடர்பான உளவியல் வரைவிலக்கணங்களைத்தும் துலங்கலை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டியெழுப்பப்படுகின்றன. ஆனால் துலங்கலை விளக்குவதிற்கூட இந்த வரைவிலக்கணங்கள் போதாமை கொண்டுள்ளன. மனவெழுச்சித் துலங்கலைகள் வேறுபட்ட இலக்குகளையும், நடத்தைக் கோலங்களையும், செறிவுகளையும் கொண்டவையாகத் தனி மனிதரிடத்தே வெளிப்படுகின்றன.

மனவெழுச்சி தோன்றும்பொழுது மனிதரின் பொதுவான வதுமட்டத்தில் மாற்றங்கள் நிகழும். ஆனால் எல்லா மனவெழுச்சிகளுக்கும் ஒரேவிதமான வலுமட்டமாற்றம் நிகழாது. உதாரணமாக “கோபம்” “ஆத்திரம்” முதலியவை தோன்றும் பொழுது ஏற்படும் வலுமட்ட மாற்றத்துக்கும், “பொறாமை” ஏற்படும் பொழுது தோன்றும் வலுமட்ட மாற்றத்துக்குமிகையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன, மனவெழுச்சிகளின் பொழுது குருதிச் சுற்றோட்டத்தில் அதிகரிப்பு நிகழும் என்பது விமர்சனத்துக்குரியது. செறிவான உடற்பயிற்சிகளின் போதும் குருதிச் சுற்றோட்டம் விளைப்படும், அந்நிலையில் மனவெழுச்சி தோன்றுகின்றதென்று கூறமுடியாது. இந்நிலையில் சிந்தனை, பேச்சு, அசைவுகள் என்பவற்றின் ஒழுங்கமைப்புக் குலவுக்கள் குருதிச் சுற்றோட்ட அதிகரிப்புடன் ஏக காலத்தில் இடப்பெறும் என்று மனவெழுச்சிகளுக்குப் பரந்த விளக்கம் கொடுக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறான பரந்த விளக்கத்திலும் இடர்ப்பாடுகள் உள்ளன. மிகையான ஊக்கலுக்கு ஒருவரை உள்ளாக்கும்பொழுது மேற்கூறிய உடற்றோழியியக்கம் ஏற்படமுடியும்.

மனவெழுச்சியானது உடலிலே பன்முகப்பட்ட வெளிப்பாடுகளை ஏற்படுத்தும், கண்கள் சுருங்குதல், அல்லது விரிதல், கண்ணீர் முகிழ்த்தல், குரல் தடுமாறல், முகத்தின் தசை நார்களிலே சுருக்கம் அல்லது வரிவ ஏற்படல், உமிழ்நீர் கரத்தல், பல்வேறு கரப்பி களும் விரைந்து செயற்படல்-என்றவாறு முழு உடற் கூருச்சனமே பங்குபற்றும் ஒரு நிகழ்ச்சியாக மனவெழுச்சி இடம்பெறும்.

இந்திலையில் மனவெழுச்சி தொடர்பான அகல்விரி பண்புகள் உள்வியல் ஆய்வு கருக்கு அவசியமாகின்றன. மனவெழுச்சிகளைத் தோற்றுவிக்கின்ற தேவைகள் பற்றிய நோக்கு அவசியமாகின்றன. உடலியல் சார்ந்த தேவைகளும், உள்வியல் சார்ந்த தேவை களும் பலவாறாக விரித்துக் கூறப்படுகின்றன; சமூக இயங்கியல் தேவைகளின் உள்ளடக்கத்தின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது. இந்திலையிலே தேவைகள்—சமூகத் தொடர்புகள் — மனவெழுச்சிகள் என்ற முத்தரப்புத் தொடர்புகள் ஆராயப்படுகின்ற வேளை முரண்பாடான இரு கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. அவை :

- (அ) நடு நின்று நோக்கும் தருக்க முறையான அனுகுமுறைகளை மனவெழுச்சிகள் குலைத்துவிடுவதுடன், உள்ளத்தில் எதிர்த் தாக்கங்களை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன என்ற கருத்து மனவெழுச்சியின் எதிர் மறைப் பரிமாணங்களை வலியுறுத்துகின்றது.
- (ஆ) மனவெழுச்சிகள் வாழ்க்கை நடத்தைகளைத் தூண்டி வைக்கின்றதென்ற நேரப்பரிமாணங்கள் வலியுறுத்தப்படல். இதன் பின்புலத்திலேதான் “மனவெழுச்சி சார்ந்த கற்றல்” என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.²

மேற்கூறிய “அறிகை” நிலைகளைக் கருத்திற்கொண்டு மனவெழுச்சி தொடர்பான பல கோட்பாடுகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

பயம், கோபம், காதல் என்ற மூன்று மனவெழுச்சிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏனைய மனவெழுச்சிகள் உருவாகின்றன என்பதை வாற்றன் சுட்டிக்காட்டினார்.³ நிபந்தனைப்படுத்தலுடன் இணைந்ததாக மனவெழுச்சிக் கோட்பாட்டினை அவர் கட்டியெழுப்பினார். வாற்றச்சுட்டய மனவெழுச்சிக் கோட்பாடு விமர்சனக்குக்குரியது. மனவெழுச்சிகள் அனைத்தும் நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனவா என்பதை ஐபத்துக்கிடமின்றி நிருபிக்க முடியாதிருக்கின்றது. உதாரணமாக ஒரு முயலைக் காட்டும் வேளை, பயங்கரமான ஓலியை எழுப்பினால் எல்லாக் குழந்தைகளும் முயலையும், பயங்கர ஓலி யையும் நிபந்தனைப் படுத்துவார்களைன்று திட்ட வட்டமாகக் கூற முடியாது. பயங்கர ஓலிக்கு குழந்தை தப்ப எத்தனிக்கும்பொழுது நிபந்தனைப் படுத்தல் செயலற்றுப் போய் விடலாம்.

மேலும் மனிதருடைய அடிப்படை மனவெழுச்சிகள் பயம், கோபம், காதல் என்ற மூன்றுமே என்று வரையறை செய்தல் திட்ட வட்டமாக உள்வியல் ஆதாரங்களுடன் கூடியதன்று.

உடற் தொழிற்பாடுகளின் வழியாக மனவெழுச்சியை விளக்க வந்த கோட்பாடுகளுள் ஜேம்ஸ்—லாங் கோட்பாடு சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. உள்ளத்தைத் தாக்குகின்ற ஒரு நிகழ்ச்சி நேரடியாக உடற் தொழிற்பாடுகளிலே மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. அவற்றைத் தொடர்ந்து மனவெழுச்சி விருத்திகொள்வதாக ஜேம்ஸ்—லாங் கோட்பாடு வலியுறுத்துகின்றது. அதாவது, பயத்தால் உடல் பதறலில்லை, உடல் பதறுதலின் தொடர்ச்சியாகவே பயம் என்ற மனவெழுச்சி தேவையியதாகக் கருதுதல் இந்தக் கோட்பாட்டின் உள்ளடக்கம். அதாவது, உடலியக்க மாற்றங்களை உணராவிடில் மனவெழுச்சியை அறிந்துகொள்ள முடியாது.

இக்கருத்து தீவிர விபரசனத்துக்குரியது. உடலியக்கங்களில் அசாதாரண மாற்றங்கள் இன்றியும் மனவெழுச்சி உணரப்படலாம் என்பதை ஆய்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன.⁴

மனவெழுச்சி தொடர்பான கோட்பாடுகளுள் அடுத்ததாக “விநுத்திக் கோட்டாடு” சிறப்பிடம் பெறுகிறது. உடல், உள் விருத்திகளின் அடிப்படையாகவே மனவெழுச்சிகளும் உய்த்துணரப்படுவதாக இந்தக் கோட்பாடு விளக்குகிறது. இரண்டு வயதுக்குட

பட்ட குழந்தைகளுக்குப் பாம்பைக் காண்பித்த பொழுதில் அவர்களுக்குப் பயம் என்ற மனவெழுச்சி தோன்றுவதாக அவதானிக்கப்பட்டில்லது. மூன்று வயதிலே பாம்பை எச்சரிக்கையுடன் நோக்கதலும் நான்கு, ஐந்து வயதில் பாம்பைக்கண்டு தூரா ஓடுதலும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கோட்டபாடு சமூக நியமங்கள் மீதும், சமூக விழுமியங்கள் மீதும் கலனம் செலுத்தாது மனித நிலைப்பட்ட விருத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டமையால், வரையறைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

மனவெழுச்சி பற்றி வால்ந்தரர் கனன் என்பாரும், பிலிப் பார்ட் என்பாரும் ஒரு கோட்பாட்டை உருவாக்கினர். இக்கோட்பாடு கனன் பார்ட் கோட்பாடு என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெயரைப் பெற்றுள்ளது.⁶

மனவெழுச்சியும், உடலியக்கப் பிரதிபலிப்புக்களும் தம்மளவிலே கயாதீனமானவை என்றும், ஆனால் மனவெழுச்சியின்போது ஏக்காலத்தில் அவை ஒன்றிணைக்கப் படுகின்றன என்றும் இந்தக் கோட்பாடு விளக்குகின்றது. உடலியக்க நிலைப்பட்ட ஒரு கோட்பாடாக இது எழுந்தேயன்றி, தனிமனிதன், சூழல், சமூகம் என்ற பன்முகப் பரிமாணங்கள் இங்கு ஆராயப்பட்டில்லை. 1982ஆம் ஆண்டளவில் மனவெழுச்சிபற்றிய செகாச்ரர்—சிங்கர் கோட்பாடு உருவாக்கப்பட்டது. மனவெழுச்சியானது அதனை அனுபவிப்போராற் கொடுக்கப்படும் வியாக்கியானம் என்பதை இக்கோட்பாடு விளக்குகின்றது. எல்லா விதமான மனவெழுச்சிகளும் ஓரேவிதமான உடலியக்க எழுச்சி நிலைகளையே ஏற்படுத்துகின்றன. ஆயின் மனவெழுச்சியை அனுபவிப்போர் கொடுக்கும் வியாக்கியானத்திலிருந்தே கறிப்பிட்ட மனவெழுச்சிபற்றிய அறிகை எழுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து ஆய்வுகள் மேலும் விருத்தியடைய முன்னைய கோட்பாடுகள் பற்றிய விமர்சனங்களும், பழைய கோட்பாடுகளை மீளப் புதுப்பித்தலும் வளர்ச்சியடையலாயின. மனவெழுச்சி நடத்தைகள் தனிநியக்கமான நரம்புச் செயல்மைப்பின் தொழிற்பாடுகளுடன் இணைந்ததாக எம். ஏ. வென்ஜர் விளக்கலாணார். இவரது காத்துக்கள் முன்னைய ஜேம்ஸ்—வாங் கோட்பாடுகளுக்குப் புதிய வலுவை வழங்குவதாக அமைந்தது. மனவெழுச்சியானது தனிநியக்கமான நரம்புச் செயல்மைப்பிலுள்ள உறுப்புக்களின் செயற்பாடும், மீள் செயற்பாடும் என அவர் விபரிக்கலாணார். இந்நிலையில் உளம் சார்ந்த செயற்பாடுகளுடன் அவை கட்டாயமாகத் தொடர்புகொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை என்பதைபும் வலியுறுத்தலாணார். ஆயின் நிபந்தனைப் பாடுகளைக் கருத்திற் கொள்ளாமை இந்தப் புதிய அனுகுமுறையின் பிராஸ் மட்டுப்பாடாகக் காணப்படுகின்றது.

நடத்தைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஜே. பி. வாற்சன், பிராடி, கிழெ, புனர்சிக் முதலியோர் மனவெழுச்சிகளை விளக்கலாயினர். செயற்கையானதும் கட்டுப் படுத்தப்பட்டதுமான ஆய்வுகூடப் பரிசோதனைகளில் இருந்து பெறப்பட்ட முடிவுகளை சிக்கல் பொருந்திய மனித மனவெழுச்சிகளை விளக்குவதற்கு நடத்தைக் கோட்பாட்டாளர்கள் பயன்படுத்துதல் யதார்த்த நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொருத்தமற்றதாகக் காணப்படுகின்றது.

1970ஆம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்து ஆய்வுகள் மேலும் விருத்தியடையத்தொடங்கின. லீப்பர், ரொம்கின் முதலிய உளவியலாளர் இத்துறையிலே தீவிரமாக ஈடுபடலாயினர். இலக்கு நெறிப்பட்ட நடத்தைகள் அனைத்தும் மனவெழுச்சித் தொண்டவை என்றும் அவை நீண்ட தொடர்ச்சியான நடத்தைகளை நெறிப்படுத்துகின்றன என்றும், லீப்பர் குறிப்பிட்டார். மனித ஊக்களில் மனவெழுச்சி செலுத்தும் தாக்கங்களை அவர் விரிவாக விளக்கினார்.⁷

ஆயினும் மனவெழுச்சிகளையும், ஊக்களையும் இணைத்து நோக்குதலால் மட்டும் மனவெழுச்சி பற்றிய பொருத்தமாள் அனுகுமுறைகளை வளர்த்துக்கொள்ள முடியாது என்பதை மனங்களால் வேண்டும்,

மனவெழுச்சி பற்றிய அறிகைக் கோட்பாட்டினை நிச்சார்ட் வாசரஸ் என்பாரும் அவருடன் இணைந்து செயலாற்றிய ஆய்வாளர்களும் முன்மொழிந்தனர் குழலின் நிகழ்ச்சிகளும் காக்க விளக்கனும் பற்றிய ஒரு பரிச் “வியாக்கியானம் அள்ளது அறிகையே மனவெழுச்சி” என்பதை இவர்கள் விபூருத்தினர். இக்கோட்பாட்டின் சிறப்பியல்பு யாதெனில் பறச்குழலின் பண்புச்சுருக்கியைந்தவாறு அகமதிப்பீடுகள் நிகழ்வதையும் புறத்தாக்கு விளக்களையும், அகமதிப்பீடுகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் காரணிகள் மீது கூட்டு மொத்தமான கவனம் செலுத்தப்படுவதையும், வற்புறுத்துவதாக அமைந்தது. ஆயினும் தனிமனிதனதும், சமூகத் தனதும் இப்பியற் காரணிகளும் நிலைமாற்றமும் அறிகை ஆய்வுகளிலே ஆயுந்து நோக்கப்படவில்லை.

மேற்கூறிய கருத்துக்களில் பின்புறத்தில் “மனவெழுச்சி இயங்கியல்” என்ற கோட்பாடு முன்வைக்கப்படுகின்றது. மனிதனும், குழலும், பருப் பொருட்கள் என்ற அனைத்தும் இடையறாது மாறிக்கொண்டும், இயங்கிக்கொண்டும் இருக்கின்றன. மனிதரிடத்தே நிகழும் மாற்றங்களும், பரஸ்பரத் தாக்கங்களும் பற்றிச் சிந்திக்கும்பொழுது முரண்பாடுகள் பற்றிய விளக்கங்கள் மீது கவனம் செலுத்தவேண்டியுள்ளது. மனிதரிடத்துக் காணப்படும் முரண்பாடுகளின் வளர்ச்சியிலேதான் அவனது இயக்கமும் மாறுதல்களும் ஏற்படுகின்றன “உள்வாச்சுதல்”, “வெளிவிடுதல்” என்ற செயற்பாடுகள் முரண்பாடுகளை அடியொற்றி நிகழும்போது மாற்றம் நிகழ்த்தப்பட ஏதுவாக இருக்கின்றது.

மனித மனவெழுச்சி என்பது வெறுமை மனிதனுக்கும் அவனது குழலுக்கும் இடையிலான உறவு மட்டும் அல்ல, அது சமுதாயப் படிமாகவும் அமைகின்றது. அதாவது சமூக இருப்பானது ஒருவரது மனவெழுச்சிகளைத் தீர்மானிப்பதிற் பெரும் பங்கு கொள்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. இந்திலையில் தனிமனிதரிடத்து ஏற்படும் அ.க. புற முரண்பாடுகள் ஆராயப்படல் முக்கியமானது. எதிரெதிரான பண்புக்கூறுகளை ஏக காலத்தில் ஒருங்கிணைத்துத் தொழிற்படும் சர்வ வியாபகமான பண்புக்கு மனிதர் வெறுபட்டவர்கள். இந்த இயங்கியற் பண்பை மனித உள் இயக்கந்துடன் தொடர்புபடுத்தி உருவாக்கப்படும் ஒரு கோட்பாடாக “மனவெழுச்சி இயங்கியல்” முன்மொழியப்படுகின்றது.

எதிரெதிர் பண்பினைக் கொண்ட முரண்பாடுகளின் இயக்கத்திற் சமநிலை பிறழ்வடையும்போது, அறிகை மாற்றம், எழுச்சி மாற்றம், உடலியக்க மாற்றம் ஆகியவை ஏக காலத்தில் நிகட்டம். இயங்கியல் விதிகளை மேலும் தொடர்புபடுத்துவதன் வாயிலாக இதனை விளக்கலாம்.

(அ) முரண்பாடுகள் நிதியமானவை—அதனையாக எழும் மனவெழுச்சிகளும் நிதியமானவை.

(ஆ) அளவு மாற்றம் பண்பு நிலையான மாற்றமாக உருவெடுக்கும். நேர் / எதிர் அழுத்தங்களின் பலம் மிகும்பொழுது மனவெழுச்சிகள் திடீர் உதைப்புடன் வெளிவரும்.

மனவெழுச்சி இயக்கியலானது, அளவு மாற்றம், பண்பு மாற்றம் என்பவற்றை விரிவாகக் கருத்தில் கொள்ளுகின்றது. உதாரணமாக கோபம் என்ற மனவெழுச்சியை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் பொக்கமோ அல்லது சுருக்கமோ நிழந்தல் அளவுமாற்றத்தின் பாற்படும். ஆனால் இவ்வகை மாற்றமானது எல்லையின்றிச் சென்றுகொண்டிருக்க முடியாது. ஒடுக்குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் அதன் பண்பிலே — அதாவது அதன் தன்மையிலே மாற்றம் நிகழும் இந்த மாற்றமானது மனித நடத்துத்தகள் லும், தொழிற்பாடுகளிலும் திடீர் திடீர் பங்களைப் பலப்படுத்தி நிற்கும்.

உள்ளியல் மனவெழுச்சியை விளக்குகின்ற ஒரு புதிய கோட்பாடர்க் “மனவெழுச்சி இயங்கியல்” முன்வைக்கப்படுகின்றது. இக்கோட்பாட்டுக்கு ஆங்கிலத்தில் EMODIALECTICS என்ற பெயர் குட்டியுள்ளோம். இக்கோட்பாட்டினை விளக்கும் ஆங்கிலக் கட்டுரை NEW FRONTIERS IN EDUCATION—March 1990 என்ற இதழில் எம்மால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதற்குரிய நிச்சியகவியல் வழங்கிய யாழிப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்துக் கட்டுரை ஆசிரியரின் நன்றி உரித்தாக்க

FOOT NOTES

1. Macdowald A. M. (1975) Chambers Twenth Century Iictionary, Allied Publishers P Ltd., Bombay, P. 424.
2. Mursel, J. L (1968) Psychology for modern Education, Sterling. Publishers (P) Ltd., Delhi, P: 25.
3. Blackburn, J (1953) Psychology for modern and Social Pattern, Rout ledge and Kegan paul Ltd., London pp. 146 - 148.
4. Thouless, Robert H, (1937) General and Social Psychology, University Tutorial Press Ltd., London, p. 86.
5. Ibid., p. 88
6. Clifford T Morgan and Richard A King (1975) Introduction to Psychhlogy, TATA McGraw Hill Publishing Ltd, New Delhi, p. 273.
7. Itid., pp. 276 - 277.

“ மனம் போன போக்கில் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்தால் நிம்மதி கிடைக்காது. செய்ய வேண்டிய காரியங்களை மட்டும் சிரத்தொழிச் செய்யுங்கள். நிம்மதி இயல்பாகக் கிடைக்கும்.”

(.:ப்ராஸ்களின்)

“ நியாயமாகவும், நாணயமாகவும் நடந்து கொள்ளும் மனிதர்களிடம் ஒரே ஒரு குறைபாடு உண்டு. அவர்கள் எல்லாவற்றையும் நிற்கிறீரும் ஏழாளிகளாகவும் கிருப்பது தான்.”

(ஸர் ஹெப் சிட்டி)

“ உன்னாக்கிக்கை உள்ள மனீநலுக்கு எப்போதும் ரோஜா தான் கண்ணில்புறு, முட்களை அவன் காணாமட்டான்.”

(மெலிடுக்கண்ணன்)

“ உன்மையானதைக் கண்டுபிடிப்பதும், நான்மையானதைச் செய்வதும் தந்துவ ஞானத்தின் முக்கியமான கிரண்டு தோக்கங்கள்.”

(வால்டேர்)

யாழ் மாவட்ட வர்த்தகக் கல்வி அபிவிருத்தியில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள்

R. சோதிநாதன் B. Com
பட்டப்பின்கல்வித் தகைமை நெறி
(இரண்டாம் வருடம்)

அன்னியர் வருகைக்கு முன்னர் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் அமைப்பு முறை மானியப் பொருளாதாரத்தின் அடிமொற்றலாகவே இயங்கியது. பொருளாதாரத் தேவைகள் குறித்து இலங்கைத்தீவுக்குள் பிரதேச சுயசார்புத்தன்மை விளங்கியது எனவே வர்த்தகரித்தியான தொழிற்பாடுகள் பாரியளவில் ஏற்பட்டன என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆட்சியாளர்களினதும் ஒரு சில உயர் குழாத்தினதும் தேவைகள் மாத்திரமே பிராந்தியத் துக்கு வெளியிலும் தேசத்திற்கு வெளியிலும் நிறைவெய்தவேண்டி இருந்தது. யாழ் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் புராதன காலம் முதல் அன்னியர் வருகையின் பின்னும் வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிவர்த்தகத்தில் செல்வாக்குள்ள பகுதியாக விளங்கவில்லை. ஆனால் அன்னியர் வருகையின் பின் சிலவர்த்தக தொடர்புகள் சிறிய அளவில் காணப்படலாமிற்று.

1505 ஆம் ஆண்டு போத்துக்கேயர் வருகையின் பின் மதத்தைப் பரப்புவதற்கு கல்வியை ஊடகமாகவும் பாடசாலைகளை முகவர்நிலையங்களாகவும் பயன்படுத்தினர். கூடேசிகளை மத மாற்றம் செய்யும் போது வருமானம் குறைந்த சுதேசிகளுக்கு வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு சில தொழிற்பாடங்களை கலைத்திட்டத்தில் புகுத்தினர். இதுவே இலங்கையின் பாடசாலைவர்த்தக கல்வியின் ஆரம்பம் என குறிப்பிடலாம். இத் தொழிற்பாடங்கள் இன்றைய வர்த்தககல்வியில் கைத்தொழில் என்ற அலகுக்குள் காணப்படுகிறது. 1658 இல் இலங்கையை கைப்பற்றிய “இல்லாந்தா கத்தோவிக்கத்தின் செல்வாக்கை இல்லாமல் செய்வதற்கும். தமது மதத்துக்கு சுதேசிகளை மாற்றுவதற்கும் பாடசாலைகளை பயன்படுத்துவதில் காலம் தாழ்த்தவில்லை.”¹ “பாடசாலைக் கல்வியில் அவர்கள் ஏற்படுத்தி நிர்வாக அமைப்பு முறை மிகவும் சிறந்தது”² இந்நிர்வாகமுறை இன்றைய வர்த்தக கல்வியில் திணைக்கள் நிர்வாகம் என காணப்படுகிறது. 1796இல் இலங்கையை கைப்பற்றிய பிரித்தானியர் 1948 வரை இலங்கையில் ஆட்சி செய்தனர். இவர்களின் காலத்தில் பல வர்த்தக அமைப்புகள் உருவாகியது. வங்கி, தபால், போக்கு வரத்து, காப்புறுதி, கம்பனிகள், துறைமுக அபிவிருத்தி போன்ற அமைப்புக்கள் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் நிறுவப்பட்டதாகும். இந்நிறுவனங்களின் அமைப்பு முறை எல்லாம் அன்னியர் நலன்களை அடிப்படையாக கொண்டதால் அன்றைய சமூகவியல் பாடக்கலைத்திட்டத்தில் வர்த்தகபாட அலகுகள் காணப்பட்டதில் வியப்பில்லை. இன்றையவர்த்தக கல்வியில் அன்று உருவாக்கப்பட்டவர்த்தக அமைப்புக்கள் பரந்த விரிந்த அலகுகளாக காணப்படுகிறது.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபின் குடியேற்றவாதக்கல்வி அமைப்பு முறை 1971 வரை காணப்பட்டது. 1970 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இளைஞர் புரட்சிக்கு அதுவரைகாணப்பட்ட கல்வி அமைப்பு காரணமான து எனக்கூறப்பட்டது, இக்கல்வி அமைப்பு முறைபற்றியும், கல்வித் துவங்கள் பற்றியும் விமர்சனம் செய்த டட்சிசீயர்ஸ் குழு “பொருளாதாரத்தின் தேவைக்குப் பொருந்தாத அதிக ஆட்களை அதிக செலவில் உற்பத்தியாக்குவதனால் விரையமாக முடிந்தது”³ என தனது அறிக்கையில் கூறியது. அப்போது பதவியில் இருந்த அரசுக்கு ஒருபுறம் அரசியல் நெருக்கடி மறுபுறம் சமூக பொருளாதார நெருக்கடி இவற்றுக்குத்தர்வ காணுமுகமாக அன்றுவரை நடைமுறையில் இருந்த குடியேற்றவாதப் பாணியலான கல்வு அடைப்பினை ஓரளவுக்கு நாட்டுக்குகந்த கல்வி அமைப்பாக மாற்றி 1972 ஆம் ஆண்டு “கல்வியின் புதியபாதை” என அழைக்கப்பட்ட கலைத்திட்ட சீர்தருத்

தங்களை முன்வைத்தது. இக்கலைத்திட்டத்திலேதான் சமுதாயத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்க முடியாதவர்த்தகம் “தொழில் முன்னிலைப்பாட நெறியில் வர்த்தகப்பாடங்களாக ஜூம் வசூப்பிலிருந்து அறிமுகம் செய்யப்பட்டது”⁴ அன்றிலிருந்து இன்றுவரை யாழ் மாவட்ட வர்த்தககல்வி அபிவிருத்தியில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளே ஆய்வுப் பொருளாகும்.

வர்த்தக பாடங்கள் இயங்கியல்தன்மை வாய்ந்தது எனவே வர்த்தக கல்வியை கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து கற்கவேண்டும். “ஒரு ஆசிரியன் தொடர்ந்து கற்கா விட்டால் மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கமுடியாது ஒரு விளக்கு தொடர்ந்து எரியாவிட்டால் அது மற்றைய விளக்குகளுக்கு ஒளியை கொடுக்கமுடியாது”⁵ என்குறுதேவ்தாக்கர் கூறினார். மாற்றமுறும் விடயங்களும் புதிய விஞ்ஞானகண்டுபிடிப்புகளும் வர்த்தககள்வியில் உள்ளடக்கப்படுகிறது.

மாற்றமுறும் விடயங்களையும், புதியநடைமுறைகளையும், புதியவிஞ்ஞான தொழில் நுட்பங்களுபிடிப்புக்கள் போன்றவற்றை தாங்கிவரும் தமிழ் நூல்கள் அரிதாகவே காணப்படுகிறது. இதனால் மாறிவரும் புதிய அம்சங்களை ஆசிரியர்கள் உடனடியாக அமிவதில்லை. காலம் தாழ்த்தியே மாற்றமுறும் விடயங்கள் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதி னால் நடைமுறையில் உள்ளவிடயங்களுக்கும் ஆசிரியர் அறிவுக்கும் இடையில் இடைவெளி காணப்படுகிறது. கல்விப் பொத்த சராதர (சாதரண) (உயர்தர) தேர்வை இலக்காக கொண்டு பல வர்த்தக நூல்கள் வெளிவிவருகின்றன. இந்நூல்கள் வருமானத்தை அடிப்படையாக கொண்டு வெளிவிவருவதினால் ஆழ்ந்த உள்ளடக்கங்களை கொண்டிருப்பதில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள முன்னிப்பாடசாலைகளினால் வருடந்தோறும் வெளியிடப்படும் வணிக சஞ்சிகைகளான, வணிகதாரரை, வரவு, செலவு, வணிகவணிதை, வணிக சுரபி, வணிகதீபம் போன்றவற்றில் காணப்படும் விடயங்களும் தேர்வை இலக்காக கொண்டபாடவிடயங்களேயே தாங்கிவருகின்றது. இச்சஞ்சிகைகளில் யாழ் குடாநாட்டின் வணிகக்குழுமலையும், புதியகண்டுபிடிப்புக்களையும், மாற்றங்களையும் எடுத்துரைக்கும் விடயங்களை காணமுடிவதில்லை, அரசாங்கத்தால் தற்போது இலவசமாக வழங்கப்படும் வர்த்தக நூல்களில் காலங்கடந்தே மாற்றமுறும் விடயங்களும் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இதனால் காலங்கடந்துதான் நடைமுறை அம்சங்களை மாணவர்கள் அறிகின்றனர். இந்திலை வர்த்தககல்வி அபிவிருத்தியில் இன்றுவரை காணப்படும் பிரச்சனையாகவே உள்ளது.

யாழ்மாவட்ட த்தில் வாழும் மக்களில் மிக்கூடிய தொகையினர் கிராமப்புறங்களிலேயே அதிகமாக காணப்படுகின்றனர். யாழ்ப்பாண மொத்த சனத் தொகையின் விபரம் பின்வருமாறு.

ஆண்டு	மொத்தசனத்தொகை (000) கல்வி	கிராமப்புறமக்கள் தொகை (000) கல்வி
1963	612.6	461.8
1971	701.6	467.7
1981	830.6	560.0

கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்களைவிடந்தாங்களில் வாழும் மக்கள் தொகை குறைவாக காணப்பட்டாலும் உயர்தரப்பாடசாலைகள் பல நகரங்களிலேயே காணப்படுகின்றது. இப்பாடசாலைகள் பொதுநிதியில் இருந்து பெருந்தொகைப் பணங்களையும், ஆசிரியவளங்களையும், சிறந்த கட்டிடத் தொகுதிகளையும் பெற்றுக்கொள்கிறது. இதனால் இப்பாடசாலைகளில் சூடியளவு வர்த்தக பாடநெறிகள் காணப்படுகின்றது. ஆனால் கிராமப்புற பாடசாலைகளில் வர்த்தகம், கணக்கியல் போன்ற வர்த்தக பாடங்களே காணப்படுகின்றது. கிராமப்புறங்களில் வர்த்தக ஆசிரியர்கள் இன்மையால் பலபாடசாலைகளில் வர்த்தக பாடநெறிகள் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. பலபாடசாலைகளில் வகுப்பறைகள் ஓரே மண்டபத்திலே காணப்படுகிறது. இதனால் நகரப்புற மாணவர்களுக்கு சூடிய சுதி வாய்ப்புக்கள் காணப்படுகிறது. கிராமப்புறங்களுக்கு குறைந்தளவு வாய்ப்பு வசதியே காணப்படுகிறது. இச்சமனற்றபோக்கு இன்றுவரை காணப்படுகிறது.

பாடசாலையில் வர்த்தக கல்வியை முடித்து வெளியேறும் மாணவர்களில் சிலருக்கு மட்டும் தொழில் நுட்பக்கல்லூரியிலும், பல்கலைக் கழகத்திலும் இக்கல்வியை தொடரும் வாய்ப்பு கிடைக்கின்றது. ஏனைய மாணவர்களை உள்வாங்கும் உற்பத்தி, வர்த்தக, சேவைநிறுவனங்கள் யாழ் மாவட்டத்தில் இல்லை. வெளிநாடுகளில் காணப்படும் கணக்கியல் நிறுவனங்கள், சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள், இலங்கையில் காணப்படும் பட்டயக்கணக்காளர் நிறுவனங்களின் தேர்வுக்காக மாணவர்களைத் தயார் செய்யும் தனியார் நிறுவனங்கள் யாழ் மாவட்டத்தில் இல்லை. ஆனால் இந்நிறுவனங்கள் கண்டி கொழும்பு, அனுராதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் காணப்படுகிறது. இதனால் இம்மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிடும்போது வர்த்தகக்கல்வி அபிவிருத்தியில் யாழ் மாவட்டம் பின்தங்கிக்காணப்படுகிறது. யாழ் மாவட்டத்தில் காணப்படும் தனியார் நிறுவனங்களில் சில பல்கலைக் கழக புகுழுக்தேர்வுக்கு மாணவர்களை தயார் படுத்துவதின் ஊடாக வருமானத்தைப் பெறுவதிலே கூடிய கவனம்காட்டுகிறது. வேறுசிலதனியார் நிறுவனங்கள் பல்கலைக்கழகங்கள் நடத்தும் வெளிவாரித் தேர்வுக்காக வர்த்தக கல்வியற்கும் மாணவர்களை தயார் செய்கின்றன. இத்தனியார் நிறுவனங்கள் மாணவர்களை நூல் நிலையங்களுக்கு சென்று தேவையான விடையங்களை திரட்டிக்கற்கும் ஆற்றலை மாணவர்களிடம் வளர்க்கவில்லை, பல்கலைக்கழகத்திலும், தொழில் நுட்பக்கல்லூரிகளிலும் தமது வர்த்தக கல்வியை கற்று வெளியேறும் மாணவர்களுக்கு அவர்கள் கற்ற நெறிகளை பயன்படுத்தும் வேலைவாய்ப்பு கிடைப்பது அரிது. இதனால் இவ்வளவுகாலமும் கற்றவர்த்தகபாடத்தின் அறிவு, ஆற்றல் களைபெற செலவழித்த வளங்கள் அனைத்தும் வீணாக உள்ளது. இத்தகைய தன்மைகள் இன்று யாழ் மாவட்டவர்த்தக கல்வி அபிவிருத்தியில் பிரச்சனையாக காணப்படுகிறது.

இலங்கையில் உற்பத்திநிறுவனங்கள் வர்த்தக நிறுவனங்கள், துணைச்சேவை நிறுவனங்கள், கண்ணிகளின் அறிமுகம் என்பன பெருமளவில் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது. ஆனால் யாழ் மாவட்டத்தில் இந்நிறுவனங்கள் மிக மிக குறைவாகவே உள்ளது. அப்படிக்காணப்படும் நிறுவனங்களும் அபிவிருத்தி குன்றியதாக காணப்படுகிறது. இதனால் வர்த்தக மாநகராட்சிகள் கற்பிக்கும்போது பாடத்தில் காணப்படும் நிறுவனங்கள், அவற்றின் செயல் முறைகள், நடைமுறைகள், பயன்படுத்தும் ஆவணங்கள் போன்றவற்றை மாணவர்கள் அறிவதற்கு அவர்களை நிறுவனங்களுக்கு கூட்டிச்சென்று பார்த்து நேரடி அனுபவம் பெறும் முறைமுறுவும் கற்பித்தலைமேற் கொள்ளுமுடியாது உள்ளது. ஆப்பிரச்சனை இன்றுவரை யாழ் மாவட்டவர்த்தக கல்வி அபிவிருத்தியில் எதிர் நோக்கப்படுகின்றது.

யாழ் மாவட்டத்தில் உள்ள உற்பத்தி, வர்த்தக, துணைச்சேவை நிறுவனங்களுக்கும் கல்விநிறுவனங்களுக்கு மிடையில் பின்னப்பு மிக குறைவாக உள்ளது. இதனால் இங்கு காணப்படுகின்ற நிறுவனங்களின் நடைமுறைகள் தொழிற்பாடுகள், ஆவணங்கள் போன்ற வற்றை கண்ணால்பார்த்து இலகுவாக கற்கலாம். ஆனால் இவற்றைக் கூட பாடக்கலைத் திட்டத்தில் அருவமாக கற்க முயலுகின்றனர் நிறுவனங்களுக்கு சென்று நடைமுறையை பார்க்க தூண்டும் சந்தர்ப்பங்களில் மாணவர்களிடம் தயக்க உணர்வும், நேரத்துடன் போராடும் இன்றைய கல்விப்பிரச்சனைகளும் காணப்படுகின்றது.

தொழில் நுட்ப பாடத்தெறிகளில் அடங்கும் 53 பாடங்களும் பொதுவாக பாடசாலைகளில் காணப்படுவதில்லை. வர்த்தக படதெறிக்குள் ஒன்றாக பாடப்பிரிவுகள் உள்ளடக்கப் படுகின்றது. இவற்றுள் ஒன்றை மட்டுமே மாணவர்கள் தெரிவு செய்யவேண்டும் என குறிப்பிடப்பட்டிருந்த போதிலும் குறிப்பிட்ட சிலபாடத்தெறிகளே யாழ் மாவட்டப் பாடசாலைகளில் காணப்படுவதால் விருப்பத்தேர்வுக்கு ஏற்றவகையில் இடமளிக்கவில்லை. இதனால் விருப்பமில்லாமல் பாடத்தெரிவை மேற் கொள்வது ஒரு பிரச்சனையாக உள்ளது. வர்த்தகபாடத்துடன் தொடர்புடைய அடுத்தபிரச்சனை வர்த்தகப்பாடப் பரப்புக்கும் - மாணவளின் வயது அறிவாற்றலுக்கும் இடையிலானதாகும் குறிப்பாக ஆண்டு ஒன்பதில் காணப்படுகின்ற வர்த்தகபாடங்களின் பாடப்பரப்புக்கள் மாணவனுடைய அறிவு ஆற்றலுடன் ஒப்பிடும் போது பரந்ததாக காணப்படுகிறது. இவற்றைவிட மாணவர்கள் தமது

பாடசாலையில் தொடர்ந்து வர்த்தக பாடங்களின் பெறுபேறுகள் சிறப்பாக காணப்படும் போது தாழும் நல்ல பெறுபேறுகளை வர்த்தக பாடங்களில் பெறலாம் என்ற ஊக உணர்வுடன் வர்த்தக பாடநெறியை தெரிவு செய்யும் நிலை இன்றும் மாணவர்கள் மத்தியில் காணப்படுகிறது. இத்தகைய பிரச்சனை வர்த்தகக்லவியில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனையாக உள்ளது.

இலங்கையில் கல்வி ஒழுங்கமைப்பு மத்திய மயப்படுத்தப்பட்ட ஓர் அமைப்பாகும். கல்வித்திட்டமிடல் கல்வி அமைச்சின் கைகளில் தங்கி உள்ளது. வர்த்தகபாடங்களில் காணப்படும் அலகுகளில் பல கொழும்பையையாக கொண்டு காணப்படுகிறது. யாழ் மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயத்தொழில், விவசாயக் கைத்தொழில், ஏனைய நிறுவனங்கள், அவற்றின் உற்பத்திமுறை, தொழிலாளர் பிரச்சனை, கூலி, சம்பளமுறை, விவசாய உற்பத்திகளின் செலவீட்டு கணக்கியல், சந்தைப்படுத்தல் பிரச்சனைகளை யாழ் மாணவர்கள் அறியாமல் கொழும்பில் உள்ள நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளையே யாழ் மாவட்டத் தில் உள்ள மாணவர்கள் கற்கின்றனர்.

யாழ் மாவட்டத்தில் காணப்படும் சமூகப் பொருளாதாரப்பிரச்சனை, பெற்றோர் களின் கல்விப்பின்னனி, இடைவிலகல், பாடத்தெரிவில் பெற்றோரின்தலையீடு, எழுதத் தெரியாதோர் போன்ற பிரச்சனைகளால் பொதுவாக கல்வி பாதிப்படைகிறது. அத்துடன் வர்த்தக கல்வியும் பாதிப்படைகிறது. இவற்றைவிட புத்தக வெளியீடுகள் அரிதாக காணப்படுதல், நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியின்மை, இருக்கின்ற நிறுவனங்களுக்கும் கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் நெருங்கிய பின்னைப்பின்மை, காலங் கடந்து மாற்றங்களை தாங்கி வரும் பாடசாலை கல்விபுதுக்கங்கள், விருப்பமின்றி வர்த்தக பாடநெறியை தெரிவு செய்யும் நிலை, ஊக உணர்வுடன் வர்த்தகபாட நெறிகளை தெரிவு செய்யும் மாணவர்கள், வர்த்தகக்கல்வியில் கிராம நகரங்களுக்கிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள் போன்றன யாழ் மாவட்டத்தின் வர்த்தகக்லவி அபிவிருத்தியில் இன்றுவரை எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சனைகளாகும்.

அடிக் குறிப்புகள்

1. Jayasuriya - J. E.
Educational policies and progress
During British Rule in Ceylon
page 24- Associated Educational publishers
2. மேற்படி நூல் பக்கம் 24
3. ஆறுமுகம் வ.
1970க்கு பின் இலங்கை கல்வியில் புதியபோக்குகள்-எதிர்பார்ப்பும் நிறைவேற்றமும் - பக்கம் 4
பேராசிரியர் - சோ. செல்வநாயகம் நினைவுப்பேருரை.
4. கனிட்ட இடைநிலைக் கல்விப்பாட நெறி
பக்கம் 133
கல்வி அமைச்சின் வெளியீடு.
5. Sabaratnam. N
National Education, Its Concept And Content Page 94.
6. Census Report 1992
Table No 11

ஆரம்பப் பாடசாலை விஞ்ஞானக் கலைத்திட்டமும் மரணவர் செயற்பாடும்

சௌவி ச. அருளானந்தம்
B. Sc. (Hon), Dip (Ed), M. A. (Ed.)
சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர் - தரம் II
கல்வியியற்றுறை,
யாழ்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

வினாக்களும் மீண்டும் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைந்து இருக்க வேண்டுமென்பது இன்று சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அங்கீகாரம் காணப்படுகிறது.¹ இவ் ஆரம்பப் பாடசாலை மட்டத்தில் விஞ்ஞானமானது ஆண்டு-1 (பள்ளித் தொடக்க வகுப்பு) இலிருந்துதான் கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றோ அல்லது தனித்து விஞ்ஞானம் என்ற பாடத்தினாடாகத் தான் கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்றோ கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆண்டு-1 இலிருந்து ஆண்டு-5 வரையான இவ் ஆரம்ப மட்டத்தில் எந்த வகுப்பிலும் எந்தப் பொருத்தமான பாடத்தினாடாகவும் மாணவர்க்கு விஞ்ஞான அம்சங்களை அறிமுகம் செய்யலாம். எமது நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் 1985 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே ஆரம்ப விஞ்ஞானம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு நடை முறைப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ‘எல்லோர்க்கும் விஞ்ஞானம்’ என்ற உலகளாவிய கோட்ட பாட்டின் அடிப்படையில் 1972 இல் ஆண்டு 7 (தரம்-6) இலிருந்தும், 1885 இல் ஆண்டு 4 இலிருந்தும் பாடசாலைக் கலைத் திட்டத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட விஞ்ஞானமானது இன்று ஆண்டு-11 வரையான பள்ளி வாழ் கல மாணவரும் விஞ்ஞானக் கல்வியைப் பெற வாய்ப்பைப் பொடுத்தது.

வினாக்கள் கண்டுபிடிப்புக்கள், அவற்றின் தொடர்ச்சியான விளைவுகள், விஞ்ஞான- தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி ஆகியன பாரிய மாற்றம் கண்டு வரும் இன்றைய உலகில் இவ் விஞ்ஞான உலகினைப் புரிந்து கொண்டு சமூகத்தில் இடைவெட்டன் வாழ்வதற்கு சமூகத் தின் அடித்தளத்திலிருந்தே விஞ்ஞானக் கல்வியைச் சுகரூம் பெறக் கூடிய வாய்ப்பை வழங்கவேண்டும். இவ் வகையில் ஆரம்பமட்ட விஞ்ஞானமானது பாடசாலைக் கலைத் திட்டத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டமை கலைத் திட்டத்தின் - கல்விச் செயற் ராட்டின் சிறப்பம்சம் எனலாம்.

விஞ்ஞானக் கலைத் திட்டம்:

ஆரம்பப் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் விஞ்ஞானத்தின் இடத்தை நோக்கின், நாட்டுக்கு நாடு அதன் ஒழுங்கமைப்பு வேறுபடுவதைக் கண்டாலாம். பொது விஞ்ஞானம், சுற்றாடற் கல்வி, ஒன்றிய விஞ்ஞானம், சுகாதாரக்கல்வி என வேறுபட்ட ஒழுங்கமைப்புகளில் விஞ்ஞான அம்சங்கள் கலைத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. இலங்கை, பாகிஸ்தான், இந்தியா, வங்களாதேஸ், மாலைதீவு போன்ற தெற்காசிய நாடுகளிலும்; அவஸ்திரேலியா, இந்தோனேசியா, மலேசியா போன்ற தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலும்; சீனா, செரியா, தாய்லாந்து, யப்பான் போன்ற கிழக்காசிய நாடுகளிலும் ஆரம்ப மட்டத்து தொடக்க ஆண்டில் இருந்தே விஞ்ஞான அம்சங்கள் கட்டாய பாடமான சுற்றாடற் கல் ரி / ஒன்றி கணந்த விஞ்ஞானம் / பொது விஞ்ஞானம் என்னும் பாடங்களுடாக கலைத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. இவற்றுள் இலங்கை, மாலைதீவு, மலேசியா, இந்தோனேசியா,

வங்களாதேல் போன்ற நாடுகள் சுற்றாடற் கல்வியூடாகவும்; தாய்லாந்து, கொரியா, பாகிஸ்தான், யப்பான், சீனா போன்ற நாடுகள் ஒன்றிணைந்து / பொது விஞ்ஞானத்தி னாடாகவும்; இந்தியா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகள் சுற்றாடற்கல்வி பொது விஞ்ஞானம் ஆகிய இரு பாடங்களுடாகவும் ஆண்டு - 1 விஞ்ஞான அம்சங்களை ஆரம்ப மட்டத்துக் கலைத் திட்டத்தில் சேர்த்துள்ளன.²

லாவோஸ், நெபாளம், இலங்கை போன்ற நாடுகளில் ஆண்டு - 4 இல் இருந்தும்; சிங்கப்பூர், பிலிப்பைன்ஸ், ஆப்கானிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் ஆண்டு - 3 இல் இருந்தும் விஞ்ஞான அம்சங்கள் விஞ்ஞான பாடமாக அறிமுகம் செய்யப்படுகிறது.³

ஆரம்ப மட்டத்தினருக்குக் கலைத் திட்டத்தில் முன் வைக்கப்படும் அம்சங்கள் மாணவரது கற்றல் ஆயத்த நிலையை அடியொற்றியதாக அமைந்திருக்க வேண்டியது மிக முக்கிய அம்சம் ஆகும். பெருப்பாலும் இம் மட்டத்தினர் ஆறு வயது முதல் பத்து வயது வரையில் ஆண்டு - 1 இல் இருந்து ஆண்டு - 5 வரை கல்வி பயில்பவராகக் காணப்படுவார். ஆரம்ப மட்டத்தின் தொடக்க காலத்தில் நன்கு சிந்தித்து முடிவெடுக்கும் ஆற்றல் இவர்களுக்கு இல்லை. ஆனால் தமது செயலுக்கும் என்னங்களுக்கும் ஏற்ப இவர்களால் சில எண்ணக் கருக்களைப் பெற முடிகின்றது. ஆனால் கருத்து நிலையில் ஒப்பிட்டு நோக்கும் ஆற்றல் இவர்களுக்கு இல்லை. காட்சி நிலையில் ஒரு நேரத்தில் ஒரு தொடர்பை மட்டும் இவர்களால் ஒப்பிட்டு நோக்க முடியும். ஒரு நேரத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தொடர்பு களை நினைவில் நிலை நிறுத்தி வைக்கும் ஆற்றல் இவர்களுக்கு இல்லை. இதனாலே தான் இவர்களது சிந்தனை ஆற்றல் எல்லைப்படுத்தப்படுகின்றது. தமது அறிவுக்கும் அனுபவங்களுக்கும் ஏற்பவே இவர்கள் பிறரது செயல்களை விளங்கிக் கொள்கின்றனர். எனவே இவர்களது சிந்தனை ‘அகவயமானது.’ பொருட்களின் எண்ணிக்கை, பருமன் என்பவற்றின் மாறாத்தன்மை பற்றிய விளக்கம் ஆண்டு - 3 (08 வயது) இலும் கனவளவின் மாறாத்தன்மை பற்றிய விளக்கம் ஆண்டு - 5 (10 வயது) இலும் முனைப்புக் கொள்கின்றது. ஆரம்ப மட்டத்தின் இறுதிக் காலங்களில் நுண்மதி படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று ஞாபகம், அறி வாற்றல், பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் ஆற்றல் என்பன வளர்ச்சி பெறுகின்றன. காலம், இடம், கனவளவு, எண்ணிக்கை, ஒழுக்கவிழுமியம் என்பவற்றின் எண்ணக்கருக்கருக்கள் மாற்றம் பெற்று வளர்ச்சி அடைகின்றன. சிந்தனை வளர்ச்சி பெறுகின்றது. பருப்பொருட் சிந்தனையில் இருந்து கருத்து நிலைச் சிந்தனைக்கு உளச் செயல்கள் இடம் பெயரும் ஆற்றல் பெறுகின்றது. நீளம், பரப்பு, கோணம் பற்றிய எண்ணக் கருக்களும் உற்றுநோக்கி ஆராயும் திறனும் வலுப் பெறுகின்றன. இவ் வளர்ச்சிப் படிகள் அவர்களது வயது வளர்ச்சியிட்டனும் அவர்கள் வாழும் சூழல், பெற்ற அனுபவம், உள் / உடல் நிலைமைகள் என்பவற்றினாலும் தாக்கம் பெறுகின்றன. எனவே இவ்வாறான மாணவரது வளர்ச்சி நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு இம் மட்டத்தினரது கலைத் திட்டத்தில் விஞ்ஞானபாட அம்சங்களைக் கவனமாகச் சேர்க்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

மாணவரது நேரடிச் செயற்பாடுகள் மூலம் செயல் அனுபவம் பெறக் கூடியதாக வும் அவர்களது நுனுகி உற்றுநோக்கும் ஆற்றலை வளர்ப்பதாகவும்; தகவல்களையும், கலைச் சொற்களையும் மாத்திரம் கற்காது செயல் அனுபவம் மூலம் விசாரணைக் கற்றுக்கு வழிவகுப்பதாகவும்; மாணவரது சூழலுக்கு இசைவான கற்றலுக்கு இடமளிப்ப தாக்கும் கலைத் திட்டத்தில் வேலைத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.⁴

பாடசாலைச் சூழலையே விஞ்ஞானம் கற்கும் - ஆய்வு செய்யும் முதலிடமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். பாடசாலைச் சுற்றுப்புறச் சூழலை ஆராயும் போது தெரிவு செய்யப்பட்ட சூழலின் தன்மைக்கேற்ப பல்வேறு வகைப்பட்ட அறிவுப் பரப்புக்கள் இடம் பெறலாம். மாணவரது அறிவு, ஆற்றல் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப இவ்வும்சங்கள் விரிவு படுத்தலாம். இவற்றை விடுத்து இன்ன இன்ன அம்சங்கள் தான் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என கலைத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுக் கூற முடியாது. பொதுவாக குறிப்பிட்டால் பொது அம்சங்களில் இருந்து மாணவரது சூழலுக்கு ஏற்ப சிறப்பம்சங்

களை அவர்களுக்கு விரிவுபடுத்தலாம். சுற்றாடல் தொடர்பான விஞ்ஞானக் கருத்துக் களை அறியும் வாய்ப்பும், விஞ்ஞான உண்மைகளை உணரும் வாய்ப்பும் கிட்டுவதால் மாணவர்களுக்கு மன மகிழ்வும் உள்ளத்தில் வியப்புக்குளும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. இளம் சிறார்கள் வகுப்பில் மிகவும் உற்சாகமாகக் காணப்படுவார்கள். இவர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள உலகை முழுமையாகத் தான் காண்கின்றார்கள். மொழி வேறு, கணிதம் வேறு, விஞ்ஞானம் வேறு, சுற்றாடல் வேறு என வேறுபட்ட கூறுசளாகத் தனித்தனி அம்சங்களாக அவர்கள் உலகை நோக்குவதில்லை.⁵ நோக்க இயலுவதுமில்லை. அவற்றை ஒன்றிணைந்த ரீதியிலேயே நோக்குகின்றார்கள். எனவே ஆரம்ப மட்டத்தில் விஞ்ஞானத்தைக் கற்பிக்கும் போது குறித்த வகுப்புக்கு ஏனைய பாடங்களைக் கற்பிக்கும் அதே ஆசிரியரே தான் கற்பித்ததல் வேண்டும் எனக் கொள்ளப்படுகிறது.⁶ அப்போது மாணவர் தம்மைச் சூழ்ந்துள்ளவற்றைப் பற்றிய முழுமையை உணர்வர். மேலும் செயல் மூலம் கற்பதையே மாணவர்கள் பெறிதும் விரும்புகின்றார்கள். எனவே இவர்களுக்கான கலைத் திட்டமானது இவர்களது உள்ளடல் செயற்பாடுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும் ஐம் புலன்களுக்கும் பயிற்சி அழிப்பதாகவும் மனவெழுச்சிகளை ஏற்படுத்துவதாகவும் உள்ள பாட உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

எமது இலங்கை நாட்டை உதாரணமாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது ஆரம்ப விஞ்ஞானப் பாடத்திட்டமானது ஆண்டு - 4 ஆண்டு - 5 ஆகிய இரு வகுப்புகளுக்கு மௌன அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்ற விஞ்ஞான பாட அம்சங்கள் ஆனவை இருமட்டத்து மாணவரிடையே சுற்றுப்புறச் சூழலை ஆராய்வதன்மூலம் விஞ்ஞான அறிவு, ஆற்றல், மனப்பாங்குகளை வித்திவைதாகவும் கணிட்ட இடைநிலை மட்டத்தில் (ஆண்டு - 6 தொடக்கம் ஆண்டு - 11 வரை) விஞ்ஞானக் கல்வியைத் தொடர்வதற்கு அத்திவாரம் இடுவதாகவும் அமைந்திருக்க வேண்டும் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆரம்ப விஞ்ஞானப் பாடத்திட்ட உள்ளடக்கத்தைப் பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது.⁷

ஆண்டு-4 உள்ளடக்கம்	பாடவேளை	ஆண்டு-5 உள்ளடக்கம்	பாடவேளை
1 நீலம்	12	மண்	05
2 தாவரங்கள்	07	தாவரங்கள்	05
3 விலங்குகள்	07	விலங்குகள்	08
4 நீர்	08	அளத்தல்	10
5 வளி	06	நீர்	07
6 தகனம்	06	ஓலி	08
7 காந்தம்	05	வெப்பம்	07
8 மின்சாரம்	05	வேலையை இலகுவாக்கல் (பொறிகள்)	05
9 ★ கடல்	?	மின்சாரம்	05
10 —		★ கடல்	03

★ 1993 இல் புதுத்தம்பட்ட புதிய பாட அலகு

இரு வாரத்துக்கு இரு பாட வேளைகளாக இங்கு விஞ்ஞானம் கற்பிக்கப்படும். யாழ். குடாநாட்டுச் சூழலுக்கு இசைவானதும் முக்கிய வளங்களில் ஒன்றாகியதுமான 'கடல்களாம்' என்ற பாடப் பரப்பை ஆண்டு 6 - 11 இல் கற்பதற்கு அடிப்படையை வழங்கும் முகமாக 'கடல்' என்ற அலகுகள் 4.9, 5.10 ஆகியன முறையே ஆண்டு - 4, ஆண்டு - 5 ஆகியவற்றில் விஞ்ஞான பாடத் திட்டத்துடன் சேர்க்கப்பட்டு 1993 இல் இருந்து கற்கநடமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றமை இங்கு ஓர் சிறப்பம்சமாகக் காணப்படுகிறது.

மாணவர் செயற்பாடுகள் :

மாணவர் செயல்கள் மூலம் தாம் கற்று விளங்கிக் கொள்வதை ஆசிரியர் ஊக்கு விக்க வேண்டும். வெறும் தகவல்களையும் கலைச் சொற்களையும் மட்டும் கற்றுக்கொள் வதைத் தவிர்த்து விஞ்ஞானச் செயல்களில் மாணவரை ஈடுபடுத்தி அறிவைப் பெறச் செய்ய வேண்டும். 'விஞ்ஞான முறையில் மாணவர் கற்றில்து வழிப்படுத்த வேண்டும். குழலை உற்றுநோக்குதல், பிரச்சினைகள் உண்டு என்பதை உணர்தல், தகவல்களைச் சேகரித்தல், எவ்விய பரிசொதனைகளைச் செய்தல், பாகுபடுத்தல், தொகுத்தல், இனங்காணல், பதிவு செய்தல், கருவிகளைக் கையாண்டு அளத்தல், வெளிக்கள் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளல் போன்றவற்றில் எவ்விய மட்டத்திலான செயல்களைச் செய்தல் மூலம் மாணவர் விஞ்ஞான அறிவைப் பெறவும் அனுபவம் பெறவும் பயிற்சியளிக்க வேண்டும்.

மாணவர் பள்ளிப்புறச் செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டு விஞ்ஞான அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள வழி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இனம் தலைமுறையினரது பல தரப்பட்ட விஞ்ஞானக் கல்வி முன்னேற்றத்துக்கும், ஆரம்ப நிலையிலான வஞ்ஞான ஆற்றல்களை இனங்காணவும் விஞ்ஞானம்சார் பயிற்சிகளை வழங்கவும் பள்ளிப்புறச் செயற்பாடுகள் மிகவும் உண்டதமானவை. பள்ளிப்புறம்பான விஞ்ஞானக்கல்வி தற்பொது பலமாக விருத்தியடைந்து வருகின்றது. புல - உலாக்கஞ்சுக்குக் கூட்டிச் சென்று தம்மைச் சூழ உள்ள இயற்கை, செயற்கைச் சூழலை உற்றுநோக்கக் கூட்டிச் செய்யும் போது விஞ்ஞான மனப்பாங்கு வளர்த்துக்கப்படுகின்றது. பல்வெறு புலனுறுப்புக்களின் மூலம் தகவல் களைச் சேகரிக்கப் பயிற்சியளிக்கப்படுகின்றது. குழுமுயற்சி, கூட்டுறவு மனப்பாங்கு, பொறுமை, சுதந்திரமான கற்றல் என்பன ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, பாடசாலைக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள பூந்தோட்டங்கள், வயல்வெளிகள், கடற்கரை, குளம், கோவில், சந்தை, கடை, தொழிற்சாலை போன்றன இனம் சிறார்கள் விஞ்ஞான அறிவைப் பெறக் கூடிய வெளிக்களங்களாகும். கெண்ணியா நாட்டில் 'வனவாழ்வுக் கழகங்களின்' உதவியுடன் பாடசாலை மாணவர் வெளிக்களங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டு விசேட கல்வி அலுவலர்கள் மூலமாக சுற்றாடல் தொடர்பான கலந்துரையாட வில் கலந்து கொள்ள வாய்ப்புச் செய்யப்படுகின்றது.⁸ சராண் நாட்டில் ஆரம்ப மட்ட வகுப்பினருக்கான தொலைக்காட்சிச் சேவை - விசேட நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கப்பட்டு வழி கப்படுகின்றது.⁹

மாணவர் ஈடுபடும் எந்த ஒரு செயலை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதன் மையப் பொருளாக விளங்குவது பரிசீலனையாகும். இது உற்றுநோக்கலுடன் இணைந்த செயல்களை வேண்டி நிற்கின்றது. உற்று நோக்கலானது மாணவரது பார்வைப் புல னுடன் கூடுதலாக ஈடுபாடு கொண்டிருந்த போதிலும் கேட்டல், மணத்தல், தொடுதல், சுவைத்தல் போன்ற ஏனைய புலங்களுடனும் ஈடுபாடு கொண்டது. மாணவன் ஒரு விடயத்தை உற்று நோக்குகின்ற போது, தான் இதுவரை கொண்டிருந்த அனுபவத்தை விட வேறுபட்டதாக அது உள்ளபோது, அதை இனங்காண வேண்டியுள்ளதோடு முன்னர் அறிந்துள்ளவற்றுடன் ஒப்பு நோக்க வேண்டியுமின்னது. ஆவணால் உற்றுமை, வேற்றுமை அம்சங்கள் அப்பொது உணரப்படுகின்றது இவ்வாறான உற்று நோக்கல் கள் வினாவை எழுப்பக்கூடியன. வினாவுதலானது செயல் முறைக் கற்றலின் இனங்காரு வடிவமாகும். வினாவுக்குப் பொருத்தமான விடையளிக்க முற்படும் போது அச் செய

வானது கருதுகோள் அமைத்தலுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. பொருத்தமான விடை களை முன்னெய அனுபவங்களுக்கு எதிராகச் சோதித்துப் பார்க்கும் போது அக்கறது கோள் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது அல்லது நிராகரிக்கப்படுகின்றது.

ஆசிரியரால் முன்வக்கப்படும் சிலவகையான விளாக்கள் மாணவரை ஊகங்கள் மேற்கொள்வதற்கு வழிவகுக்கும். இப்படியான ஊகங்கள் உடனுக்குடன் அர்த்த முன்ள விடைகளினால் ஈடுசெய்யப்பட வேண்டும். விடைகளானவை மாணவரால் உற்றுதோக்கப்பட்ட அல்லது அனுபவங்களை அடியொற்றியதாக அமைய வேண்டும். இது எதிர்வுகூறல் எனப்படும். எதிர்வு கூறப்பட்டவை பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும்.

மாணவர் தகவல்களைச் சேகரிக்கின்ற போது சேகரிக்கப்பட்ட தகவல் ஒவ்வொன்றையும் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கவிட வேண்டும். அப்போது ஒரு முழுமை பெறப்படலாம். இங்கு ஏதாவது தொடர்புகள், வடிவங்கள் போன்றன தென்படுகின்றதா எனப்பார்க்கலாம் பின் அவை விளக்கப்பட்டு முடிவுகள் பெறப்படலாம்.

எனவே, மாணவர் செயல்களில் ஈடுபடும் போது இனங்காணல், வினவுதல், கருதுகோள் அமைத்தல், ஊகங்களை மேற்கொள்ளல், எதிர்வுகூறல், தொடர்புகள் - வடிவங்கள் உண்டா எனத்தேடுதல், முடிவுகள் ஈடுத்தல் போன்ற உளச் செயற்பாடுகளைத் தேவைப்படுத்துகின்ற அதே வேளையில் உடலியற் செயற்பாடுகளையும் வேண்டி நிற்கின்றது. பொருத்தகளை உரு அமைத்தல், தரவுகளைப் பதிவு செய்தல், அளவிடுகளை மேற்கொள்ளல், கணித்தல், உபகரணங்களை / கருவிகளைக் கையாணுதல் போன்ற உடலியற் செயற்பாடுகள் இத்தகையன.

ஒரு செயலின் இறுதியில் பரிசீலனை தொடர்பான முடிபுகளைக் கூறுவதில் சிறந்த தொடர்பு கொள்ளல் அவசியமாகின்றது. எது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளதோ அதை மற்றும் போர்டும் அறியும் வண்ணம் முன்வக்க வேண்டும். இது தெளிவான பேச்சாகவோ, எழுத்தாகவோ, படங்களாகவோ, வரைபுகளாகவோ, கோட்டுப்படங்களாகவோ அமையலாம்.

பரிசீலனையின் / ஆய்வின் தன்மையைப் பொறுத்து ஒரு செயலின் அனுகுமுறையானது மேற்குறிப்பிட்ட செயல்கள் சிலவற்றையோ அல்லது முழுவதையுமோ வேண்டி நிற்கும். ;செயல் ஒவ்வொன்றும் 'செயற்றிறன்' என்கும் அழைக்கப்படலாம். இவை தனித்தனிச் செயற்றிறன்கள் எனினும் ஒரேசமயத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செயற்றிறன் கணுடனும் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கலாம். இச்சந்தரப்பத்தில் இவை 'மேற்பொருந்துகை' த்திறன்கள் எனப்படும் எனவே, ஆசிரியர் மாணவரை இச்செயல்களில் ஈடுபடுத்திப் பலவித மான செயற்றிறன்களைப் பெற ஊக்கமளிக்க வேண்டும். இத்திறன்களைப் பயன்படுத்திக் கற்றவின் தேர்ச்சியையும் மதிப்பிடவேண்டும்.

மாணவரது வயது, முதிர்ச்சி எனபவற்றுக்கேற்ப விஞ்ஞானம் கற்றல்-கற்பித்தல் முறைகளை ஆசிரியர் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு பாடத்தலைப்பையும் கற்றல் தொடர்பாகப் பொருத்தமான பாடநேரம், உபகரணங்கள், பொருத்தகள், கருவிகள், இடம் போன்றன தெரிவிசெய்யப்பட வேண்டும். சில ஆய்வுகள் பாடசாலைக் கட்டிடத்துக்கு வெளியில் அதாவது விளையாட்டு மைதானம், வயல், தொழிற்சாலை, பண்ணை, குளம், கடற்கரை போன்றவற்றுக்குச் சென்று செய்யவேண்டியவரலாம். எனவே பாடத்தைத் திட்டமிட்டபோது இவையாவும் கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும்.

கற்றல் - கற்பித்தலில் ஈடுபடுத்தும் பொருத்தகள்:

ஆரம்பப் பாடசாலை விஞ்ஞானம் கற்றல்-கற்பித்தல் தொடர்பாகப் பயன்படுத்தப்படும் பொருத்தகள் பெரும்பாலும் வீட்டில் காணப்படுவையாகும். எனவே, மாணவர் செயல் மூலம் கற்றதற்கு இவை பெரிதும் வசதியாகக் காணப்படும். எமது நாட்டு ஆரம்பப் பாடசாலை விஞ்ஞானக் கலைத்திட்டத்தை ஆய்வு செய்து பார்த்தபோது பெரும்பாலும்

எல்லாமாணவர்க்கும் கிடைக்கக்கூடியதான் பொருட்கள் ஆய்வில் பயன்படுத்தப்படுவதை காணலாம்.

மண்வகைகள், கல், தாவரங்கள், தாவரப்பகுதிகள், விலங்குகள், நீர், மெழுசுதி, காந்தம் (சைக்கிள் டைஸ்மோவிலிருந்து பெறப்படலாம் / பென்சில் பெட்டியில் இருந்தும் பெறப்படலாம்), மின்கலம் (பழையது, புதியது), மின்குழிப், செப்புக்கம்பி, செயற்கைப் பசளைவகை, மரப்பலகை, வித்துக்கள், போத்தல்கள், பொலித்தீன்தாள், இறப்பர் நாடா, மீன்கள், கறியுப்பு, துரிசு, கண்ணாடி, தகரப்பேணி, பலூன், வாள் அலகு, புன்ஸ், தீப் பெட்டி, இறப்பர் குழாய், கண்ணாம்பு, கத்தரிக்கோல், குறடு, பாக்குவெட்டி, றீல்கட்டை (கப்பி) போன்றன ஆரம்பவிஞ்ஞானக் கல்வி கற்கத் தேவையான முக்கிய பொருட்கள். இவை பெரும்பாலும் வீட்டில் இருந்தே பெறக்கூடியன.

திசையறிகருவி, அளவுகோல், அளவுநாடா, வெப்பமானி, உடல் வெப்பமானி, பரி சோதனைக் குழாய் போன்றன இங்கு பயன்படுத்தப்படும் உபகரணங்களாகும். இவை பெரும்பாலும் ஆசிரியரினாலேயே தருவிக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்த வேண்டி உள்ளன. தனித்தனி அல்லது குழுவாக மாணவரை இயங்கச்செய்யப் பயன்படுத்தும் ‘செயல் அட்டைகள்’, சுவரில் தொங்கிடும் படங்கள், வேறு காட்சிப் பொருட்கள் என்பனவும் இங்கு பயன்படுத்தப்படும் உபகரணங்களுள் அடங்கும். இவ்யாவற்றையும் எல்லா மாணவரும் பரிசீலியப்படுத்திக்கொண்டு செயலில் ஈடுபடும் வண்ணம் பொதுமையான தாக வைத்துப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

வகுப்பறை முகாமைத்துவம்:

விஞ்ஞானம் கற்பிக்கும்போது மாணவரைப் பலவேறு வழிகளில் வகுப்பில் ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளலாம். ஆசிரியர் அனைத்து மாணவர்க்கும் ஒரு செயலைச் செய்து காட்டும்போது அல்லது சில அளவிட்டு நுட்பத்தைச் செய்து காட்டும்போது முழுவகுப்பும் செயற்பாட்டு அலகாக இருக்கும்.

ஆசிரியர் மாணவரது சொந்த அனுபவங்கள் தொடர்பான விபரங்களைக் கேட்கும் போது வகுப்பானது தனித்தனி மாணவர் செயற்பாடாக இருக்கும்.

பல்வேறுபட்ட ஆய்வுகள்-பரிசீலனைகளைச் செய்வதற்காக ஆசிரியர் முழுவகுப்பையும் சிறுசிறு குழுவாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் ஒத்த/லேறுபட்ட ஒப்படைகளை வழங்கலாம். வேறுபட்ட ஒப்படைகளை வழங்குவதெனில், வகுப்பு முழுவதற்கும் சுழற்சி முறையில் ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் எல்லா ஒப்படைகளும் சென்றடையும் வகையில் ஒப்படைகளை வழங்குவதை நடைமுறைப்படுத்துவார். அப்போது எல்லா மாணவரும் எல்லா ஒப்படைகள் தொடர்பாகவும் அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொள்வார்.

இவ்வாறாக குழுவும் சுழற்சி முறையில் இல்லாத தனித்தனிக்குழுவாக வேறுபட்ட ஒரு ஒப்படையை மட்டும் செய்யும் சந்தர்ப்பங்களில் ஒவ்வொரு குழுவும் தமது செயல் அனுபவங்களையும் தாம் கண்டு பிடித்தனவற்றையும் ‘தொடர்பாடல்’ மூலம் ஏனைய குழுக்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடியதாக ஆசிரியர் வழிப்படுத்துவார்.

இவ்வாறாக வகுப்பறையில் மாணவர் செயலில் ஈடுபடுவதைச், செயலின் தன்மைக் கேற்ப பல்வேறு வழிகளில் ஆசிரியர் ஒழுங்கமைப்புச் செய்து வகுப்பறையின் சிறந்த முகாமைத்துவத்தைப் பேணலாம்.

ஆரம்பமட்ட ஆசிரியர் :

ஆரம்பமட்டத்தினின் விஞ்ஞானபாட செயல்வழிக்கற்றலை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடியதாக அம்மட்டத்தில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் செயற்படவேண்டும். மாணவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட செயல்கள் தொடர்பான தொடர்ச்சியான பதிவுகள் ஆசிரியரால் பேணப்படவேண்டும். மாணவரது முன்னேற்றம் தொடர்பான பதிவுகள், ஆய்வின் வெற்றி-தோல்வி

தொடர்பான பதிவுகள் என்பன மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். விஞ்ஞான செயற்றிடதங்களின் பாந்த வினாவுகளைச் சமாளிக்கும் ஆற்றலும், தன்னம்பிக்கையும் இவர்களிடம் இருக்க வேண்டும். போதிய விஞ்ஞானத் தகைமைகள் பெற்றவர்களாக இவர்கள் இருக்கவேண்டும்.

எனவே, ஆரம்ப விஞ்ஞானம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் தொடர்பான தீர்மானங்களை நிர்வாகம் மேற்கொள்கின்றபோது அவர்களது விஞ்ஞானத்தகைமையையும் கட்டாயம் கருத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். இல்லையெனில் ஆரம்ப விஞ்ஞானம் என்னும் வித்து செழிப்பற்ற நிலத்தில் முளைவிட்டு வளர்வதாக அமைந்துவிடும். ஆரம்ப விஞ்ஞானம் கனிட்ட இடைநிலைமட்ட விஞ்ஞானத்துக்கு அடிப்படையாகவும் தொடர்ந்து செல்லும் விஞ்ஞானக் கற்கைக்கு ஆணிவேராகவும் அமையவேண்டில் ஆரம்பமட்டத்தில் விஞ்ஞானம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களது போதிய விஞ்ஞானத் தகைமை உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அடிவரை:

விஞ்ஞானம் கற்றவின்போது இயன்றவரையில் மாணவர் நேரடிச் செயலனுபவம் பெறச்செய்யவேண்டும். ஒருவகுப்புக்கு (ஆரம்பமட்டம்) ஏனைய பாடங்களைக் கற்பிக்கும் அதே ஆசிரியர்தான் விஞ்ஞானத்தையும் கற்பிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு பாடாலுகு முடிவிலும் செயல்மூலமான மதிப்பீட்டை நடத்தி தொடர் மதிப்பீட்டு முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். தவணை இறுதி மதிப்பீட்டின் போது ‘நிலையச் சோதனை’ முறையில் செயல்முறையை மட்டும் மதிப்பீடு செய்யவேண்டும், எழுத்துப்பார்ட்சை முறை முற்றாகத் தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

இந்தவகையில் ஆரம்பமட்ட விஞ்ஞானமானது செயல்மூல கற்றலுக்கு உந்துசக்தியாக அமைந்து விஞ்ஞான அறிவு, திறன், மனப்பாங்குகளை வளர்ய்யதில் ஊட்டச்சத்தாக அமையவேண்டும்.

“நான் கேட்பது மறக்கப்படுகிறது
நான் காண்பது நினைவுட்டப்படுகிறது
நான் செய்வது விளங்கிக் கொள்ளமுடிகிறது.”¹⁰
(செய்பழுமொழி)

அடிக்குறிப்புக்கள்:

1. Robert Morris (Ed.), *Science Education Worldwide*, Unesco, Paris, 1990, p.39
2. Unesco, *Science Education in Asia and the Pacific*, Bulletin of the Unesco Regional office for Education in Asia and the Pacific - No. 25., June 1984, Bangkok, 1984, p.xiv.
3. Ibid.
4. தொடக்க விஞ்ஞானம் - வேலைத்திட்டம் ஆண்டு-5, ஆரம்பக் கல்விப் பிரிவு, கல்வித் தினைக்களம், யாழ்ப்பாணம், 1993.
5. Robert Morris [Ed.], *op.cit.*
6. தொடக்க விஞ்ஞானம் - வேலைத்திட்டம் ஆண்டு-5, மு. ச. நா.
7. i) தொடக்க விஞ்ஞானம் - வேலைத்திட்டம் ஆண்டு-4 கல்வித் தினைக்களம், யாழ்ப்பாணம்.
- ii) தொடக்க விஞ்ஞானம் - வேலைத்திட்டம் ஆண்டு-5, மு.ச நா.
8. Unesco, *Trends in Environmental Education*, Unesco, Paris, 1977, p.39,
9. *Science Education in Asia and the Pacific*, *op.cit.*, p.111,
10. Robert Morris (Ed.) *op.cit.*, p.40.

வர்த்தகவியல் கற்பித்தலில் பத்திரிகைகளின் பங்களிப்பு

மா. சின்னத்தம்பி

B.A, B.Phil (Hons) Dip.in. Ed, M.A

விரிவுரையாளர்

கல்வியறி துறை

யாழ் / பங்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

வர்த்தகவியல் பாடசாலை மட்டத்தில் சிரேஷ்ட இடைநிலையிலிருந்து கற்பிக்கப்படும் பாடமாக விளங்குகிறது. பாடசாலைக் கல்வி பிள்ளைகள் தாம் வாழும் சமூகத்துடன் ஒத்துச் செல்வதற்குத் தேவையான அறிவு, திறன், மனப்பான்மை என்பவற்றை விருத்திசெய்யும் வகையிலேயே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கலைத்திட்டமும் புறக் கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளும் இத்தகைய இலக்குக்கு அமைவான நோக்கங்களையே கொண்டுள்ளன.

பாடசாலையில் பிள்ளை பிறருடன் தொடர்புகொள்வதற்கும், சுய இயக்கத்தை விருத்தி செய்வதற்கும் ஏற்றதாக பல பாடங்கள் தொடர்புடைய முறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பாடசாலைக் கல்வி தொழில் உலகுடன் பிள்ளைகளை இணைக்கத்தக்க தாக அமையவில்லை என்பதை 1971ஆம் ஆண்டின் இளைஞர் கிளர்ச்சியூடாக அரசும், மக்ஜனும் உணரத் தலைப்பட்டனர். அக்காலப்பதுதியில் இலக்கை வந்த சர்வதேச தொழில் நிறுவன (I.L.O) ஆய்வுக் குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கிய பேராசிரியர் டட்டி சீயர்ஸ் அவர்களும் இக்கருத்தை விவியறுத்தியதோடு தொழில் சார்ந்த திறன், உள்பாங்கு என்பனவும் விருத்தி செய்யப்படவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தினார்,

இவ்வாறான பகுப்புலத்தில் புத்துயிர் பெற்ற பாடங்களில் சமூகக் கல்வி, வர்த்தகவியல் போன்ற பாடங்கள் முக்கியமானவை. பிள்ளைகளைத் தொழில் உலகுடனும் தாம் வாழும் வர்த்தக சூழலுடனும் இசைவுடையவர்களாக மாற்றுதற்கதவும் பிரதான பாடமாக வர்த்தகவியல் விளங்கிவருகிறது. அது ஒரு தொழில்நுட்பக் கல்விக்குரிய இப்புக் கூறுகளுடன் வளர்ந்து வருகிறது.

இலக்கையின் கல்வித்திட்டம் தொழில்நுட்பக் கல்வியின் செலவில் சமூகவியல் கல்வியை வலியுறுத்தி வந்ததாயும், நாட்டின் தொடர்ந்த அபிவிருத்தியும் நிலைமைக்கும் இதுவே காரணமென்பதுமே இலங்கையின் கல்வித்திட்டம் மீதான பெரும்பாலான ஆரம்பக் கண்டனங்களாயிருந்தன.¹ வர்த்தகவியல் பாடத்தின் முக்கியத்துவம் காலந்தாழ்ந்தே இலங்கையில் உணரப்பட்டிருந்தது. தொழில்நுட்பப் பாடமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள வர்த்தகவியல் சீவனோபாய பொருளாதாரத்தை நவீன நுகர்வு சார்ந்த பொருளாதாரமாக மாற்ற வல்லது. அவ்வாறே பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் நவீன மாற்றங்களுக்கேற்ப தன் நோக்கிலும், போக்கிலும் மாற்றமடையக்கூடியது. இந்தவகையில் உலகினை ஒரு கிராமமாக மாற்றிய மப்பதில் வலுவான பங்கினை வகித்த தொடர்பாடல் சாதனங்களினால் சிறப்பாக வெருசன தொடர்பாடல் சாதனமாகிய பத்திரிகைகளினால் வர்த்தகவியல் கற்பித்தவிலான பங்களிப்புப்பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

வர்த்தகவியலின் பண்மைப் பண்பு

கல்வியென்பது ஒரு தொடரான உயிரியல் வளர்முறையென இன்று கல்வி மான்கள் உணரத் தலைப்பட்டுவிட்டார்கள். எதிர்காலத்திற்கான பாடவிதானம், பாரம் பரியத் திறமை, ஆற்றல்களில் மட்டுமன்றி, உற்பத்தித்திறன் வாய்ந்த. தொழில் வாய்ப் புள்ளி, செயல் முறைத்திறன்களிலும், கல்வி அனுபவங்களை வழங்கும்² என இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு முன்பே இலங்கையின் கல்வி நிர்வாகிகளிடம் கருத்து நிலவியது. இதற்கு ஏற்றவகையிலேயே வர்த்தகவியல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வர்த்தகவியல் தாம் வாழும் வர்த்தக, உற்பத்திச் சூழலுடன் பிள்ளைகளை இணைப்பதாக அமைகிறது. மக்களின் வாழ்வு சூழலிலிருந்து பிரிக்கமுடியாதது. சமூக வாழ்வு என்பது மாணிட உறவுகளிடையிற் காணப்படும், ஒத்திசைவு, கூட்டுச் செயற் பாடு என்பவற்றினால் நிர்ணயமாகிறது. மக்களது உடல், உள், சமூக தேவைகளை நிறைவேற்றும் வஸ்வமையை, அதற்கான வழிகாட்டலை வழங்குவதாக வர்த்தகவியல் அமைகிறது.

உலகம் முழுதுமே பண்டமாற்றிருவிந்து — மானியமுறைக் கிராமிய அமைப்பிலிருந்து வெகுவாக மாறிவிட்டது. பணத்தின் ஊடாக சகல தொழிற்பாடுகளும் ஒழுங்குபடுத் தப்பட்டுவிட்டன. தற்போது ரொக்கமுறை வாழ்விலிருந்து (cash living) கடன் முறை வாழ்வுக்கு (credit living) மக்கள் நகரத் தொடங்கியுள்ளனர். உழைக்கப்படாத வருமானத்தைச் செலவிடும் வாழ்வு முறைக்குள் மக்கள் நகருகின்றார்கள். ஒரு நாட்டின் உழைப்பு வருமானங்கள் காலதாமதமின்றியே பிறதொரு நாட்டின் சந்தையை விரிவு படுத்துகின்றன. இத்தகைய மாற்றங்கள் தொடர்பாடல் முறை விருத்தியுடன் இணைந்தவாகும். இவையனைத்தும் வர்த்தகவியல் பாடத்தின் உள்ளார்ந்த பரப்பையும் பணமைப் பண்பையும் அகலப்படுத்தியுள்ளன. பணத்தின் அறிமுகம், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, தொழிற் பிரிவு, நகர் மயமாக்கம், பரிவர்த்தனை முறையின் சூர்யமைப்படுத்தப்பட்ட வளர்ச்சி என்பன உலக்கியில் வியாபாரத்தை முன்னெப்போதுமில்லாத அளவுக்கு சிக்க வானதாயும், வியாபகமானதாயும் மாற்றியுள்ளன. இவைபற்றி வர்த்தகவியல் அக்கறை கொள்ளுகின்றது.

உலகின் மிகப் பெரிய பல்தேசியக் கம்பனிகள் தொடர்பாடல் வளர்ச்சி முறை யூடாக எங்கோ ஒரு கிராமத்தில் வாழும் விவசாயியின் உற்பத்திப் பாங்கு, அவன் து முதலீட்டுத் தீர்மானம், நுகர்ச்சி தொடர்பான யுடிவுகளை நிர்ணயம் செய்துவிடுகின்றன. இதனாடாக வளர்முகநாடுகளின் வளர்ச்சிப் பாங்கையும், அதன் வெகுத்தையும் அவை தீர்மானம் செய்துவிடுகின்றன. இவை தொடர்பான புதிய புதிய அறிவு, ஆற்றல் கள் பற்றி மக்கள் அறிந்திருப்பதும் அதற்கேற்ற வர்த்தக உளப்பாங்கினை வளர்த்துக் கொள்வதும் அவசியமாகிறது. இவற்றை வளர்த்துதலுக்கும் நோக்கில் அதற்கான என்னக் கருக்களின் விருத்தியில் ஆர்வம் காட்டும் பாடமாகவே வர்த்தகவியல் மலர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

“தகவல் மூலமான சமூகக் கலப்பு” என வரைவிலக்கணம் சூறப்பட்ட பொதுத் தொடர்புத் துறையின் துணையினரிட எந்த ஒரு மனிதனோ, சமுதாயமோ வாழ்முடியாத அளவுக்கு அது அத்தியாவசியமாகியுள்ளது.

தொடர்பாடலில் வெகுசன சாதனங்கள்

மனிதன் குழநிலையில் வாழ்பவன். இத்தகைய குழநிலை வாழ்வுக்கு அடிப்படை வெகுசனத் தொடர்பாடல் சாதனங்களும், முறைகளுமாகும். மக்கிலர் (Maclever), பேஜ் (Page) போன்றோர் ஒருவர் மற்றவருடன் சமூக உறவு கொள்ளத்தக்க

தாக ஒன்றினைக்கப்பட்ட மனித இனமே குழு (group) என்கிறார்கள். குழு இருவர் அல்லது அதனிலும் கூடுதலான ஆட்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. மனிதக் கூட்டத்தில் ஒருவர் மற்றவர்மீது செல்வாக்குச் செலுத்த முடிகிறது. குழுமக்கள் பொது விருப்பங்கள், இலட்சியங்கள் என்பவற்றினால் வழிகாட்டப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு ஸ்ரிகாட்டு வதற்கு தொடர்பாடல் முறையும் சிறப்பாக வெகுசன சாதனங்களும் உதவுகின்றன.

வெகுசன சாதன விருத்தியானது மிகப்பெரிய குழுக்களைக்கூட சிறியதாக்கி விடுகிறது. குடும்பம் முதல்நிலைக் குழுவாக (Primary Group) கருதப்படும்போது, குடும்பம் தவிர்ந்த பெரிய குழுக்கள் இரண்டாம்நிலைக் குழுக்கள் (Secondary Group) எனப்படுகின்றன. சமவயதுக் குழுக்கள், விளைபாட்டுக் குழுக்கள் போன்றன இவ்வாறாகவே. இத்தகைய குழுக்களை அடையாளம் கண்டு, அவர்களைத் தமது பண்டங்களையும், பல்வேறு சேவைகளையும் வாங்கும் வாடிக்கையாளராக மாற்றுவதற்கு வெகுசன தொடர் பியல் சாதனங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தொழில்நுட்ப மாற்றங்களுடன் இணைந்த வகையில் இச்சாதனங்கள் மாற்றமுறுவதுபற்றியும், அவை குழுக்கள்மீது கருத்தேற்றம் செய்யும் முறை, அதனால் குழு மீது கொண்டிருக்கும் இலாபத்தன்மை கொண்ட ஆதிக்கம் பற்றியும் வர்த்தகவியல் அக்கறை கொண்டுள்ளது.

இவ்வாறே பொதுசன அபிப்பிராயம் என்பதை நிர்ணயம் செய்வதாகவும் வெகுசன தொடர்பாடல் சாதனங்கள் அமைகின்றன. தேசியரீதியாகவும், பலசமயங்களில் சர்வதேசரீதியாகவும் பொது அபிப்பிராயங்களை அவை உருவாக்கியும். மாற்றியும் வந்துள்ளன. நாடுகளின் சமூக, அரசியல் வாழ்வில் அவை எத்தகைய செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்துள்ளனவோ அதேபோன்று பொருளாதார, வர்த்தக வாழ்விலும் மிகப் பெரிய செல்வாக்கைக் கொண்டுள்ளன. புவரீதியான எல்லைப் பரப்புக்களில் வாழும் மக்களின் அபிப்பிராயமே பொதுசன அபிப்பிராயமாகும்.

குறித்த நேரத்தில் பொதுமக்கள் கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயமே பொதுசன அபிப்பிராயம் என கிம்பஸ் யங் (Kimbal Young) குறிப்பிடுகிறார். ஒரு விடயத்தில் ஒரு குழுவின் அங்கத்தவர்கள் கொண்டிருக்கும் உள்ப்பாங்கே பொதுசன அபிப்பிராயம் என கூப (Dooob) கருதுகிறார். இவற்றின்படி ஒவ்வொரு புஷ்சார் பிரதேச மக்களிடமும் நுகர்வு தொடர்பாக பகுத்தறிவுடையோனாக நடந்துகொள்வதற்கு, மனிதன் தனது சுற்றாடலிலிருந்து தகவல்கள் தங்கு தட்டையின்றி தொடர்ந்து கிடைக்கப் பெறுவதிலேயே தங்கி நிற்கின்றான். ஒரு சமுதாயம் அதன் பொதுத் தொடர்பு முறைகளைச் சுற்றியே பின்னப்பட்டுள்ளதுடன் முற்றாகவே ஒன்றிலொன்று தங்கி நிற்கும் ஓர் உலகில் வாழ்வதற்கு தேசுங்களுக்குத் தகவல்கள் அவசியமாகும்.³

வர்த்தகவியல் மக்கள் வர்த்தக சுற்றாடலுடன் இணைவதற்காக விடயங்களில் கவனம் செலுத்துவதால் தொடர்பாடல் வர்த்தகவியல் மீது மிகப் பெரிய செல்லாக்குச் செலுத்துகிறது. கைத்தொழிற் புரட்சி வியாபார வளர்ச்சியை ஊக்கவித்ததுபோல் தகவல் பரிமாற்றத் துறையிலும் தரமான திஹர் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத் திடு.

பொதுசன தொடர்பாடல் வளர்ச்சி உலகரீதியிலான வியாபாரத் தகவல்கள், தரவுகள் என்பவற்றைப் பரிமாற்றியதோடு, தொடர்பாடல் சாதனங்கள், தொடர்பாடல் சேவை சார்ந்த தொழில்களும் கூயமாகவே வளர்ச்சியறவும் உதவிற்று. தகவலே மிகப் பெரிய வியாபார உள்ளிடாகியது. இவற்றைச் சுற்றியே வர்த்தகவியல் விரிவடைந்து வந்துள்ளது. இவைபற்றிய எதிர்கால மாற்றங்களையும் வர்த்தகவியல் பாடார் உள்ளடக்கியதாகவே வளர்ந்து வருகிறது.

தகவல்கள், தரவுகள், அறிவு என்பவற்றை பெருந்தொகை மக்களுக்குப் பரப், வதே பொதுசனத் தொடர்பாடலாகும். மக்கள் சமுதாயம், புரட்சிகர சமுதாயமாக மாறியமைக்கு அறிவு, சிந்தனை, அனுபவம் என்பன மிகவும் வேகமாகப் பரிமாற்றப்

பட்டமை காரணமாயுள்ளது. ஒரு குழுவில் இடம்பெற்ற சமூக கலப்புக்கள், உற்பத்தி மாற்றங்கள், அறிவு, ஆராய்ச்சிக் கண்டுபிடிப்புக்கள் என்பவற்றைப் பெருந் தாகையான மக்களுக்குப் பரப்புவதே பொதுசன்த் தொடர்பாடலாயமைகிறது. இதில் செய்திப் பத் திரிகைகள், காலாந்திரிகள், புத்தகங்கள் என்ன அச்சு இயந்திரங்களின் கண்டுபிடிப்புடன் வளர்ச்சி பெற்றன. அறிவைப் பெறுகின்ற, சேமிக்கின்ற, பரப்புகின்ற வேகம் கடந்த வருடங்களிற் கூடிக்கொண்டே போகின்றது. 1950-ஆம் ஆண்டளவில், வருடா ந் தம் 1200,000 புத்தகங்கள் ஐரோப்பாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. முன்பு ஒரு நூற்றாண்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டவை 1950இல் 10 மாதங்களில் வெளியிடப்பட்டன. ஆனால் 1960-ஆம் ஆண்டுகளின் நடுப்பகுதியில், தினமொன்றுக்கு 1000 புத்தகங்கள் உற்பத்தி யாகின.⁴

ஒரு வர்த்தக நிறுவனம் வெற்றிகரமாகச் செயற்படுவதற்கு சந்தைநிலை, கைத் தெ ழில், புதிய கண்டுபிடிப்பு பற்றிய தகவல்கள் அவசியமாகின்றன. கல்வியியலாளரின் சிறப்புத் தேர்ச்சிக்கும், நிர்வாகி தீர்மானம் மேற்கொள்வதற்கும் புள்ளிவிபரங்களுடும், தக வல்களும் அவசியமாகின்றன.

தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் காலத்தினாலும், தூரத்தினாலும் உலகைச் சுருக்கியிட்டன. இன்று நாடுகளினதும், அதன் வியாபாரத்தினதும் வளர்ச்சிக்காரிய வளங்களாக அறிவோட்டத்தை ஒழுங்கபடுத்தும் தகவலும். தகவலைப் பயன்படுத்தும் திறனும், விளங்குவதாக நீலங்களும் சீதாராமனும் கூறுகின்றனர்.⁵

ஓ, அவைக்காட்சி, வாணோவி சினிமா, நாடகங்கள், கவரோட்டிகள், துண்டுப் பிரசரங்கள், பத்திரிகைகள் போன்ற பலவும் இன்று வெகுசன தொடர்பாடல் சாதனங்களாகவே அமைகின்றன. தற்போதுள்ள கட்டுக்கோப்பின் அடிப்படை நவீன கைத் தொழில் மயமான நாடோன்றில் வெகுசன தொடர்பாடற் சாதனங்கள் ஆற்றும் பங்காகும்.⁶

நிறுவனங்கள், தலைவர்கள், கூறுவதை ஒருதொகுதி மக்கள் கேட்கும்படி செய்வதே வெகுசன தொடர்புச் சாதனங்களின் பணியாகும். கல்வி, பிரச்சாரம் என்பவற்றுக்கு வெகுசன தொடர்புச் சாதனங்கள் மிகவும் முக்கியமான பங்கினை வழங்குகின்றன.⁷ சமூக கட்டமைப்பைப் போலவே வர்த்தக கட்டமைப்பும் சிக்கலானதாக மாறியுள்ள சூழலில் தனிநபருக்கு நேரம் என்பது பற்றாக்குறையாக இருப்பதால் வெகுசன தொடர்புச் சாதனங்கள் முக்கியமானதாகியுள்ளன. மக்கள் குழுக் குழுவாகத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. பாடசாலை முறையைக்குப் புறம்பாகும் — பாடசாலை வேலைக்கு வெளியேயும் குழுவாக கல்வி கற்க வேண்டிய தேவை வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதால் வெகுசன தொடர்புச் சாதனங்கள் முக்கியமானதாகியுள்ளன.

சினிமாவும், திரைப்படங்களும் கற்பித்தவில் முக்கியமான சாதனங்களாக வளர்ந்துள்ளன. கேட்டல், பார்த்தல் மூலமாக மக்கள்மீது அதிக பாதிப்பை அவை ஏற்படுத்துகின்றன. இவை சிலவகை நாகரிகம், நுகர்ச்சி, ஆளுமை மிக்க மனிதர்கள் என்போருடன் தொடர்புபடுத்தி வர்த்தகம் தொடர்பான தகவல்கள், தரவுகள், அனுபவங்கள் என்பவற்றைப் போதிக்கின்றன. குறுகிய நேரத்தில் பெரும்பகுதி மக்களுக்குக் கற்பிப்ப முன்னணிப் பங்கினை இவை வகிக்கின்றன.

வாணோவி தொடர்பாடலிலும், கல்வி வழங்குவதிலும் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது. முதலாந்தர அறிவையும், அனுபவத்தையும் இது உருவாக்கிவிடும். பாடசாலை, தொழிற்சாலை, சரங்கம் போன்ற பல்வேறு இடங்களில் இருப்போர்க்கும் கற்பிக்கக்கூடியது. எழுத முடியாதவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கு இந்த ஊடகம் பெரிதும் பயன் படுகிறது. பிள்ளைகள் பாதுகாப்பான முறையிற் கல்விபெறும் ஊடகமாகவை ஆது விளங்குகிறது. முறை சாராக கல்வி வழங்குவதில் சக்தி வாய்ந்த முகவராக வாணோவி விளங்குகிறது.⁸

தொலைக்காட்சி கேட்டலுடன் இணைந்து பார்க்கவும் வகை செய்கிறது. அதிக தொலைவில், அமைந்துள்ள வியாபார நிறுவனங்கள், வங்கிகள், சிறப்புச் சந்தைகள், கண்ண

காட்சிகள் போன்றவற்றை அவை செயற்படும் அதேவகையில், மேலும் கவர்ச்சியாகவும், தாக்க முடைய முறையிலும் பெருந்தொகையானோர்க்கு ஒரே நேரத்திற் காட்டுவதாக தொலைக்காட்சி அமைகிறது.

பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குதல், கல்வி வழங்குதல் என்பவற்றில் பத்திரிகைகள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல், சர்கைபொருளாதார விழிப்புணர்ச்சியின் பிரதிபலிப்பை இன்றைய பத்திரிகைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இத்தகைய பத்திரிகைகள் வர்த்தகவியல் கல்வியை பயனுடை மிக்கதாகவும், நவீன பண்புடையதாகவும் மாற்றி வருகின்றன.

வர்த்தகவியல் கற்பித்தலில் வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்கள்

வர்த்தகவியல் பாடமானது பாடசாலை மட்டத்தில் எல்லோருக்கும் உரிய தெரி வப் பாடங்களில் ஒன்றாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, க. பொ. த. உயர்தர வகுப்புகளில் வர்த்தகப் பிரிவு மாணவர்க்குரிய சிறப்பான பாடநெறியில் முக்கியமானதாக அமைகிறது. சிரேஷ்ட இடைநிலைமட்டத்தில் “வர்த்தகமும் கணக்கியலும்” என்ற தனிப் பாடமாக அறிமுகமாகின்றபோதும் க. பொ. த. உயர்தர வகுப்பில் வர்த்தகமும் நிதி யியலும், கணக்கியல் என்ற இரண்டு தனித் தனிப் பாடங்களாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இவற்றிடையில் கிடையான, நிலைக்குத்தான் ஒருங்கிணைப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. பின் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் வணக்கம், முகாமைத்துவம், தொடர்பான சிறப்புப் பட்டங்களுக்கு வழிகாட்டுப் பகையில் விரிவடைகிறது. அதற்கும் மேலாக வியாபாரக் கற்கை நெறியாக, தொழிற்துறை அனுபவங்களுடன் இணைந்தவகையில் கற்பிக்கப்படுகிறது. வசதிமிக்க தனியார் நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் என்பன இவற்றில் அக்கறை காட்டுகின்றன. பேரவைான கைத்தொழில் நிறுவனங்களின் நிதிவளத்தில் இத்தகைய வியாபாரக் கல்வி வலுவுடையதாக வளர்ச்சி பெற்றே வந்துள்ளது.

இத்தகைய விரிவனடந்து, மேல்நோக்கிய கல்வியாக வர்த்தகவியல் வளர்ச்சி பெற்று வருவதோடு, புலமைத்துவம் சார்ந்ததாயும், தொழில், வாண்மைப் பண்புடையதாயும் வளர்ந்துள்ளது. தேசியரிதியிலான வர்த்தக, உற்பத்தி, சேவை துறைகளின் மாற்றங்களை உள்வாங்கி வளர்ந்திருப்பதோடு, அவற்றை நவீனமயப்படுத்துவதற்கான உதவியாகவும் வர்த்தகவியல் மாற்றுகிறது.

கோட்பாடுகள், நடைமுறைகள் என்ற இரண்டையும் இயங்கியற் பான்மையுடன் கற்பிப்பது இதன் முக்கிய சிறப்பாகும். உலகின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் உந்துதலுக்கு முதலில் உட்படுகின்ற வியாபார உலகுபற்றிய கற்பித்தலாக இது அமைவதாலும் நடைமுறை முதன்மையைப் பெற்று மேலுயர்கிறது.

பாடசாலை செல்லும் வயதினரிடையே மாத்திரமன்றி, பல்கலைக்கழக மாணவர், கண்ணியத் தொழில் புரிவோர், ஆராய்ச்சியாளர், வர்த்தக நிறுவன சந்தை ஆய்வாளர் போன்ற பன்மையினர் இதனைக் கற்கும் போக்கு இருப்பதாலேயே வெகுசன தொடர்புச் சாதனங்கள் இக்கல்லூயில் மிகப் பெரிய பங்கினைக் கொண்டுள்ளன.

வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் பல்வேறு வழிகளில் வர்த்தகவியல் கற்பித்தலில் பங்களித்து வருகின்றன.

பத்திரிகைகளும் வர்த்தகவியலும்

விவேகம் மிகக் இடையநாத ஆர்வபுரின் பார்வையாளர்கள், வாசகருக்குத் தேவைப்படுகின்ற தரமான கட்டுரைகள், அறிவிப்புக்கள், தகவல்கள், தொழில்காரர் நிபுணர்களின் அனுபவ வெளிப்பாடுகள், விளம்பரங்கள் என்பவற்றை வழங்குவதில் பத்திரிகைகள் முன்னிவேகமாகி வகிக்கின்றன. தலைநகரிலிருந்து வெளியாகும் தேசம் தழுவிய பல வேறு முடிவுகள், அறிவிப்புக்கள் என்பவற்றை மிகச் சார வசதியில்லாத கிராமய மக்களுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் வழங்கும் சாதனமாக ஒன்றாம் உலகில் பத்திரிகைகள் முக்கியமானவை. நகரங்களில் இரு பதிப்புகளாக இவை வெளிவாகின்றன, இலங்கையில் அவரவர்க்குரிய சாதனங்களை, அவரவர்களுக்கே அறிவித்து குழிப்படுத்தும் ஒன்றிலையே

பொதுமக்கள் தொடர்புத்துறை செய்கிறது⁹ எனக்குறைகூறப்படுகின்றபோதிலும் வர்த்தகவியல் கல்விக்கு பலவழிகளில் பத்திரிகை உதவுகின்றது.

வியாபார நிறுவனங்கள், பண்டங்கள், சந்தை நிலைமைகள், முதலீட்டு வாய்ப் புக்கள், அரசின் வர்த்தகம் தொடர்பான சட்டங்கள், அறிவித்தல்கள் என்பவற்றை உடனுக்குடன் முன்னுரிமைப்படுத்திச் செய்தியாக வெளியிடுகிறது. தகவல் என்ற பெயரில் மாணவர், ஆசிரியர், பெற்றோர், சேகோதரர், சேவைக்கால ஆசிரியர், வள ஆளணி யினர் போன்ற அனைவருக்கும் ஒரேசமயத்தில் கல்வி யூட்டுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக பயன்படுத்தக்கூடிய காட்சி வடிவில் அவற்றைச் சேகரிக்கவும் முடியும். இச் செய்திகள், அடுத்த தினங்களில் தொடர்ந்துவரும் செய்திகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன, அல்லது புதிய மாற்றங்களை வெளியிடுகின்றன. தேசம் முழுவதினுடைம் வர்த்தக செய்தி கள் அரசியல், பொருளாதார, சமூக முதன்மையுடன் இணைக்கப்பட்ட முறையில் செய்தி யாக வெளியிடப்படுவது சிறப்பானதாகும்.

வர்த்தக அமைச்சர், மத்திய வங்கி ஆளுநர், இலங்கை முதலீட்டுச் சபைத் தலைவர். ஏற்றுமதிச் சபைத் தலைவர் போன்ற பலரது பேட்டிகள், தகவல்களைச் சரியாகவும், உரிய முறையிலும் தாங்கதற்கு உதவுகின்றன. புதிய வர்த்தக கலைச் சொற்களையும், அவற்றின்சிறப்பான எண்ணக் கருக்களையும் புதிய தரவுகளையும் இப்பேட்டிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. யான் இணைப்பிதழ்களில் வெளிவரும் இத்தகைய பேட்டிகள் மிகவும் பயன்மிக்க, பாடசாலை மட்ட வர்த்தக அறைகள், வள நிலையங்கள் என்பவற்றில் பேணத்தக்க ஆவணங்களாக உதவுகின்றன.

பத்திரிகைகளில் விளம்பரங்கள் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று வருகின்றன. விளம்பரங்களின் வருமானங்கள் பத்திரிகைகளின் விலையைக் குறைக்க உதவுவதன் மூலமாக, வர்த்தக அறிவைப் பரவலாக்கிவிடுகின்றன என்பது மிகவும் சிறப்பான அம்சமாகும். விழாபார நிறுவனங்கள், வங்கிகள், ஹொட்டேல்கள், விமான சேவைகள், கப்பற் சேவை நிறுவனங்கள், முதலீட்டு நிறுவனங்கள், முகவர்கள் போன்ற பலரும் விளம்பரம் செய்கின்றனர். இதில் பொருளின் வகை, விலை, உபயோகம், உத்தரவாதம், விநியோகம் மேற்ற பல விபரங்களும் உரிய மாற்றங்களோடு காலத்துக்குக் காலம் வெளியிடப்படும். இது நுகாவோர நோக்கி வீசப்படும் தகவற் தொகுதியாக இருப்பினும் இவை வர்த்தக வியல் கற்றல், கற்பித்தல் தொடர்பான யண்மிக்க விபரங்களை – பல சமயங்களில் உரிய படங்களுடன் – தருகின்றன. கிராமியப் பாடசாலைகள் குறைந்த செலவில் இத்தகைய விபரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள இவை உதவுகின்றன. இவற்றைக் கோவைப் படுத்திப் பேணுதலும், காலத்துக்குக் காலம் அவற்றை மாற்றுதலும் அவசியம். ஆசிரியரின் வழிகாட்டல், இத்தகைய விளம்பரங்களின் பயன்பாட்டைச் செம்மைப்படுத்த உதவும்.

வர்த்தகச் செய்திகள் என சிறப்பான விபரங்கள் ஒழுங்கான முறையில் தொடர்ச்சியாக வெளிவருகின்றன. தேயிலை, இறப்பர், தெங்கு, வாசனைத் திரவியங்கள் போன்ற வற்றின் சந்தை விலைகள் இதிற் தரப்படுகின்றன. அந்தியச் செலாவணி நாணய மாற்று விசிதங்களும் கிரமமாக வெளியிடப்படுகின்றன. இவை நாட்டின் வர்த்தக மாற்றங்களைப்பற்றிக் கற்றுக்கொள்ள உதவுகின்றன. வர்த்தகவியல் தேர்வுக்கு ஏற்ற வகையில் மாணவரைத் தயார் செய்வதாக மட்டுமன்றி, அன்றாட வியாபாரச் சூழலைப் புரிந்து புத்திசாலியான நுகர்வோனாக, முதலீட்டாளராக இயங்குதற்கும் உதவுவதாகும். இத்தகைய கற்றல் இலக்கினை நிறைவு செய்வதாக இத்தகைய வர்த்தகச் செய்திகள் அமைகின்றன.

அறிவித்தல்களும் விளம்பர வடிவங்களிலேயே பெரிதும் வெளியிடப்படுகின்றன. அரசு தினைக்களங்கள், ஷட்டுத்தாபனங்கள், மத்தியவங்கி, வணிக வங்கிகள், தொழிற் சங்கங்கள் போன்று பலவும் வியாபாரம், உற்பத்தி, ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, தொழிலாளர் உரிமை தொடர்பான பல்வேறு சட்டவிதிகள், நிபந்தனைகள் என்பவற்றை மிகவும் தெளிவாக வெளியிடுகின்றன. இவை வர்த்தகவியல் கற்போருக்கு மிகவும் பயனுடையன. அறிவித்தல்கள் அவற்றின் சட்டபூர்வமான தகுதியுடனேயே விபரங்களையும்.

புள்ளி விபரங்களையும் வெளியிடுகின்றன. தொழில் நிறுவனங்களைத் தொடர்க்குதல் மாற்றுதல், வீரிவுபடுத்தல், கலைத்தல் தொடர்பான பல்வேறு தகவல்களையும் வெளியிடுவதன் மூலம் கோட்பாடுகள், நடைமுறைகள் என்ற இரண்டையும் இணைத்த முறையில் ஒழுங்குபட வழங்குகின்றன.

இவ்வாறு செய்திகள், பேட்டிகள், விளம்பரங்கள், வர்த்தகச் செய்திகள், அறி வித்தல்கள் போன்ற பலவற்றினாடாகவும் வர்த்தகவியல் தொடர்பான அறிவு, அனுபவம் என்பவற்றை வெளியிடுகின்றன. கோட்பாடுகளுடன் இணைந்த நடைமுறை மாற்றங்களை உடனுக்குடனும் தருகின்றன.

வர்த்தகவியல் துறைசார்ந்த விரிவரையாளர்கள், ஆசிரியர்கள், தொழில் நிறுவன அதிபர்கள், ஆய்வாளர்கள் போன்ற பலரிடமிருந்து கட்டுரைகளை வெளியிடுவதிலும் பல பத்திரிகைகள் ஆர்வம் காட்டுகின்றன. இவை சரிபான தரத்தில் வெளியிடப்படுமானால் வர்த்தகவியல் கோட்பாடுகள் பற்றிய மாற்றங்களை மேலும் தெளிவாக மாணவர் அறியமுடியும். போதிய வளங்கள் கிடையாத உள் ஒதுங்கிய கிராமங்களில்—பின்தங்கிய பகுதிகளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்க்கான சிறந்த துணைச் சாதனங்களாகவும் இவை பயன்படும்.

வரையறைகளும் வழிகாட்டலும்

பத்திரிகைகளில் புத்திசாதுரியம் மிக்க ஆசிரியத் தலையங்கம் தரம்மிக்க கட்டுரைகள் என்பன ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றபோதும் முழுவதும் நம்பகமான செய்தித் திரட்டும், ஆய்வுக் கண்ணோட்டங்களும் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன.¹⁰ பொது மக்கள் தொடர்புத் துறைக்குரிய தொழில்ரீதியான பகுப்பாய்வோ, சிந்தனையோ எது வுமே வெளிப்படவில்லை. பலசமயங்களில் விளம்பரங்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்டவைகளவோ கவோ, உயர் வருமானவுக்குப்பினரின் களப்பாங்கு, வருமானம் என்பவற்றுக்கு இசைவானவையாகவோ காணப்படுகின்றன. மதுபானம், சிகரட், அழகுசாதனங்கள் போன்ற வற்றுக்கு உணர்வு பூர்வமான உளக்கிளர்ச்சியை உருவாக்குவதையில் விளம்பரங்கள் அமைகின்றன. இதனால் ஆசிரியர்கள் இவை தொடர்பாக சரியான ஆலோசனைகளையும், வழிகாட்டலையும் வழங்கவேண்டிய தேவை உணரப்பட்டுள்ளமையால் பின்வரும் நடவடிக்கைகளிற் கவனம் செலுத்துவது அவசியமாகும்.

1. ஆசிரியர்கள் பத்திரிகைகளின் விளம்பரங்களை வாசித்து முதலில் தேவையான வற்றை மாத்திரம் சிறப்பாக குறிப்பிட்டு மாணவர் அவற்றை வாசிக்கும்படி கூறவேண்டும்.
2. தவறான பழக்கம், உளப்பாங்கு என்பவற்றை ஏற்படுத்தக்கூடிய விளம்பரம், அறிவுறுத்தல் கொண்ட பத்திரிகைகளை மாணவர் வாசிக்க வாய்ப்பளித்தல் கூடாது. அதுபற்றி மாணவர்களின் பெற்றோர்களுக்கும் அறிவுறுத்தல் அவசியம்.
3. தேவையான தகவல்களில் தவறுகள், முரண்பாடுகள் இருப்பின் அவைபற்றி உறுதிப்படுத்திய பின் மாணவருக்கு அவற்றை அறிவுறுத்த வேண்டும்,
4. ஒரு பத்திரிகையில் செய்தி, அறிவுறுத்தல், வர்த்தகவியற் கட்டுரை என்பன வெளிவருமானால் அதன் தொடர்ச்சி பற்றியும் ஆசிரியர் தான் முதலே அறிந்து அவற்றின் தேவை, பொருத்தப்பாடு என்பவற்றை உணர்ந்து அவைபற்றி மாணவருக்கு அறிவுறுத்த வேண்டும்.
5. சரியானதும், அவசியமானதுமான வர்த்தகவியல் தகவல், தரவுகள், கட்டுரைகள் என்பவற்றை வகுப்பு மட்டத்தில் அல்லது பாடசாலை நூலக மட்டத்தில் பேற்றுத்தேற்ற (கோவைப்படுத்தி) ஆலோசனை, உதவி, ஒத்துழைப்பு என்பவற்றையும் வழங்கவேண்டும்.

இவை தொடர்பாக ஆசிரியர்கள் கூடியளவு கவனம் செலுத்தவேண்டும். வர்த்தக வியல் சேவைக்கால ஆசிரியர்கள் இவை தொடர்பான விளக்கம், பயிற்சி எண்பவற்றை வர்த்தகவியல் ஆசிரியருக்கு வழங்குதல் வேண்டும். பயன்மிக்க வர்த்தக தகவல் அடங்கிய பத்திரிகைகளைத் தேடிப் பெற்று அத்தகைய பயிற்சி வகுப்புக்களில் வழங்கி ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தவும் உதவ வேண்டும். தேசிய ரீதியாகவும், சர்வதேச ரீதியாகவும் வர்த்தகவியலுக்கு உதவக்கூடிய பத்திரிகைகளின், சிறப்பிதழ்களின் விபரங்களைப் பட்டியற்படுத்தியும் உதவவேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் தமது பணத்தில் இவற்றைக் கொள்வனவு செய்யுமாறு எதிர்பார்ப்பது அவர்களுக்கு நிதி சமையை ஏற்படுத்தும். அவர்களிட மிருந்து நேரத்தையும், முயற்சியையுமே நாடி நிற்றல் பொருத்தமானது. இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு சேவைக்கால ஆசிரியர்கள் தமது கடமைக் கூறுகளைத் தீர்மானித்து, செயலாற்று வேண்டும். இதற்கு தேவையான வளங்களையும், அனுமதியையும் கல்வித் திணைக்களமும், கல்வி அமைச்சின் வர்த்தகவியற் பகுதியும் வழங்க வேண்டும்.

இத்தகைய பணிக்கூறுகள் தெளிவாக திட்டமிடப்பட்டு, செயற்கிட்டங்களினடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அது சாத்தியமாகுமானால் அமைச்சர்-திணைக்களம்-வலய ஆலோசகர்-சேவைக்கால ஆசிரியர்-ஆசிரியர்-மாணவர் என்ற தொடர்ச்சங்கிலி முறையில் வெகுசன தொடர்புச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி, வர்த்தகவியல் கற்பித்தலைப் பயனுறுதியுடையதாக்க முடியும்.

அடிக் குறிப்புக்கள்

1. சிரியானந்த. எச் (1976)

“இலங்கையின் தொழில்நுட்பக் கல்விக்கான உபாயத்தின் சில அமிசங்கள்”, பொருளியல் நோக்கு, மே, பக்கம் 25

2. ரணவீர, மஹிந்த (1976)

“மேலும் தூர நோக்குதல்” பொருளியல் நோக்கு, மே, பக்கம் 27.

3. மக்கள் வங்கி (1976)

“தகவல்-பொதுசனத் தொடர்பு” பொருளியல் நோக்கு, நவ/டிச. பக்கம் 3

4. Ibid பக்கம் 4

5. Ibid பக்கம் 5

6. சக்ரவர்த்தி ராகவன் (1976)

“ஒரு புதிய உலக, செய்தித் தொடர்பு- தகவல் கட்டுக் கோப்பு”

பொருளியல் நோக்கு, நவ/டிச. பக்கம் 11

7. Rai. B. C. (1988)

‘Education and Society’ p. 92

8. Ibid p. 93

9. விஜேசிங்க, ராஜீவ (1991)

“பயனுள்ள தொடர்புச் சாதனங்களை நோக்கி”

பொருளியல் நோக்கு மே/ஜூன் பக்கம் 3

10. Ibid பக்கம் 3

கல்விப் பணியில் ஆசிரிய சேவை

திரு. ஐ. புவனேந்தீரன் B. A.
பட்டப்படிப்பின் கல்வித் தகைமை
நெறி (இரண்டாம் வருடம்)

அறிமுகம்

மனிதனின் வளர்ச்சி அவனது சிந்தனையோடு ஒட்டியதாக காலத்திற்குக் காலம் மாற்றமுற்று வளர்ந்து வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கல்வி மாணவர்களுக்கு உணர்வினையூட்டி சிந்திக்கச் செய்கின்றது. அவ்வாறு சிந்திக்கின்றபோது தர்க்கரீதியாக, நல்லது, கெட்டது என்ற அடிப்படையில் பகுத்தறியும் ஆற்றலை, ஆளுமையை வளர்க்கின்றது. மற்றவர்களை புரிந்துணர்வோடு அனுகும் மனித நேயம் வளர்கின்றது. அவனிடத்தே சமூகம் எதிர்பார்க்கும் பஸ்பு என்ற பதம் வளர்ச்சி பெறுகின்றது. இதனால்தான் கற்றவர்கள் பண்பாளராகக் கருதப்படுகின்றனர். எனவே, சமுதாய வளர்ச்சி நோக்கில் மாணவன் பெறும் கல்வி நுண்புத்தியுடன் இயற்கை வளம் இணையக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதனை ஜோன் டேயி என்ற அமெரிக்க கல்வியியலாளர் பின்னளை களுக்கு வழங்கும் கல்வி அனுபவ வாழ்க்கையுடன், குழலூடன் இணைந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்றார். மனித இயல் (Humanism) அறிவியல் (Scientific) இவை இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று பிரிப்பாத நிலையில் கல்வி வழங்கவேண்டும். அறிவியல் சார்ந்த மனித மேம்பாட்டினை வளர்ப்பதாகக் கல்வி இருக்கவேண்டும். பொருளாதாரத் துறையிலும் அரசியல் வாழ்விலும் சமுதாய நலன் கருதியதாகக் கல்வி செயற்பட வேண்டும். இத்துணை சிறப்புக்களை இயேசுநாதரின் “மக்களின் அறியாமையை போக்கக் கல்வி அவசியம்” என்ற கூற்றிலிருந்தும் நபிகள் நாயகத்தின் “கருவிலிருந்து கல்வறை வரை கல்.” என்ற கூற்றிலிருந்தும் திருவள்ளுவரின்,

“ஒருமைக்கட்ட டான்கற்ற கல்வி யொருவற்கு

எழுமையு மேமாப் புடைத்து” என்ற திருக்குறளிலிருந்து அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

ஆசிரியத்துவம்

சமுதாய வளர்ச்சியில் இத்துணை செல்வாக்குச் செலுத்தும் கல்வியை வழங்கும் பொறுப்பு ஆசிரியர்களுடையதே. எந்தத் தொழில் வளர்ச்சியிலும், தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியிலும் பின்னணியில் இருப்பவர் ஆசிரியரே. வளர்ந்து வரும் சமூகத்திற்கு மாணவர்களுடைய இயற்கை அனுபவ அறிவைக் கூர்மைப்படுத்தி, சமகால வாழ்க்கைக்கு ஏற்ப அந்தக் காலத்திற்குப் பொருத்தமான அறிவை, திறனை, மனப்பாங்கை வளர்ப்பதில் ஆசிரியரின் வாண்மைக் செயற்பாடு முக்கிய பங்கு பெறுகின்றது. ஆசிரியர் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்பவராகவும் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றமுறும் புதிய விடயங்களை உள்ப பாங்கை அறிந்து காலத்திற்குப் பொருத்தமானவற்றைக் களஞ்சியப்படுத்தும் உயர் அறிவு, அனுபவத்திற்கு கொண்டவராகவும் திகழுவேண்டும். தம் மாணவர் பற்றிய உடலியல், உளவியல் ரீதியான செயற்பாடுகளை அறியக்கூடியவராகவும் சமுதாயத்திற்கு விழிப்பூட்டுபவராகவும் திகழுவேண்டும். சமூகம் தம் குழந்தைகள்; எதிர்கால நந்பிரஜை

களாக அறிவு, திறன், மனப்பாங்கைப் பெற்று உயர்ந்த உண்ணத இடத்தில் வாழவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் ஆசிரியரை நம்பியிருக்கிறது. மாணவனும் தனது வீட்டுச் சூழலுக்கு அடுத்ததாகப் பாடசாலைச் சூழலை நேசிக்கின்றான். ஆசிரியரை நேசிக்கின்றான் ஆசிரியர் உயிருள்ள ஜீவியை உத்தமனாக்கும் மிகப் பெரிய பொறுப்பை ஏற்கின்றார் தன்னையீன்ற “தாய்நாடு பொன் நாடு” என்ற வகையில் அது போற்றப்பட, வளம் பெற அதற்காக ஆற்றவேண்டிய பணிபற்றிச் சிந்திக்கும் ஆசிரியர், கருத்தியலுடன் சிந்திக்கும் வாய்மை நிறைந்த ஒரு சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியது தம் பணி களுள் முக்கியமானதாகக் கொள்கிறார். ஆசிரியர்களின் தேவையை சமூகம் ஒரு கணம் சிந்திக்கும்போதுதான் ஆசிரிய வாண்மையைப்பற்றி உணர்க்கூடியதாகவும், அதன் பெருமை சமூகத்தில் எத்தனையை அது உண்ணமானது என்பதும் புலனாகும்.

ஆசிரியரும் பிள்ளையும்

தற்காலக் கல்விச் சிந்தனைகளில் கல்வியில், உளவியல்ரீதியான, தர்க்கரீதியான சிந்தனைகள் வளர்ச்சி பெற்று இருக்கின்றன. கிரேக்க தச்சுவு ஞானிகள் சோக்கிரதீஸ், பிளேட்டோ, அரிஸ்டோட்டில் என்போருடைய கல்வி பற்றிய தத்துவக் கருத்துக்களும், ரூசோலினுடைய குழந்தை பற்றிய இயற்கைவாத கல்வி நோக்கும், மகாதமா காந்தி, தாழூர் போன்றோரின் தாய்நாட்டுக் கேற்ற கல்வி முறையையும், மாக்ஸின் சமுதாயக் கல்விக் கோட்டபாடுகளும் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அடிக உத்வேகம் அளிக்கின்றன. இந்த வகையில் ஓர் ஆசிரியர் முழுமையாகக் கூற்று கல்வியில் சிந்தனை உணர்வையும், பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய வகையிலும், சுயநலமற்ற அரசியல் ஒன்றைப்பற்றியும், உள்ளத்து நேர்மை, தன்னைத்தான் அறியக்கூடிய பண்பு போன்ற பல்வேறு துறைகளோடு இணைந்து வளர்ச்சி பெறுகின்ற வகையில் பிள்ளைகளின் கல்வியை ஒழுங்கபடுத்தக் கூடியவராகச் செயற்படவேண்டும். இந்தவகையில் கல்வியை ஒழுங்கமைப்பதால் சமுதாய விழுமியங்கள், பொருளாதார, அரசியல், மனித நேயம் என்பன தூய்மையாக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறான ஒரு சமுதாய வளர்ச்சியை உருவாக்குவதில் ஆசிரியரின் பங்கு சமூகத்தில், சமூக வளர்ச்சியில் உயர் நிலையில் காணப்படுகின்றது.

ஆரம்பக் கல்விக்காக பாடசாலை புகும் ஒரு குழந்தை ஏறக்குறைய 2000 சொற்களை வீட்டுச் சூழலில் பெற்றுக்கொண்டே செல்கின்றது. தன் வீட்டின் குழலை விடபுதிய சூழலுக்கு அப்பிள்ளை புகும்போது ஆசிரியரின் அண்பு, பரிவு, காருண்யம் இயற்கையாக உள்ளத்திலிருந்தே, உணர்வுகளுக்கூடாக அப்பிள்ளையை அரவணைத்து இரு வழித் தொடர்பில் பிள்ளையோடு தன்னை ஜூக்கியப்படுத்திக்கொள்வதே ஓர் ஆசிரியரின் முதற் பணியாகும். பிள்ளைக்கும் ஆசிரியருக்கும் இடையில் உறவு செம்மையாக அமையும்போது பிள்ளையின் உள்ளாற்றல், செயற்பாடுகள் வெளிப்படும். பிள்ளை இயற்கையாக சுதந் திரமாக சிந்திக்கச் செயலாற்ற அனுமதித்து ஆசிரியர் தன் கல்வி நோக்கு மாறா நிலையில் பிள்ளையை நெறிப்படுத்த வேண்டும். ஆசிரியரின் வழி நடத்தலுக்கு மாணவர் கட்டுப்படுவதால், அவர் ஒழுங்கமைப்பின் மூலம் மாணவர் பல திறன்களையும் மனப்பாங்கையும் பெறுவர். பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளிடத்தேயுள்ள தனியாள் வேறுபாடு, குறைபாடுகள் என்பவற்றை அறிந்து இருப்பதுபோல் ஆசிரியர்களும் வகுப்பறையில் மாணவர்களின் தனியார் வேறுபாடு, குறைபாடுகள் என்பவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு தம் கற்பித் தல் உத்திகளை கையாள வேண்டும். ஆசிரியர் தம் செயற்பாடுகளை ஒழுங்கமைப்பதன் மூலம் அங்கக் குறைபாடுடையோர், மெல்லக் கற்போர், மீத்திறன் மாணவர்கள் போன்றோரின் பிரச்சினைகளை விடுகிற முடியும்.

பாடசாலைக் கல்வியில் மாணவரின் செயற்பாடுகளில் விவேகம், சிந்தனை, உள்ளத்து நேர்மை, சுயநலமற்ற தன்மை போன்ற பண்புகள் வளருமாயின் பிற்கால சமூகத்தில் அதன் செல்வாக்குச் சிறப்பாக அமையும். நீதியான சமூகம், ஜஸ்நாயகப் பண்புகள், ஆளுமை, நுண்மதி விருத்தி, பண்பாளர் சமூகம் உருவாகும். நாட்டுப்பற்றி, மன்னை நேசித்தல் பெரியோரை மதித்தல், கடமையைச் சரிவரச் செய்தல், கடமை உணர்வு போன்ற பண்புகள் நிறைந்த ஒரு சமூகம் உருவாகும். மாறாக மணவரை தண்டிப்பதற்கூடாக கட்டுப்பாடு, அடக்கி ஒடுக்கி கற்பித்தல் போன்ற சொற்பாடுகளினால் மாணவர் ஆரம்பத்திலேயே பய உணர்வையும், அடிமை உணர்வையும் பெறுவதால் அங்கு பிற்கால சமூகத்தில் பய உணர்வையும் அடிமை நிலையையும் ஏற்படுத்துவதோடு பன்மை சமூகங்களில் இன்ரீதியாக, மதரீதியாக சமுதாயம் ஒடுக்கப்படும்பொதும் கூட சமூக உணர்வோ, விடுதலை உணர்வோ, தாய்நாட்டுப் பற்றோ ஏற்படமாட்டாது. அச்சு உணர்வும், அடிமை நிலை ஏற்புமே முதன்மை பெறும். கல்வித் தத்துவ அடிப்படையில் மாணவரின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலை இயற்கைச் குழலில், ஆசிரியர் உள்ளுணர்வோடு கலந்த அன்பொடு பேண்மைப்படுத்துகின்றார். மாணவர் கல்வியில் ஆசிரியர் முழு அக்கறையுடன் செயற்படும்போது, மாணவன் ஆசிரியர் முழுமையாக உணர்ந்து நம்பிக்கை கொள்கின்றான். இந்நிலையே ஆசிரிய மாணவ உறவு சிறப்பாக அமைய அடிப்படையாகின்றது.

ஆசிரியனும் சமூகமும்

பாடசாலை ஒரு சமூக நிறுவனம். பாடசாலை கட்டமைப்பு நேட்டுக்குள் தம் கடமை முடிந்துவிட்டதாகவும், தனக்குரிய எல்லா விடுமுறைகளையுட் (Leave) உரிமையாக எடுத்துக்கொள்பவரும், சம்பளத்திற்காகச் சேவை நீடிப்புப் பெற்றுத் தமக்கு வசதியான பர்டசாலையில் பொழுது போக்கும் ஆசிரியர்கள் ஒரு உயிரியின் (மாணவன்) வாழ்வில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துபவராகவே கருதப்படவேண்டும். இவ்வாறான செயல்கள் மாணவனை கற்றவில் பின்னடையைச் செய்வதும், சம கால வளர்ச்சி நீரோட்டத்தில் பின்தங்கச் செய்வதால் சமூக விரோத செயல்களில் அவர்களைத் தூண்டவும் கூடும். எனவே புனிதமான சேவை என்ற வகையில் ஆசிரியர்கள் தம்மைத் தாமே மதிப்பீடு செய்துகொள்ளவேண்டும். எனவே மாணவ வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறையோடு ஆசிரியர் செயலாற்றுவதன் மூலம் சமூகம் அவரைப் பாராட்டத் தவறமாட்டாது அவரின் உன்னத பணியை மறைக்கவும் முடியாது. ஒரு பின்னை சமூகத்தோடு இணைந்து வாழும் பண்பைப் பாடசாலைச் சூழல் உருவாக்குகின்றது. இவ்வாறு சமூக ரீவாக்கப்படுத்தன்றில் ஆசிரியரின் சுயநலமற்ற சேவை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இந்தப் பின்னணியில் சமூக ஒருமைப்பாடு, வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் பண்பு விட்டுக்கொடுக்கும் மஸ்பாங்கு, மற்றவர் கருத்துக்கு மதிப்பளித்தல் போன்ற பண்புகள் மாணவர் எதிர்கால பிரஜை என்ற வகையில் சமூகத்தில் பிரகாசிக்க ஆசிரியர் சமூகத்தின் ஒளி விளக்காகத் திகழ்கின்றார்.

பொறுப்பும் மதிப்புப்

சமூகம் பார்த்து நடப்பதற்குரியவர் ஆசிரியர். சமூகம் அவரது ஒழுக்க நெறி. சமூக தீய பழக்க வழக்கங்களற்ற செயற்பாடு போன்றவற்றை எதிர்பார்க்கின்றது ஆசிரியர்கள் தவறு செய்யக்கூடாது என்பது சமூக நேர்க்காகும். ஆனால் அந்த ஆசிரியருக்கு அவரது உயரிய சேவைக்காகச் சமூகம் பாராட்டுகிறதா? உரிய அந்தஸ்தை வழங்குகின்றதா? என நோக்கும்போது, ஆசிரியருக்கு சமூகத்தில் உரிய அந்தஸ்து வழங்கப்படாமை

மிகப் பெரிய குறைபாடாகவுள்ளது. சமூகத்திற்காகத் தன்னைத் தியாகம் செய்யும் ஆசிரியரின் உன்னத பணியைச் சமூகப் ஏனைய தொழில்களோடு சமன் செய்து நோக்கும் போது ஆசிரியத் தொழிலைக் குறைவாக மதிப்பிடுவது வேதனைக்குரிய விடயமாகும். ஆசிரியத் தொழிலானது இலகு தொழிலாக அதிக விடுமுறை கொண்ட தொழிலாகக் கருதுவது தவறு. ஓர் ஆசிரியர் கடமை நேரத்தில் மாணவருக்கு கற்பித்தலிலும், மாணவரின் புறபாட விதான செயற்பாடுகளிலும், மாணவ நலன்களிலும், மதிப்பீட்டிலும், மாணவ காதார சேவைப்பணி, பாடசாலை நிர்வாகக் கடமைக் கூறுகள் போன்ற பல் வேறு வேலைச் சுமைகளை மேலதிக வேதனம் பெறாது ஏற்று மாணவரின் உயர் வாழ் வுக்காக சீரிய பணியாற்றுவது கருத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியதாகும். இத்தகைய ஆசிரியர் கல்விப் பணியில் ஈடுபடுப்போது பாடசாலை அபிவிருத்திச் சஸப் பழைய மாணவர் சங்கம், கல்வித் தினைக்களம், அதிபர், பாட ஆலோசகர்கள் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்பு ஆலோசனை வழிகாட்டல், விமர்சனங்களுக்கு மக்கியில் தம் சேவையை ஆற்றுவதில் திருப்தியடைகின்றார். சேவையாற்றும்போது பலரிடையே இருந்து வரும் குற்றச் சாட்டுக் களையும் கருத்திற் கொள்கிறார் இவ்வாறு தமது கல்விப்பணியை சமூக வளர்ச்சி நோக்கில் புரியும் ஆசிரியர் சமூகத்தின் தீபங்களாக தூண்களாக இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்கு எவ்வித பொருளாதார, சமூகமட்ட ஊக்குவிப்புக்களும் கிடைப்பதில்லை. ஏனைய உத்தியாகத்தர்ச்சனுக்குச் சேவை அடிப்படையில் கிடைக்கும் பதவி உயர்வுகள் உரிய வயதெல்லைக்குள் கிடைப்பதில்லை. சமூகத்திலோ வேறு எந்த பட்டத்திலோ பாராட்டோ. பொருள்சார் வெகுமதிகளோ கிடைப்பதில்லை. மற்றைய தொழில்களோடு ஒப்பிடும் போது குறைந்த சம்பளத்தையே பெறுகின்றார். அவருக்குக் கிடைக்கும் நிர்ணயிக் கப்பட்ட சம்பளம்கூட்ட சேவை மூட்பு அடிப்படையில் பார்க்கும்போது புதிதாக நியமனம் பெறும் ஆசிரியர்களை விடக் குறைந்த விகிதாசாரமாகக் காணப்படுகின்றது. அப்படி யிருந்தும் எந்த ஒரு ஆசிரியரும் கல்விப்பணியில் பாரபட்சம் காட்டுவதில்லை. இது அவர்களின் தன்னலமற்ற கல்விச் சேவையையே காட்டுகின்றது.

ஆசிரியரும் - தனித்தொழிலும்

சில ஆசிரியர்கள் தனியார் கல்வி நிலையங்களிலும், சிலர் விவசாயம், வியாபாரம், பிற தொழில்களிலும் ஆர்வமாக ஈடுபட்டுள்ளதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தனியார் கல்வி நிலையங்களில் குற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் திறமையானவர்கள் என்றொரு கண்ணேணாட்டம் சமூகத்திடமும் மாணவர்களிடமும் காணப்படுகின்றது. அவர் சார்ந்து கற்பிக்கும் பாடசாலையிலும் குறைந்த பாடவேளை, நேரம் பிந்தி வருதல், தேவைக் கேற்ற விதத்தில் வெளியே சென்று பிறவிடயங்களில் ஈடுபட அனுமதித்தல் போன்ற பல்வேறு சலுகைகள் பாடசாலை நிர்வாகத்தினால் உத்தியோக பற்றற்றமுறையில் மழுங்கப்படுகின்றன. இது வரவேற்கத்தக்க விடயமல்ல. பணத்திற்காகக் கல்வியை விற்பது தவறான செயல் என்பது கல்வியியலாளர்களின் கருத்து. அவர்கள் ஒருவகையில் சேவை செய்தாலும்கூட பொருளாதார வசதியுடையோருக்கு மேலதிக கல்வி வாய்ப்பை வழங்கும் முறையாகவே அது அமையும். இது சமூக நோக்கில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவையே.

ஆசிரியர் மேம்பாடு

இவ்வாறு சில குறைபாடுகள் காணப்பட்டபோதும் உயர்ந்த இலட்சியற்கிற்காக நன்னையே தியாகம் செய்யும் ஆசிரிய சேவையை சமூகம் பாராட்ட தவறுகின்ற நிலை வேதனைக்குரிய தொன்றாகும். பாடசாலை விழாக்களில் வைபவங்களில் இவர்களை

முதன்மை விருந்தினர்களாக, சிறப்பு விருந்தினர்களாக அழைத்து கொரவிக்கப்படல் மிகவும் பொருத்தமானதாகும். இது பற்றி ஆசிரியவுவரு சிந்திக்கவேண்டும். உலக பரஸ் பர நல்லெண்ணம், சர்வதேச ஒத்துழைப்பு, மனிதாபிமானம் என்ற வகையில் சர்வதேச சமூகம் மிக நெருக்கமாக உறவுகொள்ளும் வகையில் க.வி ஊடுருவி உள்ளது. கற்பித்தல் ஓர் உயர்ந்த பணி. அதற்கு மிக உயர்ந்த குறிக்கோள்கள் தேவை. ஒரு நாட்டின் எதிர் காலம் அதன் ஆசிரியர்களிலேயே தங்கியுள்ளது. ஆசிரியத்துவம் வாழ்க்கைத் தொழிலுக்குரிய இலட்சியங்களைக் கொண்டிருப்பதோடு மனிதர்களுக்குத் தொடர்ந்து ஆற்றும் உயரிய சேவையுமாகும். இச்சேவை கல்வியுலகில் சமுதாயப் பணியில் உண்டதானது.

சமூக நிறுவனங்கள் ஆசிரியக் கல்வியை மேம்படுத்த, நல்லெண்மையப்படுத்த உதவ வேண்டும். ஆசிரிய சங்கங்கள் சமூக மதிப்புணர்த்தும் சமூகத் திட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும். வெகுசன சாதனங்களில் ஆசிரியத்துவம் பற்றிப் பிரபல்யப்படுத்தும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டு அழுலாக்கப்படவேண்டும். ஆசிரியர் தமக்கெனத்தரமான சஞ்சிகை ஒன்றைத் தொடர்ந்து நடாத்தவேண்டும்.

ஆசிரியரின் பிள்ளைகளுக்கான சமூக, கல்வி வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஒழுங்கான முறையில் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் உயர்வுணர்வுகளுடன், தம் உடை, நேர ஒழுங்கு, தொழில் நன்மதிப்பு, சட்ட நெறிமுறை தொடர்பாக கூடிய அக்கறைவேண்டும் கூடியளவு கடுமையான அவதானிப்புக்களோடும் செயற்பட வேண்டும்.

இத்தகைய நெறிமுறைகள் ஒன்றிணைந்த முறையில் எதிர்காலத்தில் நடை முறைப்படுத்தப்படும்போது ஆசிரியத்துவம் சமூகமடிட்டில் முதல் நிலைநோக்கி நிச்சயம் நாச முடியும்.

உசாவியவை

1. பேராசிரியர் வ. ஆறுமுகம் வகுப்பறைக் கற்பித்தல்
செட்டியார் அச்சம், யாழ்ப்பாணம் 1989
2. பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம் கல்வித்தத்துவம்
யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ் நாற் பதிப்பகம்
411/1 காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் 1975
3. இலங்கை கல்வி நூற்றாண்டு மலர் 1, 2, 3
இலங்கை அரசாங்க அச்சகம் 1968
4. இளைஞர் சப்பந்தமாக ஜனாதிபதி
ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை 1990
அரச அச்சக தினைக்களம், கொழும்பு.

முறைசாராக் கல்வியின் தத்துவ அடிப்படைகள்

மு. இராசரத்தினம்
M.A. Dip - in - Ed
விரிவுரையாளர்
கல்வியற்துறை
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

கல்விச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்கள் முறைசாராக் கல்வியைக் கட்டியெழுப் புதற்குப் பல வகையிலும் துணைசெய்கின்றன. புராதன கல்விச் சிந்தனை களிலிருந்து நவீனசாலச் சிந்தனைகள்வரை கல்வியென்பது வாழ்க்கை முழுவது ம் தொடர்ந்து செல்லும் செயல்முறை என்பதை வற் றுத்தியுள்ளன. மேலும் கல்வியானது பொருளாதாரத்தை விருத்திசெய்யவும், அரசியலை விருத்திசெய்யவும், சமுதாயத்தை நல்வழிப்படுத்தவும் வல்ல சாதனமாக இருக்கவேண்டும் என்பதும் கல்விச் சிந்தனையாளர்களால் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. இவற்றினை அடியொற்றி முறைசாராக் கல்வியின் வரைவிலக்கணத்தை விளக்கலாம்.

கல்வியமைப்புக்களை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாக வகுக்கலாம்.

அ. முறைசார் கல்வி

ஆ. முறைசாராக் கல்வி

இ. முறையில் கல்வி

முறைசார் கல்வி என்பது திட்டமிட்டு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கலைத்திட்டம், பாடவேளை, பாடநால்கள், ஆசிரியர் கேவை, நிர்வாக ஒழுங்கமைப்புப் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு நீண்டகாலத் தொடர்ச்சியிலே கலைத்திட்டத்தை ஒழுங்கமைத்துச் செயற்படுத்தும் நடவடிக்கையாக விளங்குகின்றது.

முறைசாராக் கல்வி என்பது முறைசார் கல்வியினுடாகக் கற்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காதோரின் கல்வி த் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கையாகும்.

முறையில் கல்வி என்பது குடும்பம், நண்பர்கள், சுகாடிகள், குழு போன்றவற்றால் அவ்வப்போது வழங்கப்படும் கல்வியென்று பொதுவாக விளக்குகின்றனர். பிள்ளைகளுக்கு வழிபாடுகள், சப்யப்பாடல்கள், சில பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை அறிவுறுத்தல் போன்றவை முறையில் கல்விச் செயற்பாடுகளின் வழியாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

முறைசாராக் கல்வி என்பது பொருத்தமான ஓர் இடத்தில் ஒழுங்கமைக்கப்படும் கல்வியாகும். முறைசார் கல்வி போன்று நீண்ட காலத்திற்குரிய கலைத்திட்டம் இங்கு பின்பற்றப்படுவதில்லை. முறைசார் கல்வியிலே காணப்படுகின்ற தீவிரமான போட்டி அமிசங்களையும் முறைசாராக் கல்வியிலே காணமுடியாது. முறைசார் கல்வியிலே பங்கு கொள்ள முடியாத ஒரு பிள்ளை முறைசாராக் கல்வியில் பங்குகொள்ளமுடியும். இடைவிலகிய மாணவர்களுக்கும் முறைசாராக் கல்வியில் அனுகூலமான திட்டமாகவும் அமைகிறது. அத்தோடு பாடசாலைக் கல்வியை முடித்தவர்களுக்கும் பல அனுகூலங்களை இக்கல்விமுறை அளிக்கின்றது.

முறைசாராக் கல்வி; கற்போரின் ஆளுமையை வளர்ப்பதற்குப் பெரிதும் உதவுகின்றது. அறிவையும், திறன்களையும் தேவைகளுக்கு ஏற்றபடி வளர்த்துக்கொள்வதற்கு அது துணை செய்கின்றது. சுயமாகத் தெரிவுசெய்து கற்பதற்கு இங்கு வாய்ப்பளிக்கப் படுகின்றது. கூம்ஸ் அவர்கள் முறைசாராக் கல்விபற்றி விளக்கும்போது, “இழுங்கமைக்கப்பட்ட முறைசார் கல்விக்கு வெளியே ஒவ்வொருவரும் தாம் விரும்பித் தெரிவுசெய்யக் கூடியவாறு ஏற்படுத்தப்பட்ட கல்வி முறையே முறைசாராக் கல்வி” என்று குறிப்பிடுகின்றார். முறைசார் கல்விக்கு வெளியிலுள்ள அனைத்துக் கல்விச் செயற்பாடுகளையும் முறைசாராக் கல்வி ஒன்றிணைக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் விருத்திக்கும் பொருளாதாரசமூக முன்னேற்றத்திற்கும் முறைசாராக் கல்வி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

முறைசாராக் கல்வித்திட்டம் அதற்குரிய செலவிலும் பார்க்க மிகையான நன்மைகளைக் கொண்டுவரக் கூடியதாகயால் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலும், அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலும் முறைசாராக் கல்விக்குரிய முக்கியத்துவம் தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் முறைசாராக் கல்வித்திட்டங்களிலே வளர்ந்தோருக்கான எழுத்தறிவைக் கற்பிப்பதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில் அங்கு எழுத்தறிவு வீதம் கூடுதலாகக் காணப்படுகிறது. அதேவேளை இந்தியா போன்ற அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலே முறைசாராக் கல்வித் திட்டங்களில் வளர்ந்தோர் எழுத்தறிவிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. மேலும் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளின் முறைசாராக் கல்வித் திட்டங்களில் பெண்களை ஈடுபடுத்துவதும் முக்கியமான நிகழ்ச்சியாக இடம்பெறவேண்டும், ஏனெனில் முறைசார் கல்வியினுராடாக பெண்கள் போதிய பயணடையாமல் இருக்கின்றனர். அத் துடன் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளில் பெண்களுடைய எழுத்தறிவு குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

இன்று உலகம் முழுவதும் முன்னாரம்பக் கல்வியில் பரந்தளவு கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. பாலர்களுக்கு ஒழுங்கமைந்த முறையிலே கல்வியை அளிக்குமிடத்துத்தான் ஒரு நாட்டின் மக்களின் எழுத்தறிவு வீதத்தை அதிகரிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இன்று அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளிலே கல்வி அமைச்சு, உள்ளூராட்சி அமைச்சு, ககாதார அமைச்ச போன்ற அமைச்சகளும், அரசு சார்பற்ற நலன்புரி நிறுவனங்களும் முன்னாரம்பக் கல்வியிலே கவனம் கெலுத்தத் தொடங்கியுள்ளன. இலங்கையைப் பொறுத்த வரை பாலர் கல்வி நிலையங்களிலே கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் முன்னாரம்பக் கல்வி தொடர்பான போதிய அனுபவமின்றி இருக்கின்றனர். முன்னாரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு இதுவரை எந்த ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளையும் அமைக்கவில்லை. இந்நிலையிலே முன்னாரம்பப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு முறைசாராக் கல்வித் திட்டத்தைப் பயன்படுத்தியே கற்பிக்க வேண்டியுள்ளது.

அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளில் கல்வியின் வாயிலாக சுயவேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தல் வேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையில் முறைசாராக் கல்வியை வளர்த்து அதனுராடாக சுயவேலை வாய்ப்பினை உருவாக்கும் திறன்களும் கொடுக்கவேண்டும். அபிவிருத்தியடைந்துவரும் பொருளாதாரச் சூழல் களிலே பல ஆண்களும், பெண்களும் பருவகால வேலையின்மையை அனுபவிக்கிறார்கள். சிறப்பாக அதிக மழைபெய்யும் காலங்களிலே கிராமத்து வயல்களிலே வேலை பெறாது வீடுகளிலே அவர்கள் மூடங்கிக் கிடப்பார். முறைசாராக் கல்வியினுராடாக அவர்களுக்கு யாதாயினும் ஒரு சிறிய தொழிலைச் செய்யகூடிய பயிற்சியைக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றமடையும்.

அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளைப் பொறுத்தவரை தொழிலாளர்கள் ஒரு தொழிலிலிருந்து இன்னொரு தொழிலுக்கு மாறுகின்ற பண்டும் காணப்படுகிறது. முதலில் செய்த தொழிலிலும் பார்க்க அடுத்து மேற்கொள்ளப்பட இருக்கும் தொழில் கூடு

தலான் வருமானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய பட்சத்தில் அந்தத்தொழிலை நோக்கிச் செல் வார்கள். இவ்வாறு புதிய தொழிலை நோக்கிச் செல்வோருக்கு முறைசாராக் கல்வி அனுபவங்கள் பக்கபலமாக அமைகின்றன. இந்நாடுகளில் முறைசாராக் கல்வியின் பணி யை எடுத்துக் கூறுகின்ற இன்னொரு தருத்துமுன்று. இங்குள்ள தொழில்கள் நலீன மடைந்து வருகின்றன. உதாரணமாக விவசாயத் தொழிலிலே புதிய புதிய இயந்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. புதிய புதிய மருந்து வகைகள், கிருமிநாசினிகள், களைகொல்லிகள் பயன்படுகின்றன. இவ்வாறாக கமத்தொழிலிலே புதிய மாற்றங்களை அறிமுகம் செய்யும்போது முறைசாராக் கல்வி வாயிலாக விவசாயிகளுக்கு பயிற்சியளிக்க முடிகின்றது. விவசாயத் தொழில் மட்டுமல்ல அனைத்துத் தொழில்களும் நலீனமடைகின்றன. உதாரணமாக பல்வேறு தொழில்களிலுமின்று கண்ணிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கண்ணிகளின் உபயோகம் பற்றிக் கற்பிப்பதற்கு முறைசாராக் கல்வியைப் பொருத்தமான வகையில் திட்டமிட வேண்டியுள்ளது.

அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளில் இன்று சுகாதாரத்துறை பெரிதும் விரிவடைந்து வருகிறது. கர்ப்பிணித்தாய்மாரை பாதுகாத்தல், குழந்தைகளுக்கு தடுப்புச் சோடுதல், தொற்று நோய்களைக் கட்டப்படுத்தல் போன்ற சுகாதார விரிவாக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறான சுகாதார விரிவாக்க நடவடிக்கைகளுக்கு முறைசாராக் கல்வி பெரிதும் உதவுகின்றது. தாதிமார்க்கும், சுகாதார உத்தியோகத்தர்களுக்கும் முறைசாராக் கல்வி அளிக்கப்படும்போது சுகாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் சிறந்தமுறையில் இயக்கப்படக்கூடியனவாக இருக்கின்றன.

அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலே எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகச் சக்தி நெருக்கடி அமைகின்றது. குரியசக்தி, காற்றுப் போன்ற மாற்று வலுக் களைப் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. ஏரிபொருளுக்காகப் பெரும் பாலான காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. காடழிப்பு ஏற்படும்போது குழல் பாதிக் கப்படுகிறது. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு முறைசாராக் கல்வியை ஒழுங்கமைப்பது அத்தியாவசியமான தேவையாக இன்று காணப்படுகிறது. இன்று குரிய வலுவைப் பயன்படுத்துவதற்குப் புதிய புதிய உபகரணங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. இந்த உபகரணங்களைப் பயன்படுத்துவதற்குக் கல்வியறிவும், அனுபவமும் வேண்டப்படுகிறது. முறைசாராக் கல்வியினாடாக இவற்றை வழங்குவது பொருத்தமாக அமைகிறது.

அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளில் பல்வேறு கைத்தொழில் துறைகள் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ள குடிசைக் கைத்தொழில்களை நலீனப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இதற்கான குடிசைக் கைத்தொழிலில் ஈடுபடுவோர்க்குப் பயிற்சிகள் வழங்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறான பயிற்சிகள் வழங்கப்படும்போது குடிசைக் கைத்தொழில்கள் நலீனமயப்படுத்தப்படுவதுடன், உற்பத்திப் பெருக்கமும் உண்டாகும். இந்தெலையில் முறைசாராக் கல்வித்திட்டம் குடிசைக் கைத்தொழில்களை நலீனமயப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அலங்காரப் பொருட்களைச் செய்வதும் குடிசைக் கைத்தொழில்களில் ஒரு பிரிவாக அமைகின்றது. இந்த அலங்காரப் பொருட்களைச் செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு அவ்வவ்போது குறுங்கால தொழில்நுட்பப் பயிற்சியைக் கொடுத்தால் அவர்கள் செய்கின்ற பொருட்கள் மேலும் சிறந்த முறையில் வெளிவர முடியும்.

கூட்டுறவுத்துறை உலகெங்களும் ஊக்குவிக்கப்படவேண்டிய ஒரு துறையாகும். கூட்டுறவுத்துறை வளரும்போது எல்லா மக்களும் நன்மையைடைவர். ஒருவர் பலவருக்காகவும், பலர் ஒருவருக்காகவும் வாழும் வாழ்க்கையே கூட்டுறவாகும். கூட்டுறவு வளர்ச்சியடையும்போது கிராமங்கள் வளர்ச்சியடையும், நாடும் வளர்ச்சியடையும். கூட்டுறவுக் கல்வி எல்லா வயதினருக்கும் வழங்கப்படல் வேண்டும். கூட்டுறவுக் கல்வியை அனைத்து மக்களுக்கும் வழங்குவதற்கு மிகவும் பொருத்தமாக அமைவது முறைசாராக் கல்வியாகும்.

முறைசாராக் கல்வி வாயிலாகக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினர், சங்க அங்கத்தினர்களோடோர், கூட்டுறவுத் துறையிலே பணிபுரிகின்ற சேவையாளர்கள் போன்ற அனைவருக்கும் அவரவர்களுடைய தேவைக்கேற்பப் பயிற்சிகளை வழங்கும்போதுதான் கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்ல முறையில் கட்டி வளர்க்கலாம். இதற்கு முறைசாராக் கல்வியை நன்கு திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்துதல் சாலச் சிறந்ததாகும்.

பல நாடுகளில் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் ஆன்மீகக் கல்விக்குரிய இடம் அளிக்கப்படவில்லை. இலங்கையில் சமயபாடம் கலைத்திட்டத்திலே முக்கிய இடம் பெற்றாலும், பாடசாலை மட்டத்தோடு சமயக்கள்வி முழுமையடைந்து விடமாட்டாது. மேலும் சமயக் கல்வியானது ஒருவரது வயது அதிகரிக்க, அதிகரிக்க தொடர்ந்து வழங்கப்படவேண்டிய கல்வியாக உள்ளது. மேலும் வயது அகிகரித்துச் செல்லும்போது ஆன்மீக விசாரணையும் மக்கள் மனதிலே அதிகரிக்க இடமுண்டு. இந்நிலையில் மக்களுக்கு ஆன்மீகக் கல்வியை வழங்குவதற்கு முறைசாராக் கல்வித்திட்டம் சிறப்பானதும், பொருத்தமானதுமான அனுகு முறையாக விளங்குகின்றது.

ஆன்மீகக் கல்விபோன்று அழகியல் கல்வியும் மனிதனுக்குத் தொடர்ச்சியாக வேண்டப்படுவதொன்றாகும். மேலும் அழகியல் கல்வியானது மகிழ்ச்சியை ஊட்டுவதுடன் நின்றுவிடாது மனிதனது உள்ளத்தைப் பண்படுத்துகின்றது. கீழத்தேய மரபில் அழகியல் கல்வியும் ஆன்மீகக் கல்வியும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டுள்ளன. கோயில்களிலே இடம்பெறுகின்ற சிறபங்கள், ஓவியங்கள், நடனங்கள், இசை நிகழ்ச்சிகள் முதலியவை அழகியல் உணர்வைத் தூண்டுவதுடன் நின்றுவிடாது, தெய்வீக உணர்வையும், மக்கள் உள்ளத்திலே ஏற்படுத்துகின்றன. இந்நிலையில் அழகியல் பற்றிக் கற்பதற்கும், ஆராய்வதற்கும், திறனாய்வு செய்வதற்கும் முறைசாராக் கல்வித் திட்டங்களை ஒழுங்குமைக்கலாம். இவ்வாறாக பலவேறு தேவைகளையும் கருத்திற் கொண்டுள்ளதால் முறைசாராக் கல்விக்குரிய விளக்கத்தையும், வரைவிலக்கணத்தையும் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது.

முறைசாராக் கல்வியை முறைசார் கல்வியோடு ஒப்பிடும்போது செலவில் குறைந்ததாக இருக்கிறது, சிறப்பாகப் பொருளாதார வளங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள நாடுகளில் முறைசார் கல்வியோடு ஒப்பிடும்போது முறைசாராக் கல்வி செலவில் குறைந்ததாக அமைவது சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.² அத்துடன் அது பொருத்தமானதாக வும், கருத்துள்ளதாகவும் தனியாள் விருத்திக்கு உதவுவதாகவும் அமைகின்றது. இவ்வகையான கல்வி ஒரு மாற்றுவகைத் திட்டமாக அமைகின்றது. இதிலே பங்குபற்றுவோருக்குக் கூடியவு உற்சாகம் கிடைக்கின்றது. இங்கு குறைந்தளவு நியமமான கற்பித்தல் முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக முறைசாராக் கல்வித் திட்டம் நெகிழ்ச்சி பொருந்திய கல்வித் திட்டமாகவும் விளங்குகின்றது

“ முறைமைக் கல்வி முக்கியமானது என்னும் முறைமைக்கல்வி மூலம் சமூகதெரிமரபுகளையும், அறிமுறைகளையும் ஓரளவே அறிய முடிகின்றது. சமூக நடைமுறைகள், பழக்க வழக்கங்கள், சமூக உறவுகள் ஆகியன முறைமைசாராக்கல்வியிலுமே கூடியவை உணர்த்தப்பட்டு வருகின்றன ” என்று பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம் முறைசாராக் கல்விக்கு வரைவிலக்கணம் கூறியுள்ளார்.³ வேறுபல அறிஞர்களும் முறைசாராக் கல்விக்கு வரைவிலக்கணங்களைத் தந்துள்ளனர். லிஸ்ரர் என்பவர் இது மனிதனை கொடுத்த என்னில் இது மனிதன் தன்னை உணர்த்துவதற்கு வழிவகுத்துக் கொடுக்கின்றதென்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.⁴ வொவெற் என்பவர் பாரம்பரியமான வளர்ந்தோர் கல்வித் திட்டத்திற்கு மாற்றிடாக இன்றைய முறைசாராக் கல்வித்திட்டம் விளக்குகின்றதென்றும், முன்னைய கல்வியமைப்பின் இயல்புகளை இன்றைய தேவைகளுக்கேற்ப மாற்றியமைத்துள்ளதெனவும் குறிப்பிடுகின்றார்.⁵ பேராசிரியர் எஸ். ஆதி சுசையா என்பவர் இது பற்றிக் குறிப்பிடும்போது நியமமான கல்வித்திட்டத்திற்கு

வெளியில் நடக்கின்ற அனைத்துக் கல்விச் செயற்பாடுகளையும் முறைசாராக் கல்வி மூலம் ஒன்றிணைக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றதென்றும் அதனால் இது பலதரப்பட்டதாக விளங்குகின்றதென்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.⁶

இன்றைய நிலையில் முறைசாராக் கல்வியமைப்பு பின்வரும் இலக்குகளைக் கொண்டதாக விருத்தியடைந்து வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அவையாவன:

அ. யாதாயினும் ஒரு தொழிலை மையமாகக் கொண்டது.

ஆ. சமூகாயத் தேவையை அடிப்படையாக கொண்டது,

இ. தனிமனிதன் கற்றுத் தன்னை மேம்படுத்துவதற்குளிய சந்தர்ப்பங்களை வழங்குவது.

ஈ. தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தை மத்தியாகக் கொண்டது.

உ. நல்ல மனோபாவங்களை வளர்க்கும் இலக்குகளை அடிப்படையாக கொண்டது ஊ. அழியல் பண்பாட்டம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

மேற்கூறிய பிரிவுகளில் ஒன்றையோ, அல்லது பலவற்றையோ அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு பிரதேசத்தில் முறைசாராக் கல்வியைத் திட்டமிடலாம். ⁷

கல்விக் கோட்பாடுகள் ஒரு சமாயத்தில் தலைமை பூணவும், மக்ஞாக்கு வழி காட்டவும் துணை செய்கின்றன. கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் பல்வேறு கோணங்களில் சமூகத்திலே கல்வி வகிக்கவேண்டிய இடத்தை விளக்கியுள்ளனர். கல்வியின் மூலம் தனி மனிதனின் ஆளுமையை வளர்த்துத் தனக்கும் நாட்டிற்கும் நலன்பயக்கம் நற்குடி மகனாக உருவாக்குவதற்கு கல்வி உதவவேண்டும் என்ற கருத்து கல்விச் சிந்தனையாளர்களால் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது.⁸ எனவே கல்விச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்கள் தனிமனிதனது உடல், உள்ளம், மனவெழுச்சிகள், சமூக ஈடுபாடு என்ற அனைத்தையும் தழுவி வளர்க்கும் வண்ணம் கல்வியைப் பயன்படுத்துவதற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கின்றன. இக்கருத்துக்கள் முறைசாராக் கல்வியைத் திட்டமிடுவதற்கு உறுதுணையாக அமைந்துள்ளன.

கிரேக்கத்தில் தலைசிறந்த சிந்தனையாளராகிய பிளேட்டோ கல்விகற்ற ஞானி களால் தான் பொதுமக்களை நல்லவழியில் இயக்கி. நல்வழிப்படுத்தி நாட்டினைச் சிறந்த முறையில் உருவாக்க முடியுமென்றார்.⁹ மேலும் இவர் கூறிய கல்விக் கருத்துக்கள் முறைசாராக் கல்வி பற்றிச் சிந்திப்பவர்களுக்கு முன்பாதிரியாக அமைகின்றன. ஒரு நாட்டில் பரந்த முறையில் கல்வியளிக்கப்படல் வேண்டும். கல்வி மூலம் நாட்டு மக்கள் ஒரு வகுப்பிலிருந்து இன்னொரு வகுப்பிற்கு மாற்றம் பெறலாமென்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். “கல்விக்கு எல்லையேயில்லை. கல்வி என்பது வாழ்க்கை. அதையடையக்கூடிய ஒரே வழியே அனுபவமும், அறிவு சேர்க்கும் ஊக்கமும், தளராத அறிவுக்கிறங்கும்.”¹⁰ என்று பிளேட்டோ குறிப்பிட்டதுடன் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களுக்குப் புறம்பாக அவ்வப்போது இளைஞர்களுடன் கலந்துரவாடி உரையாடல் கள் மூலம் கருத்துக்களைப் பரிமாற்றம் செய்தார்.¹⁰ இது முறைசாராக் கல்விக்குரிய இயல்புகளைக் கொண்டிருந்தன.

முறைசாராக் கல்விபற்றி ரூசோவினது கல்விக் கருத்துக்களும் வழிகாட்டுவன வாக அமைகின்றன. பிள்ளைகள் தாமாகவே இயற்கையோடு ஒட்டியதாகத் தமது இயல்புகளுக்கு ஏற்றதாகக் கல்வியறிவினைப் பெறவேண்டும் என்பது இவரின் கருத்தாகும். மனிதனுடைய உடல்வளர்ச்சியும், உடலிலெற்படும் மாற்றங்களும் தொடர்ச்சியானவை. இவற்கியைந்த வகையில் முறைசார் கல்வி வழியாகவும், முறைசாராக் கல்வி வழியாகவும் கற்க வேண்டும். அப்போதுதான் மனிதனது ஆற்றலும், திறன்களும் தொடர்ச்சியாக மேம்பாட்டைந்த வண்ணமிருக்கும். கற்பவர்களிடத்து பிரச்சிகளைகள் கொடுத்து அவற்றிற்குத் தீர்வு காணும் திறனுக்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டும்

என்ற கருத்தை முன்வைத்துள்ளார். பொதுக்கூட்டங்களிலும். அரசியல், சமூக நிகழ்ச்சி களிலும் கலந்துகொண்ட ரூசோ ஆற்றிய உரைகளும், பிரசாரங்களும் பிரான்ஸ் நாட்டில் பல்வேறு தரத்தில் இருந்தவர்களும் அறிவினைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தன. இவை முறைசாராக் கல்விக்குரிய பண்பையே புலப்படுத்துகின்றன.

சமதர்ம சிந்தனையாளராகிய நொபேப் ஒவன் “கல்வியும் சமுதாயமும் பூரண மாக்கப்படாத நிலையில் தனிமனிதனே வறுமைக்கு பொறுப்பானவனே என்று தீர்மானிக்க முடியாது.”¹¹ என்ற கருத்தை முன்வைத்துள்ளார். இவர் தனது சமதர்மப் பரிசோதனைகளை, சமூகமாறுத்தகளை வற்புறுத்தும்பொழுது தொழிற்சங்க அமைப்புக் களையும், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் விளக்கினார். எல்லாவற்றிற் கும் மேலாக வளர்ந்தோருக்கான மாலைநேரப் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவுவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். இந்த வற்புறுத்தல் முறைசாராக் கல்வியை உருவாக்குவதற்குப் பெரிதும் துணைசெய்துள்ளது. தொழிலாளர்களிடையே நலனை மேம்படுத்துவதற்கு தொழிற் சங்கங்களினுடைய முக்கியத்துவத்தையும், கூட்டுறவுச் சமுதாயங்களை உலகளாவிய இயக்கமாக ஆரம்பிக்கவேண்டிய அவசியத்தையும் ஒவன் வற்புறுத்தியவேளை, வளர்ந்தோருக்கான மாலை நேர வகுப்புக்களின் முக்கியத்துவத்தினையும் வற்புறுத்திக் கூறினார். அதாவது தொழிலாளர் தமக்குரிய வேலை முடிந்தபின் மாலை நேர வகுப்புக்களிலே கற்றுத் தமது அறிவை மேம்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற காரத்து தற்காலத்தில் முறைசாராக் கல்வியைத் திட்டமிடுவதற்கு வழி காட்டுகின்ற உயர்ந்த சிந்தனையாக விளங்குகின்றது.

கார்ல்மாக்சின் கல்விச் சிந்தனைகளும் முறைசாராக் கல்வியை விளங்குவதற்கும், திட்டமிடுவதற்கும் வழிகாட்டியாக அமைகின்றன. கல்வியாளன் ஒவ்வொரு குழுவின் கட்டுப்பாட்டிற்கு இருத்தல் கூடாதென்றால், அவன் சூழலை மாற்றியமைக்கக் கூடியவனாக வல்லமையுள்ளவனாக இருத்தல் வேண்டும் என்னும் கருத்துக்கள் கார்ல்மாக்சினால் முன்வைக்கப்பட்டன. கார்ல்மாக்சினுடைய கொள்கைப்படி கல்வியும் மனிதனின் விருத்தியுமே மனித வரலாறாகக் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.¹² சமுதாயத்தில் எரிச் விளைவுகளை மாற்ற மனிதன் முயற்சிக்க வேண்டும். “கார்மாக்சிடைய கல்வியியல் சிந்தனைகள் மானிட பண்புருவாக்கத்துடன் தெளிவாக இணைந்திருந்தன மானிடப் பண்புருவாக்கும் சமூக ஆக்கத்தின் வழியாகவே பெறப்படுகின்றது. சிக்கல் மிதந்த இயங்கிரமயமாக்கலும், தொழிற் பிரிவுகளும், சுரண்டல் கோலங்களும் மானிடப் பண்புருவாக்கத்தைச் சின்னாபின்னமாக்கி விட்டன.”¹³ இந்திலையில் மானிடப் பண்புருவாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதுக்குச் சமூக மாற்றமும், பொறுத்தமான கல்வியும் அவசியமாகின்றது. தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கை வளம் பெற வேண்டுமாயின் அவர்களுக்குத் தொழிற்சங்கங்களுக்கூடாக டேல்கிக் கல்வியை வழங்க வேண்டுமென்ற கருத்து கார்ல்மாக்ஸ். வெளின் ஆகியோரால் முன்மொழியப் பெற்றன. இந்திலையில் முறைசாராக் கல்வி தொழிலாளர்களுடைய நலனையும், உரிமைகளையும் வென்றெடுப்பதற்கு மிகவும் உபயோகமான சாதனமாக இருப்பதை நிராகரிக்க முடியாது. கார்ல்மாக்ஸ், வெளின் பேரன்ற சிந்தனையாளர்கள் பாடசாலைக்கு வெளியே நடைபெற வேண்டிய கல்விச் செயல்பாடுகளை அவ்வப்போது குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வில் தொழிற்சங்கம் பிரதான இடத்தை வகிக்க வேண்டியுள்ளது. தொழிலாளர்கள் வெறுமைனே சம்பள உயர்வுக்காக மட்டும் பேராடுபவர்களாக இருக்கக்கூடாது. சுரண்டல் நிகழ்கின்ற ஒரு சமூக அமைப்பை மாற்றியமைக்கக் கூடியவர்களாக அவர்கள் இருத்தல் வேண்டும். இந்தச் செயல் முறையிலே கல்வி மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்க வேண்டியுள்ளது ஆகவே மாக்கிய கல்வியமைப்பிலே முறைசாராக் கல்விக்கு மிக முக்கியமான இடமுண்டு.

கல்வி பற்றி விளக்க வந்த ஜோன் ரூபி, “செயல் அனுபவம் மூலம் பெறப்படும் அறிவே உண்மையானது” என விளக்கினார்.¹⁴ அறிவென்பது வாழ்க்கையில் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இயங்குவதாகும். வாழ்க்கையே கல்வி. கல்வியே வாழ்க்கை, கல்வி என்பது சமுதாயம் அழிபாமல் பேணப் பாதுகாக்கும் கருவியாச அமைய வேண்டும். கல்வியானது தனியான் ஆளுமையை வளர்ப்பதோடு, சமூக வாழ்வையும் மேம்படுத்தக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். “மரபு முறைக்கல்வி ஒழிக்கப்பட நு மனித

சமுகத்துடன் நானுக்கு நாள் தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் மனிதனின் இயற்கையான இயக்கத்திற்கு துணை புரியும் கல்வி ஏற்கப்பட வேண்டும்." என்ற கருத்தும் ஜோன் ரேயின்னால் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது¹⁵ கல்வி பெறுவோர் சமுகத்தின் அனுபவங்களைப் பரிமாறுதல் மூலம் கல்வி சிறப்படையும், சமூகமும் சிறப்படையும். ஜோன் ரேயி வாழ்ந்த காலத்தில் அமெரிக்கீச் சமுகத்தில் பள்ளிக்கூடம் சமுதாயத்தோடு தொடர்பில்லாது விளங்கிறது. இந்த இடைவெளியை நிரப்புவதற்கு கல்வி முறையில் பயன் கொள்ளாத பண்புகளைப் புகுத்துவது அவசியமென ரேயி கருதினார். இவருடைய சிந்தனைகள் மீதமிருப்பது முறை, செயன்முறைக் கலைத்திட்டம் என்பவற்றை உருவாக்குவதற்குப் பெரிதும் துணையாக விளங்குகின்றன. இக்கருத்துக்கள் முறைசாராக் கல்வியை உருவாக்குவதற்கும் பெரிதும் துணையாக விளங்குகின்றன.

கல்வி என்பது சமூக புனரமைப்புச் சாதனம், சமூகத்திலுள்ள குறைபாடுகளைக் கல்வியின் வாயிலாகத் தீர்க்கலாமென ஜோன் ரேயி கருதினார். இவரின் முற்போக்குக் கல்வியியக்கத்தில் விவசாயிகள், தொழிலாளிகள் என்போர் சேரக் கூடியசாக இருக்குது. இவரது கல்வியியக்கம் தொழிலாளர் கல்வியையும், முதியோர் கல்வியையும் வளர்ப்பதற்குத் துணை புரிந்தது. ரேயியினுடைய கல்விச் சிந்தனையில் மக்களாட்சிப் பண்புகள் மேலோங்கியிருந்தன. எல்லோருக்கும் கல்வியினிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார். முறை சார்ந்த நிறுவனங்களின் ஊடாக மட்டுமன்றி முறைசாராத நடவடிக்கைகளினாலும் கல்வி வழங்கப்படலாம் என்ற கருத்தை ரேயி சொன்னிருந்தார். இக்காலத்தில் பத்திரிகைகள் நூல்கள், உரையாடல்கள் என்பவற்றின் வாயிலாக மக்களாட்சிப் பண்புகளை வளர்த்தல் வேண்டும் என்ற கருத்துக்களும் ஐங்கிய அமெரிக்காவில் நிலவி வந்தன. இக்கருத்துக்கள் முறைசாராக் கல்வியை உருவாக்குவதற்கும் பெரிதும் உதவுவதாக அமைகின்றன.

காந்தியடிகளின் கல்விச் சிந்தனைகளும் முறைசாராக் கல்வியை திட்டமிடுவதற்கும் பெரிதும் துணை செய்வதாக அமைகின்றன. காந்தியடிகள் இந்திய மக்களின் வாழ்க்கையை மறுசீரமைக்க முயன்றார். பிரித்தானியரின் கல்வி முறையால் ஒரு சிலரே நன்மை அடைந்தனர். பெரும்பாலான கிராமங்களில் வறுமையும் அறியாமையும் காணப்பட்டன. இவற்றின் பின்னணியில் மகாத்மா காந்தி முன்மொழிந்த கல்விக் காலத்துக்களை இந்தியாவினுடைய சிராமிய வாழ்க்கைக்கு மீண்டும் புத்துயிர் கொடுப்பனவாக அமைந்தன. இவரது கல்விக் கருத்துக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு வார்தா கல்வித்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. சாதி, மத, பேதம் மறந்து இந்திய மக்கள் அனைவரிடமும் சர்வோதயம் மலர வேண்டுமென காந்தியடிகள் விரும்பினார். உடலுழைப்பு உயர்வானது என்பதையும், எந்த தொழிலும் மகத்துவம் பெற்றதென்பதையும் உணர்ந்து கொள்வதற்கு வார்தா கல்வி உதவுகிறது.

காந்தியடிகளின் ஆதாரக்கல்வி தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆரம்ப ஆதாரக்கல்வி ஆதாரக்கல்வி, உயர் ஆதாரக்கல்வி, முதியோர் கல்வி என்னும் நான்கு நிலைகளிலுள்ளாக வழங்கப்படச் சூடியதாக படிப்படியாக அமைந்துள்ளது.¹⁶ முதியோருக்கு ரியூதாரக்கல்விப் பண்புகள் முறைசாராக் கல்வியை திட்டமிடுவார்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைகின்றன. ஆதாரக்கல்வி இரண்டு பிரதான பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றுள்ள வெலை வாயிலாகக் கல்வி என்பதை வலியுறுத்துகிறது. மற்றையது சுயதவையை நிறைவு செய்யும் முறையில் கல்வியையை வேண்டுமென்பதாகும். இக்கல்வி சமூகக் கண்ணட்டத்தை வளர்க்கின்றது. "உனது உழைப்பை மதவில் உனக்காக எடுத்து பின்னர் சமூகத்திற்குக் கொடு" என்று காந்தியடிகள் வலியுறுத்தினார்.¹⁷ காந்தியடிகள் பொதுக் கூட்டங்களில் உரையாற்றியும், பத்திரிகைகளில் எழுதியும், பிரார்த்தனைகளை நடாத்தியும் மக்களிடத்தில் அரசியல் அறிவினையும், ஆன்மீக அறிவையும், தொழில் முயற்சிகளையும் வளர்ப்பதற்கு துணை செய்தார். இந்த நடவடிக்கைகள் முறைசாராக் கல்விப் பண்புகளுடன் இணைந்து காணப்பட்டன. இவ்வாறாக கல்விச் சிந்தனையாளர்களில் கருத்துக்களும் முறைசாராக் கல்வியை அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் பல வகைகளிலும் துணை செய்கின்றன.

மேற் கூறியவற்றை தொகுத்துக் கூறும் போது முறைசாராக் கல்வி ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு பல வழிகளில் உதவுகின்றதென்பது புலனாகிறது. முறைசார் கல்வி முறை அதிகாவு கட்டுப்பாடுகளுக்கும், நெகிழ்ச்சியற்ற பண்புகளுக்கும் உட்பட்டிருக்கின்ற நிலையிலே மக்களுடைய நேரவையைக் கருதி முறைசாராக் கல்வியை கட்டிட முப்பு வது இன்றைய காலகட்டத்திலே மிகவும் முக்கியமானதெனக் கருதப்படுகிறது. முறை சாராக் கல்வியின் வாயிலாக ஒரு நாட்டின் உற்பத்தித் திறனை பெருக்கக் கூடியதாக இருப்பதுடன், மக்களுடைய வாழ்க்கைப் பண்புகளைப் பல்வேறு வழிகளில் அபிவிருத்தி செய்யக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது. மேலும் முறைசாராக் கல்வியைக் கல்வியமைச்ச மாத்திரம் திட்டமிட வேண்டிய அவசியமில்லை. முறைசாராக் கல்வியில் எந்த அமைச்சும், நிறுவனமும் பங்குபற்றலாம். வயது வேறுபாடின்றி யாரும் கற்கலாம். பள்ளிக் கூட ஆசிரியர்கள் மட்டுமன்றி பல்வேறு துறைகளில் அனுபவம் கபற்றவர்களும் முறை சாராக் கல்வியில் ஆசிரியர்களாகச் செயற்படலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. R. P. Singh *Non-Formal Education on alternative approach*
Sterling Publishers Private Limited.
New Delhi, 1989 P.1.
2. UNESCO *Continuing Education in Asia and the Pacific*
Bulletin of the unesco. Principal Regional office for Asia and the pacific
November 28, 1987. P. 30.
3. ப. சந்திரசேகரம் கல்வியியற் கோவை, கல்வியியற் புலம், யாழ்ப்பாணம். பல்கலைக் கழகம், 1987 ப. 84.
4. R. P. Singh, Neerjashukla. *Non-Formal Education an alternative to Formal system.*
Bahri Publications Private Limited,
New Delhi, 1979. p. 5.
5. Ibid, p. 5.
6. Ibid
7. R. P. Singh, Opcit p. 77.
8. ச. முத்துவிங்கம் கல்வியியல் ஓர் அறிமுகம். கீதாஞ்சலி, நல்லூர். யாழ்ப்பாணம். 1974. ப. 1.
9. ப. சந்திரசேகரம் கல்வித் தத்துவம். கூட்டுறவு தமிழ் நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1975. ப. 1.
10. ச. முத்துவிங்கம், மேற் சுட்டிய நூல் ப. 4.
11. சந்திரசேகரம், கல்வியியற் கோவை மேற் சுட்டிய நூல் ப. 62.
12. ப. சந்திரசேகரம், கல்வித் தத்துவம், மேற் சுட்டிய நூல் ப. 63.
13. சபா. ஜெயராசா கல்வித் திட்டமிடல், அபிவிருத்தி நிறுவன வெளியீடு, கொக்குவில் 1987, ப. 13.
14. ச. முத்துவிங்கம், கல்வியியல் ஓர் அறிமுகம். மேற் சுட்டிய நூல் ப. 19.
15. ப. சந்திரசேகரம், கல்வித் தத்துவம், மேற் சுட்டிய நூல், ப. 81.
16. ச. முத்துவிங்கம், கல்வியியல் ஓர் அறிமுகம். மேற் சுட்டிய நூல் ப. 25
17. ப. சந்திரசேகரம், கல்வி, தத்துவம், மேற் சுட்டிய நூல், ப. 97

வஸ்ரூவரின் நாநலக்கல்வியம் குவிஸ்டிலியனின் நாவலக்கல்வியம்

வை. கா. சிவப்பிரகாசம்,
M.A (Ed) M.A (Tamil)

நோக்கம்:

மேலைத்தேயநாகரிகத்தின் ஊற்றுக்கண்களாகப் போற்றப்படும் யவனச் சிந்தனையாளர்களில் கிரேக்க உரோமச் சிந்தனையாளர்களில்-சிறப்பிடம் பெறுபவர் மார்க்கஸ் பேபியஸ் குவிண்டிலியானஸ் Marcus Fabius Quintilianus (கி. பி. 35 - 90). கீழூதேய நாகரிகத்தின், சிறப்பாகத் திராவிட நாகரிகத்தின் ஊற்று மூலங்கள் எனக்கணிக்கப்படும் தமிழ்ச் சிந்தனையாளர்களில் முதல் வரிசையில் இடம்பெறுபவர் திருவள்ளுவர் (கி. மு. 31 -). உரோமர் மேலைநாட்டுச் சிந்தனை வளத்திற்கு அளித்த சட்டத் துறைக்கல்வியின் ஆணிவேரான சொற்பொழிவுக் கலைவார்ச்சி என்னும் நாவலக்கல்வி விளக்கம் குவிண்டிலியன் படைத்த “Institutio Oratoria” - சொற்பொழிவு நிறுவன் - என்னும் நூல்கள் பொருளாக அமைகின்றது. தமிழர் கீழூதேயச் சிந்தனைச் செழுமைக்கு உரமுட்டிய ஆட்சிக் கலைக்குத் தூணாகத் திகழும் சொல்லாண்மைத்திறன் ஆகிய நாநலக் கல்வி விளக்கம் திருவள்ளுவர் இயற்றிய முப்பாலின் பொருட்பாலில் அங்கியல் என்னும் பிரிவிற் சொல்வன்மை, தாது, அவையறிதல், அவையற்சாமை ஆகிய அதிகாரங்களின் பொருளாய் விளங்குகின்றது. திருவள்ளுவரும் குவிண்டிலியனும் பேசக்கலை பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களையும் அவை புலப்படுத்தும் கல்விக்கோட்பாடு, கல்வித்தத்துவம் பற்றிய விளக்கத்தையும் ஒப்பிட்டு மதிப்பிடுவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

தமிழர் - யவனர் இருவழித் தொடர்புகள்

கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் தமிழகத்திற்கும் கிரேக்கத்திற்கு மிடையே வளர்ந்த அரசியல், சமூக, பொருளாதாரத் தொடர்புகள் வள்ளுவரும் குவிண்டிலியனும் வாழ்ந்த காலத்தில் உரோமாபுரியும் தமிழகமும் நலம் பெற்ற இருவழித் தொடர்புகளாக மாறின. யவனரின் வினைமாண்நன்களங்கள் தமிழகத்துறைமுகங்களான புகார், தொண்டி, முசிறி என்பவற்றிற்குப் பொன்னோடும் பண்டங்களோடும் வந்து தமிழகப் பொருள்களோடு திரும்பின, பாண்டியன் இவைந்திகைப் பள்ளித்துறை சியநன்மாறன் ஒண்டொடிமகளிர் பொன்செய் புனைகலத்தில் தணக்கமழியவனத்தேறலை நாளும்தர அதனைப்பருகி மகிழ்சிறந்து ஒழுகிய நிலையை நச்சீர் விதந்து கூறியுள்ளார். (பறம் 56). ஒவ்வனிகத் தொடர்புகள் காரணமாக அராபிய வணிகர்களும் யவனராம் கிரேக்க வணிகர்களுமிடையே போட்டி தோன்றியமையாற் பின்னையோர் சார்பிற் பாண்டிய மன்னனின் தூதர் ஒருவர் அகஸ்டஸ் என்னும் மாமன்னனைக்கி. மு. 20ல் ஏதென்ஸ் நகரிற் சந்தித்ததாகவும் அகஸ்டஸின் சிலை முசிறியில் நிறுவப்பட்டதாகவும் ஸ்ராபோ (Strabo) என்பார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இருமொழித் தேர்ச்சி

இவ்வாறு வளர்ந்த தமிழர் - யவனர் இருவழித் தொடர்புகள் அரசியல், சமூகம் பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளிற் செல்வாக்கையும் பாதிப்பையும் வினைப்பதுடன் மூடிவெட்டந்தாஶக் கருடல் சாலாது. பண்பாட்டுத்துறையில் மோழி, இலக்கியம் என்ப

வற்றிலும் அத்தொடர்புகள் தமது செல்வாக்கைப் பதித்திருத்தல்கூடும். பாண்டிய மன்னின் தூதர் அகஸ்டஸின் அவைக்குச் சென்ற போது அத்தூதர் இருமொழித்தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் அல்லது இருமொழித் தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவரின் மொழிபெயர்ப்புத் துணையைக் கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்குப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இத்தகைய இருமொழித் தேர்ச்சி அல்லது பன்மொழித் தேர்ச்சி பெற்ற அறிவாளிகளின் பெயர்கள் இப்போது வரலாற்றிற்கிள் மறைந்துள்ளன. எனினும் இத்தகைய இருமொழியாற்றல் படைத்த - சிறப்பாக இருமொழிப் பேச்சுத் திறன்மிக்க சிலர் வேற்றுமக்கள் தலைவர் அவையில் அரிதாய் உரையாடிய திறத்தை மனிமேகலை மூலம் அறிகிறோம். அவ்வாறே எழுத்து மொழித்துறையில் இருமொழியாற்றலுடையோரின் மொழிபெயர்ப்பு என்னும் இலக்கியப்பணியின் சிறப்பையும் பயனையும் தொல்காப்பியர் விதந்து கூறியுள்ளார்.

புலத்துறை முயற்சி

தமிழர் - உரோமர் / யவனர் இருவழித் தொடர்புகள் செழுமையுற்றபோது வாழ்ந்த திருவள்ளுவர் நாவலக்கல்வி பற்றிச் சிசரோ - Cicero (கி. மு. 5-ம் நூற்றாண்டு) முதலிய உரோமச் சிந்தனையாளர்களின் நால்களைப் படித்தார் என்றோ குவிண்டிலியன் திருவள்ளுவரின் முப்பால் கூறும் நால்க்கல்வி பற்றிய கருத்துக்களைப் பயின்றார் என்றோ முடிவாகக் கூறத்தக்க சான்றுகள் எவ்வயும் இப்போது கிடைக்கவில்லை, ஆயினும் அவர்களின் கருத்துக்களை ஒப்புநோக்கி இருவரின் எண்ணங்களிற் காணப்படும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை மதிப்பிடுவது பயனுள்ள புலத்துறை முயற்சியாகும்.

கிரேக்கர் கல்வியும் உரோமர் கல்வியும்

கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற் கிரேக்கத்தில் வாழ்ந்த சோபிஸ்ற்கள் (Sophists) ஆகிய 'இடம்பெயர் ஆசிரியர்கள்' ஆட்சிக்கலைக்குத் துணைப்பியும் பொதுநோக்குடனும் தமது வருவாயைப் பெருக்கும் தனி நோக்குடனும் இலக்கியம், இசை, வாதக்கோட்பாடு என்னும் பாடங்களைச் செல்வக் குடும்பத்தினர்க்குப் போதித்து இணக்க நயப் பேச்சுக்களைப் பயிற்சி அளித்தனர். இவர்களில் ஐசோக்கிரட்டீஸ் Isocrates (கி. மு. 390) குறிப்பிடத்தக்கவர். சோபிஸ்ற்களின் கல்விப்பணியிற் காணப்பட்ட ஒழுக்கக்குறைபாடு. ஊதிய முதன்மைநோக்கு என்பவற்றை வெறுத்த சோக்கிரட்டீஸ், பிளேட்டோ ஆகியோர் சோபிஸ்ற் கல்விமுறைக்கு எதிரான மாற்றுக்கல்வியளிக்க முயன்றனர். பிளேட்டோ 'Academy' என்னும் கல்விநிலையத்தைத் தொடங்கிக் கல்வியூட்டினார்.

காலத்தின் தேவையும் குவிண்டிலியன் நூலாக்கமும்

கிரேக்கர் வளர்த்த கல்விமுறைகளின் கூறுகளைச் சீர்தூக்கிய உரோமர் ஏற்படையவற்றை உள்வாங்கித் தமக்குரிய கல்விமுறையை உருவாக்கினர். பிளேட்டோ விதந்து கூறிய தத்துவஞானியை உருவாக்கும் தனியாள் நோக்கத்தின் மாற்றாக, வழக்குரை மஸ்றங்களில் வெற்றிகாணும் நாட்டமுள்ள சொற்பொழிவாளர்களை உருவாக்குதலே உரோமர் நிறுவிய கல்விமுறையில் முதன்மை பெற்றது. உரோமர் வரலாற்றில் குடியரசு முறையை நிலியபோது மேலவை (Senate) முக்கியத்துவம் பெற்ற காலத்திலும், குடியரசு நிலைமாறிப் பேரரசு நிலை தோன்றிய காலத்திலும் பேச்சுக்கலையின் தேவை மாற்றமில்லாமல் நீடித்தது. அதனால் கி. மு. முதலாம் நூற்றாண்டிற் பேச்சுக்கலைப்பயிற்சி உரோமக்கல்வி முறையையில் நிலையான இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது, எனவே பேச்சுக்கலைப் பயிற்சி வெளுந்றிய காலத்தையுடுத்துத் தோன்றிய குவிண்டிலியன் ஐசோக்கிரட்டீஸ் என்னும் பேச்சுக்கலைக் கல்வி முன்னோரைப் 'போதனையாளர் களில் இளவரசன்' எனப் புகழ்ந்து அக்கல்விப்பயிற்சிக்குத் துணையாகச் 'சொற்பொழிவு நிறுவனம்' என்னும் நாலை இயற்றினார்.

வடபாரதக் கல்வியும் தென்பாரதக் கல்வியும்

கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலும் அதன் பின்னரும் பாரதத்தின் தென்னாட்டு மன்னர்கட்கும் நந்தர்கள், மோரியர்கள் போன்ற வடநாட்டு மன்னர்கட்கும் இடையே நிலவிய அரசியல், சமய, பண்பாட்டுத் தொடர்புகளை நெறிப்படுத்தவல்ல அமைச்சர்கள், தூதர்கள் போன்றோரை உருவாக்கும் கல்விமுறைகள் வடபாரதத்திலும் தென் பாரதத்திலும் வழக்கிலிருந்தன. இராசதந்திரக் கலைப் பயிற்சியும் இக்கல்விமுறைகளிற் சிறப்புப் பெற்றன. வடபாரதத்தின் கல்விமுறை வழங்கிய புகழ்பெற்ற அமைச்சர்களிற் சாணக்கியர் குறிப்பிடத்தக்கவர். தென்பாரதத்தின் - தமிழ் கத்தின் - கல்விமுறைதந்த பேச்சுவன்மையுள்ள அமைச்சர்களின் பெயர்கள் வரலாற்றிரு வில் உறைகின்றன. எனினும் தொல்காப்பியர் (கி. மு. 3-ம் நூற்றாண்டு) இக்கல்விப் பயிற்சி பெறுவோர் தமது குடும்பத்தையும் காதலிகளையும் பிரிந்து செல்லும் சந்தர்ப் பங்களை ஒதற் பிரிவு, தூதிற் பிரிவு என்னும் வகைகளில் அடக்கி “வேண்டிய கல்வியாண்டு முன்று இறவாது” எனக் காலவரையறை விதித்துள்ளமை தமிழகத்தில் நிலவிய கல்விமுறைமையில் ஆட்சிக்கலைப் பயிற்சி பெற்றோரின் தகைமேம்பாட்டைப் புலப் படுத்துகின்றது.

காலத்தின் தேவையும் முப்பாலும்

தமிழகத்தில் ஆட்சிபுரிந்த சேரர், சோழர், பாண்டியர் என்னும் முடிமன்னர்களும், வேளிர்கள், கோசர் போன்ற சிற்றரசர்களும் தமக்குள்ளே தனியாகவும் கூட்டத் தால்காப்பியர் மாகவும் பூசல்களை வளர்த்துப் போர்ப்புயும் நிலைமை தொல்காப்பியர் காலத்தின் பின்னரும் நீடித்தது. எனவே ஆட்சியாளர்களின் அரசியல் வாழ்விலும் குடும்ப வாழ்விலும் தோன்றும் வேற்றுமைகளையும் பின்க்குகளையும் களைந்து ஒற்றுமையையும் இணக்கத் தேயும் பேணும் தூதர்களை உருவாக்கும் சொல்லாண்மைப் பயிற்சி அளிக்கும் நாநலக் கல்வி தமிழககல்வி முறைமையில் நிலைகொண்டது. அதனால் பிறப்பின் அடிப்படையில் மக்களிடையே வேற்றுமைகாணும் வடபாரதக் கல்விமுறையை அடியொற்றிச் செல்லாமல் திருவள்ளுவர் சமத்துவம் பேணும் பொதுநோக்கில் தமது கல்வி முறைமையை வகுத்து அதன் பிரிவான நாநலக்கல்வியை விதந்து கூறும் அதிகாரங்களை உள்ளடக்கி ‘முப்பால்’ என்னும் சிந்தனைக் கருவுலத்தைப் படைத்தார்.

திருவள்ளுவர் குவிண்டிலியன் ஆகிய இருவரின் கல்விக்கோட்டபாடு, கல்வித்தத்துவம் என்பவற்றைச் சீர்தூக்கி மதிப்பிடுவதன் முன்னர் அவர்களின் வாழ்வையும் பணியையும் கருக்கமாக ஒப்புநோக்குவோம்.

குவிண்டிலியன் வாழ்வும் பணியும்

கி. பி. 35ல் ஸ்பெயின் நாட்டில் பிறந்த குவிண்டிலியன் தமது காலத்தில் யவனக் கல்வி மையமாகச் சிறந்து விளங்கிய ரோமாபுரி சென்று கல்விபயின்றார். தம்மையொரு ஸ்பானியனாகக் கருதாமல் உரோமாருடன் இணைந்து வாழ்ந்த குவிண்டிலியன் டொமிட்டியஸ் அஃவர் (Domitius Afer) என்னும் சட்டவல்லுநரின் கீழ் சிறிது காலம் துணைப்பணிபுரிந்தார். பின்னர் ஸ்பெயினில் பத்தாண்டுகாலம் (கி. பி. 60 - 70) பேச்சுக் கலை பயிற்றும் பணிபுரிந்தார். கி. பி. 70இல் மாமன்னர் வெஸ்பாஸியன் (Vespasian) வழங்கிய பேச்சுக்கலைப் பேராசிரியர் பதவியை அவர் ஏற்று இருபதாண்டு காலம் (கி. பி. 70-90) மன்னர் குடும்பங்களையும் பிரபுக்கள் குடும்பங்களையும் சேர்ந்த மாணவர்கட்குக் கற்பிக்கும் பணியைப் புரிந்ததுடன் நீதிமன்ற வழக்குறைப் பணியையும் ஆற்றி னார், குவிண்டிலியனின் பொதுப்பணியைக் கணித்த மாமன்னர் வெஸ்பாஸியன் அவருக்குத் தூதருக்குரிய சலுகைகளை அளித்தார். பெரும் புகழும் பெருஞ்செல்வமும் ஈட்டிய குவிண்டிலியன் தமது நண்பர் மார்செலஸ் விக்டோரியாவின் மகன் ‘கெதா’ என்பவரும் தமது மூத்தமகனும் நாநலக்கல்வி பயின்று எதிர்காலத்தில் உயர்வடையவேண்டுமெனும் நோக்கத்தோடு ‘சொற்பொழிவு நிறுவனம்’ என்ற நூலை இயற்றினார். இந்

நூலை இயற்றுங்காலத்தில் அவரின் இரு புதல்வர்களில் முத்தமகன் இறந்தமையினாலும் அதற்கு முன்னால் அவரின் மனைவியும் இளையமகனும் இறந்துவிட்டமையாலும் ‘சொற் பொழிவு நிறுவனம்’ எனும் நூலாக்கத்தின் உடன் நோக்கம் முழுமையாக நிறைவேற வில்லை.

வள்ளுவர் வாழ்வும் பணியும்

கி. மு. 31இல் தமிழகத்தின் வடபாலுள்ள அருவா நாட்டில் மயிலாப்பூரிற் பிறந்தவர் என்று ஒருசாராரும், தென்பாலுள்ள சேரநாட்டில் நாஞ்சில் என்னும் குறிஞ்சி நிலப்பகுதியிற் பிறந்தவரென்று பிற்தொரு சாராரும் கருதும் திருவள்ளுவரின் இயற் பெயர், பெற்றோர் பெயர், இளமைக் கல்வி என்பன பற்றிய உண்மைத் தகவல் கள் வரலாற்றிருளில் மறைந்துறைகின்றன. தமது வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவேற்ற ரத் திருவள்ளுவர் எத்தொழிலை அல்லது எப்பணிகளைப் புரிந்தார் என்பதை அறுதி யிட்டுக்கூற அவரின் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிக்கூறும் நூல்கள் நம்பத்தக்க தகவல் களைத்தரவில்லை. ஆயின் அவரின் முப்பாலைக் கூர்ந்து நோக்கும்போது, சிறப்பாக உழவு, வாணிகம், மருத்துவம் எனும் தொழில்கள் பற்றிக்கூறும் செய்முறை நுட்பங்களை உற்று நோக்கும்போது அவர் இத்தொழில்களைச் சிற்சில காலப்பகுதிகளிற் புரிந்தார் எனலாம். மேலும் அவருக்கு வழங்கும் ‘வள்ளுவர்’ என்னும் சிறப்புப் பெயருக்குத் திவாகரம், பிங்கலந்தை என்ற நூல்கள் தரும் விளக்கத்தைக் கருத்திற் கொள்ளும்போதும் சங்கத் தொகை நூல்களிற் குறிப்பிடப்படும் நாஞ்சில் வள்ளுவன் என்னும் பொருநன் - புரவலன் (புறம் - 137), செய்தி வள்ளுவன் பெருஞ்சாத்தன் என்னும் புலவன் (குறுந் - 228) பெயர் வழக்காற்றை நோக்கும்போதும் முப்பாலாசிரியர் முடியன் னாரவரின் - பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதியின் ‘எண்பேராயம்’ எனும் ஆட்சித் துணைக்குழுவில் உள்படுகருமத்தலைவர் தொழில் புரிந்தார் என்பது தெளிவு. தமது பதவிப் பணிகளைச் சிறப்பாகப் புரிந்தமையால் முப்பாலாசிரியரின் சிறப்புப் பெயர் ஆகிய ‘வள்ளுவர்’ என்பது வரலாற்றில் நிலைபெற்றது. வடமதுரையின் சிறப்புக்கு உபதேசி தோள் மணந்தான் ஆதாரமானது போலத் தென்மதுரையின் மேம்பாட்டிற்குச் செந்தாப் போதார் ஆதாரமாய் உயிர்நாடியாய்ப் பணிபுரிந்தமையின் ‘செந்தாப்போதார் புனர் கூடற்கு அச்சு’ என்று நல்கூரவேள்வியார் பாராட்டும் புகழ்ச்சிறப்பு முப்பாலாசிரியரை அடைந்தது. எதிர்பார்ப்புக்கள் நிறைவேறாக்குறை வாழ்வாக முடிவுற்ற குவிண்டியியனின் குடும்பவாழ்வு போலன்றி வள்ளுவர் - வாக்கியின் குடும்பவாழ்வு - அவர்களின் காண்முளைகள் பற்றிய தகவல்கள் இப்போது கிடைக்காவிடினும் அன்பும், அறனும், எளிமையும் செறிந்த இல்வாழ்வாக இறுதிவரையும் நிகழ்ந்தது. இதனை வாழ்க்கைத்துணைநலம், மக்கட்பேறு என்பனபற்றி முப்பால் கூறும் கருத்துக்கள் அரண்செய்கின்றன.

லீலாவதி என்னும் தம்மகளுக்குக் கணிதக் கல்வி புகட்டப் பாஸ்கராசாரியார் ‘லீலாவதி’ என்னும் நூலை இயற்றியது போலக் குவிண்டியியன் தனி நோக்கத்துடன் : ‘சொற் பொழிவு நிறுவனம்’ ஆகிய நூலை இயற்ற, வள்ளுவரோ அனைவரும் பயின்று நலம்பெறும் பொது நோக்கத்துடன் முப்பாலை இயற்றினார்: சமயக்கணக்கர் மதிவழிக் கெல்லாது உலகியல் கூறிப் ‘பொருளிது’ என்பதை உணர்த்தியவர் எனக் கல்லாடரின் பாராட்டையும் பெற்றார்.

கல்விக் கோட்பாடு

தகவல்கள் 1

குவிண்டியியன் வாழ்ந்த காலத்தில் அகஸ்டஸ் நிறுவிய ஆட்சிமுறை செயற் பட்டது. உரோமாட்சி எல்லைதாடுகளுடன் பொரும் போர் புரியவில்லை; அதன் வெளி நாட்டுறவுகளில் அமைத்திலிலிற்று. ஆயின் அதன் உள்நாட்டு வாழ்விற் குழப்பங்கள் இருந்தன. மக்கள் கிளர்ந்து ஏழும் புரட்சிகள் இல்லாவிடினும் அரசியற் கொலைகள்

நிகழ்ந்தன. மேன்மக்கள் ஊழல்கள் மலிந்த ஆடம்பரவாழ்வு நடத்தினர்; குடி மக்கள் அடிமைகள் ஆகியோர் உரிமையற்ற வாழ்வு வாழ்ந்தனர். இருசாராரின் வழக்குகளுக்குத் தீர்ப்பு வழங்க வேறுபட்ட சட்டங்கள், மரபுகள் என்பன நடைமுறையில் இருந்தன. எனினும் குவிண்டியின் உரோமப் பேரரசின் அரசியல் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை விமர்சிக்காமல் அரசநிறுவனங்களிற் பணிபுரியும் நாவலர்களை அதாவது சொற்பொழி வாளர்களை உருவாக்குவதற்கே தமது நூலில் முன்னுரிமை அளித்தார்.

தகவல் 2

திருவள்ளுவர் காலத்தில் தென்மதுரையில் பாண்டியன் காஸப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதியின் ஆட்சி சீராக நடைபெற்றது. மதுரையின் அயல்நாட்டுத் தொடர்புகளில் அமைதி நீடிக்கவில்லை; நாட்டு வாழ்வில் ‘பல்குழுவும் பாழ்செய்யும்’ உட்பைகையும் பூசுக்களையும் பினக்குக்களையும் வளர்த்தன. மன்னரின் வாழ்விலும் மக்களின் வாழ்விலும் மதுமயக்கம், பொதுமகளிர் தொடர்பு, சூதாட்டம் என்னும் ஒழுக்கக் குறைகள் காணப்பட்டன. தமிழகத்தில் ‘மோகர் அறங்குறவையும்’ போன்ற பல்வேறு அவைகள் இருந்தன. எனவே திருவள்ளுவர் தமது கால அரசியல், சமூக பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை விமர்சனம் செய்து அரச நிறுவனங்களிற் பணிபுரியவேண்டிய அமைச்சர், தூதர், ஒற்றர் போன்றோரை உருவாக்கும் நோக்குடன் நாநலக் கல்வியைப் பொருட்பாவின் அங்கவியில் விதந்து கூறியுள்ளார். வள்ளுவரின் கல்விக் கோட்பாடு அறக்கோட்பாடுகளுக்கு அமையப் பயிற்சி பெற்றோர் பணிபுரிந்தமையின் சோழன் குளமுற்றக்குத்துக்குஞ்சிய கிள்ளிவளவன் காலத்தில் இயங்கிய ‘உறந்தையவையகம்’ என்னும் நிறுவனம் மூலம் ‘அறம் நின்று நிலையிற்று’ (புறம் : 34, 39) என அறிகின்றோம்.

குவிண்டியினின் கல்விக் கோட்பாட்டிற் கணத்தூண்டல் நடத்தை, செயல்ருநிலையறிவு, நியாயங்காணல் என்னும் மனிதத்திறங்கள் மூன்றும் பற்றிய உளவியல் அடிப்படை தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை. உண்மையில் பிள்ளையின் வளர்ச்சி பற்றிய திட்பமான விளக்கமே இல்லை.

அவ்வாறே திருவள்ளுவரின் கல்விக் கோட்பாட்டிலும் மனிதத்திறங்கள் பற்றிய உளவியல் அடிப்படை வரையறையோ பிள்ளையின் வளர்ச்சிநிலைகள் பற்றிய திட்புறுப்பமான விளக்கமோ இல்லை.

குவிண்டியினி விதப்புறைகள்

குவிண்டியினின் நாவலக்கல்வியின் தலையாய குறிக்கோள் ‘பேச்சில் வல்ல நல்ல மனிதர்களை உருவாக்குவதேயாம். ‘பேச்சில் வல்ல’ என்னும்போது நீதிமன்றத் தலைவரான நீதிபதியோ நீதிமன்றிற் கூடிய பார்வையாளர்களோ உண்மையென நம்பும் வகையில் வழக்குத்தொடர்பான வாதங்களை எடுத்துரைத்தல் என்பது: அவர் கருத்து. ‘நல்ல மனிதர்’ என்னும்போது அறவொழுக்கமுடையவர் என்பதே அவரின் உள்ளக்கிடக்கை. அதாவது அறவொழுக்கம் என்பதில் கடமையுணர்வு, சலஸமின்மை / சாந்தம் என்பவற்றை அவர் விதந்து கூறுகின்றார்.

நிலைவணக்கள்

பேச்கத்திறன் பயிற்சி என்பது பிறப்புத் தொடக்கம் முதுமைவரை நீடிப்பது. இப்பயிற்சியில் நான்கு நிலைகள் உள்ளன என்பது குவிண்டியின் கொள்கை. (1) வீட்டு நிலைப்பயிற்சி (2) தொடக்கநிலைப் பயிற்சி (3) பொதுக் கல்விநிலையப் பயிற்சி (4) சிறப்புக்கல்வி நிலையப் பயிற்சி என்னும் நான்கு நிலைகளினாடாகப் பேச்கத் திறன் வளரும் நடைமுறை பற்றி அவர் விளக்கியுள்ளார்.

நிலை 1

முதலாம் நிலையில் (ஆறுவயதுவரை) தொடக்கத்திற் கிரேக்க மொழியைப் பேசுதலும் அடுத்து இலத்தீன் மொழியைப் ப்பசுதலும் முக்கியம் எனக்கருதும் குவின்டியியன் வீட்டிற் பெற்றார், விளையாட்டு ஆயத்தினர், மேற்பார்வையாளர் என்பவர்கள் குழவியினுடைய வளர்ச்சிக்கு இசைவான குழலை ஏற்படுத்துவதே கற்றல் முறையென விளக்கியுள்ளார். ‘மேற்பார்வையாளர்’ என அவர் குறிப்பிடுவது தமது காலத்தில் இப்பணிக்கென நியமிக்கப்படும் ‘Pedagogue’ என்னும் அடிமையையாம்.

நிலை 2

இரண்டாம் நிலையில் (எழுவயது) எழுத்து, வாசிப்பு என்பன போலச் செய்தல், மனங்கு செய்தல் என்னும் முறைகளில் வீட்டுப் பயிற்சியாகப் பயிற்றப்படாமல் சிறார் பாடசாலைகளிற் கற்பிக்கப்படவேண்டும் என்றும், என்கணிதம் என்னும் பாடத் துறைக்குப் பதிலாக விளையாட்டு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், பிரம்பதி தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்றும் அவர் கூறியுள்ளார்.

நிலை 3

மூன்றாம் நிலையில் - இடைநிலையில் (12/13 - 16 வயது) பொதுக்கல்வி நிலையம் புகட்டும் இலக்கணக் கல்வியை அவர் விளக்குகிறார். ‘இலக்கணம்’ என்ற சொல் வில் வரலாறு, மொழியியல்பு, இலக்கியம் (கிரேக்க உரோமர் கவிதைகள்) என்பவற்றைக் குவின்டியியன் உள்ளடக்குகிறார் இந்நிலையில் தெளிவான, சரளமான கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கு அடிப்படை என்றவைகயில் இசை, கணிதம், தத்துவம், உடற்சல்வி, வானநூல் ஆகிய பாடங்களின் பயிற்சியை அவர் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். இவற்றின் கற்பித்தலுக்கு விரிவுரை, கலந்துரையாடல், பாதுகல், வினாவிடை என்பன பொருத்தக மான பயிற்றுமுறைகள் என்பது அவர் கருத்து. இசை பேச்சாளனின் குரல் திருத்தத்திற் கும், உணர்ச்சிச்சுமை நீக்கத்திற்கும் உதவுமென்றும், கணிதம் - வடிவகணிதம் மனக்கூர்மை, முடிவுகாண் வாதத்திருத்தம் என்னும் பயன்களை நல்குமென்றும், தத்துவம் கவிதையின் புரிந்துரைவுக்குப் பயன்படுமென்றும், உடற்சல்வி பேச்சாளனின் நிற்கும் நிலை, நல்ல சைகைகள், உடலசைவுகள் என்பவற்றிற்கு அவசியமென்றும், வானநூல் கிரகணங்கள் பற்றிய மக்களின் அச்சத்தைப் போக்கும் பேச்சுக்கலைத்திறனுக்காத் துணை புரியுமென்றும் குவின்டியியன் கூறியுள்ளார்.

நிலை 4

நான்காம் நிலையில் நாவலக்கல்வி பயிற்சி சிறப்புப்பணி புரியும் சொற்கோப்பக் கலைக்கூடங்களிற் புதிதாக அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பது அவர் கூத்து. வாசிப்பு, படைப்பு (செய்யுள்) விமர்சனம், சொற்பொழிவு, வாசித்தல், விரிவுரை (வினாவுகல், கலந்துரையாடல்) என்னும் வழிகளை அவர் விதந்து கூறியுள்ளார். இக்கலைக்கூடங்களிற் பயிற்றும் பாடங்களாக (1) உயர்நிலைக் கலைதை நாடகங்கள் (2) உரைநடை (3) வரலாறு (4) சட்டம் (5) தத்துவம் (6) அணிநடைக்கோட்பாடு (7) பேச்சாளர்கள் வரலாறு என்பன கலைத்திட்டத்தில் இடம் பெற்றன.

நோக்கம்

இந்நான்கு நிலைப்பயிற்சியின் நோக்கம் பேச்சுக்கலையில் நாட்டமூள்ளவர்களைச் சிறந்த சொற்பொழிவாளர்களாக உருவாக்குதலும், அதில் நாட்டமில்லாதவர்கள் தமது ‘குறைவிளக்கக் கூறுகளில்’ உச்ச வளர்ச்சி பெற்றுக்கொள்ளத் துணைபுரி தலும் ஆகும்.

திருவள்ளுவரின் நாநலக் கல்வியின் குறிக்கோள் குவின்டியியனின் குறிக்கோளினும் விரிந்தது. குவின்டியியன் நாத்திரணால் நீதிமன்றில் வலம் பெறும் சட்டத்துறைப் பேச்சாளர்களை உருவாக்குதலைக் கல்விக் குறிக்கோளாகத் தொள்ள வள்ளுவர் நாவன்

மையாற் பல்வேறு அவைகளிற் பணிபுரிந்து நலம் பயக்கும் ஆட்சித்துறைப் பேச்சாளர்களான மந்திரிகள், தூதர்கள், சான்றோர்கள், அறிவோர் என்போரை-பரிப்பெருமாள் ‘சொல்வலை வேட்டுவன்’ என்று சிறப்பித்துக் கூறும் சொல்லவல்ராரை- உருவாக்கும் குரிக்கோளை விதந்து உரைத்துள்ளார். இத்தகைய நாத்திறனுடையார் நற்பண்பும், மதிநுட்பமும், உள்ளவராதல் வேண்டுமென்பது வள்ளுவர் கருத்து. நற்பண்பு என்பதில் கடமையுணர்வு, நம்பகம். வினைத்தூய்மை, அஞ்சாமை, அடக்கம் என்பவற்றை அவர் விதித்துள்ளார். ‘மதிநுட்பம்’ என்பதில் தமது திறனும் கேட்பார்திறனும் அறிதல், செவ்வி பார்த்தல் என்பவற்றை அவர் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

நாவலக்கல்வி பிறப்பு தொடக்கம் முதுமை (மனிதப்பருவம்) வரை நீடிக்க வேண்டுமென்று குவிண்டிலியன் கூற வள்ளுவர் பொதுநோக்கிற கல்வி ‘சாந்துணையும்’ நிகழவேண்டும். அதாவது பிறப்பு தொடக்கம் இறப்புவரை தொடரவேண்டுமென விதந்துரைத்துள்ளார். வள்ளுவரின் இப்பொதுவிதப்புரை நாநலக்கல்விக்கும் பொருந்தும்.

நிலைவகைகள்

குவிண்டிலியன் நாவலக்கல்வியை நான்குநிலைப் பயிற்சி வாயிலாக விளக்கி யிருப்பது கோவல் வள்ளுவர் நாநலக்கல்விப் பயிற்சியின் படித்திலைகளை வெளிப்படையாக வூரயறுத்துக் கூறவில்லை. ஆயின் அமைச்சர்கள், தூதர்களின் கல்வி பற்றி வள்ளுவர் கூறும் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் (1) வீட்டுப்பயிற்சி நிலை (2) முறைசார் பயிற்சி நிலை (3) தொழில் வழி முதிர்ச்சி நிலை என்னும் மூன்று நிலைகளில் நாநலக்கல்விப் பயிற்சியை விளக்கலாம்.

வீட்டுப் பயிற்சி நிலை

வீட்டிற்குழவிப்பருவக்கல்விப் பயிற்சியளிக்கும் வழக்கம் உரோமாபுரியிலிருந்தது போலவே தமிழகத்திலும் நடைமுறையில் இருந்து ‘Pedagogus’ என்னும் அடிமை உரோமச்சிறாரின் மேற்பார்வையாளராகப் பணிபுரிந்தது போலத் தமிழகத்தில் ‘‘செவிலி’’ என்னும் பெண் தமிழ்ச்சிறார்களின் குழவிப்பருவ வளர்ச்சி மேற்பார்வையாளராகப் பணிபுரிந்தார். இத்தகைய செவிலியின் பணிபற்றிய தகவல் வள்ளுவரின் முப்பாலில் உள்ளது. (குறள் 757 உரை)

ஆயின் வீட்டு நிலைக் குழவிப் பருவக்கல்விக்குரிய அகவைவரம்பு, கற்கும் பாடங்கள் பற்றிய தகவல்களை / தரவுகளை வள்ளுவர் கூறவில்லை. எனினும் கல்வி தொடங்கும் வயது ‘வித்தியாரப்பம் அல்லது ஏடு தொடக்குதல்’ என்னும் கல்விசார் சமயச் சடங்கிற்கு வரையறுக்கப்படும் மூன்று / நான்கு வயது எனக்கொள்ளல் வள்ளுவர் கூறும் குழவிப்பருவக் கல்வியின் அகவை வரம்பைத் தீர்மானிக்கத் துணைபுரியும். உரோமக்குழந்தைகள் கிரேக்கம், இலத்தீன் ஆகிய இருமொழிகளைப் பேசுதலிற் பழக்கம் பெறவேண்டுமென்று குவிண்டிலியன் கூறியதுபோல வள்ளுவர் இநு மொழிப்பயிற்சியை விதந்துகூறவில்லை. அனைத்துமக்கள் பிரிவினரும் வடமொழியைப் பயிலும் வாய்ப்பு கட்டுப்பாடுகள் மலிந்த பழங்காலத்திற் கல்வி பயிலவிரும்பும் அனைவர்க்கும் கிடைக்கவில்லை. எனவே வள்ளுவர் கூறும் கல்விக்கோட்பாட்டில் அமையும் வீட்டுநிலைக்கல்வியிற் கற்றல்துறைகள் யாவற்றிற் கும் அடிப்படையும் ஊடகமுமான தென்மொழி-தமிழ் என்னும் ஒருமொழியைப் பேசும் வழக்கமே நடைமுறையில் இருந்ததென ஊகிக்கலாம்.

குவிண்டிலியன் கூறும் இரண்டாம் நிலையில், மனனஞ்ச செய்தல், போலச் செய்தல் என்னும் முறைகளில் அளிக்கப்பட்ட வாசித்தல், எழுதுதல் என்ற பயிற்சிகள் வள்ளுவர் கூறும் நாநலக்கல்வியின் முதலாம் நிலையில் அடங்கியிருக்கலாம் இந்நிலைக்குரிய பயிற்சி தொடர்பாகச் சிறார்பள்ளிகளின் பணியைக் குவிண்டிலியன் சிறப்பித்துக் கூறியதுபோல வள்ளுவர் சிறப்புக்கருத்துக் கூறவில்லை.

இடைநிலைக்கல்வி

குவிண்டிலியன் மூன்றாம் நாள்காம் நிலைகளுக்குரியது எனக்கூறும் இடைநிலைக் கல்விக்கு இணையான ஒருவகைக்கல்வி வள்ளுவர் காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்தது. அது பற்றிய தகவல்களில் முப்பாலிற்கிடைக்கின்றன. இந்நிலைக்கல்விக்குரிய அகவையெல்லை பற்றி வள்ளுவர் வெளிப்படையாகக் கூறவில்லை. ஆயின் ஆண்களின் திருமண நிகழ்வுக்கு உரியதென வரையறுக்கப்பட்ட பதினாறுவயதுவரை இடைநிலைக்கல்வி நீடித் ததால் குவிண்டிலியன் கால உரோம் இடைநிலைக்கல்வியின் வயதெல்லை வள்ளுவர் காலத் தமிழக இடைநிலைக் கல்வியிலும் ஆண்களுக்கு பொருந்தும் வகையில் ஏற்கப்பட்ட தெள்ளாம்.

‘பல்லவை’

குவிண்டிலியன் இந்நிலைக்கல்விக்கு உரியவையென எடுத்துரைக்கும் பாடங்கள் யாவும் வள்ளுவர்கால இடைநிலைக் கல்விக்குரிய கலைத்திட்டத்திலே இடம்பெற்றனவென உறுதியாகக்கூறமுடியாது. ஆயின் வள்ளுவர்கால இடைநிலைக்கல்விக்குரிய கலைத்திட்டத்தில் சிறப்பாக நாநலப்பயிற்சிக்குரியவையென வள்ளுவர் ‘பல்லவை’ என்று குறிப்பிடும் பாடங்கள்பல இடம்பெற்றன. அவை, நால், சொல் என்னும் வள்ளுவரின் சொற்பிரயோகங்கள்மூலம் அளவைநூல், பஸ்வகை இலக்கியம், சொல்லிலக்கணம் என்பன அவர்குறிப்பிடும்துறைகளாகப் பயிலப்பட்டன என்பது தெளிவு.

நால்வகைக்கற்றல்கள்

கற்றல் பற்றிய “‘ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க’” என்னும் வள்ளுவரின் விதப்புறையை வடமொழியில் வழங்கும் நால்வகைக்கற்றல் குறித்த கொடில்ய மதம் உள்ளிட்ட பல்வேறு கொள்கைகளோடு ஒப்பிட்டு பரிமேலழகர், மணக்குடவர், பரிப்பெருமான், காளிங்கர் ஆகியோர் தரும் விளக்கம் (குறர் 725 உரை) இங்கே நோக்கற்குரியது. மணக்குடவரும் பரிப்பெருமானும் நாநலக்கல்விக்குரிய கலைத்திட்டத்தில் (1) மெய்யாராய்ச்சி (தருக்கம்) (2) வேதம், ஆகமம் (3) உழவு, வணிகம் (4) படைவழங்கல் (படைதுறைப்பயிற்சி), மறுநீதி (தண்டநீதி) என்னும் நால்வகைக்கற்றல் அடங்கும் என்பது கொடில்ய மதம் என்கின்றனர். காளிங்கர் (1) அரசநீதி, அமைச்சநீதி (2) அறநெறிக்குரியவை (3) புரவியும் களியும் பொருந்துவ, குறிப்ப, (4) பிற (வரம்புக்கு ஏற்பன) என்பவை கற்றல் வகை என்கிறார், பரிமேலழகர் (1) நியாயம் (2) வாதசெற்பம் (3) விதண்டைகள் (4) சலசாதிகள் (5) பிற என்பன பிழையறக்கற்கும் துறைகள் என்கிறார். இவர்களிற் பரிப்பெருமாள் தரும் சிறப்புவிளக்கம் வள்ளுவர் கூறும் நாநலக்கல்விக்குரிய கற்றல் வகைகள் அல்லது கற்கும் துறைகளை வரையறுக்கவும் புரிந்துகொள்ளவும் துணைபுரியும். உழவு, வாணிகம், படைவழங்கல் என்பவை ‘சொல்லாண்மைக்கு உரிபவையல்ல என்றும், வேதம் வேதாந்தம் என்பன கற்றல் அவசியம் என்பது’ “சொல்லாது அமையும்” என்றும் தெளிவுபடுத்தி விட்டு (1) வாதசெற்பம் வாதத்தால் வெல்லும் வேட்கையுடையோன் வரலாறு (2) விதண்டைகள் தன்மதமநிறுவதல் போன்ற வாத உத்திகள் = குதர்க்கநுட்பங்கள் (3) கருத்து மாறுபாட்டுவகைகள், நிக்கிரகதானமுறைகள் மெய்யாராய்ச்சி [தருக்கம்] சொல்வன் மைக்கு அவசியமாதலின் வள்ளுவர் மீமாஞ்சை முதலிய பிரமாணநூல்களைக்கற்றல் அளவு [அளவை] எனவிதந்து கூறியுள்ளார் என்றும் பரிப்பெருமாள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். எனவே தொழிற்கல்விக்குரிய உழவு, வணிகம், படைத்துறைப்பயிற்சி என்பவற் றைத் தவிர்த்து சொல்லாண்மைக்கல்வி மீம்பாட்டுக்குரிய அளவைநூற்றுபயிற்சிக்கு வள்ளுவர் நாநலக்கல்வியில் முன்னுரிமை வழங்கியுள்ளார் என்று முடிவாகச்கூறலாம்.

வான நூல்:

‘வானநூல்’ என்னும் பாடப்பயிற்சி கிரகணங்கள் பற்றிய குடி மக்களின் அச்சத்தைப் போக்கும் பேச்சத்திற்கு துணைபுரியுமென்பது குவிண்டிலியனின் கொள்கை. வான

நூற்பயிற்சி பற்றி நாநலக்கல்வியில் வள்ளுவர் கட்டிக்கூறவில்லை. ஆயின் அவரின் கோட்டாடுகள் பேணப்பட்ட, சோழன்குளமுற்றத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் காலத்தில் இயற்கை யிங்கந்த நிகழ்சிகள் பற்றிய குடிமக்களின் அச்சத்தைப் போக்கும் முறையில் வெள்ளைக்குடி நாகனார் கூறும் கருத்து விளக்கம் நூட்பமாய் அமைந்துள்ளது. எனவே வள்ளுவர் கூறும் ‘பல்வை’ என்ற துறைத் தொகுதியில் வர்ணநூலும் இடம்பெற்றதென ஊகிக்கலாம்.

கற்பித்தல் முறைகள்

குவிண்டிலியன் நாவலக்கல்விக்குரிய சற்றஷ்-கற்பித்தல் முறைகளில் வினாவுதல், கலந்துரையாடல், விரிவுரை, வாதவுரை, விமர்சனம் என்பவற்றைச் சிறப்பாக எடுத்துரைக் கின்றார். வள்ளுவர் ‘கற்றதுணர விரித்துரையாதார்’ என்று முறைமுகமாகக்கூறும்போது விவரயையும், ‘சிலசொல்லல்’, ‘தொக்சொல்லல்’ என்னும்போது தொகுப்புரையையும், ‘நகச்சொல்லல்’ என்றுகூறும்போது நகச்சுவையினிரும் பேச்சுநூட்பத்தையும், ‘விடுமாற்றம்’, ‘மாற்றம்’, ‘கோட்டிகொளல்’, ‘செலச்சொல்லல்’, ‘முற்கிளத்தல்’, ‘உடன்கிளத்தல்’, ‘பின்கிளத்தல்’ ‘வழியுரைப்பான்’ என்னும் பேச்சுக் கலைக்கூகள் பற்றி வெளிப் படையாகவும், குறிப்பாகவும் கூறும் கருத்துக்கள், வினாவுதல், வாதவுரை, கலந்துரையாடல், விமர்சனம் என்னும் முறைகளையும் அவர் நாநலக்கல்விக்குரிய கற்றல்-கற்பித்தல் முறைகளாகக் கருதும் சிறுமையை உணர்த்துகின்றன.

பொதுநோக்கம்

குவிண்டிலியன் நாவலக்கல்வியின் மூலம் பேச்சுத்துறை நாட்டமுடையோர் களைச் சிறந்த பேச்சாளர்களாக்கலும், அத்துறை நாட்டங் குறைந்தவர்கள் ‘குறை விளக்கக் கூறுகளில்’ உச்சவளர்க்கி பெறத் துணைபுரிதலும் பொது நோக்கமாகக் கொண்டார். வள்ளுவர் ‘செலச்சொல்லுவார்’, ‘வல்லார்’, ‘ஒள்ளியர்’, ‘அரியர்’, ‘பயமிலர்’, ‘தேர்றாதவர்’, உணரவுரையாதார்’ எனவும், ‘தலை’, ‘கடையர்’ எனவும் நாநலக்கல்வி பயின்றோரை வேறுபாடு புலப்பட கூறுதலின் பேச்சாளர்களைத்தலையாயவர். இடைநிலையினர், கடையாயவர் என அவர் பாகுபாடு செய்கின்றார் என்பது தெளிவு, மேலும் குவிண்டிலியன் கூறும் நாவலக்கல்வியின் பொது நேக்கம் வள்ளுவர் கூறும் நாலக்கல்விக்கும் பொருந்தும் எனலாம்.

இருமுறைகள்

நாவலக்கல்வியின் மூன்றாம் நான்காம் நிலைப்பயிற்சிகள் கல்விச்சாலை என்னும் நிறுவனம் மூலம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது குவிண்டிலியன் கருத்து. ஆயின் ‘கல்வியிலும் இடம்’ பற்றி வள்ளுவர் தெளிவாய்ச் சுட்டிக் கூறவில்லை. அவர் கால முறைசார் கல்வி குருசிட கல்வி முறையின் கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டதெனக் கூறலாம். காளிங்கர் “கேட்டார்ப் பினிக்கும்” என்னும் தொடருக்கு (குறள் 613) கூறும் விளக்கம் “குரவரை வழிபட்டுப் பாடம் ஒதுதல்” ஆகிய குருசிட முறைமை வள்ளுவர் காலத்தில் நிலவியதென்பதையும் “ஆராய்ந்த கல்வி” என்னும் தொடருக்கு (குறள் 64) பரிமேஸமுகர் தரும் விளக்கம் “பலரோடுய் பகாலும் ஆராய்தல்” ஆகிய தெட்டர்கல்வி நூட்பம் வள்ளுவர் காலக் கல்வி முறைமையில் சிறப்பு உத்தியாக விளங்கிறது என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றன.

தொழில்வழி முதிர்ச்சி

வள்ளுவர் கூறும் நாநலக்கல்வியின் மூன்றாம் நிலை ஆகிய தொழில் வழி முதிர்ச்சி நிலை சொல்லாண்மைப் பயிற்சி பெற்ற பின்னர் ஜம்பெருங்குழுவிலும், என்பேராயத் திலும் பணிபுரியும் காலத்திற்கிடைக்கும் வாய்ப்புக்களிற் பெறும் அனுபவம், திருத்தம் என்பது தாம் முதிர்ச்சியைக் குறிக்கும். இத்தகைய முதிர்ச்சி பெற்ற மூதறிவாளர்களையே முதுவர், ஒள்ளியார் என வள்ளுவர் கூறுகின்றார். குவிண்டிலியன் இளமைக்

கல்வியை நிறைவு செய்து ஆசிரியர் பணியையும் வழங்குரைஞர் பணியையும் புரிந்து வெஸ்பாலியனிடம் பேராசிரியர் பதவியைப் பெற்றது போல வள்ளுவர் கூறும் நாநலக் கல்வியின் தொழில் வழி முதிர்ச்சி அடைந்தோர் ‘முதுவர்’ என்னும் தகைமை காரணமாக ஐம்பெருங்குழவில் இடம் பெரும் மந்திரி பதவியைப் பெறுவர். நாவலக்கல்விப் பணி மேம்பாடு காரணமாகக் குவிண்டிலியன் தூதர் பதவிக்குரிய அரச சலுகைகளைப் பெற்றது போலவும் முப்பாலாசிரியர் தமது கல்வியைச் சிறப்பால் ‘வள்ளுவன்’ என்னும் என்பேராயைப் பதவியைப் பெற்றது போலவும் பொருள் பொதிந்த ‘பெருநாவலர்’ என்னும் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றது போலவும் நாநலக்கல்வி மேம்பாட்டினால் சொல் வல்லார் “வீரவெண்பா மாலை” என்னும் ஒருவகைக் கணிப்புச் சின்னத்தை வெற்றிப் பரிசாகப் பெறும் வழக்கம் நடைமுறையில் இருந்ததாகப் பரிதியார் கூறும் குறள் விளக்கம் மூலம் அறிகிறோம். “சொல்வென்றி” என்னும் வாகைத்தினைத்துறைக்கு உதாரணமாக நச்சினார்க்கினியர் குறள் 648 ஜி தருதல் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

வேற்றுமைக் கூறுகள்

பேச்சுவல்லாரின் சொல்வன்மைச் சிறப்பு, பயன் என்பன பேச்சு நிகழும் அவையிலுள்ள கேட்போர்வகை வேறுபாட்டுக்கு ஏற்ப வேறுபடும். குவிண்டிலியன் தெளிவு படுத்தாத இவ்வம்சம் பற்றி வள்ளுவர் தமது கருத்துக்களைச் சிறப்பாகத் தெளிவு படுத்தியுள்ளார். சொற்பொழிவு நிகழும் இடத்தை வள்ளுவர் பொதுவாக்களன் (குறள் 720). அவை (குறள் 711) கோட்டி (குறள் 720) என்றும், சிறப்பாக நுண்ணவை (குறள் 726) வல்லவை (குறள் 721) நல்லவை (குறள் 719) என்றும் வேறுபாடு புலப்படக் கூறியுள்ளார். அவையிலுள்ளார் கேட்போரின் கல்வி, குடிப்பிறப்பு, ஒழுக்கம், செல்வம் உருவம், பருவம் என்னும் தகைமைகளின் அடிப்படையில் அவர்களை மிக்கார், ஒத்தார், தாழ்ந்தார் என வகைப்படுத்தலாமென்றும் (குறள் 644) உரை கற்றார் கூடியுள்ள அவையிற் சொற்பொழிவாளர் தமது புலமை வெளிப்பட விரிவுரையாற்ற வேண்டுமென்றும், வெளியார் ஆகிய கல்லாதார் கூடியுள்ள அவையிற் புலமை வெளிப்பாட்டைத் தவிர்த்தல் வேண்டுமென்றும் அதாவது ‘இட்டுக்கட்டிச்’ சொல்லாகாததென்றும், பயன்தெரிந்தறியும் நல்லார் நிறைந்த அவையில் பொருத்தமான எவ்வழியிலும் பேசலாமென்றும் வள்ளுவர் நுட்பமாகக் கூறியுள்ளார். இக்கருத்துக்கள் சொற்பொழிவு களின் (திருவள்ளுவமாலை - தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் பாடல்) தரமும், முறையும், பயனும் அவற்றுக்குரிய அவையினரின் ஏற்றுத்தாழ்வுகளுக்கு ஏற்ப அமையவேண்டிய இன்றியமையாமையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. தலையான சொற்பொளிவாளின் பேச்சுப்பாணியில் கருத்துக்களின் ஒழுங்கமைதி, கவர்க்கியிலிமை (நிரந்து இனிது சொல் உதல்), பொருத்தமான சொல்லாட்சி, பயன்விளையாற்றல் (செலச்சொல்) என்னும் பண்புகள் அமைதல் வேண்டுமென்பது வள்ளுவரின் நாநலக்கோட்பாடு. இத்தகைய தலையாய சொற்பொழிவாளர்களையே வடமொழி மரபுக்கேற்பப் பரிமேலழகர் ‘சொல் உதல் வல்லான் நூறாயிரவருள் ஒருவன்’ என்மதிப்பிட்டுக் கூறுகிறார். (குறள் 648) பேச்சுக்களை பற்றிய இச்சிந்தனைகள் குவிண்டிலியனுக்கும் வள்ளுவருக்கும் இடையே காணப்படும் வேற்றுமைக் கூறுகளைத் தெளிவு படுத்துகின்றன.

111. கல்வித்தத்துவம்

குவிண்டிலியனின் குறைகள்

குவிண்டிலியனின் கல்விச்சிந்தனைகளை விமர்சனம் செய்யும் ‘கிங்ஸ்லி பிரைஸ் (Kingsley price) என்னும் கல்வியிலாளர் அவரின் கல்விக்கோட்டபாட்டுக்கு அடிப்படையான கல்வித்தத்துவம் இல்லாக்குறையைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். தத்துவம் என்னும் புலத்துறைக்குச் சிறப்பாயுரிய ‘என்னப்பகுப்பாய்வு’ குவிண்டிலியனாற் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளதாக அவர் குறை கூறுகின்றார். குறிப்பாக, சொற்களின் வரையறைக்கும் எண்ணங்களைத் தெளிவுபடுத்தலுக்கும் ஏற்றதாகிய தருக்கருவறிவு எனும் தத்துவத்

துறையின் அங்கம் பேச்சாளரின் சொற்பொழிவுக்குப் பயண்படாதென்னும் குவிண்டிலியனின் கருத்தை திரு. பிரைஸ் குறைக்கிறியுள்ளார்.

மேலும் நல்வாழ்வு பற்றிய குவிண்டிலியனின் ஒழுக்கக்கல்விக் கருத்துக்கள் முழுமையற்றவை, குறைவானவை என்றும், உயிர் இறை என்பனபற்றிய அவரின் எண்ணங்கள் செவ்வனே கூறப்படவில்லை என்றும், அறிவுக்கொள்கையும் கல்வியும் பற்றிய கருத்துக்களில் அறிவின் இயல்பும் அளவுகோல்களும் தொடர்பான விளக்கம் தரப்படவில்லை என்றும், நிபுணர் கருத்து ஆதாரம் - இது நூலாவை அல்லது ஆகமப் பிரமாணம் என்பதை நிகர்க்கும் - மட்டுமே அவரால் ஏற்கப்படுகின்றது என்றும் திரு. பிரைஸ் விமர்சித்துள்ளார்

வள்ளுவரின் நிறைகள் தத்துவமும் கல்வித்தத்துவமும்

வள்ளுவரின் கல்விச்சிந்தனைகள் குவிண்டிலியனின் சிந்தனைகள் போலவ்வாமல் சிறப்பான தத்துவத்தின் அடிப்படையில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட கல்விக்கோட்பாடாக மிளர்கின்றன. வள்ளுவரின் பொதுத்தத்துவம் அறத்துப்பாலில் ‘மெய்யுணர்தல்’ என்ற அதிகாரத்தில் திட்பநுட்பமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. வள்ளுவரின் பொதுத்தத்துவத்திற்கும் கல்வித்தத்துவத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்புண்டு. குவிண்டிலியன் புறக்கணித்த ‘எண்ணப் பகுப்பாய்வு என்னும் நுட்பம் வள்ளுவரின் மெய்யுணர்வத் துறையில் - தத்துவத்துறையில் ‘ஞானவிசாரணை’ எனப் போற்றப்படும் அருமையை “எப் பொருள் எத்தனைமைத்தாயினும் அப்பொருள், மெப்பெராருள் காண்பதறிவு ‘என்னும் குறட்பாவின்’ ‘எத்தனைமைத்தாயினும்’ ஆகிய தொடருக்குப் பரிமேலமுகர் தரும் உதாரணங்களைக் குறட்பம் தெளிவு படுத்தும். பொதுத்தத்துவத்துறையில் பேணப்படும் இப்பகுப்பாய்வு உத்தியைக் கல்வித்துவம் என்னும் துறையில் இயைபுபடுத்தி வள்ளுவர் அறிவின் இயல்பும், கல்வியின் நோக்கமும் பற்றிக்கூறும் கோட்பாடு “எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்டினும் அப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்னும் குறட்பாவின் விளக்கவரைகள் மூலம் பெறப்படும். குவிண்டிலியனின் ஒழுக்கக்கல்விக் கருத்துக்கள் போலன்றி வள்ளுவரின் ஒழுக்கக்கல்விச் சிந்தனைகள் நிறைவானவை; நிலையானவை; நல்வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதவை. அறத்துப்பாலில் ஒழுக்கமுடைமையின் அங்கங்களான பல்வேறு நற்பண்புகளை விதிமுகமாகவும் மறைமுகமாகவும் விதந்துகூறிய வள்ளுவர் கல்வியும் ஒழுக்கமும் பினைந்தவை என்னும் கொள்கையின் அடிப்படையில் கல்வியின் குறிக்கோள் நல்லொழுக்கமே என்பதை “நிற்க அதற்கு தக” என்னும் விதப்புரையாகத்தந்துள்ளார்.

உயிர், இறை என்பனபற்றி வள்ளுவர்களும் கருத்துக்களை அறத்துப்பாலில் ‘கடவுள் வாழ்த்து’ தொடக்கம் ஊழ்வரையுள்ள அதிகாரங்களிற் பரக்கக் காணலாம். இவை குவிண்டிலியன் பற்றிக் கூறப்படும் தத்துவப்புறக்கணிப்புக்குறை வள்ளுவருக்குப் பொருந்தாது என்பதைத் தெளிவு படுத்தும்.

அறிவுக்கோட்பாடும் அளவை நூலும்

குவிண்டிலியன் தருக்கருாலறிவையும் அறிவுக்கோட்பாட்டையும் பயன் குறைந்தவை என்று ஒதுக்க வள்ளுவரோ அரசர்கள்வி, அமைச்சர்கள்வி என்னும் இருபிரிவுகளிலும் போற்றங்கூரிய அறிவுக்கோட்பாட்டையும், நாநலக்கல்விக்குச் சிறப்பாயுரிய அளவைநாற் பயிற்சியையும், வடபாரதம், தென்பாரதம் இரண்டிலும் வழங்கிய பல்வேறு பிரமாணங்கள் அளவைகள் கல்விமேம்பாட்டுக்குத் துணைபுரியும் அருமையையும் முப்பாவில் ஆங்காங்கு விளக்கியுள்ளார். எனவே தத்துவநோக்கு குன்றிய குவிண்டிலிய

வைப் போவல்லாமல் வள்ளுவர் தமது நாநலக்கல்விக் கோட்பாட்டைச் சீரிய பொதுத் தத்துவத்தின் அங்கமான கல்வித்தத்துவத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த சமூகப் பயண் நிறைந்த சிந்தனைக்கருவுலமென்று மதிப்பிடலாம்.

முடிவுரை

உரோமக்குடியரசும் மேலெநாட்டுப் பேரரசுகளும் செல்வாக்கும் எழுச்சியும் அடைந்த காலத்திற் பெருமையோடு பயிலப்பட்டு, அவை வீழ்ச்சியற்ற இடைக்கால ஐரோப்பாவின் வரலாற்றிருளில் மறைந்து கிடந்த *Institution oratoria* என்னும் சொற் பொழிவு நிறுவனம் ஆயியநூல் கி. பி. பதினெண்தாம் நூற்றாண்டில் ‘தூயகால்’ துறவி மட்டத்தில் (*Mouastery of St. Gall*) மீட்டெடுக்கப்பட்டது. ஆயினும் அதன் கல்விப்பயன் பாடு இன்று மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே உள்ளது.

தமிழகத்தின் அரசுகள் காலந்தோறும் எத்தனையோ மாற்றங்களைக் கண்டிருப்பினும் அம்மாற்றங்களாற் புறக்கணிப்புக்குப் பாத்திரமாகாது இன்றுவரையும் சமூகப்பயன் பாடுள்ள கல்வி நூலாக முப்பால் பயிலப்பட்டு வருகின்றது. இது வள்ளுவரின் கல்வித் தத்துவத்திற்கும் கல்விக்க் கோட்பாட்டுக்கும் அதன் கிளையாகிய நாநலக்கல்விக்கும் கிடைத்த பெரும் சிறப்பைக் குறிக்கின்றது,

உசாவியலை

1. Arunachalam, M	<i>Education in Ancient Tamilnad</i>
Gandhi Vidyalayam, Mayuram, South India, 1969.
2. Colson, FH,	<i>Fabii Quintiliani Institutions Oratoriae</i> ,
Cambridge University press, 1924.
3. Gwynn, A. O.	<i>Roman Education from Ciceroto Quintilian</i> ,
Oxford, Clarendon Press, 1926.
4. Smail, W. M.	<i>Quintilian on Education</i> ,
Oxford, Clarendon Press, 1938.
5. Warmington, E. H.,	<i>Commerce Between the Roman Empire and India</i>
1928.
6. Wilkins, A. S.	<i>Roman Education</i>
Cambridge University press, 1905.
7. Price Kingsley	<i>Education and Philosophical Thought</i> ,
Allyn and Bacon Inc, Boston, U.S.A. 1967.

1. கணேசன் சா	கையேடு (இரண்டாம் உலகத் தமிழ்க் கருத்தரங்க மாநாடு) கபிரி அச்சகம், சென்னை - 5, 1968.
2. சாமிநாதையர் உ. வே. (பதி)	புறநாநாறு மூலம் உரையும் திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.
3. ஐகந்நாதன் கி வா (பதி)	திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு ஸ்ரீராம கிருஷ்ணமிஷன் வித்தியாயலம், கோவை, 1963.
4. பட்டுச்சாமி ஒதுவார் (பதி)	திருக்குறள் - உரைக்கொத்து - பொருட்பால் காசிமடம், திருப்பணந்தாள், 1959.

விஞ்ஞானக் கலைச்சொல்லர்க்கம்

த. கலாமணி
B.Sc, Dip. in. Ed.
விரிவுறையாளர்
கல்வியியற்துறை
யாழ் பல்கலைக் கழகம்

இன்றைய யுகம் விஞ்ஞான-தொழில்நுட்ப யுகம் ஆகும். இக்காலத்திலே விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும், மருத்துவமும், இன்னோரன்ன பிற அறிவுத்துறைகளும் மிகவேகமாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. இவற்றின் அதிவேகமான வளர்ச்சி காரணமாக அவ்வளர்ச்சியின் வழியே இன்றைய உலகும் வேகமான மாற்றத்துக்கு உட்பட்டு வருகின்றது. மாறிவருகின்ற இவ்வகையிலே வாழ்கின்ற ஒவ்வொருவனும் விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம், மருத்துவம் போன்ற அறிவுத்துறைகளில் அடிப்படையான அறிவை யேனும் பெற்றிருக்கவேண்டியது இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும். அல்லாவிடின், இன்றைய சமூக ஒட்டத்திலே அவன் பின்தங்கிவிட நேரிடும். இப்பின்னடைவு தனி மனிதனை மட்டும் பாதிக்கின்ற ஒன்றன்று. ‘ஒரு மனிதன் ஒரு தனியாள் மட்டுமென்றி, அவன் ஒரு குடும்ப உறுப்பினர், குடிமகன், உற்பத்தி செய்யவன், பல உத்திகளைப் புரிபவன், படைப்புக் கணவுகளைக் காண்பவன், பல்வேறு பொறுப்புக்களையும் நிறைவேற்றும் ஒருவனாக விளங்க வேண்டியவன்’¹ என்ற வகைகளில் ஒரு தனிமனிதனின் பின்னடைவு அவன்சார் சமூகத்தையே பாதிக்கின்ற ஒன்றாகும். எனவே தான் ஒருவனின் அறிவு சமகாலப் போக்குகளுடன் இணைந்ததாய் செப்பணிடப்படவேண்டிய ஒன்றாக உள்ளது.

இயற்கையில் நிகழும் பல நிகழ்ச்சிகளை உற்றுநோக்கி, அவற்றைப் பற்றிய உண்மைகளை ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்வதில் நெடுங்காலமாக மனிதன் அக்கறைகாட்டி வந்திருக்கின்றான். இந்நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் வகைப்படுத்தித் தொகுத்து, அவற்றிடையே உள்ள உறவுகள், காரண-காரியத் தொடர்புகள் என்பவற்றை அறிந்தும் வந்திருக்கின்றான். இவ்வாறு அவன் பெற்ற அறுதியிட்ட அறிவையே விஞ்ஞானம் என்று சொல்கின்றோம்.² விஞ்ஞானம் உலகப் பொதுவானது. அதற்கு எல்லைகள் இல்லை. மனித அறிவின் பெருங்களாஞ்சியமாகிய இவ்விஞ்ஞானம் பலநாட்டினரின் உழைப்பின்மூலம் இயற்கை அன்னையிடமிருந்து வலிந்து பெறப்பட்டது. இந்த அறிவுகளாஞ்சியம் எல்லோர்க்கும் உரியதாக வேண்டும் என்ற நோக்கில், இன்று விஞ்ஞானமும் முறைப்படி பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதும் நல்ல கல்வித்திட்டமெதிலும் இடம் பெறச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

யாதுமோர் அறிவுத்துறை சார்ந்த கருத்துக்களை வெளியிடத்தக்கவாறு செப்பணிட்டுக் கொண்ட சொற்களையே கலைச்சொற்கள் எனலாம். இவற்றிலே சொல்குறிக்கும் பொருளின் அடிப்படை இயல்பு அமைந்திருக்கவேண்டும், விஞ்ஞானச் செப்தினானும் என்னைக் கருக்களும் பொதுமையாகக்கங்களும் பெருமளவு விஞ்ஞானக் கலைச்சொற்கள் சார்ந்தனவாக இருத்தல் விஞ்ஞானக் கல்வியின் விசேட இயல்பாகும். இதனால், இக்கலைச்சொற்கள் பற்றிய தெளிவான அறிவும் விளக்கமும் இல்லாத மாணவர்களுக்கு விஞ்ஞானக் கல்வி கடினமானதாக அமைகின்றது. ஆனால், இத்தெளிவையும் விளக்கத்தையும் தம்மகத்தே கொண்டு விளங்கவேண்டிய பண்பு கலைச்சொற்களுக்கு இன்றியமையாதது.

விஞ்ஞானக் கல்வியில் முன்னேற்றம் காணச் சிறந்தமுறை தாய்மொழி வாயிலாகக் கற்பதுதான். தாய்மொழியில் கல்வி அளிக்கப்படுகின்றபோதே துரிதமாக அறிவைப்பெற்க கூடியதாக இருக்கும். குழந்தையில் பெற்றுக்கொள்ளும் அறிவு தாய்மொழிமூலமே பின்னோக்கு வழங்கப்படுகிறது. பிறந்ததுமுதல் இரக்கும்வரை கேட்டும், பேசியும், பயின்றும் வரும் தாய்மொழிமூலமாக ஒருவன் அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போதே அந்த அறிவு பொருளுடையதாகும். தாய்மொழியே ஒருவனுக்கு இயல்பான மொழியாகும். குழந்தைப் பருவத்தில் எண்ணங்கள், கருத்துக்கள் என்பவற்றை மிக இயல்பாகவே தாய்மொழியில் வெளியிட முடிகின்றது. இவ்வியல்பான மொழியில் புதிய பாடங்களைப் புகட்டும்போது, பொருள் விளக்கம் பெறுதல் எவ்வாகின்றது. தாய்மொழியில் கல்வி வழங்கப்படுகின்றபோதுதான் தாம் கற்ற கல்வி குறித்துத் தம் தாய்மொழியிலேயே சிந்தித்துப் பல புதுமைகளைப் படைக்கின்ற ஆற்றல் விளையும்.

‘தமிழில் விஞ்ஞானக்கல்வி’ எனும் கொள்கையாக்கம் செயலுருவம் பெறக் கொடங்கியபோது, ‘தமிழில் இதுமுடியுமா?’, விஞ்ஞானக் கல்வியின் தேவைகளைத் தமிழ்மொழி நிறைவு செய்யுமா?, தமிழுக்குப் புதியதான் விஞ்ஞானக் கல்விக்குத் தேவையான சொற் களஞ்சியத்தைத் தமிழ் கொண்டிருக்கின்றதா? ’ என்பனபோன்ற பல சந்தேகங்கள் அன்று பலரிடம் எழுத்தான் செய்தன. ஆனால், இச்சந்தேகங்களையும் கடந்து இன்று ஈழத்திலே பல்கலைக்கழகம் வரை விஞ்ஞானத்துறையில் தமிழ் போதனா மொழியாகிவிட்டது இன்று. பரந்த விஞ்ஞானத்துறையின் பஸிலேறு பகுதிகளிலும் தமிழில் விரிவரைகள் நடைபெறுகின்றன. விஞ்ஞான நால்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வருகின்றன. விஞ்ஞான விடயங்களைப் பற்றிய கட்டுரைகளும் செய்திகளும் சுருக்கைகளிலும் செய்தித் தாள்களிலும் வெளிவருகின்றன. தமிழ்மூலம் உயர்கள்வி பெற்ற இளைஞர்கள் இன்று தமிழில் புதிதாகச் சொல்லத் துடிக்கின்றார்கள். சமிழிலே பெருந்தொகையான புதுச் சொற்களைக்கொண்ட ஒரு நவீன சொற்றொருதியே உருவாகிக்கொண்டு வருகின்றது. நவீன விஞ்ஞான அறிவைப் புகட்டும் ஊடகமாக, தற்கால உலகுக்குரிய ஒரு மொழியாகத் தமிழ் மெஸ்ல மெஸ்ல மாறிக்கொண்டு வருகிறது.

தற்கால நவீனப்பாட்டுக்கான மொழியாகத் தமிழ் மாறிக்கொண்டு வருகின்ற தென்னிலும், இம்மாற்றவேகம் நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் வேகத்துடன் சுற்றும் ஈடுகொடுக்கக் கூடியதாக இல்லை. தமிழின் வளர்ச்சிப்போக்கின் இந்த மந்தநிலைக்கு அரசு முதல் மக்களின் மனப்பாங்கு சுறாகப் பல காரணிகள் காரணமாக அமைகின்றன. கல்வி, விஞ்ஞானம், பொருளாதாரம், அரசியல் முதலிய பல்வேறு துறைகளிலும் வியக்கத்தக்க அளவில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ள மக்களின் மொழியாக இருப்பதால் ஆங்கிலம் இன்று சொற்செறிவும் பொருட்செறிவும் வளிமையும் கொண்ட உலக மொழியாகத் திகழ்கின்றது. ஆனால், இத்துறைகளில் தமிழர் பின்தங்கிவிட்ட காரணத்தால் தமிழ்மொழி யும் பின்தங்கிவிட்டது.

தமிழ் மூலம் விஞ்ஞான. தொழில்நுட்ப அறிவினை ஈட்ட முடியாதென்ற தாழ்வு மனப்பான்மை இன்றும் நபரிற் பலரிடம் உள்ளது. இம்மனப்பான்மையைப் பேணிக் கொண்டே கற்றல்-கற்பித்தல் தொழிற்பாடு நடைபெறுமானால் விஞ்ஞானத்தின் உண்மையான வளர்ச்சியைத் தமிழில் அடைந்துவிட முடியாது. தாய்மொழிமூலம் தமிழ் மக்களின் விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப அறிவினை வளர்ப்பதில் பிரச்சினை உண்டென்பதை மறுப்பதற்கில்லை ஆனால், தமிழுக்குப் புதிதான விஞ்ஞான அறிவு கார்த்தி மக்களிடம் வேர்பெற்று, வளம்பெற்று, புதிய நுணுக்கங்களும் உண்மையும் தமிழிலேயே கண்டறியப்படும்வரை, இப்பிரச்சினைகளை எதிர்க்கொண்டவாறே விஞ்ஞானக் கல்வியை யும் தமிழில் வளர்க்க வேண்டியுள்ளது.

இன்று ஆங்கில மொழி சிறந்த வளமுடைய மொழியாக விளங்குகின்றதெனின், விஞ்ஞான விருத்தி முழுவதுமே ஆங்கிலையின் முயற்சியினால் ஏற்பட்டதனாலன்று. மேற்க நாடுகளிற் பரவலாக வளர்ந்த விஞ்ஞான அறிவை, ஆங்கிலையர் விரைந்து தமது நாட்டுக்குக் கொண்டு சென்று தமது மொழியிலே பரிமாறத் தொடர்விய பதினாறாம் நூற்றாண்டுமுதல், மேற்கு நாடுகளில் வளர்ந்த விஞ்ஞானம், ஆங்கில மொழியிற் பேசப் பட்டும் எழுதப்பட்டும் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டதோடு நாளைவில் அறிவியற் கலை களை எடுத்துக் கூறும் சிறந்த மொழியாகவும் விளங்கலாயிற்று.³

நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அறிவைப் புகட்டக்கூடிய அளவுக்குத் தமிழ், வளம் வாய்ந்ததாக இல்லை என்ற கருத்தே தமிழ்மொழியில் விஞ்ஞானம் என்ற செயற் பாட்டுக்கு என்றும் குந்தகமாக இருந்துவருகின்றது. ஆனால், காந்தியடிகள் கூறியது போல, குறித்த ஒரு மொழியில் விஞ்ஞானம் சம்பந்தமான கருத்துக்களையும் வேறுபல செய்திகளையும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லமுடியாதன்றும் அந்த மொழியில் வளர்ச்சிக்கு இடமில்லையென்றும் சொல்வதைவிடப் பெரிய மூடநம்பிக்கை வேறு கிடையாது.⁴ மொழி வளர்ச்சி என்பது ஒருநாளில் நிசம்ந்துவிடக்கூடிய ஒன்றன்று. அது காலத்தை வேண்டி நிப்பது. மொழியின் பிரயோகமே மொழிவளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக அமையும். தமிழில் விஞ்ஞானக் கல்வியை நடைமுறைப்படுத்துவேயில் அருசிரிக்கவேண்டிய திட்டங்களை நன்கு வகுத்துக் கொள்வதன்மூலம் தமிழின் நவீனமைப்பாடு எதிர்நோக்கும் பல பிரச்சினைகளை வென்று, தமிழில் விஞ்ஞானத்தைப் பரப்புவதோடு, தமிழையும் விஞ்ஞானத் தமிழாக வளர்த்துக்கொள்ளவும் முடியும்.

தமிழ், ஆற்றல் வாய்ந்த ஒரு மொழி. தமிழின் சிறப்புக்குறித்தும் இலக்கியத்திலும் பண்பாட்டிலும் தமிழ் அடைந்த வளர்ச்சி குறித்தும் பிற நாட்டாலரே பாராட்டுகின்றனர். திராவிட மொழிகள் யாவற்றுள்ளும் தமிழ்மொழியே சிறந்ததென விளக்குகையில், உலகில் மிகச் சிலவான மொழிகளுக்கே அறிவியல் அடிப்படையிலான இலக்கணம் அமைந்துள்ள கென்றும் அவற்றிலே தமிழே முன்னிற்கின்றதென்றும் தொல்காப்பியமும் நன்னாலுமே இதற்கு மாபெரும் சான்றுகளென்றும் டாக்டர் கால்டுவெல் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.⁵ ஆனால், இன்றைய விஞ்ஞான யுகத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்யக்கூடிய மொழி யாகத் தமிழை வளர்த்தெடுப்பதிற்தான் தமிழ்மொழிவிருத்தி பல இடையூறுகளை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. விஞ்ஞானத் தமிழாகத் தமிழை வளர்த்தெடுப்பதில் தமிழின் தூய்மை பேணப்படவேண்டும் என்பது இம்முயற்சிக்கான முக்கியமான எதிர்க்குரலாகும். ‘புதியன புகுதலால் தமிழ் அடையாளம் காண முடியாததாகிவிடும் என்ற காட்டக் கத்தலையும் கடந்து, பாகத, சங்கத, அராபிய, இந்துஸ்தானி, போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்த, பிரஞ்சு, ஆங்கிலச் சொற்கள் இன்று ஏராளமாகத் தமிழில் வந்து புகுந்துவிட்டன. இலக்கியத் தமிழில் மொழிக்கு முதலிலும் ஈற்றிலும் வரும் எழுத்துக்கள், வாரா எழுத்துக்கள் பற்றிய வரையறைகள் காலப்போக்கில் பல மாறுதல்களுக்கு இடமளித்து நெகிழ்ந்துள்ளன தமிழ் இலக்கிய வடிவத்திலே, இலக்கியப் பொருளிலே, கவிதை யாப்பிலே, உரை நடையிலே, இலக்கணத்திலே காலத்திற்கேற்று வளர்ச்சி மாற்றங்களைத் தமிழ் கண்டு வந்திருக்கின்றது கால மாறுதலோடு மாற்றம் பெற்று இன்றும் புதுமொகோடு விளங்கும் மொழியாகத் தமிழ் தனது பேராற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ளபோதிலும், தமிழ்மொழியை விஞ்ஞானத் தமிழாக மாற்றுவதற்குத் தயக்கம் கொள்ள வேண்டியிருப்பதானது அறியாமையைக் காட்டுவதாகும்.

விஞ்ஞானத் தமிழ் ஒரு சிறப்பு மொழியாகும். ஒரு சிறப்பு மொழியின் பொதுவியல்புகளான புதிய சொல்லாட்சி, பழங்குசொற்களின் புதுப்பொருளாட்சி, சிறப்புத்துறைப் பயன்பாடு என்பன விஞ்ஞானத் தமிழுக்கும் உரியன. ஒரு மொழியிலுள்ள எல்லாச் சொற்

கனும் பொருள் குறித்தனவே. அதாவது, ஒரு மொழியின் குறியீடுகளே சொற்கள். ஆனால், இக்குறியீடுகள் ஒரு வரையறையைப் பெறும்போது அவை விஞ்ஞானத் தமிழக் குரியவை ஆகின்றன. வரையறையுள்ள குறியீடுகளை வரையறை கடந்து பிரயோகித்தல் இலக்கியத்தில் இடம்பெறும். ஆனால், விஞ்ஞானத் தமிழானது சில திட்ப நுட்பமான தேவைகளின் பொருட்டே ஈடுபடுத்தப்படும். எனவே, இத்திட்ப நுட்பமான தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு விஞ்ஞானத் தமிழ்ச் சொற்கள் வரையறையான கருத்துக் களைப் பெறவேண்டியது அவசியமாகும். இதன் காரணமாகவே விஞ்ஞானக் கலைச் சொற்கள் குறித்து சில நெறிமுறைகளை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.

விஞ்ஞானக் கருத்துக்களையும் எண்ணங்களையும் முழு மையாகவும் துவியியாகவும் விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் கலைச் சொற்கள் அந்நோக்கங்களை அடைவதற்குப் பொருத்தமாக அமையவேண்டும். ஆனால், பழைய சொற்களோ புதிய கருத்துக்களுக்கு முற்றிலும் பொருந்துவனவாக அமையமாட்டா. அன்றியும், புதிய கருத்துக்களுக்கெனக் கையாளப்படும் புதுச்சொல்லாக்கம் மக்கள் மத்தியில் ஸளக்கம் பெறுவதற்குக் கால அவகாசம் வேண்டும். எனவேதான் விஞ்ஞானத் தமிழில் புதிய சொல்லாட்சி, பழஞ்சொற்களின் புதுப்பொருளாட்சி என்பன விசேட கவனத்தை வேண்டியிருக்கின்றன.

விஞ்ஞானத் தமிழக்கு வேண்டிய கலைச் சொற்களைப் பெருக்கிக் கொள்வதில் தமிழ் மொழி டல மாற்றங்களுக்குளாக வேண்டியிருப்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். இம் மாற்றங்களுக்காக புதிய எழுத்துக்களையும் குறியீடுகளையும் உருவாக்கி, கொள்வதோடு, இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து நெகிழுச்சியையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இத் தேவைகளை நிதானிக்காது. இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளை இறுகப் பிடித்து கொண்டு, காலத்தின் தேவையான மாறுதல்களை மறுப்போரும் இருக்கத்தான் செய்வர். ஆயினும், மொழி ஒரு சமுதாயத்தேவைக்குரிய கருவி என்ற வகையிலே, சமுதாய மறுதலோடு கூடியதாக மொழியும் மாற்றமுற்றே தீரும். இது வரலாறு புகட்டும் பாடமாகும்.

இநு மொழியை விருத்தியுறச் செய்யும் நடவடிக்கைகளின் முக்கூய அம்சங்களாக அமைவன், நியமங்களின் தேர்வு (Selection of norms) நியமங்களின் ஒழுங்கமைட்பு (Codification of norms), தொழிற்பாடுகளின் வரிவாக்கப் (Elaboration of functions), சமூக ஏற்புடைமை (Acceptance by the community) என்பனவாகும்.⁶ இவற்றுள், நியமங்களின் தேர்வு, சமூக ஏற்புடைமை என்பன சமூகம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளாகவும் நியமங்களின் ஒழுங்கமைப்பு, தொழிற்பாடுகளின் விரிவாக்கம் என்பன மொழியுடன் தொடர்புடையனவாகவும் உள்ளன. அதே வேளை, நியமங்களின் தேர்வு, நியமங்களின் ஒழுங்கமைப்பு என்பன வடிவத்தைக் குறிப்பனவாகவும் தொழிற்பாடு-வின் ரீவாக்கம், சமூக ஏற்புடைமை என்பன தொழிற் பாட்டைக் குறிப்பனவாகவும் உள்ளன. ஒருமொழியின் சொற்களஞ்சியத்தைப் பெருக்குவதென்பதும் இந்த அம்சங்களின் அடிப்படையிலேயே அமைகின்றது. சொற்களஞ்சியத்தைப் பெருக்குதல் என்பதே இங்கு விரிவாக்கம் ஆகும். இவ்விரிவாக்கம் எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்டதும் இங்கு முக்கியமானது.

விஞ்ஞானக் கலைச் சொற்களிற் பல, நவீன தொழில் நுபத்துறையுடனும், தொழிற்றுறையுடனும் சம்பந்தப்பட்டவையாகும். எனவே, விஞ்ஞானக் கலைச் சொற்களின் உருவாக்கம்பற்றித் திட்டவட்டமான நியமங்களை வகுப்பதிலும் அவற்றை விரிவாக்கம் செய்வதிலும் நிலவக்கூடிய கருத்துவேறுபாடுகளைக் களையக்கூடிய விதத்தில் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய முறையில் இந்தியமங்களை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளல் முக்கிய

மானது. இந்த ஒழுங்கமைப்புக்கு அவசியமான நெறி முறைகளை முன்னரே தீர்மானித்துக் கொள்வதும், எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய பலவிதமான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள உதவும்.

அந்தியர் ஆதிக்கத்திலிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற நாடொன்று தேசியமொழிகளின் வளர்ச்சியில் நாட்டம் கொண்டு அவற்றை விருத்தி செய்வதற்கான செயற்றிட்டங்களை வகுப்பது இயல்பு. இலங்கையும் இந்தியாவும் சுதந்திரம் பெற்றதன் பயனாக ஏற்பட்ட பிரதான விளைவு, ஞான ஒன்று தேசியமொழிக் கிடைத்துவதன் முக்கியத்துவமாகும். இத்தேசியமொழி முக்கியத்துவம் இந்தியாவைவிட, குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டைவிட, இலங்கையிலேய சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. பல்கலைக்கழக இறுதிவகுப்புவரை எல்லாப் பாடங்களும் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய தேசியமொழிகளின்மூலம் பயிற்றப்படவேண்டும் என்ற முடிவுகூட, தேசியமொழி களுக்குக் கிடைத்துவத்தின் ஒர் அம்சமேயாகும்.

தேசிய மொழி'ள் கல்வி மொழிகளாக அரசுக்கொள்கை அடிப்படையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு நாட்டில், அம்மொழிகளை நவீன அறிவுத் துறைகளின் பயிற்றுமேழிகளாக வளம்பெறச் செய்வதற்காக எடுக்கப்படுகின்ற முயற்சிகளுக்கு அரசின் அனுசரணையும் ஒத்துழைப்பும் பக்கப்பலமாக அமையும். மக்களிடையே நிலவுக்கூடிய கருத்து வேற்றுமைகளைக் கூடப் புறக்கணித்து, சட்டவாக்கத்தின் மூலமாகவேனும் தேசிய மொழிகளுக்கான அங்கோரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்புண்டு. ஆனால், ஒருநாடு கூட நக்கிரப் பெறுவதற்கு முன்னரேயே அந்நாட்டு மொழிகளின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டு நவீன அறிவுத் துறைகளையும் பயிற்றவெல்ல சாதனமாக கூடுதலிய மொழிகளை வளர்த்தெடுப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் போற்றற்றுகிறீன. இம்முயற்சிகளில் முன் நின்று உழைத்தோர் வரலாற்று நாயகர்களாகப் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள். 'கமித் மொழி மூலமான விஞ்ஞானக் கல்வி' எனும் எண்ணக்கரு செயல்வுருவம் பெறுவதற்கான ஆரம்ப முயற்சிகளைப் பொறுத்தவரை, கலைச்சொல்லாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட பலர் கவனத்துக்குரியவராகின்றனர்.

இலங்கையில் ஆங்கிலக் கல்வி முறையின் அறிமுகத்தினாலே தமிழ் மாணாக்கரைக்குப் புதிய பாடங்கள் பல போதிக்கப்பட்டன. இவற்றைப் பிற மொழியிற் பயிற்றுவதிலும் பார்க்க தமிழ்மொழியிற் பயிற்றுவது பயனளிக்கத்தக்கது என்பதை உணர்ந்து அப்பாடங்களுக்கு வேண்டிய நூல்களைத் தமிழ்மொழியிலேயே வழங்கும் முயற்சிகள் தோன்றின. இவ்வேலையில் முதன் முதலாக ஈடுபட்டவர் டாக்டர் எஸ்.எப். கிறீன் ஆவார். அமெரிக்க அகத்தியர் எனப் போற்றப்படும் டாக்டர் கிறீன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து மாணிப்பாயில் வைத்தியராயிருக்கும்பொழுது பல மாணவர்களுக்குத் தமிழிலை வைத்திய சாஸ்திரத்தைக் கற்பிக்க முயன்றார். தம் முயற்சி நற்பயணிப்பதற்குத் தமிழிலை பல நூல்கள் வேண்டும் என்றுணர்ந்தார்.⁷ இந்தோக்கில் தம் மாணவர்கள் துணையுடன் பலநூல்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தும், தொகுத்தும் வழங்கினார் இவ்வாறு மொழிபெயர்த்த நூல்களில், கலைச்சொற்களைத் தயாரிப்பதில் அனுசரித்த பிரமாணங்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளையானது, கலைச்சொல்லாக்கம் தொடர் பாக் அனுசரிக்கவேண்டிய ஒருநெறி முறையை வலியுறுத்துவதாயுள்ளது. விஞ்ஞானக்கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையில் இதை காலப்பகுதியில், ஏனையோர் எழுதிய தமிழ்நூல்கள் லுட் இதே பிரமாணங்கள் அனுசரிக்கப்பட்டன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலைப் பூம்புறங்கள் பலவும் இடப்பெற்றமையும் குறுப்பிடத்தக்கது.

கமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் தலைசிறந்த முத்தமிழ் வித்தகராய்த்திகழ்ந்து, தவவாழ்வ பேர்சென்டு, தமிழ் எமாறி கு அருந்ததாண்டாற்றியவரான கவாமி விபுலானந்தர் தமி மூல விஞ்ஞானக்கல்லூரி தொடர்பாகச் சிந்தித்து ‘செந்தமிழ்’ னும் மதுரைத் தமிழ்ச்

சங்கத்து மாத சஞ்சிகையில் ‘விஞ்ஞான தீபம்’ என்ற தலைப்பில் அரிய பல கட்டுரைகள் எழுதியதோடு, தமிழகுப் புதியதான் பல கலைச்சொற்களையும் வழங்கியுள்ளார். இக் கட்டுரைகளைத் தமிழில் தாம் எழுதத் தொடங்கும் நோக்கம் குறித்து சுவாமி அவர்கள் குறிப்பிடுபவை இங்கே மனங்கொள்ளத்தக்கவை:

‘சையன்ஸ் இல்லாதது தமிழ் மாதுக்கு ஒரு குறைவென்று
பலகாற் சொல்லிக் கொள்ளுகின்ற ஆங்கில விற்பனைரது
பழிமொழி இதனோடு தீர்ந்துவிடக் கருணை செய்யுமாறு
சங்கப்புலவர் நாவினின்று நடம்புரியும் தண்டமிழ்த்தாயை,
இளமை வணப்பென்றுமகலா இன்றயிழ்த் தெய்வத்தை மனமொழி
மெய்களால் வணங்கி இந்நால் முகத்தை முடிப்பாம்.’⁸

சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி மண்டபத்திலே, சென்னை மாகாணத் தமிழர் சங்கத்தாரின் ஆதரவில் ‘கலைச்சொல்லாக்கம்’ கருதி 1936 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 20ஆம் நாள் கூட்டப்பட்ட மகாநாட்டுக்கு சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களே தலைமை தாங்கினார்.

கலைச்சொல்லாக்க முயற்சிகளோடு தொடர்படைய பல கருத்துக்களை வழங்கியோர் பலர். அவர்களுள் சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார், மகாகவி பாரதியார் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சமுத்திலே போதனாமொழி மாற்றம் ஏற்பட்டபோது உயர்தர விஞ்ஞானக் கல்வி யைத் தமிழில் மேற்கொள்வதற்கு வேண்டிய அளவு விஞ்ஞான நூல்கள் தமிழிற் காணப் படவில்லை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே எழுதப்பட்ட மேலைத்தேய விஞ்ஞான நூல்களும் மருத்துவநூல்களும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தன. எனினும், அந்நூல்கள் அன்றைய தேவைகளை நிறைவேற்றுவனவாக இருக்கவில்லை. இதனை நிவர்த்திக்கு முகமாக 1955இல் நிறுவப்பட்ட சுயபாஷஷ்தி திணைக்களமானது சுயபாஷஷுகளில் உயர்தர நூல்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கியது.⁹ 1956இல், இந்நால்களிற் கையாளப் படவேண்டிய கலைச்சொற்களுக்கான கலைச்சொற்றொகுதிகளும் வெளியிடப்பட்டன. அவற்றில், கலைச்சொல்லாக்கம் தொடர்பாக அனுசரிக்கப்பட்ட விதிகளும் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தன.

இக்கலைச் சொல்லாக்கக் குழுவினர் அனுசரித்த விதிகள் காரணமாக இவர்கள் பலத்த கண்டனத்துக்குள்ளாகினர். இரசாயன மூலகங்களின் உலகப் பொதுவான குறியீடு களுக்குப் பதிலாக இவர்கள் தமிழ்ச்சுருக்கங்கள் கொடுத்தமையும், கணியங்களுக்கும் அலுகுகளுக்குமான வழமையான குறுக்கங்களுக்குப்பதிலாக தமிழ் எழுத்துக்களைப் பயன் படுத்தியமையும், புதுச்சொற்களை ஆக்குகையிலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்களைக் கூட்டிச் சொல்லாக்குகையிலும் இலக்கணப்புணர்ச்சி விதிகளைக் கடுமையாக அனுசரித்தமையும் பல அசெனகரியங்களை மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் உண்டாக்கின. இதனால், 1963இல் வெளியிடப்பட்ட கலைச் சொற்றொகுதிகளின் இரண்டாம் பதிப்பில் இரசாயன மூலகங்களுக்குரிய தமிழ்க் குறியீடுகள் தவிர்க்கப்பட்டு, ஆங்கிலக் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன; தொடக்கச் சொற்றொகுதியிலுள்ள பொருத்தமற்ற சில தமிழ்ச் சொற்களுக்குப் பதிலாக புதுச்சொற்கள் கொடுக்கப்பட்டன. 1975இல் மீண்டும் கலைச் சொற்றொகுதிகள் திருத்திய பதிப்புகளாக வெளிவந்தபோது, கலைச்சொல்லாக்கக் குழுவில் புதியவர்கள் பலர் இடம்பெற்றமையால், இக்குழுவினர் பொருட்பொருத்தம் நோக்கியும் ஒத்திசைவு நோக்கியும் முன்னையை சொற்களிற் பலவற்றைத் திருத்தியதோடு, கிரந்த எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தியமையையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.¹⁰ எனினும், இத்தொகுதிகளிலும் வரையறையான நெறிமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்பதற்கான ஆதாரங்களை இத்தொகுதிகளிலேயே காணக்கூடியதாகவும் இருந்தது. 1975ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இற்றைவரை கலைச்சொற்றொகுதிகள் எவ்வும் வெளிவர வில்லை என்பதும் விசனிக்கத்தக்கது.

இன்று, கலைச்சொற்களுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளாகக் குறிப்பிடப்படுவனவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையானது கலைச்சொற்களிடையேயான இசைவின்மையே

ஆகும். இடத்துக்கிடம், துறைக்குத்துறை கலைச்சொற்களிடையே காணப்படுகின்ற இவ் வேறுபாடுகள் காரணமாக, பொருத்தமான கலைச்சொற் பிரயோகத்திற்கூட மாணவர்களுக்கு ஐயறவு ஏற்படுவதும் தவிர்க்கப்படமுடியாததாக உள்ளது.

இன்று விஞ்ஞானக் கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகளில் பின்பற்றப்படும் வழி முறைகளாவன:

- i மொழிபெயர்ப்பு — Translation
- ii ஒலிபெயர்ப்பு — Transliteration
- iii மொழியாக்கம் — Transcreation

மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு மொழிச் சொல்லின் அகராதிப்பொருளை மறு மொழியில் கூறுவதாகும். ஒரு மொழியிலுள்ள ஒரு சொல்லுக்கு அகராதியிலே பல சொற்கள் இடம் பெறுவதால், எச்சொல் கையாளப்படுகின்றது என்பதைப் பொறுத்து கலைச்சொற்கள் வேறுபடுகின்றன. ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் முன்னொட்டுகளுக்காகவும் பின்னொட்டுகளுக்காகவும் வெவ்வேறான ஒட்டுகளைப் பயன்படுத்துவதனாலும் கலைச் சொற்களிடையே வேறுபாடு ஏற்படுகின்றது.

ஒலிபெயர்ப்பு என்பது பிற மொழிச் சொற்களைக் கடன் வாங்கும் போது அம் மொழியின் சிறப்பொலிகளைத் தமிழில் எழுவதாகும். பிறமொழி ஒலிகளைத் தமி ழோலிப்படுத்தி ஏற்கலாம் எனத் தொல்காப்பியர் கூறியமைக்கினங்க, நன்னூலாசிரியர் வட்மொழி ஒலிகளைத் தமிழ் ஒலிப்படுத்துவதற்குரிய முறைகளைத் தமது இலக்கண நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால், இவ்வாறு வட்மொழி எழுத்துக்களைக் கலந்து எழுதுவதில் தவறில்லை என்போருடன், தனித்தமிழ்ப்பற்றுடையோர் முரண்பட்டு தமிழ் எழுத்துக்களாலேயே எழுதவேண்டும் என, ஒரே சொல்லைப் பல்வேறுவிதமான வடிவ வேறுபாடுகளுடன் ஒன்றியெயர்ப்பதனாலும் கலைச் சொற்களிடையே இசைவிள்ளை காணப்படுகிறது. பிறமொழிகளிலுள்ள சிறப்பொலிகள், இடைநிலை மெய்ம்மயக்கம் என்பன தமிழ் மரபுக்கு இடையூறாக இருப்பதனாலேயே இந்நிலை ஏற்படுகின்றது என்னாம்.

மொழியாக்கம் என்பது புதுச்சொற்படைப்பாகும். ஒரு சொல் சுட்டும் கருத்தி ணைப் புலப்படுத்துவதாக புதுச்சொல் படைப்பதே மொழியாக்கத்தில் வேண்டப்படுகின்ற அடிப்படை அம்சமாகும். மொழியாக்கத்தின்போது பொது மொழியின் கூறுகளான இரு பெயர்த்தொகை, பண்புத்தொகை, வினைத்தொகை, வினைமுதற்பெயர், வழக்குச் சொல், பழைய விகுதிகளின் பயன்பாடு என்பவற்றின் செல்வாக்கின் காரணமாகவும் பழைய தமிழ்ச் சொற்களுக்குக் கருத்தேற்றம் செய்வதன் காரணமாகவும் கலைச் சொற்களில் இசைவிள்ளை ஏற்படுகின்றது.

வாக்கிய அமைப்பிலே அல்லது சொற்றொடரமைப்பிலே, சொற்கள் தொடருகின்ற முறையினாலும்பிறமொழிச் சொற்றொடர்களுக்கானதமிழ்ச்சொற் றாடர் அமைப்புக்களிலே வேறுபாடு காணப்படுவதோடு கருத்து மயக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

தமிழை விஞ்ஞானத் தமிழாகப் பயன்படுத்துவதில் இலக்கண வரையறைகளோடு கலைச் சொல்லாக்கத்துக்கான திட்டமான நியமங்கள் இல்லாமையும், கலைச் சொற் களைப் பரவலாக்குவதில் நடைமுறைக்கொத்த பொதுக்கொள்கை ஏதும் இல்லாமையும் கலைச் சொற்களைக் கையாள்வதில் கட்டுப்பாடுன்மையும் கலைச் சொற்களின் இசை விள்ளை மைக்குக் காரணமாகின்றன.

சமுத்துப் பாடநூல்களை ஆக்கும் போது, வெவ்வேறு ஆண்டுக்கென வெவ்வேறு நூலாக்கக் குழுவினர் பணிபுரிவதும், இவர்களிடையே கலைச் சொற் பிரயோகம் தொடர்பாக இணைப்பு ஏதும் இல்லாதிருப்பதும், வெவ்வேறு வகுப்புகளுக்கான பாடநூல்களில் வெவ்வேறு கலைச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றமைக்குக் காரணமாகின்றன.

ஒரு செயற்றிட்டத்திலே இடையிட்ட மதிப்பீடுகளை மேற்கொண்டு அத்திட்டத் தின் செல்நெறியை அறிந்து கொள்ளல் அத்திட்டத்தின் வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும். ஆனால் கலைச் சொல்லாக்கம் எனும் செயற்பாடு குறித்த மதிப்பீடுகள் எவ்வும் சமுத்துப் பெற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல்கள் இல்லை. அநேக பாடசாலை

களில் கலைச்சொற்றொகுதிகளே இல்லை. ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் கலைச்சொற்களை அறிந்து கொள்வது பாடநூல்களினுடோகவும் பரீடசை விணாத்தாள் களினுடோகவுமே ஆகும். பரீடசை விணாத்தாள்களிலோவனில், கலைச்சொற்கள் ஆண்டுதோறும் மாறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. இந்நிலைமைகள் நீடிக்காதிருக்க வேண்டுமெனின் கலைச்சொற்களுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் தீர்வு காணவேண்டியது அவசியம்.

கலைச்சொற்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக பின்வரும் ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

1. தமிழ் நாட்டவர்களையும், ஈழத்தவரையும், ஏனைய நாட்டுத் தமிழர்களையும் உள்ளடக்கியதாக கலைச்சொல்லாக்கக் குழுவொன்றை அமைத்தல்.
2. இன்றுவரை வழக்கிலுள்ள கலைச்சொற்களைத் தரப்படுத்தல்.
3. கலைச்சொல் ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கான பல்வேறு நடவடிக்கைகளைத் தொடர்புச் சாதனங்களினுடோக மேற்கொள்ளல்.
4. புதிய விஞ்ஞான நூல்கள் எழுதுவோரை ஊக்குவித்து, கலைச்சொற்பிரயோகத் தில் கட்டுப்பாட்டை விதித்தல்.
5. ஓலிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டிய சொற்கள், ஓலிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டாத சொற்கள் என்பவற்றை நன்கு வரையறுத்துக்கொண்டு ஓலிபெயர்ப்புக்கான விதி முறைகளை வகுத்தல்.
6. தமிழ் இலக்கண மரபிலே நெகிழ்வை ஏற்படுத்தி, விஞ்ஞானத்தமிழுக்கெணப் புதிய இலக்கண விதிகளை ஏற்படுத்தல்.
7. எளிதிற் கருத்துப் புரிதல், மூலக்கருத்துக்குப் பொருத்தமாக இருத்தல், எளிதாக உச்சரிக்கப்படல், சுருக்க வடிவம் பெறல் போன்ற நியமங்களை, புதிய இலக்கண விதிகளுக்கு அமைவாக கலைச்சொற்களுக்கென வகுத்துக்கொள்ளல்.
8. கலைச்சொற்றொகுதிகளைப் புதுப்பித்து வெளியிடல்.
9. பாடநூல்களில் அனுபந்தமாக, பாடங்களில் இடம்பெறும் கலைச்சொற்களைத் தொகுத்தல்.
10. பல்கலைக்கழக இறுதி வகுப்பு வரை தமிழிற் பயிறும் எல்லாத் துறையினருக்கும் தமிழ் மொழியைக் கட்டாய பாடமாக்கல்.
11. பிறமொழிச் சொற்களின் உச்சரிப்புக்கென புதிய குறியீடுகளை ஏற்படுத்தல்; இதற்கிசைவாக, வேண்டுமாயின், தமிழ் வரி வடிவத்தையே மாற்றியமைத்தல்.
12. பன்முகப்பட்ட தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு வசதியளித்தல்.

இன்று, எண்ணக்கரு உருவாக்கத்தில் மொழித்திறன் விருத்தி வகிக்கும் பங்கு காரணமாக, மொழியியல் ஆய்வுகள் விஞ்ஞான முறையிலே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. முன்னைய நாளிலே மெய்யியல், இலக்கியத் திறனாய்வு என்பவற்றுடன் மட்டும் இணைந்த தாக இருந்து வந்த மொழி, இன்று ஒரு தனித் துறையாக வளர்ச்சியடைந்து மொழி யறிவியல் (Linguistic Science) என்ற முறையிலே முன்னேறிச் செல்கின்றது. நோம் சொம்ஸ்கி (Noam Chomsky) என்பவர் மொழி பற்றி மேற்கொண்ட விஞ்ஞான முறை ஆய்வின் பயனாக, ‘மொழியறிவியல்’ எனும் துறையானது, வேறு பல துறைகளைச் சார்ந்த ஆய்வாளர்களையும் கவர்ந்துள்ளது. கணித மொழியியல் (Mathematical Linguistics) எனும் புதிய துறை மொழியியலாளருக்கு மாத்திரமன்றி தர்க்கவியலாளர், கணிதவியலாளர் ஆகியோருக்கும் விருப்புள்ள துறை ஆகியுள்ளது. ‘குழந்தைகள் மொழி அறிவு பெறுதல் (Child acquisition of Language) எனும் விடயம் குறித்து உயிரியலார் மொழியியலாருடன் சேர்ந்து ஆய்வுகளும் மேற்கொள்கின்றனர்.’¹¹

சொம்ஸ்கியினுடைய சில கருத்துக்களின்படி, குழந்தைகள் பிறக்கும்போதே முறைமையான சில இலக்கணக் கொள்கைகளை உடையவர்களாகப் பிறக்கின்றார்கள் என்ற ஓர் எண்ணப்பாட்டினை உணர முடிகின்றது. இந்த ‘மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு’ காரணமாக, உலக மொழிகள் யாவும் சில அடிப்படைப் பண்புகளிலே ஒற்றுமைப்படுகின்றன என்றும், அப்பண்புகள் மனிதனுக்கு உயிரியல் அடிப்படையில் கிடைக்கப் பெறுகின்றன என்றும், அதனாலேயே ஒரு குழந்தை பிறந்து மிகக் குறுகிய கால எல்லைக்

குள்ளேயே தன் குழலிலுள்ள மொழியினை இலகுவில் கற்று விடுகின்றது என்றும் சொம்ஸ்கி குழுவினரின் ஆராய்ச்சிகள் குறிப்பிடுகின்றன. மொழித்திறன் ஆற்றல் உயிரியல் அடிப்படையில் கிடைக்கின்றதா என்பது அண்மையில் மொழியியல், உளவியல், உயிரியல் ஆய்வாளர்களிடையே சர்ச்சைக்குரிய ஒன்றாகவும் இருந்து வருகிறது.

இவ்வாறாக, மொழியியல் பற்றிய அறிவுத்துறைகள் வளர்ந்து வருகின்ற வேளையில், விஞ்ஞானக் 'கலைச் சொல்லாக்கம்' எனும் செயன்முறை மிகுந்த நுட்பங்களை வேண்டி நிற்கின்றது என்பதும் இங்கு வலியுறுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

விஞ்ஞானக் கல்வியைக் கற்கவும் விஞ்ஞானக் கருத்துக்களைத் தரவல்ல நால் களைப் படைக்கக் கூடியதாகவும், காலத்தின் தேவைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப, எந்த விதமான புதுமைக் கருத்துக்களையும் சொல்லி விளங்க வைக்கிற அளவிற்கு ஒரு சக்தி வாய்ந்த மொழியாகத் தமிழ் உருவெடுக்க வேண்டும். ஆனால், இவ்வருவாக்கக்குத்திற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகள் யாவும் அரசின் பொறுப்புக்களாகவே அமைய வேண்டும். 'புதியதாக உருப்பெறும் சமுதாயம் ஒன்று தான் அமிழ்ந்திருக்கும் அகழியிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு மேலேயெழு உதவும் முறையில் அதன் கல்விக் கொள்கையை வகுத்துக் கொள்வது'¹² என்பது அரசின் பொறுப்பிலுள்ள ஒரு விடயம் ஆகும். இவ்வாறு, அரசும் மக்கள் சமுதாயமும் இணைந்து கொள்ளும் போதே எந்தவாரு திட்டமும் வெற்றி பெற முடியும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சந்திரசேகரம் ப. கல்வியியற் சிந்தனைகள் (இனுவையூர் : கமலாவதி சந்திரசேகரப், 1985), ப. 82.
2. கலைக்களாஞ்சியம் (சென்னை: தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், 1965), தொகுதி: 10, ப. 497
3. அம்பிகைபாகன், R. சிறினீஸ்சிடிச்சவடு (யாழ்ப்பாணம்: யாழ். இலக்கிய வட்டவெளியீடு, 1967), ப. 40.
4. தாமோதரன் G. R. "காந்தியடிகளும் ஆதாரக் கல்வியும்", கன்ஸக்கதீர் (கோயம் புத்தார்: அற நிலையம், 1976), தொகுதி: 28, இல: 10, ப. 9.
5. இராமச்சந்திரன், M.G., 'அமுதத் தமிழ் வளர்ப்போம்', ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு விழா மலர், மதுரை: மலர்க்குழு, 1981), அனிந்துரை.
6. Annamalai, E. (Ed), 'Standardization of Bengali in the Social perspective', *Language Movements in India*, (Mysore: Central Institute of Indian Languages, 1979) p. 25.
7. இரத்தினம், கா. பொ., இலங்கையில் இன்பத்தமிழ் (யாழ்ப்பாணம்: கலைவாணி புத்தக நிலையம், 1960), ப. 88.
8. வகீமனன், தி. "உயர் விஞ்ஞானம் போதிப்பதற்குத் தமிழில் விஞ்ஞான நால் கள்", இளந்தென்றல் (கொழும்பு: தமிழ்ச்சங்கம், 1972) ப. 119.
9. இரசாயனவியற் கலைச் சொற்றொகுதி (கொழும்பு: தன் மொழியலுவலகம், 1956), ப. IV.
10. பொதிகவியல் சொற்றொகுதி (கொழும்பு: கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம், 1975) ப. III.
11. சண்முகதாஸ் அ. "கருவிலே திருவடையார்", ஊற்று (யாழ்ப்பாணம்: ஊற்று நிறுவனம், 1974) தொகுதி: 2, இல: 5, ப. 5.
12. ஆறுமுகம், வ. "எமது சமுதாயத்துக்கான கல்விக் கொள்கை பற்றிய சில சிந்தனைகள்", ஊற்று (யாழ்ப்பாணம்: ஊற்று நிறுவனம்), தொகுதி: 14, இல: 3, ப. 7

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA
JAILLUR BRANCH LIBRARY

ST. JOSEPH'S CATHOLIC PRESS
JAFFNA - 1994

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA
JAILLUR BRANCH LIBRARY